ஶ்ரீஹரிகதாம்ருதஸாரம்
ஸார ஸர்வஸ்வம் (முழுமையான ஸாரம்)

கன்னடத்தில்:
வித்வான் திரு. ஏ.பி. ஷாமாச்சார்

தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டவர்:

'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
89044 58276. haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

ஸ்ரீஹரிகதாம்ருதஸாரம்:
ஸார ஸர்வஸ்வம் (முழுமையான ஸாரம்)

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் ஆசியுடன், விஸ்வாவஸு கார்த்திக சுத்த தசமி, ஸ்ரீவிஜயதாஸரின் ஆராதனை நாளான 31.10.2025 வெள்ளிக்கிழமை அன்று இந்தப் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது.

கன்னடத்தில்:
வித்வான் திரு. ஏ.பி. ஷாமாச்சார்

தொடர்புக்கு:

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
8904458276 haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட உதவி செய்த அனைத்து ஸ்பான்ஸர்களுக்கும் நன்றி.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

ஸ்ரீஹரிகதாம்ருதஸாரம்:
ஸார ஸர்வஸ்வம் (முழுமையான ஸாரம்)

தாஸ சதுஷ்டயர்களில் ஒருவரான, ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் இயற்றிய ஸ்ரீஹரிகதாம்ருதஸாரம், கன்னடத்தின் மேரு க்ருதி எனப்படுகிறது. இந்த க்ரந்தத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் தத்வ விஷயங்களைப் பற்றி எவ்வளவு முறை, எவ்வளவு விதமாக படித்தாலும், அது போதவே போதாது என்பது போல, அவ்வளவு விஷயங்களை அதில் அடக்கியுள்ளார்.

இந்த க்ருதிக்கு சம்ஸ்க்ருதத்தில் ஒரு உரை, கன்னடத்தில், ஆங்கிலத்தில் என உரைகள், அதற்கு பல மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புகள், பல்வேறு கட்டுரைகள் என இதுவரை வந்திருந்தாலும், மேலும் பல ஆராய்ச்சி நூல்கள், கட்டுரைகள் வரவேண்டியிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகமாக இந்த ஸ்ரீஹரிகதாம்ருத ஸார ஸார ஸர்வஸ்வம் என்ற நூலை வித்வான் திரு.ஏ.பி.ஷாமாச்சார் எழுதியிருக்கிறார். இந்த மேரு க்ருதியில் இருக்கும் 32 ஸந்திகளையும் ஒரு சுருக்க அறிமுகமாக, அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களை ஒரு ஸார வடிவமாக கன்னடத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அதனை தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் பாக்கியம் அடியேனுக்கு கிடைத்தது ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் அருளாலேயே.

திரு.ஏ.பி.ஷாமாச்சார் அவர்களின் மத்வகதாம்ருதம், ஹரிதாஸ ஹ்ருதய போன்ற புத்தகங்களை முன்னரே நாம் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். அவரும் தான் எழுதும் இது போன்ற புத்தகங்களை எனக்கு அனுப்பி, அவற்றை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தபோதும், இந்த புத்தகத்தை வெளியிட இப்போதே ஸ்ரீஹரியின் அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். மேலும், அவர் எழுதியுள்ள ஹரிதாஸ ஸாஹித்யத்தைப் பற்றிய புத்தகங்கள் சில உள்ளன. அவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக வெளியிட வேண்டும் என்னும் எண்ணம் நமக்கு உள்ளது.

இந்த புத்தக draftஐ முழுவதுமாக பொறுமையாக படித்து, எழுத்துப் பிழைகளை களைய உதவிய திரு.ஜெ.முரளிதரன், கோவை அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

தற்போது இந்த புத்தகம் அனைவருக்கும் மிகவும் பயன் தரக்கூடியதாக இருக்கும் என நம்புகிறோம். அனைவருக்கும் ஸ்ரீஜகன்னாததாஸரின் அந்தர்யாமியான பாரதிரமண முக்யப்ராணாந்தர்கத ஸ்ரீஜகன்னாத விட்டலனின் அருள் கிடைக்கட்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
பெங்களூரு
8904458276

10.10.2025

அட்டவணை

1. மங்களாசரண ஸந்தி 7
2. கருணா ஸந்தி ... 12
3. வியாப்தி ஸந்தி ... 20
4. போஜனரஸவிபாக ஸந்தி ... 27
5. விபூதி ஸந்தி .. 35
6. பஞ்சமஹாயக்ஞ ஸந்தி /
பஞ்ச அக்னிஹோத்ர ஸந்தி .. 49
7. பஞ்சதன்மாத்ர ஸந்தி ... 59
8. மாத்ருகா ஸந்தி .. 67
9. வர்ணப்ரக்ரிய ஸந்தி / ஜீவ ப்ரகரண ஸந்தி /
உதத்தானுத்த ஸந்தி / ... 75
10. ஸர்வ ப்ரதீக ஸந்தி / ஸர்வ சமர்ப்பண ஸந்தி .. 83
11. த்யானப்ரக்ரிய ஸந்தி / ஸ்தாவர ஜங்கம ஸந்தி .. 90
12. நாடி ப்ரக்ரியா ஸந்தி / நாடி ப்ரகரண ஸந்தி .. 98
13. நாமஸ்மரண ஸந்தி .. 104
14. ஜீவன ப்ரக்ரியா ஸந்தி / பித்ருகண ஸந்தி /
ஸர்வ ஜீவன கல்ப ஸந்தி .. 112
15. ◌ாவாஸ ஸந்தி ... 117
16. தத்த ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸந்தி .. 124
17. ஸ்வதந்த்ர விபஜன ஸந்தி ... 129
18. பிம்ப ப்ரதிபிம்ப ஸந்தி / பிம்ப அபரோக்ஷ ஸந்தி .. 139
19. கர்ம விமோசன ஸந்தி / ஸ்தோத்ர ப்ரகரண ஸந்தி ... 147
20. ஆரோஹண தாரதம்ய ஸந்தி /
ஆரோஹண அனுக்ரமணிகா ஸந்தி .. 155

21. ப்ருஹத் தாரதம்ய ஸந்தி /
ஆவேஶ அவதார ஸந்தி .. 162
22. ஸகலதுரித நிவாரண ஸந்தி /
பக்தாபராத ஸஹிஷ்ணு ஸந்தி... 181
23. குண தாரதம்ய ஸந்தி ... 191
24. கல்ப ஸாதனா ஸந்தி /
அபரோக்ஷ தாரதம்ய ஸந்தி .. 200
25. க்ரீடா விலாஸ ஸந்தி /
ஸர்வ ஸ்வதந்த்ர ஸந்தி ... 213
26. அவரோஹண தாரதம்ய ஸந்தி /
அவரோஹண அனுக்ரமணிகா ஸந்தி ... 223
27. தேவதானுக்ரமணிகா ஸந்தி /
அனுக்ரமணிகா ஸந்தி ... 231
28. விக்னேஶ்வர ஸ்தோத்ர ஸந்தி ... 235
29. அணு தாரதம்ய ஸந்தி ... 241
30. தைத்ய தாரதம்ய ஸந்தி ... 249
31. நைவேத்ய ப்ரகரண ஸந்தி .. 257
32. கக்ஷ தாரதம்ய ஸந்தி /
தேவதா தாரதம்ய ஸந்தி .. 260

***

ஹரிகதாம்ருதஸாரம்:
ஸார ஸர்வஸ்வம் (முழுமையான ஸாரம்)

1. மங்களாசரண ஸந்தி

மிகவும் மங்களகரமானதும், ஹரிதாஸ இலக்கியத்தின் ஒரு தலைசிறந்த படைப்பு என்று கருதப்படுவதுமான '**ஹரிகதாம்ருதஸாரம்**', செழிப்பான தத்துவ உண்மைகளின் (ப்ரமேயங்கள்) செல்வத்தைக் கொண்ட ஒரு சிறந்த படைப்பாகும். பகவானின் மேன்மை, மோக்ஷத்திற்கான சாதனங்களின் விளக்கம், தாரதம்யத்தின் (படிநிலை) சிறப்பு, ஜீவன்-உலகத்தின் அந்தரங்கம், ஆன்மீக தத்துவங்களின் விளக்கம், பக்தியின் முக்யத்துவம் என பல விஷயங்களையும் ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், கருணையுடன், உதாரணங்களுடன் எளிமையான நடையில், முமுக்ஷுக்களுக்காக (மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்), இயற்றியுள்ளார். இது ஒரு **கலைக்களஞ்சியம்** ஆகும். இது பகவானின் மகாத்மிய வர்ணனையின் முழுமையான ஸாரமாகும். ஸ்ரீதவிட்டலர் கூறியது போல், இது ஒரு 'தத்துவத்தை நன்கு உணர்த்தும் மழை' (தத்வஸுபோத வ்ருஷ்டி) ஆகும்.

ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் முதல் ஸந்தி 'மங்களாசரண ஸந்தி' ஆகும்; இது மங்களகரமான பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு மங்கள ப்ரார்த்தனை வடிவ ஸந்தி ஆகும். இதற்கு 'நாந்தி ஸந்தி' என்றும் பெயர் உண்டு. இது 13 பாமினீ ஷட்பதி பாடல்களைக் கொண்டது, மேலும் தாரதம்யத்திற்கு (தெய்வங்களின் படிநிலை) ஏற்ப ப்ரார்த்தனை வடிவில் மங்களாசரணம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஹரிகதாம்ருதஸார குருக்³ள
கருணதி³ந்தா³பனிது பேளுவெ
பரமப⁴க்³வத்³ப⁴க்தரித³னாத³ரதி³ கேளுவுது³

ஹரிகதாம்ருதஸாரம் – மோக்ஷத்திற்கு முதன்மையான சாதனமாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீஹரியின் குணங்களைப் போற்றும் தத்துவ விசாரணைகளின் அமிர்தம் போன்ற முழுமையான ஸாரம். இது அனைத்து ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராணங்கள் மற்றும் இதிஹாசங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பகவத் தத்துவங்களின் ஸார வடிவம் ஆகும். இது ஸ்ரீஹரியின் குண பூரணத்துவத்தையும், தோஷமற்ற தன்மையையும், மேலும் நாம் அடைய வேண்டிய உயர்ந்த இலக்கு அவரே என்பதையும் நிலைநாட்டும் உண்மையான க்ஞான வடிவம் ஆகும். இத்தகைய ஹரிகதாம்ருதத்தின் ஸாரத்தை, குருமார்களின் (ஸ்ரீமன் மத்வாசாரியாரில் தொடங்கி என் குருநாதர் வரை) கருணையினால், என் அறிவு மற்றும் சக்திக்கு ஏற்ப ஸ்ரத்தை மற்றும் பக்தியுடன் மரியாதையாகக் கூறுகிறேன்; ஸ்ரீஹரி பக்தர்கள் அதை மரியாதையுடன் கேட்க வேண்டும்.

இந்த பாடலை ஒவ்வொரு ஸந்தியின் தொடக்கத்திலும் மங்களப் பாடலாகப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீஹரியின் அமிர்தமயமான மகாத்மியமே 'கதா' (கதை) ஆகும். இதுவே உண்மையான அமிர்தம்; இது இம்மையிலும் மறுமையிலும் உயர்ந்த சுகத்தை அளிக்கும் சாதனமாகும். இதை குருமார்களின் பரம அனுக்கிரகத்தால் பக்தியுடன், என் சக்திக்கு ஏற்ப அறிந்து விளக்குவேன். பகவத் பக்தர்கள் இதை மரியாதையுடன் கேட்டு, அறிந்து, ஸ்ரீஹரியின் ப்ரீதிக்குப் பாத்திரர்களாகி உய்வடைய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீரமணிகரகமலபூஜித -
சாருசரணஸரோஜ ப்³ரஹ்மஸ-
மீரவாணிப²ணீந்த்³ரவீந்த்³ரப⁴வேந்த்³ரமுக²வினுத |
நீரஜப⁴வாண்டோ³த³ய ஸ்தி²தி -
காரணனெ கைவல்யதா³யக
நாரஸிம்ஹனெ நமிபெ கருணிபுதெ³மகே³ மங்கள³வ || 1 ||

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் தனது தலைசிறந்த படைப்பான ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் மங்களாசரண ஸந்தியில், முதல் பாடலில் **ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ தேவரைத்** துதித்துள்ளார். தனது அமிர்தமயமான இந்த நூல் எவ்வித தடையுமின்றி நிறைவடையவும், இதைப் படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் மங்களத்தை

உண்டாக்கவும், பரம பாவனனான ந்ருஸிம்ஹர் தன் பக்தர்களுக்கு க்ஞானம், சுகம் போன்றவற்றை அருளி, அவர்களின் தீமைகளையும் துன்பங்களையும் நீக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்து இந்த நூலைத் தொடங்கி வழிகாட்டியுள்ளார்.

பதின்மூன்று பாடல்களைக் கொண்ட இந்த ஸந்தியில், அவர் தனது உபாஸனா தெய்வமான ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹரைத் துதித்து மங்களத்தை உண்டாக்க வேண்டுகிறார். தீமைகளை நீக்குவதற்கும், விரும்பியதை அடைவதற்கும் முக்கிய காரணமானவர் பகவான் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹர் ஆவார். அதன்பிறகு, தாரதம்யத்தின்படி (தெய்வங்களின் படிநிலை) மஹாலக்ஷ்மி, சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவர், வாயு, சரஸ்வதி, பாரதி, வேதவ்யாஸ தேவர், ஸ்ரீமத் ஆனந்ததீர்த்தர், ருத்ர தேவர், அனைத்து தேவர் குழாம், அனைத்து குருமார்கள், பாகவதர்கள் என உத்தமர்களை தாஸர் பக்தியுடன், அவர்களின் குணங்களைப் பாடி ஸ்தோத்திரம் செய்துள்ளார்.

ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் போன்றவர்களால் எப்போதும் வணங்கப்படுபவரான நரஹரி, 'ஸ்ரீரமணியின் (லக்ஷ்மியின்) தாமரைக் கரங்களால் பூஜிக்கப்படுபவர்' ஆவார். ப்ரஹ்மாண்டத்தின் ஸ்ருஷ்டி உள்ளிட்ட எட்டுச் செயல்களுக்கும் கர்த்தாவான ஸ்ரீஹரி, தனது பக்தர்களுக்கு மோக்ஷத்தை அளிப்பவர் ஆவார். இந்தப் முதல் பாடலின் மூலம் ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் மங்களாசரணம் செய்து, "அனைத்து தேவர் கூட்டத்தினரால் வணங்கப்படும் பாதங்களைக் கொண்ட ந்ருஸிம்ஹரை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்று நூலைத் தொடங்கியுள்ளார்.

மஹாலக்ஷ்மி: மஹாவிஷ்ணுவிற்கு தேஶம் மற்றும் காலத்தால் சமமான மஹாலக்ஷ்மி, தன் கணவனின் குணங்களையும் மகாத்மியங்களையும் ஒவ்வொரு கணமும் சிந்தித்து, அதில் புதுமையைக் கண்டு மகிழ்கிறாள். அனைத்து வாக்குகளுக்கும் தேவதையான மஹாலக்ஷ்மி, ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் குணங்களுக்கு ஸ்ரீ, பூ, துர்கா ரூபங்களில் அபிமானி தேவதையாக இருக்கிறாள். ப்ரளய காலத்திலும் பகவானுடன் இருக்கும் நித்யமுக்தை அவள். 'அக்ஷர புருஷ' எனப்படும் மஹாலக்ஷ்மி, தன் பதியை விட்டுப் பிரியாமல் இருப்பவள் மற்றும் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் போன்றவர்களால் வணங்கப்படுபவள். பக்தர்களை எப்போதும் காக்க வேண்டும் என்று அவர் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ப்ரஹ்மா மற்றும் வாயு: ஜீவோத்தமரான சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவர், ஸ்ரீஹரியின் நேர் புதல்வராக, அவரது ஆணைப்படி ஸ்ருஷ்டி போன்ற செயல்களைச் செய்கிறார். மோக்ஷத்திற்குத் தகுதியானவர்களைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்பவரான ப்ரஹ்மதேவர் ஸர்வஜ்ஞர் ஆவார். கருடன், ஶேஷன், ருத்ரன் போன்றவர்களுக்குத் தந்தையாவார். ருஜுக்களில் ஸ்ரேஷ்டரான இவர், ஜகத்குருவாகவும் பகவானின் நேரடிப் ப்ரதிபிம்பமாகவும் விளங்குகிறார். இவருக்குச் சமமான ருஜுவானவர் வாயுதேவர் ஆவார். இவர் அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் சுக துக்கங்களைக் கொடுப்பவராகவும், தினமும் 21,600 சுவாச ஜபங்களைச் செய்து ஜீவனை அளித்துக் காப்பவராகவும் இருக்கிறார். ப்ரஹ்ம பதவிக்கு வரவிருக்கும் இவர், மூன்று அவதாரங்களை எடுத்து பகவானின் காரியத்தில் முக்கிய அங்கமாகப் பங்கேற்று சேவை செய்கிறார்.

சரஸ்வதி மற்றும் பாரதி: சரஸ்வதி மற்றும் பாரதியர், ப்ரஹ்மா மற்றும் வாயுவின் மனைவியராக, வேத ராசிகளுக்கு ஆதாரமாகவும் அபிமானிகளாகவும் உள்ளனர். தத்வாபிமானி தேவதைகளுக்கு குருவாக இருந்து சாஸ்திர க்ஞானத்தை அளிக்கிறார்கள். பகவானின் புதல்விகளான இவர்கள், ஜீவோத்தமர்களின் மனைவியர் ஆவர். வித்யா தேவதைகளான இவர்களிடம், பாரதம், பாகவதம் போன்றவற்றின் உள்ளர்த்தங்களை விளக்கி, பகவத் பக்தியை அருளுமாறு அவர் வேண்டுகிறார்.

வேதவ்யாஸர் மற்றும் மத்வர்: அனைத்து வேதங்களுக்கும் ஆஸ்ரயமானவரும், ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் போன்றவர்களுக்கும் க்ஞானம் அளித்தவருமான வேதவ்யாஸ தேவர், க்ஞானானந்தமயமானவர் மற்றும் தோஷமற்றவர் ஆவார். வேதங்களைப் பிரித்து, ப்ரஹ்மஸூத்திரங்கள், மகாபாரதம், புராணங்களை இயற்றியவர் அவர். ஸாக்ஷாத் நாராயண ரூபியான வேதவ்யாஸர், நம்மை அனுகிரகித்துக் காக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். வாயுதேவர் கலியுகத்தில் மத்வராக அவதரித்து, தவறான பாஷ்யங்களைக் கண்டித்து, ஸூத்திரங்களுக்குச் சரியான பாஷ்யத்தை இயற்றி 'த்ரைலோக்யாசார்யர்' ஆனார். ஸ்ரீஹரியே ஸர்வோத்தமன், இந்த ஜகத் சத்தியம், ஜீவர்கள் அவனது தாஸர்கள் என்று அவர் நிலைநாட்டினார்.

ருத்ர தேவர்: ப்ரஹ்மாவின் புதல்வரான ருத்ர தேவர், விசித்திரமான வேஷபூஷணங்களைக் கொண்டவர். இந்திரன் போன்றவர்களுக்கு குருவாகவும், மனதிற்கு அபிமானியாகவும், உமா மனோகரராகவும், காமனை வென்றவராகவும், கைலாச வாசியாகவும் இருக்கிறார். சீக்கிரமாகக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுபவரும், கருணாமயருமான இவர், முன்னர் முக்யப்ராணரிடம் நாற்பது கல்பங்கள் சாஸ்திரங்களைப் படித்து, பத்து கல்பங்கள் உப்பு ஸமுத்ரத்தில் தவம் செய்து தனது பதவியைப் பெற்றவர்.

அனைத்து தேவதைகளையும் வணங்கி, இறுதியில்:
ஆ கமலநாபா⁴தி³யதிக்³ள -
நீககானமிஸுவெனு பி³ட³தெ³ ர -
மாகளத்ரன தா³ஸவர்க³கெ நமிபெனனவரத ||
என்று பாகவதர்களையும் துதித்து இந்த ஸந்தியை முடிக்கிறார்.

பரிமளவு ஸுமனதொ³ளனலனு
அரணியொளிப்பந்தெ தா³மோ-
த³ரனு ப்³ரஹ்மாதி³க்³ள மனத³லி தோரிதோரத³லெ |
இருதிஹ ஜக³ன்னாத²விட்²ட²லன
கருண படெ³வ முமுக்ஷு ஜீவரு
பரம பா⁴க³வதரனு கொண்டா³டு³வு³ ப்ரதிதி³னதி³ || 13 ||

2. கருணா ஸந்தி

அனன்யாஶ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே |
தேஷாம் நித்யாபி⁴யுக்தானாம் யோக³க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் || (கீதை 9-22)

பகவானே கூறியுள்ளது போல, எல்லாக் காலத்திலும் அனைவரின் யோகக்ஷேமத்தையும் அவனே பார்த்துக் கொள்கிறான்.. அவன் ஆபத்தில் உதவுபவனாகவும், காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்பவனாகவும் இருக்கிறான். இது அவனது கருணையைக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீஹரி தனது எல்லா அவதாரங்களிலும் இதைச் செய்து காட்டியுள்ளார். ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், பகவானின் ஒப்பற்ற கருணையை பல்வேறு கோணங்களில், உதாரணங்களுடன் இந்த ஸந்தியில் வர்ணிப்பதைக் காணலாம். ஆப்தகாமனான (எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறியவன்) ஸ்ரீஹரி, தன்னை க்ஞானம், பக்தி போன்றவற்றால் உபாசிப்பவர்களை எக்காலத்திலும் தனது கருணை என்னும் அமிர்தத்தால் காப்பான் என்பதை இந்த ஸந்தியில் 31 பாடல்களில் குண கீர்த்தனை வடிவில் வர்ணித்துள்ளார்.

ஸ்ரவண மனனானந்த³வீவுது³
ப⁴வஜனித து³க்க²க³ள க¹ளெவுது³
விவித⁴ போ⁴க³வ னிஹபரங்களலித்து ஸலஹுவுது³ |
பு⁴வனபாவன நெனிப லகுமி
த⁴வன மங்க³ள க¹தெ²ய பரமோ
த்ஸவதி³ கி¹விகொ³ட்டாலிபுது³ பூ⁴ஸுரரு தி³னதி³னதி³ ||1-(14)

ஸ்ரீதாஸர், ஹரியின் கதையைக் கேட்பது, சிந்திப்பது போன்றவற்றால் கிடைக்கும் பலனை விளக்குகிறார். அது ஆனந்தம் தருவதோடு, வாழ்க்கையில் வரும் துக்கங்களையும் நீக்குகிறது. இம்மையிலும் மறுமையிலும் பல்வேறு போகங்களையும் கொடுக்கிறது. இதுவே ஹரிகதையை கேட்பதன் பெரும் பலன். 'ஸ்ரீநிவாசரான பகவான் மகிழ்ந்தால், கிடைக்காதது எது?' என்பது போல, பகவான் மகிழ்ந்தால் வேறு என்ன வேண்டும்?. அதனால், மிகவும் மங்களகரமான ஸ்ரீஹரியின் கதையை மிகுந்த மரியாதையுடன் கேட்க வேண்டும். அதாவது, ஸ்ரீஹரியைப் பாடிப் புகழ்ந்து அவனது கருணைக்குப் பாத்திரமாக வேண்டும் என்கிறார்.

மழை நீரின் உதாரணத்தின் மூலம், தாஸர் தனது வார்த்தைகளும் கங்கை நீரைப் போலப் புனிதமானவை என்று கூறி, பூஸுரர்கள் (அந்தணர்கள்) அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்கிறார். மேலும், ஸ்ரீஹரி சாதாரண மக்களின் ஸ்தோத்திரங்களையும் கேட்டு அருள் புரிகிறான் என்கிறார். இது அவனது கருணை அல்லவா!. பகவான் சிந்தனைக்கு எட்டாதவன் மற்றும் அற்புதமானவன். ஆனாலும், பக்தியுடன் சாதாரண மக்கள் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் மகிழ்ந்து, பிறவிக் கடலைக் கடக்கச் செய்கிறான்; இதுவும் அவனது ஒப்பற்ற கருணையே. பக்தர்களின் கானங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, தேவர்களுடன் வீடு வீடாகச் ஸஞ்சரிக்கிறான். இங்கே, தாஸர் பகவானின் ஒப்பற்ற, நிகரற்ற கருணையின் தன்மையை வர்ணிக்கிறார். மிகுந்த மரியாதையுடன் படுத்துக்கொண்டு பாடினால் உட்கார்ந்து கேட்கிறான்; உட்கார்ந்து பாடினால் நின்று கேட்கிறான்; நின்று பாடினால் மகிழ்ந்து ஆடுகிறான் (ஸாதகர்களின் நிலைக்கு ஏற்ப). எனவே, கருணையுள்ளம் கொண்ட ஸ்ரீஹரி எவ்வளவு சுலபமானவன் என்கிறார். இந்த ரகசியத்தை அறியாத பாமரர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் என்கிறார். இங்கே பக்தர்களின் உழைப்பை விட ஸ்ரீஹரியின் அன்பு பெரியது.

பக்தர்கள் 'மனதை அளித்தால், அவன் தன்னையே அளிப்பான்' என்கிறார். உடல், வாக்கு மூலம் சேவை செய்பவர்களுக்கு சொர்க்கம் போன்ற போகங்களை அளிக்கிறான் என்று விளக்குகிறார். மேலும், மனதை ஸ்ரீஹரியிடம் ஒருமுகப்படுத்தினால், அவன் தனது பிம்ப ரூபத்தையே காட்டி அருள்புரிகிறான். அதாவது, பகவானின் அருள், பக்தர்களின் உபாசனைக்குத் தகுந்தாற்போல் இருக்கிறது. உதாரணமாக, துரியோதனனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் அருளியது போல. 'இந்திரனின் மகனுக்கும் (அர்ஜுனன்) சுயோதனனுக்கும் (துரியோதனன்) கொடுத்தது போல் கொடுக்கிறான்'.

தாஸர் ஸ்ரீஹரியின் வைபவத்தை வர்ணிக்கிறார். உலகின் ஸ்ருஷ்டி உள்ளிட்ட எட்டுச் செயல்களுக்கும் கர்த்தாவாக, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் போன்றவர்களுக்குள் இருந்து எல்லாவற்றையும் செய்பவன் அவனே. க்ஞான ஆனந்தமயமான உடலைக் கொண்ட ஸ்ரீஹரி, தனக்குள்ளேயே எந்த வேறுபாடும் இல்லாதவன் (ரூபங்களிலோ, உறுப்புகளிலோ, குணங்களிலோ, எந்த தேஶ காலத்திலும் வேறுபாடு இல்லை). அவன் எல்லாச் சொற்களாலும் குறிப்பிடப்படுபவன் (வர்ணாத்மக, த்வன்யாத்மக, வேத மற்றும் உலகியல் சொற்களால்). அதுபோலவே, பகவானின் செயல்பாடும் விலக்ஷணமானது. எல்லா ஜீவராசிகளுக்குள்ளும் தானே இருந்து, அனைத்து செயல்களையும் செய்து, செய்விக்கிறான். பகவான் இந்த உடலில் தத்வாபிமானி தேவர்களையும் அசுரர்களையும் நியமித்து, ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப பலன்களை வழங்குகிறான். தத்வாபிமானி தேவர்களும் அசுரர்களும் உடல் உறுப்புகளில் இருந்து காரியங்களை நடத்துகிறார்கள்.

உறுப்புகள்	தேவர்கள் (நற்செயல்களுக்கு)	அசுரர்கள் (தீய செயல்களுக்கு)
கண்	சூரியன்	பாணாசுரன்
முகம்	அக்னி	வாதாபி
நாக்கு	வருணன்	சமுசி
காது	சந்திரன், யமன்	சால்வன்
மூக்கு	அஸ்வினி தேவர்கள்	துவாபரன்
கை	தக்ஷ ப்ரஜாபதி	கேசி
கால்	ஜயந்தன்	த்ருணாவர்த்தன்
மனம்	ருத்ர தேவர்	காலநேமி

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரியை, அவனது அனந்த குணங்களில், தெரிந்த அளவு குணங்களைக் கூறி அழைத்துப் புகழ்ந்தால் கூட, 'தன் அடியார்களிடம் ஓடி வருவான்'. பக்தர்களின் எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவான். இந்த 9வது பாடலில் தாஸர் குறிப்பிடும் ஸ்ரீஹரியின் குணரூபமான பெயர்கள் அழகானவை மற்றும் அர்த்தம் பொதிந்தவை. சரணடைந்தவர்களுக்கு மந்தார மரம் போன்றவன், கருணையுள்ளவன், கமலையின் (லக்ஷ்மி) கணவன், விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவன், மிகவும் புனிதமானவன், மங்களகரமான சரிதம் உடையவன், பார்த்தனின் நண்பன், ஒப்பற்ற ஆனந்தமயமானவன், பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டவன், தேவர்களில் சிறந்தவன் - இந்தப் பெயர்களால் பக்தியுடன் அழைத்தால் ஓடி வருவான். தாய் தன் அருமைக் குழந்தையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியில் அணைப்பது போல, பக்தர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கே வந்து தகுந்த நேரத்தில் காப்பான் என்று உதாரணத்துடன் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீஹரி எத்தகைய கருணைக் கடல் என்பதற்கு அவர் கொடுத்த உதாரணங்கள்: புண்டரீகன், குசேலன், சிசுபாலன் (ஜயன்), பீஷ்மர். பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் காக்கும் கருணை மிக்கவன் என்கிறார். தனக்கு உபயோகம் இல்லாவிட்டாலும், பாம்பு புதையலைக் காப்பது போல, பகவான் காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்பவன். ஆப்தகாமனான ஸ்ரீஹரிக்குத் தேவையானது என்ன இருக்கிறது என்கிறார். ஆனால், தீயவர்களை ஒருபோதும் காக்காமல் தண்டிப்பான். இதற்கு, தாஸர் விதுரர் மற்றும் துரியோதனன் உதாரணத்தைக் கொடுத்தது பொருத்தமானது.

தீயவர்களை ஒருபோதும் மெச்சாத / அருளாத ஸ்ரீஹரி, உண்மையான பக்தர்களின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு மெச்சி அருள்புரிவான். ஒன்பது விதமான த்வேஷங்களின் தொடர்பில்லாத பக்தியே, கலப்படமற்ற நிர்மலமான பக்தி. இத்தகைய பக்தி ஒன்று இருந்தால், அத்தகையவர்களை ஸ்ரீஹரி விட்டுப் பிரியமாட்டான். இது அவனது ஒப்பற்ற கருணை.

'தன்னை நினைப்பவர்களின் அபராதங்களை அவன் நினைக்க மாட்டான்' என்பது பகவானின் ஒரு ஸங்கல்பம். இதுவல்லாமல், 'எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுபவனாகவும்' இருக்கிறான். மற்றொன்று, முக்கியமாக, கருணையுள்ளம் கொண்ட ஸ்ரீஹரிக்கு பக்தியுடன் எதை அர்ப்பணம் செய்தாலும், அதை அனந்த மடங்காக்கித் திருப்பித் தருவான். அவனே அனந்த கல்யாண குணங்களின் இருப்பிடம். அவனே 'மங்கள சரிதன், சின்மய சரீரன், உலகைப் புனிதமாக்குபவன், நன்னடத்தை உள்ளவன்'. இவ்வாறான, மிகவும் அற்புதமான, யாராலும் வர்ணிக்க முடியாத கருணையைப் பற்றி தாஸர் கூறுவது:

ஏனு கருணானிதி[4]யொ ஹரி ம-
தேனு ப[4]க்தாதீ[4]னனோ இ-
ன்னேனு ஈதன லீலெ.....

இந்த ஸந்தியின் ஸாரமாக வந்த இந்த வார்த்தைகள், பகவானின் திவ்யமான, ஒப்பற்ற, காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்யும் பெரும் மகிமையைக் காட்டுகிறது. அத்துடன், அத்தகைய பக்தர்களைத் தனது ஆலயத்தில் வைத்துக்கொண்டு, பரமானந்தத்தை அளிப்பான். இத்தகைய குணத்தை வேறு எங்கும் காண முடியாது.

பகவானின் மாயையை அறிந்தவர்கள், வெல்பவர்கள் யாரும் இல்லை என்கிறார் தாஸர். அவன் அனந்த குணங்கள் நிறைந்தவன் மட்டுமல்லாது, எல்லா தோஷங்களும் அற்றவன்; தேஶம், காலம், குணங்களில் எல்லை இல்லாதவன். ஆபத்தில் உதவுபவனான ஸ்ரீஹரி, அபாரமான குணங்களைக் கொண்டவன். பக்தர்களின் உதாரணங்களைக் குறிப்பிட்டு, 'இவனது கருணையை என்னவென்று சொல்வேன்' என்கிறார். அதற்கே, பக்தனானவன், தினமும் இவ்வாறு வணங்க வேண்டும்.

அபராத[4] ஸஹஸ்ராணி க்ரியந்தே அஹர்னிஶம் மயா |
தானி ஸர்வாணி தே[3]வேஶ க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ||

பகவானின் நாமஸ்மரணையின் மகிமையை விளக்குகிறார். 'கங்கை முதலான எல்லா தீர்த்தங்களையும் விட ஸ்ரீஹரியின் நாமம் சிறந்தது' என்று ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் கூறியது போல, ஸ்ரீஹரியின் நாமஸ்மரணம் மங்களத்தை அளிக்கும்; அந்த நாமம் நம்மை புனிதமாக்குவதில் என்ன அதிசயம் இருக்கிறது என்கிறார்.

புனிதமான நாமம் மிகவும் மங்களகரமானது என்பதால், அதை நினைப்பவர்களுக்கு மங்களத்தை அளிக்கிறது. சொர்க்கலோகத்தில் உள்ள காமதேனு, கல்ப விருட்சம் போன்றவை நாம் செய்த புண்ணியத்தை அனுபவிக்கும் வரை மட்டுமே பலன் தரும். ஆனால், ஸ்ரீஹரியின் திவ்ய நாமம், நரகம் போன்றவற்றிலிருந்து நம்மை விடுதலை செய்வது மட்டுமல்லாமல், நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கும். இறுதியில், நித்ய சுகத்தின் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் என்கிறார்.

'அனேக ஜன்மார்ஜித பாபஸஞ்சயம் ஹரத்யஶேஷம் ஸம்ருதமாத்ர ஏவ யः |' என்று ஸ்ரீமதாசாரியார் கூறியதைப் போல, பகவானை நாமஸ்மரணம் செய்த மாத்திரத்தில், அதாவது அவனது குணங்களைப் பாடுவதால், பக்தர்களின் பாவக் குவியலையே திருடி (பெற்றுக்கொண்டு), எல்லா விருப்பங்களையும் பொழிகிறான். இந்தப் பலன், அவனது நற்குணங்களைத் திருடியவனுக்கு (குணங்களை அறிந்து பாடுபவனுக்கு) கிடைக்கும். இதற்குக் காரணமாக இருப்பது மானஸ பூஜை. இதுவல்லாமல், ஸ்ரீஹரியின் விலக்ஷணமான, சிந்தனைக்கு எட்டாத மகிமையை வர்ணிக்கிறார். ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரி, மிகவும் சிந்தனைக்கு எட்டாத, அஸாமான்ய புருஷனாக, எல்லாவற்றையும் நியந்த்ரணம் செய்பவனாக, எல்லாவற்றிலும் அந்தர்யாமியாக, சாராம்சமாக இருந்து அனைவருடனும் விளையாடுகிறான்; பக்தர்களைக் காத்து வருகிறான். தாஸர், சுருக்கமாக, பகவான் பக்தர்களைக் காக்கும் விதத்தை அழகாக வர்ணித்துள்ளார்.

ஹிந்தெ³முந்தெ³ட³³ப³லதி³ ஔஹொர
கி³ந்தி³³ரேஷனு த¹ன்னவர னெ
ந்தெ³ந்து³ ஸலஹுவனாக³ஸத³ வோலெத்த³ நோடி³த³³ரு ||24

இது பகவானுடைய பெரும் மகிமையாகும். ஆபத்தில் உதவுபவன், காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்பவன் ஸ்ரீஹரி. இது அவனது கருணையைக் காட்டுகிறது. எல்லா தேஶ காலங்களிலும், எல்லா நிலைகளிலும், எப்போதும் காப்பவன் அவனே. ஆகாயம் ஜீவராசிகளைச் சூழ்ந்திருப்பது போல, காப்பவன் அவனே என்பதை உதாரணத்தின் மூலம் குறிப்பிடுகிறார். ஆகாயம் ஜடம், ஆனால் பகவான் ஸ்வதந்த்ர சேதனன். அனைவரும் அறிந்துகொள்ள, தந்தை-தாயைப் போல என்று உதாரணம் கொடுத்துள்ளார். மற்றொரு உதாரணம் மனிதனின் நிழல். ஒரு நொடி கூட நம்மை விட்டுப் பிரியாமல் நம் நிழல் எப்போதும் நம்மை பின்தொடர்வது போல, தயாமயனான ஸ்ரீஹரி எப்போதும் நம்மைக் காக்கிறான். ஸ்ரீஹரி கட்டுப்படுத்துபவனாகவும் இருக்கிறான், விடுவிப்பவனாகவும் இருக்கிறான். காமம் போன்ற தோஷங்களால் பீடிக்கப்பட்டு பகவானை மறந்தவர்களுக்கு அவன் மிகவும் கடினமானவன்; உத்தம பக்தியுடன் சேவை செய்பவர்களின் பிறவிக் கட்டை அவிழ்ப்பவனாக, இம்மையிலும் மறுமையிலும் எல்லா சௌக்கியங்களையும் அளிப்பான். அதுமட்டுமல்லாமல், பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, தேவர் கூட்டத்துடன் விரைந்து வந்து காப்பான். இதற்கு தாஸர் கொடுத்த உதாரணம், கண்ணின் இமையைப் போல. கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருந்து, சரியான நேரத்தில் வந்து உதவும் கருணையாளன் ஸ்ரீஹரி. இதுவல்லாமல், விரோதிகளைத் தண்டித்தும் காப்பான்.

ஸ்ரீஹரி பற்றற்றவன், நித்ய சுகமயமானவன், பரிபூரண க்ஞான ஆனந்தமயமானவன், எந்த தோஷங்களும் இல்லாதவன். எனவே, தன் பக்தர்களின் தோஷங்களையும் பொருட்படுத்தாமல், எல்லா விருப்பங்களையும் பொழிகிறான். பகவான் ஆப்தகாமனாக இருந்தாலும், பக்தர்களைக் காத்துப் பேணுவதற்காகவே, கால காலத்திற்கு அவதாரங்கள் எடுத்து வந்து அனைவரையும் காக்கிறான். தாஸர் தசாவதாரங்களை விளக்குகிறார். 'மீனம், கூர்மம், வராஹம், நருஸிம்ஹம்...' என்று வர்ணித்து, இறுதியில், 'கலியுகத்தில் அரக்கர்களை அழித்து, தர்மத்தின்படி நல்லோரைக் காத்தவன்' என்று கூறி, ஸ்ரீஹரி கருணைக் கடல் என்பதை நிலைநாட்டுகிறார்.

ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களைப் பல்வேறு விதங்களில், பல வழிகளில், எல்லாக் காலத்திலும் காப்பான் என்ற கருணைக் குணத்தின் வர்ணனையை இந்த ஸந்தி முழுவதும் காட்டிய தாஸர், நிறைவு செய்யும்போது, இந்த நோக்கத்திற்காகவே பகவான் அனேக அவதாரங்கள் எடுத்து நம்மைக் காக்கிறான் என்று கொண்டாடுகிறார்.

ஸ்ரீமனோஹர ஷமலவர்ஜித[1]
கா[1]மித[1]ப்ரத[3] கை[1]ரவத[3]ள
ஷ்யாம ஷபல ஷரண்ய ஷாஸ்வத[1] ஷர்க[1]ராக்ஷஸக[2] |
ஸாமஸன்னுத[1] ஸகலகு[3]ணக[3]ண
தா[4]ம த்ரிஜகன்னாத[2]விட்டல
நீ மஹியொளவத[3]ரிஸி ஸலஹித ஸகல ஸுஜனரன ||31

3. வ்யாப்தி ஸந்தி

அனைத்து ஸதாகமங்களின் சாராம்சம் மஹாவிஷ்ணுவின் மேன்மையை நிலைநாட்டுவதே ஆகும். ஸ்ரீஹரியின் மிக முக்கியமான குணங்களில், அவனது பரிபூரணத்துவம் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, பகவான் எல்லா காலத்திலும் எல்லா இடத்திலும் இருப்பவன் என்பதால் 'வ்யாப்தன்' (வ்யாபித்திருப்பவன்) எனப்படுகிறான். 'அணுவிலும், தூசியிலும், புல்லிலும், கட்டையிலும் (காஷ்ட) பரிபூரணமாக நிறைந்திருப்பவன்' என்று அழைக்கப்படும் ஸ்ரீஹரி, ப்ரஹ்மாண்டத்தின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்து 'மஹாபுருஷன்' எனப்படுகிறான். இதையே சாஸ்திரங்கள், "அந்தர்பஹிஸ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணः ஸ்திதः" (அதன் உள்ளும் புறமும் என எல்லாவற்றையும் நாராயணன் வ்யாபித்து இருக்கிறான்) என்று பறைசாற்றுகின்றன. இந்த விஸ்வரூப தரிசனத்தை தாஸர் இந்த ஸந்தியில் 32 பாடல்களில் வழங்கியுள்ளார்.

புருஷரூபத்ரய புராதன
புருஷ புருஷோத்தம க்ஷராக்ஷர-
புருஷபூஜிதபாத[3] பூர்ணானந்த[3] ஜ்ஞானமய |
புருஷஸூக்தஸுமேய தத்த-
த்துருஷஹ்ருத்புஷ்கரனிலய மஹ-
புருஷஜாண்டா[3]தரதி[3] ப[3]ஹிரதி[3] வ்யாப்த நிர்லிப்த || 1 ||

ப்ரஹ்மாண்டத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் பற்றற்று (எந்தப் பொருள், இடம், காலம் சார்ந்த தோஷங்களின் சாயலும் இல்லாமல்) வ்யாபித்திருப்பவனே மஹாபுருஷன். அவனுடைய மூன்று புருஷ ரூபங்கள்: புராதன புருஷன் (நித்யமானவன், ஸனாதனன்), புருஷோத்தமன் (க்ஷர மற்றும் அக்ஷர புருஷர்களை விட மேலானவன்) மற்றும் எல்லா ஜீவர்களின் இதயத் தாமரையிலும் வசிப்பவன் (இதய குகையில் வசிப்பவன்). இந்த மூன்று புருஷ ரூபங்களின் வைபவம் என்னவென்றால்: முதலில் சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவரின் சரீரமான மஹத் தத்வத்தை ஸ்ருஷ்டித்த ரூபம், ப்ரஹ்மாண்டத்தின் உள்ளே ப்ரவேசித்த ரூபம், மற்றும் எல்லா ஜீவர்களின் இதயத்திலும் இருக்கும் ரூபம். இவ்வாறு எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி பற்றற்றவன் என்கிறார். இவ்வாறு, புருஷ ஸூக்தத்தால் அறியப்படுபவனாகவும், ஜீவன், ஜடம், ஸத்வாதி குணங்கள் கொண்ட ப்ரக்ருதியில் வ்யாபித்திருந்தாலும், அந்தப் பொருட்களின் தன்மையைப் பெறாமல் அவற்றை நிர்வகிப்பவனாக இருக்கிறான். ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் போன்றவர்களாலும் முழுமையாக அறிய முடியாத அற்புதமான வ்யாப்தியைக் கொண்டவன் அவன். எனவே, 'மனிதர்களால் இதை எப்படி ஆராய்ந்து அறிய முடியும்' என்கிறார்.

ஸ்ரீஹரி பஞ்ச பூதங்களில் வ்யாபித்திருப்பது போல, கந்தம், ரசம், ரூபம், ஸ்பர்சம், ஸப்தம் ஆகிய பஞ்ச தன்மாத்ரகளிலும், அவற்றின் தன்மையைப் பெறாமல் வ்யாபித்திருக்கிறான். மனம் முதலிய இந்திரியங்களில் இருந்து, ஜீவர்களுக்குத் திருப்தியை அளித்து, அதனால் உண்டாகும் விஷயங்களை அனுபவிக்கிறான். க்ஞானேந்திரியங்களான கண், காது போன்றவற்றிலும், கர்மேந்திரியங்களான கால், கை போன்றவற்றிலும் ப்ரத்யும்ன ரூபியான பகவான் வ்யாபித்து, பலவிதமான கர்மங்களைச் செய்தும் செய்வித்தும் தகுந்த பலன்களை அளிக்கிறான். 'குணி' (குணமுடையவன்) என்றும் 'குணன்' (குணமாக இருப்பவன்) என்றும் தன்னை அழைத்துக் கொள்கிறான். இறுதியில், உலகத்தையே உண்டு 'ஜகத்குக்ஷி' (உலகை வயிற்றில் கொண்டவன்) எனப்பட்டு, தான் ஒருவனாக இருக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரியின் வ்யாப்தியை விவரிக்கும் தாஸர், அநிருத்த ரூபியாக வித்யையில் இருந்து 'வித்யை' என்றும், எல்லா ஜீவர்களின் புத்தியில் ப்ரத்யும்ன ரூபியாக இருந்து 'புத்தி' என்றும், சித்த சாதகங்களில் ஸங்கர்ஷணனாக இருந்து 'சித்தி' என்றும், ப்ரசித்தியில் வாஸுதேவன் இருந்து 'ப்ரசித்தி' என்ற பெயருடனும் இருக்கிறான். இவ்வாறு குணபூரணனும், தோஷமற்றவனுமான பகவானையும், அவனது வைபவம் மிக்க ரூபங்களையும் அறிந்தவனே பண்டிதன் என்கிறார்.

இவ்வாறே ஸ்ரீஹரியின் வ்யாப்தி, ஜீவர்களின் நான்கு தேகங்களான ஸ்வரூப, லிங்க, அநிருத்த மற்றும் ஸ்தூல தேகங்களில் அநிருத்த ரூபங்களால் இருக்கிறது. நாராயணன் இதயத் தாமரை எனும் சிம்மாசனத்தில் இருந்து கொண்டு, ஜீவர்களுக்குள் சேவகனாகவும், சேவையை ஏற்பவனாகவும் இருந்து, தகுந்த பலன்களை அளிக்கிறான்.

ஜீவர்களின் மூன்று அவஸ்தைகளான ஜாக்ருதி (விழிப்பு), ஸ்வப்னம் (கனவு) மற்றும் ஸுஷுப்தி (ஆழ்ந்த உறக்கம்) ஆகியவற்றிலும் பகவானின் செயல்பாடு உள்ளது என்று விளக்குகிறார். ஜாக்ருதாவஸ்தையில் அநிருத்தனும், ஸ்வப்னாவஸ்தையில் ப்ரத்யும்னனும், ஸுஷுப்தியில் ஸங்கர்ஷணனும் ஜீவர்களுக்குப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்து, சுக துக்கங்களை அளிக்கின்றனர். இவ்வாறு, ஜீவர்களின் காரிய காரணப் பொருட்களில், தூண்டப்படுபவன்-தூண்டுபவன் (ப்ரேர்ய-ப்ரேரக) ரூபங்களில், துணியும் நூலும் போல இருந்து காட்சியளிக்கும் ஸ்ரீஹரியின் சாமர்த்தியம், அஞ்ஞானிகளால் அறிய முடியாதது.

தந்தை தன் குழந்தையை அலங்கரித்து, தானே அந்தக் குழந்தையிடமிருந்து நமஸ்காரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆசீர்வதிப்பது போல, பகவான் தானே பூஜிக்கப்படுபவனாகவும், பூஜிப்பவனாகவும் இருந்து அருள்புரிகிறான். 'பூஜிக்கப்படுபவன், பூஜிப்பவன், பூஜைக்கான சாதனப் பொருள் என தானே இருந்து, பஜிப்பவர்களுக்குப் பலன்களை அளிக்கிறான்' - இது ஸ்ரீஹரியின் கருணை.

மூன்று விதமான ஜீவர்களுக்கு அவரவர் கதிகளை கொடுக்க, பகவான் இந்த சம்ஸாரத்தில் வைக்கிறான். உடல், வீடு போன்றவற்றை அளித்து, சுக துக்கங்கள் நிறைந்த உலகில் வாழச் செய்து, கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருந்து, பந்தப்படுத்துபவனாகவும், விடுவிப்பவனாகவும் இருக்கிறான். மரத்தின் வேருக்கு நீர் ஊற்றும்போது, அது கிளைகளில் பூக்களையும் பழங்களையும் தருவது போல, ஸ்ரீஹரி உலகுக்குத் தெரியாமல் மக்களின் ஆராதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, ப்ரஹ்மாதியரின் பெயரால் புண்ணிய பலன்களை அளிக்கிறான்.

வேதங்களாலும் அறிய முடியாத, ஒப்பில்லாத, க்ஞானானந்த ஸ்வரூபியான, எங்கும் நிறைந்த, உலகைத் தாங்கும் ஸ்ரீஹரி, 'உயிருள்ள ஜீவர்களுக்குள் ப்ராக்ருத புருஷனைப் போல' இருந்து, கட்டுப்படுபவனாகவும் கட்டுப்படுத்தப்படுபவனாகவும் காக்கிறான். மேலும், பகவான் 'விஸ்வன்' எனப்பட்டு ஜாக்ருதாவஸ்தையைத் தூண்டுபவன்; ஜீவனில் இருந்து ஸ்தூல விஷயங்களை அனுபவிக்கிறான். ஜீவர்களின் மனதில் இருந்து, தூண்டுபவனாக விஷயங்களை அறியச் செய்கிறான். சுகம் நிறைந்த ஸ்ரீஹரி, அறியப்படும் பொருளாகவும், அறிபவனாகவும் இருந்து, வேதங்களால் போற்றப்படுகிறான். எதையும் வெளிப்படுத்தாமல் தானாகவே ஆனந்திப்பவன், பக்தவத்சலன், 'ஸ்வரமணன்' எனப்படுபவன், எங்கும் நிறைந்த ஸ்ரீஹரி, மனிதர்களின் உள்ளும் புறமும் எங்கும் இருப்பவன்; பக்தர்களின் மிக நெருங்கிய நண்பனும் அவனே.

அவன் வ்யாபித்திருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ குணம் கொண்டவர்களின் உள்ளே இருந்து, அவரவர் குணங்களுக்கு ஏற்பக் கர்மங்களைச் செய்விக்கிறான். தாஸர் கொடுக்கும் உதாரணம் இது: பவி-வஜ்ரம் (பிரகாசமான ஒளி), ஹரின்மணி-நீலம் (மந்தமான ஒளி), வித்ரும-பவளம் (சிவப்பு ஒளி). இவை ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ குணங்களின் குறியீடுகள். சூரியனின் கிரணங்கள் ஒன்றாக இருந்தாலும், அவற்றால் பலவித ரத்தினங்களின் நிறமும் அதற்கேற்பத் தோன்றுவது போல, பகவான் அவரவர் குணங்களுக்கு ஏற்பப் பலன்களை அளிக்கிறான்.

பகவானை, 'அணோரணனீயான் மஹதோ மஹீயான்' (அணுவை விட அணுவானவன், பெரியதை விடப் பெரியவன்) என்று வேதங்கள் பறைசாற்றுகின்றன. அணுவை விடச் சிறியவனாகவும், பெரியதை விடப் பெரியவனாகவும் அற்புதமான மகிமை கொண்டவன் ஸ்ரீஹரி. இவனை யாரும் எந்தக் காலத்திலும் எதுவும் செய்ய முடியாது. இதுவல்லாமல், அசுரர்களை அழிக்க அனந்த ரூபங்களை எடுத்து தர்மத்தைக் காக்கிறான்.

ஆனால், பகவான் பாரபட்சமற்றவன்; அந்தந்த ஜீவர்களுக்கு அவரவர் குணங்களுக்கு ஏற்ப கதிகளை கொடுக்கிறான். ஆப்தகாமனான ஸ்ரீஹரிக்கு, விருப்பு-வெறுப்பு, பாரபட்சம் போன்றவை ஒரு போதும் இல்லை. தாஸர் ஸ்ரீஹரியின் எங்கும் நிறைந்த தன்மையை அழகாக விவரித்துள்ளார்.

எல்லி கேளித³ரல்லி நோடி³த³-
ரல்லி பே³டி³த³ரல்லி நீடி³த³-
ரல்லி ஓடி³த³ரல்லி ஆடி³த³ரல்லி இருதிஹனு |

ப்ரஹ்மாண்டத்தில் இவனுக்கு சமமானவர்களோ, மேலானவர்களோ ஒருபோதும் யாரும் இல்லை. ஒப்பில்லாதவன்; ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். தாஸர் கொடுத்த உதாரணம், 'கூடான உலோகத்தில் உள்ள நெருப்பைப் போல' என்பது. நெருப்பைப் போல பகவான் இருப்பதால்தான் உலகின் செயல்பாடுகள் நடக்கின்றன.

உலகில் மேகங்கள் ஒரே மாதிரி மழை பொழிந்தாலும், மரங்களில் வளரும் பழங்களில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இதற்குக் காரணம் விதையே அன்றி மேகம் அல்ல. ஸ்ரீஹரி எல்லா ஜீவர்களிடமும் சமமாக இருந்தாலும், ஜீவர்களின் குணங்களுக்கு ஏற்பச் செயலிலும் பலனிலும் வேறுபாடுகள் இருப்பது போல, பகவான் ஜீவர்களின் குணம் மற்றும் கர்மங்களுக்கு ஏற்பப் பாரபட்சமின்றிப் பலன்களை அளிக்கிறான். இதையே தாஸர்...

மாரமணனவரவர யோக்³யதெ
மீரத³லெ கு³ணகர்மக³ள அனு-
ஸார நட³ஸுவ தே³வளிக ீ வைஷம்யவெல்லிஹுதொ³ || என்கிறார்.

இவ்வாறே, ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களிடம் இருந்து கர்மங்களைச் செய்தும் செய்வித்தும், சூரியனின் கிரணங்கள் மணிகளின் நிறத்தை மாற்றாமல் இருப்பது போல, 'விஹார செய்பவர்களின் யோக்யதை அவர்களின் கர்மங்களை அனுசரித்தே' என்று விளக்குகிறார். பகவான் ஜீவர்களின் புண்ணிய பாவங்களின் பலனை, தேவர் மற்றும் அசுரர்களின் குணங்களுக்கு ஏற்ப அளித்து உண்ணச் செய்து, சாட்சியாக இருக்கிறான். ஸ்ரீஹரி எல்லா ஜீவர்களின் உள்ளே இருந்து, எந்த மாற்றமும் அடையாமல், ஆகாயத்தைப் போல வ்யாபித்திருக்கிறான். பகவான் இவ்வாறு நிறைந்திருந்தாலும், அவற்றின் குண தர்மங்களின் பாதிப்பு அவனுக்கு இல்லை. கூடான இரும்பை அடிக்கும்போது, மாற்றம் இரும்புக்கே அன்றி நெருப்புக்கு அல்ல. அதுபோல, பகவானுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை, மாற்றமும் இல்லை.

ஸ்ருஷ்டி உள்ளிட்ட எட்டுச் செயல்களுக்கும் கர்த்தாவான ஸ்ரீஹரி, உலகங்களைப் படைத்து, காத்து, அழிப்பதை எளிதாக, எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் செய்கிறான். தாஸர் கொடுத்த உதாரணம், குழந்தைகள் மகிழ்ச்சியுடன் மணல் வீடு கட்டி, விளையாடி, மகிழ்ச்சியுடன் அதை மிதித்து அழிப்பது போல என்கிறார். ஜீவர்களுக்கு இருக்கும் சுக துக்கங்களின் தொடர்போ, குறைபாடுகளோ அவனுக்கு இல்லை. ஒரு நடிகனைப் போல, பகவான் பலவித ரூபங்களை எடுத்து, தனது சிறப்பான செயல்களால் நல்லோரை மகிழ்விக்கிறான். பகவானின் செயல்கள் க்ஞானிகளுக்கு ஆனந்தம் தருபவை.

ஸ்ரீஹரி 'பூதாத்மா, பூர்ணானந்த க்ஞானமயன்'. ஸ்ரீஹரிக்கு ஒருபோதும் குணம், காலம், கர்மம் ஆகியவற்றின் லேபம் இல்லை. தாஸர் ஸந்தியை நிறைவு செய்யும்போது, பகவானின் வ்யாப்தியின் வைபவத்தின் மற்றும் பரிபூரணத்துவத்தின் வர்ணனையை அளிக்கிறார்.

ஒந்து³ கு³ணதொ³ளனந்தகு³ணக³ளு
ஒந்து³ ரூபதொ³ளிஹவு லோக³க³-
ளொந்து³ ரூபதி³ த⁴ரிஸி தத்³க³தபதா³ர்த²தொ³ளஹொர ீ |

பகவான் அனந்த குணங்கள் நிறைந்தவன். ஒவ்வொரு குணத்திலும் அனந்த குணங்கள் உள்ளன. ஸ்ரீஹரியின் ஒரு ரூபத்திற்குள் எல்லா உலகங்களும் உள்ளன. ஒரு ரூபத்தாலேயே எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து, அனந்த நாமங்களால் அறியப்பட்டு, பலவிதமாக செயல்களை செய்து, ஜீவர்களையும்

செயல்களை செய்யச் செய்கிறான். எப்போதும் க்ஞானானந்தமயனாக, ஆகாயத்தைப் போல எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான்.

மற்றொரு விதத்தில், ஸ்ரீஹரியின் வ்யாப்தியின் பரிபூரணத்துவத்தை உதாரணத்துடன் கூறுகிறார்.

எல்லரொளு தானிப்ப தன்னொள-
கெ[3]ல்லரனு த[4]ரிஸிஹனு அப்ரதி
மல்ல மன்மத[2]ஜனக ஜக[3]தா[3]த்[3]யந்தமத்[4]யக[3]ள |
ப[3]ல்ல ப[3]ஹுகு[3]ணப[4]ரித தா[3]னவ-
த[3]ல்லண ஜக[3]ன்னாத[2]விட்[2]ட[2]ல
ஸொல்லலாலிஸி ஸ்தம்ப[4]தி[3]ந்த[3]லி ப[3]ந்த[3] ப[4]க்தனரி || 32 ||

எல்லா ஆகமங்களாலும் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹரியின் அனந்த குணங்களில் ஒன்றான வ்யாப்ததன்மையை, தாஸர் ஒரு சிறப்பான முறையில் வர்ணித்து, அதிலுள்ள அபூர்வத்தன்மையை விளக்கியுள்ளார். ஸ்ரீஹரி எல்லாரிடமும் இருப்பவன்; தனக்குள் எல்லாவற்றையும் தாங்கியிருப்பவன். அவனுக்கு நிகரானவர் வேறு யாருமில்லை. உலகின் ஆதி, மத்தி, அந்தம் ஆகியவற்றை அநாதி காலமாக அறிந்தவன். க்ஞானானந்தமயனான அவன், தனது எங்கும் நிறைந்த தன்மையை, தனது ப்ரிய பக்தனான பிரஹலாதனுக்காக, ந்ருஸிம்ஹ ரூபத்தில் உலகுக்குக் காட்டினான். ஸ்ரீவ்யாஸர் பாகவதத்தில் கூறியதையே தாஸர் இவ்வாறு, ந்ருஸிம்ஹ அவதாரம் ஸ்ரீஹரியின் வ்யாப்தியின் வைபவத்தைப் பறைசாற்றுகிறது என்று விளக்கியுள்ளார்.

4. போஜன ரஸவிபாக ஸந்தி

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் இந்த ஸந்தியில் பகவானின் விசேஷமான லீலைகளின் வைபவத்தை வர்ணித்துள்ளார். அனைவருக்கும் தேவையான முக்கியமான போஜன கர்மம் என்ற யாகத்திலும், உண்பவன்-உண்ணப்படும் பொருள் ஆகியவற்றிலும், எல்லா ஜீவர்களிலும், உணவுப் பொருட்களிலும், ஜீவர்களின் பாதம் முதல் தலை வரை ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள், அபிமானி தேவர்களுக்குள் வ்யாபித்துள்ளன. பலவித ரூபங்களின் எண்ணிக்கை விவரங்கள் போன்ற அனேக விஷயங்களின் தொகுப்பு இங்கே உள்ளது. இந்த ஸ்தூல தேகத்தில் உள்ள பிம்ப ரூபி பகவான். எல்லாப் பொருட்களிலும் இருந்து, அந்தந்தச் சுவையின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு, தானே முக்கிய ரசத்தை ஏற்று, ஜீவர்களுக்கும் அளித்து, உடல் மற்றும் இந்திரியங்களை ஆனந்தப்படுத்துகிறான்.. மேலதிக விவரங்களை இங்கு பார்க்கலாம்.

வனஜஜாண்ட[3]தொ[3]ளுள்ளகி[2]ல சே
தனரு பு[4]ஞ்ஜிப சதுரவித[4] போ[4]
ஜன பதா[3]ர்த்த[2]தி[3] சதுரவித[4] ரஸரூப தா[1]னாகி[3] |
மனகெ[1] ப[3]ந்துத[3]னுண்டுணிஸி ஸம்
ஹனனகு[1]ப[1]சய க[1]ரணகா[1]ன
ந்த[3]னிமேஷரிகா[3]த்ம ப்ரத[3]ர்ஷன ஸுக[2]வனீவ ஹரி ||1

ப்ரஹ்மாண்டத்தில் எல்லா ஜீவர்களும் உண்ணும் பொருட்கள், காத்ய (கடித்து உண்ணுபவை), சோஷ்யம் (உறிஞ்சி உண்ணுபவை), லேஹ்யம் (நக்கி உண்ணுபவை) மற்றும் பேயம் (குடிப்பவை) எனப்படும் உண்ணப்படும் பொருட்கள். 'அன்னம்' என்று அழைக்கப்படும் இந்தப் பொருட்களில் பகவான் தானே ரச ரூபமாக இருந்து, உண்டு, ஜீவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுத்து, உள்ளிருக்கும் அபிமானி தேவர்களுக்கும் தரிசன பாக்கியம் அளித்து சுகம் தருகிறான். இதையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்...

'அஹம் வைஶ்வானரோ பூ[4]த்வா ப்ராணினாம் தே[3]ஹமாஶ்ரிதः |
ப்ராணாபானஸமாயுக்தः பசாம்யன்னம் சதுர்வித[4]ம் ||' என்கிறான்..

ஜீவனின் வசிப்பிடமான லிங்க தேகத்திற்கு பதினாறு கலைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை: 5 கர்மேந்திரியங்கள், 5 க்ஞானேந்திரியங்கள், 5 பஞ்ச தன்மாத்ரகள் மற்றும் மனம். உடலில் உள்ள 72 ஆயிரம் நாடிகளுக்குள் ஸ்ரீஹரி வராஹ ரூபத்தில் இருந்து ஸஞ்சரிக்கிறான்.. இது ஆனந்த ஸ்வரூபனான பகவானின் ஸ்வாதந்த்ர்யம். பகல்-இரவுகளில், இதன் 36 ஆயிரம் பெண் நாடிகளிலும், 36 ஆயிரம் ஆண் நாடிகளிலும் பகவான் ரூபங்களை தரித்தவனாக இருந்து, சரீரங்களில் 'பிருஹதீ' என்ற பெயரில் விகாரம் செய்கிறான்.

இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு, உப்பு, காரம் மற்றும் துவர்ப்பு ஆகிய ஆறு சுவைகள். பகவான் 'ஷட்ரஸன்' (ஆறு சுவை உடையவன்) எனப்படுகிறான். ஒவ்வொரு சுவையும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்று மூன்று வகைப்படும். மொத்தம் 18 சுவைகள் ஆயின. இந்தச் சுவைகளில் பகவான் சுருசி, ருசிர, சுகந்த மற்றும் சுசி என்று நான்கு ரூபங்களில் இருக்கிறான். அனைத்தும் சேர்ந்தால் 72 ரசஸ்தான ரூபங்கள் ஆயின. மேலும், 'பிருஹதீ சஹஸ்ரம்' என்பதில் 1000 ரூபங்கள் இருப்பதால், மொத்தம் 72,000 பகவானின் ரூபங்கள் உள்ளன என்று தாஸர் விளக்கியுள்ளார்.

ஈரதி[4]க எப்பத்து ஸாவிர
மாரமணன ரஸாக்[2]யரூப ஷ
ரீரத[3]லி போ[4]ஜ்ய ஸுபதா[3]ர்த்த[2]தி[3] தி[1]ளிது[3] பு[3]ஞ்ஜிபுது[3] ||4

இந்த உடலில் உள்ள 72,000 ரூபங்களை, உண்ணப்படும் பொருட்களில் மட்டுமின்றி, 72,000 நாடிகளில் உள்ள பகவத் ரூபங்களாகவும் அறிந்து உண்ண வேண்டும் என்கிறார். இது உண்மையான யாகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ரஸங்களான பால் (354), நெய் (29), வெல்லம் (5101) மற்றும் பழங்கள் (2825) ரூபங்கள், மாதுர்யங்கள் எனப்படும் விசதம் (354), ஸ்திரம் (29), தீக்ஷணம் (5101) மற்றும் நிர்ஹாரம் (2825) ஆகிய சுவைகளிலும் இதே ரூபங்கள் உள்ளன. மொத்தம் இந்தச் சுவைகளில் 8309 ரூபங்கள் உள்ளன. இவ்வாறு சிந்தித்து உண்ண வேண்டும். இவ்வாறே, காத்ய பொருட்களின் ரச ரூபங்கள்:

- விசதம் (பால்) - 354
- ஸ்திரம் (நெய்) - 29
- தீக்ஷணம் (வெல்லம்) - 5101
- நிர்ஹரம் (பழம்) - 2825
- மொத்தம் - 8309 ரூபங்கள்.

ஸ்ரீஹரி, வாயுதேவர் மற்றும் தத்வாபிமானி தேவர்களுக்குள் இருந்து, இந்தப் பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறான். குறிப்பாக, உடலில் கபில ரூபத்தில், கண்ணில் ந்ருஸிம்ஹ ரூபத்தில், மூக்கில் பார்க்கவ ரூபத்தில், வாயில் வசிக்கிறான். நாக்கில் மத்ஸ்ய நாமத்திலும், பற்களில் ஹம்ஸ நாமத்திலும், பேச்சில் ஹயக்ரீவ ரூபங்களிலும் வசிக்கிறான். இவ்வாறு ஜீவர்களுக்குள் இருந்து ரசங்களைத் தான் ஏற்று, அவர்களுக்கும் அளிக்கிறான்.

ரசங்களுக்குள் இருக்கும் அபிமானி தேவதை மற்றும் நியாமக பகவத் ரூபம்:

சுவைகள்	அபிமானி	பகவத் ரூபம்
1. இனிப்பு	இந்திரன்	வாஸுதேவன்
2. கசப்பு	யமன்	அநிருத்தன்
3. உப்பு	நிருதி	ஜனார்தனன்
4. புளிப்பு	கௌரி (பார்வதி)	தாமோதரன்
5. காரம்	தக்ஷன்	ந்ருஸிம்ஹன்

சுவைகள்	அபிமானி	பகவத் ரூபம்
6. துவர்ப்பு	பாகீரதி	ஸ்ரீஹரி

உண்பவன் மற்றும் உண்ணப்படும் பொருட்களில் ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள் பின்வருமாறு: உண்பவர்களுக்குள் ஸங்கர்ஷணன் மற்றும் ப்ரத்யும்னன்; உண்ணப்படும் பொருட்களில் நாராயணன் மற்றும் அநிருத்தன் ரூபங்களில் இருந்து, உண்பவனுக்குச் சக்தியளித்துத் திருப்தியை ஏற்படுத்துகிறான். வாஸுதேவ ரூபத்தில் பகவான் உள்ளும் புறமும் இடமளிக்கிறான். லக்ஷ்மியுடன் கூடிய இந்த பகவானின் 5 திவ்ய ரூபங்கள், ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் உள்ளிட்ட எல்லா ஜீவர்களிடமும் உள்ளன என்பதை அறிந்தவனே க்ஞானி என்று தாஸர் கூறுகிறார்.

ய ஏவம் ஸமுபாஸீத தஸ்யான்னாக்²யா ஹரிः ஸ்வயம் |
ஸித்³த⁴ இத்யேவ ஹி ப்ராஹுர்வித்³வாம்ஸः பரிநிஷ்டி²தாः || (தைத்திரீய பாஷ்யம்)

ஒவ்வொருவரும் போஜன யாகத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன் சொல்ல வேண்டிய பாடலைத் தாஸர் வழங்கியுள்ளார்.

வாஸுதே³வனு அன்னதொ³ளு நா-
நாஸுப⁴க்ஷதி³ ஸங்கருஷண க்ரு-
தீஶ பரமான்னதொ³ளு த்⁴ருததொ³ளகி³ப்பனிருத்³த⁴ |
ஆ ஸுபர்ணாம்ஸக³னு ஸுபதி³
வாஸவானுஜ ஶாகதொ³ளு மூ-
லேஶ நாராயணனு ஸர்வத்ரத³லி நெலஸிஹனு || 10 ||

ஸ்ரீஹரியின் வாஸுதேவாதி ரூபங்கள், உணவு, பட்சணங்கள் போன்ற உணவுப் பொருட்களில் உள்ளன. ஸ்ரீமன் நாராயணன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். மேலும், ஸ்ரீஹரி உணவுப் பொருட்களில் அகண்ட ரூபியாகவும், சோற்றின் ஒவ்வொரு பருக்கையிலும் கண்ட ரூபியாகவும் இருக்கிறான்; பகவானின் அனந்த ரூபங்களுக்குள் பேதம் இல்லை. ஸ்ரீஹரி தனக்குள்ளேயே பேதம் இல்லாதவன். 'நாராயணன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான்' என்று அறிந்து போஜனம் செய்து, அனைத்தையும் அந்தப் பகவானுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அனுஸந்தானத்துடன் செய்தால், பகவானை அறிந்தால், உண்பவன் யாகத்தைச் செய்தவனாகவும், நித்ய உபவாசியாகவும், நோயற்றவனாகவும், பாபமற்றவனாகவும் கருதப்படுவான். கருணைமிக்க ஸ்ரீஹரி, தாயைப் போல பக்தனின் வேண்டுதல்களை கேட்டு அருள்புரிவான்; இஷ்டார்த்தங்களை நிறைவேற்றுவான். இதையே தாஸர்...

ஈ பரியலரிதும்ப³ நர நி -
த்யோபவாஸி நிராமயனு நி -
ஷ்பாபி நித்ய மஹாயஜ்ஞக³ளாசரிஸித³வனு || என்கிறார்..

அன்னமயம் முதலான ஐந்து கோஷங்களில் உள்ள ரூபங்களை வர்ணிக்கிறார்.

கோஷம்	உள்ளிருக்கும் ரூபம்	ரூபங்களின் எண்ணிக்கை
அன்னமய கோஷம்	அநிருத்தன்	8,251
ப்ராணமய கோஷம்	ப்ரத்யும்னன்	5,543
மனோமய கோஷம்	ஸங்கர்ஷணன்	5,62,107
விஞ்ஞானமய கோஷம்	வாஸுதேவன்	4,374
ஆனந்தமய கோஷம்	நாராயணன்	5,125
	மொத்தம்	5,85,400

இவ்வளவு ரூபங்கள் ப்ரஹ்மாண்டத்திற்குள் நிறைந்துள்ளன.

'பஞ்சவிம்ஶத்யதிகஶதம் யுதம் பஞ்சஸஹஸ்ரகை: |
நாராயணஸ்ய ரூபைஶ்ச ஆனந்த³மய ஈர்யதே ||'

என்ற பிரமாணத்தின்படி, தனக்குள்ளேயே பேதம் இல்லாத பகவான், தனது அற்புதமான மகிமையைக் காட்டும் விதமாக, 'ப்ரஹ்மாண்டத்தில் நிறைந்திருக்கிறான்'. அநிருத்தாதி ரூபங்களால், அன்னமயாதி கோஷங்களில், பிம்ப-ப்ரதிபிம்பர்களான ஹரியும் வாயுவும் எங்கும் வ்யாபித்துள்ளனர்.

கோஷங்கள்	ஹரியின் ரூபங்கள்	லக்ஷ்மியின் ரூபங்கள்	வாயுதேவரின் ரூபங்கள்	ஹரியின் ரூபங்களின் எண்ணிக்கை
அன்னமய	அநிருத்த	ஶாந்தி	ப்ராண	101
ப்ராணமய	ப்ரத்யும்ன	க்ருதி	அபான	513
மனோமய	ஸங்கர்ஷண	ஜெயா	வ்யான	55
விஞ்ஞானமய	வாஸுதேவ	மாயா	உதான	584
ஆனந்தமய	நாராயண	லக்ஷ்மி	சமான	3052
			மொத்தம்	4,305

இவ்வாறு, அநிருத்தாதி ஐந்து ரூபங்களால் வாயுதேவருக்குள்ளும் இருந்து, 'வெண்ணெயில் நெய் இருப்பது போல' இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். தாஸர், வாயுதேவரில் (முக்யப்ராணரில்) விசேஷ ரூபங்களுடன் பஞ்ச ப்ராணர்களில் இருந்து, உலக ஜீவர்களைக் காக்கிறான் என்கிறார். ப்ராணனில் 53 ரூபங்களில் அநிருத்தனும், அபானனில் 511 ரூபங்களில் ப்ரத்யும்னனும், வ்யானனில் 55 ரூபங்களில் ஸங்கர்ஷணனும், உதானனில் 535 ரூபங்களில் வாஸுதேவனும், சமானனில் 557 ரூபங்களில் நாராயணனும் இருக்கின்றனர். மொத்தம் 1711 ரூபங்கள் (பஞ்ச ப்ராணர்களில்) வ்யாபித்துள்ளன.

பகவான் பிரத்யும்னாதி ரூபங்களால் பித்ரு தேவதைகளுக்கு அன்னத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் விதத்தை வர்ணிக்கிறார். 93 ரூபங்களால் யஜமானனிடமும், மேலும் அக்னி, யமன், சோமன் முதலான பித்ரு தேவர்களிடமும் இருந்து, ஸ்ரீஹரி தான் உண்டு அவர்களையும் திருப்திப்படுத்துவான். மேலும், 'ஷண்ணவதி' என்ற பெயருள்ள ஸ்ரீஹரி, 96 ரூபங்களால் வசு, ருத்ர, ஆதித்யர்களுக்குள் இருந்து, பக்தர்கள் ஸ்ரத்தையுடன் செய்யும் சிராத்தாதி கர்மங்களின் புண்ணிய பலனைத் தான் ஏற்று, பித்ருக்களுக்கு அளித்து, 'சுகம் கொடுத்து அவர்களை எல்லாக் காலத்திலும் காப்பான்'.

பகவானின் விபூதி ரூபங்களை வர்ணிக்கும்போது, 51 வர்ணங்களால் போற்றப்படுபவனாகவும், 24 தத்வங்கள், 11 கரணங்கள், 3 குணங்கள் மற்றும் சப்த தாதுக்களிலும் (மொத்தம் 96) இருந்து, உலக ஜீவக் கூட்டங்களைக் காக்கிறான். ஸ்ரீஹரியின் அநிருத்தாதி நான்கு ரூபங்களை க்ஞானிகள் குறிப்பாக பித்ரு காரியங்களில் ஆராதிக்கிறார்கள். ஸ்ரீஹரி, தனது பக்தர்கள் பக்தியுடன் செய்யும் நல்ல மற்றும் தீய கர்மங்களின் பலன்களை ஏற்று, உசிதமான பலனை அளிப்பான். பக்தவத்சலனான ஸ்ரீஹரிக்கு ஆண், பெண் என்ற பேதமில்லை; எல்லா ஸாத்விக நல்ல ஜீவர்களையும் காப்பான். பகவானின் க்ஞானம், ஆனந்தம் போன்றவை அளவற்றவை; ரமா, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் போன்றவர்களை விட மேலானவை. கர்மங்களை 'கிருஷ்ணார்ப்பணம்' என்று பகவானுக்குச் சமர்ப்பித்தால், அன்புடன் ஏற்று, தகுதிக்கு ஏற்பக் காப்பான்.

பரம பாவனனான ஸ்ரீஹரிக்கு எந்தக் காலத்திலும் கர்மத்தின் மற்றும் அதன் பலன்களின் பாதிப்பு இல்லை. அவன் நிர்தோஷி என்பதால். இவ்வாறு, ஸ்ரீஹரியின் திவ்ய ரூபங்களை, உண்ணும்போது நினைத்து, நம் சிந்தனைக்கு எட்டாத அவனது சக்தியை நினைத்து, செய்யும் கர்மங்களை அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து, எப்போதும் எல்லாவற்றுக்கும் அவனே வ்யாபித்து நியாமகனாக இருக்கிறான் என்று அறிந்து, பற்றற்று இரு என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு இருந்தால், போஜன கர்மம் ஒருபோதும் பாவ பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது, ஸ்ரீஹரியின் கருணைக்குக் காரணமாகும்.

ஜது[3]லக்ஷெம்ப[3]த்த[1] ரொம்ப[3]
த்தாத[3] ஸாவிரனேளுனூர்மே
லைது[3] ரூப[1]வ த[4]ரிஸி போ[3]க்த்ருக[3] போ[4]ஜ்ய னெந்தெ[3]னிஸி |
ஸ்ரீத[4]ரா து[3]ர்கா[3]ரமண பா[1]
தா[3]தி[3] ஷிரப[1]ரியந்த வ்யாபி[1]ஸி
கா[1]து[3]கொண்டி[3]ஹ ஸந்தத ஜக[3]ன்னாத[2]விட்டலனு ||30

தாஸர் இந்த ஸந்தியின் சாராம்சமாக, ஸ்ரீ, பூ, துர்கா ரமணனான ஸ்ரீஜகன்னாத விட்டலன், மொத்தம் 5,89,705 (5,85,400 + 4,305) ரூபங்களால், உண்பவனிடத்திலும், உண்ணப்படும் பொருட்களிலும், மற்றும் ஜீவர்களின் பாதம் முதல் தலை வரை முழுமையாக வ்யாபித்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்.. இவ்வாறு இருப்பதை அறிந்த ஜீவர்களை, 'ஜகன்னாத விட்டலன் எப்போதும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று நிறைவு செய்துள்ளார்.

5. விபூதி ஸந்தி

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கீதையில், 'ந மே விது: ஸுரகணா: ப்ரப4வம் ந மஹர்ஷய:' (என் பிறப்பின் மகிமையை, அதாவது விபூதிகளின் வைபவத்தை, தேவர்களோ, மகரிஷிகளோ அறியார்) என்று கூறியுள்ளார். பகவான் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும், சில இடங்களில் தனது விசேஷமான இருப்பை வைத்துள்ளான். அந்த ஜட மற்றும் சேதனப் பொருட்களும் அதனால் மகத்துவத்தைப் பெறுகின்றன. தனது பரம ஐஸ்வர்யத்தைக் காட்டும் விபூதி ரூபங்களை, தகுதிக்கு ஏற்ப அறிந்தவன் முக்தன் ஆவான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த ஸந்தியில், தாஸர், தியானம் மற்றும் உபாசனைக்குத் தகுதியானவர்கள் அறியவும் காணவும் கூடிய பகவானின் பலவிதமான விபூதி ரூபங்களை வர்ணித்துள்ளார். இந்த ஸந்தியின் 40 பாடல்களில், பகவானின் ஐஸ்வர்யத்தைக் காட்டும் விபூதியின் மகத்துவத்தை விளக்கி, தாஸர் பெரும் உபகாரம் செய்துள்ளார்.

ஸ்ரீத[1]ருணி வல்லப[4]ன பரம வி
பூ[4]தி[1]ரூப[1]வ கண்ட[3]கண்ட[3]
ல்லிதெ[1]ரதி[3] சிந்திஸுத[1] மனத[3]லி நோடு[3] ஸம்ப்[4]ரமதி[3] |
நீத[1] ஸாதா[3]ரண விஸேஷ ஸ
ஜாதி நைஜாஹிதவு ஸஹஜ வி
ஜாதி க[2]ண்டா[3]க[2]ண்ட[3] ப[3]கெ[3]க[3]ளனரிது பு[3]த[4]ரிந்த[3] ||1

பகவானின் வைபவம் மிக்க பலவிதமான விபூதி ரூபங்களைக் கண்ட கண்ட இடங்களில் சிந்தித்து, மனதில் ஸம்ப்ரமத்துடன் பார்த்து ஆனந்திக்க வேண்டும் என்கிறார். தாஸர் வர்ணிக்கும் பலவிதமான விபூதி ரூபங்கள் பின்வருமாறு:

- **நீத** - பகவத்ரூபங்கள் ஸ்வயம்வியக்தானாக (சுயம்பு) இருக்கும் பொருட்கள். உதாரணம்: சாலிகிராமம்.
- **ஸாதாரண** - ப்ராஹ்மணர்களிலும், கிருஹஸ்தாஸ்ரமிகளில் இருக்கும் பகவத்ரூபங்கள்.
- **விஶேஷ** - யதிகளில் இருக்கும் பகவத்ரூபங்கள்.
- **ஸஜாதி** - இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடம் இருக்கும் ரூபங்கள்.
- **நைஜ** - பரமாத்மனின் ஸ்வயம் அம்ஶங்களான நைஜ ரூபங்கள். உதாரணம்: ராம கிருஷ்ணாதி ரூபங்கள்.
- **ஆஹித** - ப்ரதிமைகளில் நிலைநிறுத்தப்பட்ட ரூபங்கள்.
- **ஸஹஜ** - மலைகள் போன்றவற்றில் உள்ள ரூபங்கள்.
- **விஜாதி** - அந்தந்தப் பெயருடன் தேவர்களிடம் இருக்கும் ரூபங்கள்.
- **க[2]ண்ட** - ஒவ்வொரு பருக்கையிலும் தற்காலிகமாக வசிக்கும் ரூபங்கள்.
- **அக[2]ண்ட** - சாளக்கிராமம் போன்றவற்றில் நித்யமாக இருக்கும் ரூபங்கள்.

இவை விபூதி மற்றும் அந்தர்யாமி ரூபங்கள் ஆகும். நீர், நிலம் மற்றும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் ஜீவராசிகளிலும் அவன் இருக்கிறான். இவ்வாறு எங்கும் நிறைந்த ஸ்ரீஹரி இல்லாத பொருள் இல்லை, இடம் இல்லை.

ஸ்ரீஹரியின் இருப்பிடங்களை (அதிஷ்டானங்கள்) விளக்குகிறார்: ப்ரதிமை, சாளக்கிராமம், பசு, அதிதி, அப்யாகதர் (விருந்தினர்), துளசி, அரச மரம், ப்ரஹ்மச்சாரி, கிருஹஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், யதி, யஜமானன், தன் மக்கள் - பிற மக்கள், பூமி, நீர், அக்னி, வாயு, ஆகாயம், நவக்கிரகங்கள், யோக கரணங்கள், நட்சத்திரங்கள், திதிகள், சுக்ல பட்சம், கிருஷ்ண பட்சம் மற்றும் சங்க்ரமண காலங்களில் ஸ்ரீஹரியின் இருப்பு உள்ளது. சாளக்கிராமம் போன்றவை 'ஸ்வயம்வ்யக்த ப்ரதீகங்கள்' (தானாக வெளிப்பட்ட சின்னங்கள்) என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

தாஸர் தொடர்ந்து சாளக்கிராமம், ப்ரதிமை, உபகரணங்கள் போன்ற பொருட்களில் ஸ்ரீஹரி வசிக்கும் விபூதி ரூபங்களை விளக்குகிறார்.

விபூதிகளும் ரூபங்களின் எண்ணிக்கையும்

விபூதி	ரூபங்களின் எண்ணிக்கை
சாளக்கிராமம்	5535
ப்ரதிமை	513
உபகரணங்கள்	52,114
நீரில் (வாரியில்)	24
ஸ்ரீதுளசி	5317
புஷ்பம்	161
தீபம்	13
கந்தம்	403

அனைவருக்கும் பிம்ப ரூபியான பகவான் எங்கும் நிறைந்தவன்; 'அணுவிலும் தூசியிலும் புல்லிலும் கட்டையிலும் (காஷ்ட) பரிபூரணமாக நிறைந்த கோவிந்தன்'. ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களின் இதயத் தாமரையில் இருந்து, அதன் இதழ்களில் ஸஞ்சரித்து, ஜீவர்களின் குணங்களுக்கு ஏற்ப நல்ல புத்தியையும் தீய புத்தியையும் அளித்து, ஆனந்தம் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான்.

இவ்வாறே ஸ்ரீஹரி, செல்வம், உடல், வீடு, கணவன்-மனைவி, சந்ததி, நண்பர்கள் முதலான ஜீவராசிகளிடமும், குணம், சித்தம், புத்தி முதலான இந்திரியங்களிலும், கர்மங்களிலும் அந்தந்தப் பெயருடன் இருந்து, கர்மங்களைத் தானே செய்தும் செய்வித்தும் இருக்கிறான். 'இவ்வாறு தினமும் தானே செய்தும் செய்வித்தும் இருக்கிறான் என்று ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு' என்கிறார். ஸ்ரீஹரி குறிப்பாக ஜீவர்களின் இதயத் தாமரையில் வசித்து, அதன் இதழ்களில் ஸஞ்சரித்து, குணங்களுக்கு ஏற்ப அவர்களை காக்கிறான்.

'பாவாத்வைதம், த்ரவ்யாத்வைதம், க்ரியாத்வைதம்' ஆகிய மூன்று அத்வைதங்களையும் பக்தியுடன் சிந்தித்து, மறக்காமல், 'பகவானின் தாஸன் (உன்னுடையவன்)' என்று சேவித்தால், 'கஜேந்திரனுக்கு அருளியது போலக் காப்பாற்றுவான்'.

- **பாவாத்வைதம்** - பகவானின் அபாரமான சக்திக்கு, எல்லாம் அவன் அதீனம் என்று அறிவது.
- **த்ரவ்யாத்வைதம்** - நான், என்னுடையது எனப்படும் எல்லாப் பொருட்களும் ஸ்ரீஹரியின் அதீனம் என்று சிந்திப்பது. பகவானின் வ்யாப்தியைக் கூறும்போது, எல்லாப் பூஜை சாதனப் பொருட்களிலும் ஸ்ரீஹரி வ்யாபித்திருக்கிறான் என்று சிந்தித்து ஆனந்திப்பது.
- **க்ரியாத்வைதம்** - செய்யும் எல்லாக் கர்மங்களும் ஸ்ரீஹரியின் அதீனம் என்று அறிந்து, செய்து, சமர்ப்பிப்பது.

தொடர்ந்து, ஸ்ரீஹரியின் ரூபத்தைச் சிந்தித்து, பஞ்சபூதங்களின் குணங்களை நிந்திக்காமல், பக்தியுடன் அங்கிருக்கும் தன்மாத்திரைகளை 'ஸ்ரீஹரிக்காக' என்று அறிந்து அர்ப்பணம் செய்தால், அவன் அருள்வான் என்கிறார். இவ்வாறு பஞ்சபூதங்களும் பூஜை சாதனங்கள் ஆகின்றன. எல்லாப் பொருட்களிலும் ஸ்ரீஹரி வ்யாபித்திருப்பதைச் சிந்திப்பதும் ஹரி பூஜை என்கிறார்.

பஞ்சபூதம்	குணம்	பூஜை சாதனம்
ப்ருத்வி (நிலம்)	கந்தம்	நறுமணப் பொருட்கள்
ஜலம் (நீர்)	ரசம்	நைவேத்தியம்
தேஜஸ் (நெருப்பு)	ரூபம்	நல்ல தீபம்
வாயு (காற்று)	ஸ்பரிசம்	சாமரம்
ஆகாஶம் (வெளி)	ஶப்தம்	வாத்தியம்

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் ஒரு இடத்தில், 'அறிந்தவர்களுக்கு ஹரி பூஜை மிகவும் சுலபம்' என்கிறார். மானஸ பூஜையின் உள்ளர்த்தத்தை விளக்கி, வ்யாப்தி உபாசனையின் மர்மத்தை எடுத்துரைக்கிறார். ஸ்ரீஹரி எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். இந்தப் பூஜையில் இவ்வாறு அனுஸந்தானம் செய்து சிந்தி என்கிறார்:

கோளகங்கள் (உறுப்புகள்) - ஸ்ரீஹரியின் ஆலயங்கள்; முகம் கழுவுதல் - சுத்தம் செய்தல்; கரண இந்திரியங்கள் - வரிசை தீபங்கள்; இந்திரியங்களும் விஷயங்களும் சேருதல் - மஞ்சம்; இந்திரியங்களால் உண்டாகும் சுகம் - மெத்தை; ஆத்ம சமர்ப்பணம் - வஸ்திரம்; பாவ கர்மங்கள் - காலணிகள்; பூச்சு - கந்தம்; சாஸ்திர உரையாடல் - ஸ்ரீதுளசி; மனதின் ஸத்வ குணங்கள் - புஷ்பங்கள்; கோபம் - தூபம்; பக்தியே - அலங்காரம்; நல்ல புத்தி - வெண்கொற்றக்குடை; உத்தம க்ஞானம் - தீபம்; ஸ்ரீஹரியின் குண கானம் - ஆரத்தி; உடல், வாக்கு, மனதின் செயல்கள் - பிரதட்சிணம்; எங்கும் நிறைந்தவனுக்கு அனைத்தையும் சமர்ப்பித்தல் - மஹா பூஜை.

இவ்வாறு, 'மோதிஸுதலிருவ ஸதத' என்று சிந்திக்கும் முறையை விளக்கியுள்ளார். ஏனெனில், 'எல்லாச் சாதனங்களுக்கும் இதுவே முக்கியம்' என்ற அம்ஶத்தை தெரிவிக்கிறார்.

இவ்வாறு தொடர்ந்து, தாஸர் 'ஆத்யாத்ம யக்ஞம்' பற்றிய அனுஸந்தானத்தை விளக்குகிறார்.

உடல் இந்திரியங்கள்	யக்ஞத்தின் சாதனம்
இந்திரிய ஸ்தானங்கள்-கோளகங்கள்	அக்னி குண்டம் (பாத்திரம்)
இந்திரியங்கள்	அக்னி
விஷயங்கள்	சமித்துகள் (குச்சிகள்)
முயற்சிப்பது / விஷய ஆசை	புகை
நெருக்கம்	ஜ்வாலை
இந்திரியங்களின் ஸாமீப்யம்	விஷய ஜ்வாலை
பொங்கி வரும் ஆனந்தம்	தீப்பொறிகள்
காலத்திற்கேற்ற பேச்சுக்கள்	மந்திரங்கள்

இவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அது 'ஆத்யாத்ம யக்ஞம்' எனப்படும்.

பகவான் கருணையுடன் அளித்த இந்த சரீரமே தேவ ஆலயம். இது ஸ்ரீஹரியின் இருப்பிடம். மேலும், இது ஸ்ரீஹரியின் பட்டணம். இவ்வாறு அனுஸந்தானம் செய்து சிந்தித்து, இந்த உடலின் உறுப்புகளுடன் பொருத்திப் பார்க்கச் சொல்கிறார்:

சரீரம் என்ற ஸ்ரீஹரியின் பட்டணத்தின் கிழக்கு வாசல் - இரண்டு கண்கள்; இரண்டு மூக்குத் துவாரங்கள், வாய் - வடக்கு வாசல்; காதுகள் - தெற்கு வாசல்கள்; குதம் மற்றும் உபஸ்தம் - மேற்கு வாசல். உடலில் உள்ள ஆறு தாமரைகள் - வீடுகள்; இதயம் - மண்டபம்; ஸத்வ, ரஜோ, தமோ குணங்கள் - கலசங்கள்; ஸப்த தாதுக்கள் - ஏழு ஆவரணங்கள்; இடா முதலிய நாடிகள் - உப வீதிகள்; எட்டு மதங்கள் - யானைகள்; ஸுஷும்னா நாடி - ராஜ மார்க்கம்; உடலில் உள்ள ரோமங்கள் - தோட்டங்கள்; பஞ்ச ப்ராண ரூபியான வாயுதேவர் - பாதுகாவலர்கள்; சூரிய சந்திரர்கள் - துவாரபாலகர்கள்; ஸைனிகர்கள் (படையாட்கள்) - விஷயங்கள்; மனதின் எண்ணங்கள், பட்டணத்திற்கு வியாபாரி - ஜீவன்; கப்பம் வாங்குபவன் - ஸ்ரீஹரி.

பகவானின் அரண்மனை, உடல் என்ற பட்டணத்தில் உள்ளது. இங்கிருக்கும் பலவிதமான போகப் பொருட்களை, தாஸர் ஆன்மீகப் பார்வையுடன் காணும் மற்றும் அனுஸந்தானம் செய்து சிந்திக்கும் முறையைக் காட்டுகிறார்.

உடலின் உறுப்பு	**அரண்மனையின் வைபவம்**
பத்து இந்திரியங்கள் (5 க்ஞானேந்த்ரிய, 5 கர்மேந்த்ரியங்கள்)	கண்ணாடி வரிசைகள்
மனம் (சித்தம்)	மண்டபம்
சுவாசம்	சாமரங்கள்
புத்தி	உல்லாசமான பெண்
சாஷ்டாங்கப் பிரணாமங்கள்	தாமோதரனுக்குப் படுக்கைகள்
முக அலங்காரம் (மீசை)	வாசலின் தோரணங்கள்
தலைமுடி	கொடிகள்
பாதம், முழங்கால், தொடைகள், வயிறு, தலை	வீட்டின் தளங்கள்
அன்னமயாதி பஞ்ச கோஷங்கள்	அறைகள்

தாஸர், இந்த சரீரமே ஸ்ரீஹரியின் விகாரத்திற்குத் தேவையான ரதம் என்று அறிய, விரிவான ஆன்மீகச் சித்திரத்தை அழகாக விளக்கி, உடலின் மீதான பற்றை விட்டவனே உண்மையான யோகி என்று தெரிவிக்கிறார்..

ஸ்ரீஹரியின் ரதத்தின் வர்ணனை	சரீரத்தின் உறுப்புகள்
ஸ்ரீஹரிக்கான ரதம்	இந்த சரீரம்
கொடிகள்	தரிக்கும் வஸ்திரங்கள்
த்வஜங்கள்	பன்னிரண்டு புண்ட்ரங்கள்
சிம்மாசனம்	சித்தம்-மனம் (இதயம்)
கலசம்	உத்தமமான புத்தி
கயிறு	நல்ல மனம்
மூன்று தண்டங்கள்	மூன்று குணங்கள் (ஸத்வாதி)
ரதத்தின் சக்கரங்கள்	நல்ல மற்றும் தீய கர்மங்கள்
குதிரைகள் (10)	பத்து இந்திரியங்கள்
ஸாரதி	வாயுதேவர் (மாதரிச்வன்)
ரதத்தில் வீற்றிருப்பவர்	லக்ஷ்மீ ரமணனான ஸ்ரீஹரி

இந்த சரீரமே பகவானின் ரதம் என்று கூறிய தாஸர், உடலின் புனிதத்தன்மையை வெளிப்படுத்தினார். இந்த அபூர்வமான சாதன சரீரத்தின் மகத்துவத்தை தெரிவிக்கிறார். இத்தகைய உடலின் மீதான பற்றைத் துறந்து, உடலைக் காத்து, 'இந்த உடலின் மீது பற்று விட்டவனே மகா யோகி' என்றார்.

ஸ்ரீஹரியின் பூவுலக ஸஞ்சாரத்திற்கு இது ரதம் என்றும், நீர் ஸஞ்சாரத்திற்கு இந்த உடலே படகு என்றும் சிந்தித்து, அனுஸந்தானத்தின் விசேஷத் தகவலை அளித்துள்ளார். வாழ்வில் இந்த சம்ஸாரம் என்ற சாகரத்தைக் கடப்பதே பிரதான சாதனை ஆகும். ஆகையால், சம்ஸாரம் என்ற சாகரத்தில், கர்மம் என்ற (பாப-புண்ணியங்கள்) பிரவாகத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் உடலை உத்தமப் படகாகச் சிந்தித்து, லக்ஷ்மீ ரமணனான ஸ்ரீஹரி அதில் விஹாரம் (ஸஞ்சாரம்) செய்கிறான் என்று அறிந்து சிந்தித்தால், 'பவனனய்ய பவாப்தி தாடிஸி பரமஸுகவனீவ' என்றார்.

இவ்வாறே, தொடர்ந்து அனுஸந்தானத்தின் பெருமையை விளக்குகிறார். வீட்டின் உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள பொருட்கள் பகவானால் அளிக்கப்பட்டவை. அவை ஸ்ரீஹரிக்குச் சமர்ப்பிக்கும் ஹவிஸ் என்று பாவித்து, அனுஸந்தானத்துடன் ஸமர்ப்பித்து, பயமின்றி மகிழ்ச்சியாக வாழ் என்கிறார். அற்புதமான சிந்தனை முறையைத் தாஸர் கற்றுத் தருகிறார். வ்யாப்தி உபாசனையின் மற்றொரு முகத்தை நம் முன் வைக்கிறார்.

இந்த ப்ரஹ்மாண்டமே உத்தமமான மண்டபம், மேரு பர்வதமே சிம்மாசனம், கங்கா நதியே ஸ்ரீஹரிக்கு அபிஷேகம், எட்டுத் திக்குகளே வஸ்திரங்கள், நாம் பேசும் பேச்சுக்களே மந்திரங்கள், இயற்கையின் செடி மரங்களில் வளரும் பூக்கள், பழங்கள், வாயுவே கந்தம், பகலும் இரவும் சூரிய சந்திரர்களே தீபம், நட்சத்திரங்களே ஆபரணங்கள் - இவ்வாறு அனுஸந்தானம் செய்து அர்ப்பணம் செய்தால், பகவான் ஏற்றுக்கொண்டு, ஆதரித்துக் காப்பான்.

பொ³ம்மாண்ட³வே மண்ட³ப ஜ்யோதிஶ்சக்ரதீ³ப
மஹாமேரு ஸிம்ஹாஸன மஹாலகுமி எம்பா³ரண
மந்தா³ரபாரிஜாதமாலெ புரந்த³ரவிட்²ட²லக் அம்ருதவே நைவேத்³ய || -ஸ்ரீபுரந்த³ரதா³ஸரு

இவ்வாறு தொடர்ந்து, ப்ராஹ்மணர் முதலிய வர்ணங்களில், ஸ்ரீஹரி எந்தெந்த தேவர்களுக்குள் இருந்து, ஜீவர்களின் உள்ளும் புறமும் பின்னிப் பிணைந்து இருந்து, தானே கர்மங்களைச் செய்தும் செய்வித்தும், ஜீவர்களுக்கு தர்மம், அர்த்தம் முதலியவற்றை 'சதுஷ்பாத' (நான்கு பாதங்கள் உடையவன்) எனப்பட்டு அளிக்கிறான் என்பதைத் தாஸர் விளக்குகிறார்.

வர்ணம்	**நியாமக பகவத் ரூபம்**	**வர்ணங்களில் உள்ள தேவர்கள்**
ப்ராஹ்மணர்	வாஸுதேவன்	சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவர்
க்ஷத்திரியர்	ஸங்கர்ஷணன்	வாயு, கருடன், சேஷன், ருத்ரன், இந்திரன், சூரியன், சந்திரன், மன்மதன், அக்னி, வருணன்
வைசியர்	ப்ரத்யும்னன்	அநிருத்தன், ருத்ரன், 49 மருத்கள், வசுக்கள், விநாயகர், விஷ்வக்ஸேனர், குபேரன் முதலியோர்
ஸூத்திரர்	அநிருத்தன்	அஸ்வினி தேவர்கள், யமன், கிங்கரர்கள், நிருதி, பூதேவி, காலமிருத்யு தேவதை, ஷனைஸ்சரன் ஆகியோர்

ஸ்ரீமன் நாராயணன் 'சதுஷ்பாத' எனப்பட்டு, அந்தந்த ஜாதி தர்மங்களுக்கு ஏற்ப கர்மங்களைச் செய்தும் செய்வித்தும், தர்மம், அர்த்தம், காமம் ஆகிய புருஷார்த்தங்களைக் கருணையுடன் அளிக்கிறான்.

பகவான் எல்லாப் பொருட்களின் ஆதியிலும் அந்தத்திலும் வ்யாபித்திருப்பதுடன், தனது ரூபங்களான நிதன, தனத (எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவன்), விதாதா, ஸமாதிரஹித (நிகரற்றவன்), ஸமவர்த்தி, ஸாமக, த்ரிககுத்தாம, மங்களதாம, மதுசூதன, ஹயவதன முதலான நாமங்களால் (ரூபங்களால்) நிறைந்திருக்கிறான்;

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனான பகவான், தன் ப்ரதிபிம்பமான ஜகத்திலிருந்து (ஜீவ, ஜட) மிகவும் பின்னமானவன். இது கண்ணாடியில் தெரியும் பிம்பம் போல. ஸ்ரீஹரி பிம்பம். இவ்வாறு, அன்னமயாதி பகவத் ரூபங்களிலிருந்து மிகவும் பின்னமானவன், நான் (ஸ்வாதந்த்ர்யமற்றவன்) என்று பஜித்தால், அவன் ஏற்றுக்கொள்வான். ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் கூறுவதைப் போல, 'ப்ரதிபிம்பத்திற்குச் செயல் இல்லை; பிம்பத்தின் செயலே செயலாகிறது'. உலகில், ஜீவர்களுக்கு அவர்களை விட மேலானவர்கள் பிம்பங்கள்; அவர்கள், இவர்களின் ப்ரதிபிம்பங்கள். ப்ரஹ்மா முதலிய எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் ஸ்ரீஹரியே பிம்பம். அவன் ஒருபோதும் யாருக்கும் ப்ரதிபிம்பம் ஆகமாட்டான்.

ஸ்ரீஹரிக்குச் செய்யும் கர்ம சமர்ப்பணத்தின் மர்மத்தை விளக்குகிறார். பகவானே செய்வித்த கர்மங்களை, 'நதி நீரை நதிக்கே அர்ப்பணம் செய்வது போல' அவனுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருந்து பற்றற்று இரு என்கிறார். இயற்கையான விஷ்ணு பக்தியுடன், விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்தும், விலக்கப்பட்ட கர்மங்களைத் துறந்தும், எப்போதும் ஸ்ரீஹரியை நினைத்துக்கொண்டிரு என்கிறார்.

மனிதன் எதைச் செய்தாலும், அதை அறிந்து செய்தால் அதிகமான பலன் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இவ்வாறு, நமக்குள்ளே ஸ்ரீஹரி இருந்து, எப்போதும் விஷயங்களை அனுபவிக்கிறான் என்று அறிந்திரு என்கிறார். இவ்வாறு இருந்தால், பகவான் க்ஞானத்தையும் ஆனந்தத்தையும் அளித்துக் காப்பான். மேலும், அனுஸந்தானத்துடன் செய்யும் கர்மங்களை அவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்தால், பசு புல்லையும் நீரையும் உட்கொண்டு பாலைச் சுரப்பது போல, நம்முடையதை ஏற்றுக்கொண்டு சுகம் அளிப்பான்.

மானனிதி[4] கைகொண்டு[3] ஸுக[2] வி-
தானதர ஸந்தைப த்ருணஜல
தே[4]னு தானுண்ட[3]னவரத பால்க[3]ரெவ தெரத[3]ந்த ॥ 38 ॥

ஹம்ஸ ரூபியான பகவானின் வ்யாப்தி, கிழக்கு முதலிய எட்டுத் திசைகளிலும் பரவியுள்ளது. ஜீவர்களுக்குத் தெரியாமல், கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருந்து, அனைவருக்கும் எல்லாக் காலத்திலும் உள்ளும் புறமும் இருந்து, தன் விருப்பப்படி, வெளிப்படாமலேயே எல்லோரையும் காப்பவனாக இருக்கிறான். இதனாலேயே அவன் ' ஸுர ஸார்வபௌமன் ' (தேவர்களின் சக்கரவர்த்தி) ஆகிறான் என்றார்.

ப[1]ரி இடா[3] வத்ஸரனு ஸம்வ
த்ஸர தொ[3]ளனிருத்தா[3]தி[3] ரூப[1]வ
த[4]ரிஸி பா[4]ர்ஹஸ்ப[1]த்[1]ய ஸௌரப[4] சாந்த்[3]ரமனு எனிஸி ।
இருதி[1]ஹ ஜகன்னாத[2]விட்டல
ஸ்மரிஸுப[3]வரனு ஸந்தயிஸுவனு
உருபராக்ரமனுசித ஸாத[4]னெ யோக்[3]யதெயனரிது[1] ॥40

பரிவத்ஸரம், இடாவத்ஸரம், அனுவத்ஸரம், ஸம்வத்ஸரம் மற்றும் வத்ஸரம் என்ற ஸம்வத்ஸரங்களின் பிரிவுகள் உள்ளன. இவற்றிற்குள் முறையே, அநிருத்தன், ப்ரத்யும்னன், ஸங்கர்ஷணன், வாஸுதேவன் மற்றும் நாராயணன் என்ற ரூபங்களால் ஸ்ரீஹரி இருந்து, பார்ஹஸ்பத்யம், சௌரம், நக்ஷத்ரம், சாந்த்ரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். இவ்வாறு அறிந்து, ஸ்ரீஜகன்னாத விட்டலனை ஸ்மரணை செய்தால், தகுதிக்கு ஏற்ப அவன் நம்மை காக்கிறான்.

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் தனது இந்தத் தலைசிறந்த படைப்பின் விபூதி ஸந்தியில், சாதகனானவன் தனது வாழ்வில் கட்டாயம் அறிய வேண்டிய, அறிந்து அனுஸந்தானம் செய்து நடக்க வேண்டிய அம்ஶங்களை விளக்கியுள்ளார். இங்கே, மகானுபாவரான தாஸர் ரகசிய ப்ரமேயங்களை, அனேக க்ரந்தங்களின் அடிப்படையில் விஷயங்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளது, நித்ய வாழ்விற்கு அமிர்தம் போல இருக்கிறது. இந்த சரீரம் பகவானின் ரதம் என்றும், அரண்மனை-பட்டணம் என்றும் அனுஸந்தானம் செய்து, அனந்த ரூபங்களால் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்து, அனைவரையும் எல்லாக் காலத்திலும் காத்து, க்ஞானானந்தாதிகளைப் பொழியும், எல்லோரையும் காக்கும் அரசன் என்று அற்புத தகவல்களையும், உதாரணங்களையும் காட்டி நிலைநாட்டியுள்ளார். இந்த ஸந்தி, சாதனைக்குத் தேவையான சிறந்த அம்ஶங்களைக் கொண்டுள்ளது.

6. பஞ்சமஹாயக்ஞ ஸந்தி / பஞ்சாக்னிஹோத்ர ஸந்தி

ஸ்ரீமத் ஆனந்ததீர்த்தர், பகவானின் ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தை விளக்கும்போது, "பகவான் தனது இச்சைக்கேற்பவே, சுகம், துக்கம் மற்றும் துக்கம் கலந்த சுகம் கொண்ட ஜீவர்களை, அவரவர் ஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்ப கதிகளை அனுபவிக்க ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்" என்றார். ஸ்ரீஹரி, பூலோகத்தில் உள்ள ஜீவர்களுக்கு அவரவர் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப ஸ்தூல தேகத்தைக் கொடுக்கவும், அவர்களிடமிருந்து சாதனைகளைச் செய்விக்கவும், அவர்களைப் பூமிக்குக் கொண்டு வரும் முறையைத் தாஸர் விளக்குகிறார்.

ஜனனி பி[1]த[1] பூ[4] வாரித[3]ம்ப[3]ர
வெனிப பஞ்சாக்[3]னியலி நாரா
யணன த்ரிம்ஷதி[1] மூர்த்திக[3]ள வ்யாபார வ்யாப்திக[3]ள
நெனெது[3] திவஸக[3]ளெம்ப[3] ஸமிதெ[4]க[3]
ளனு நிரந்தர ஹோமிஸுத பா[1]
வனகெ பா[1]வனனெனிப ப[1]ரமன பே[3]டு[3] பரமஸுக[2] ||1

ஸ்ரீமன் நாராயணன், ஜீவர்களைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்து ஸ்தூல தேகங்களைக் கொடுப்பவனாகவும், சாதனைகளைச் செய்விப்பவனாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுபவர்களை அவர்கள் செய்த கர்மங்களுக்கு ஏற்ப, ககனம் (ஆகாயம்), மேகம், (வாரி-மழை), பூமிக்கு (தானியங்களில்), தந்தை, பின்னர் ரேதஸ் வழியாகத் தாயின் யோனிக்குச் சேர்க்கிறான். இவ்வாறு, இந்த ஐந்து அக்னி ஸ்தானங்களில் ஜீவன் செல்லும் செயல்முறை 'பஞ்சமஹாயக்ஞம்' எனப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஜீவர்களின் ஸஞ்சாரம் நிகழ்கிறது. ஸ்ரீஹரி, அந்தந்த தேவர்கள் மூலம் பஞ்சாக்னிகளில் இதைச் செய்விக்கிறான். யக்ஞத்தில் ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. இந்த வித்யை 'பஞ்சாக்னி வித்யை' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த அக்னிகளில், நாராயணனின் முப்பது மூர்த்திகளின் செயல்பாடுகளையும், ஸ்ரீஹரியின் எங்கும் நிறைந்த வ்யாப்தியையும் சிந்தித்து, 'நாட்கள்' என்ற சமித்துகளால் நிரந்தரமாக ஹோமம் செய்து, புனிதர்களுக்கும் புனிதமான பரமனைப் பரம சுகத்திற்காக வேண்டு என்கிறார்.

இனி, தாஸர், ஒவ்வொரு அக்னியின் மூலமாகவும் க்ஞானிகள் ஹோமம் செய்யும் முறையை விளக்குகிறார். இந்த ஐந்து அக்னிகளிலும் பகவானின் நாராயணன், வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்னன் மற்றும் அநிருத்தன் என்ற ஐந்து ரூபங்களால் அவன் இருப்பதைச் சுரர்கள் தியானிக்கின்றனர். இவ்வாறு ஸ்ரீஹரி இருபத்தைந்து (5x5=25) ரூபங்களால் இருக்கிறான்.

ககனாக்னி, பர்ஜன்யாக்னி, ப்ருத்வ்யக்னி, புருஷாக்னி மற்றும் யோஷாக்னி ஆகியவற்றில் யக்ஞ சிந்தனையை விரிவாக அளித்துள்ளார். ஸ்ரீதாஸர், இந்த அக்னிகள் தொடர்பான சமித்து (விறகு), தூமம் (புகை), அர்ச்சி (சுடர்), கிடி (தீப்பொறி), அங்காரம் (தணல்) ஆகியவற்றுடன், ஹோமம் செய்யப்படும் ஆஹுதிகளையும் விளக்கியுள்ளார். பஞ்சாக்னிகளில் உபாசனை செய்யும் அதிகாரம் தேவர்களுக்கு உரியது. இவ்வாறு அறிந்து சிந்தித்தால், ஸ்ரீஹரி அருள்புரிவான்.

ஐது[3] வித[3]த[3]க்னியலி மரெயதெ[3]
ஐது[3] ரூபாத்மக[1]ன இப்ப
த்தைது[3] ரூபக[3]ளனுதி[3]னதி[3] நெனெவரிகெ[3] ஜனுமக[3]ள |

பஞ்சாக்னிகளில் ஸ்ரீஹரி வசிக்கும் விதத்தை, ' 'பஞ்சநாரீ துரகதந்ததி பஞ்சரூபாத்மகனு'என்று வர்ணித்தார். மேலும், முப்பது ரூபங்களால் அந்தந்தப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறான். க்ஞானானந்தாதி குணமயனான ஸ்ரீஹரி, பஞ்சாக்னிகள் மூலம் பாஞ்சபௌதிக தேகத்தை ஐந்து விதமான ஜீவர்களுக்குக் கொடுத்து, அங்கங்கே ரமிக்கிறான்.

- **பஞ்சநாரீ துரகம்** - ஐந்து பெண் உருவங்களை ஒரு குதிரையில் சித்தரித்தால் தெரியும் வகை.
- **பஞ்சரூபாத்மகம்** - அநிருத்தாதி ஐந்து ரூபங்கள்.
- **பஞ்சபூதாத்மக** - ப்ருத்வி, ஜலம், அக்னி, வாயு மற்றும் ஆகாஶம்.

- **ஐந்து விதமான ஜீவர்கள்**: தேவர், ரிஷி, பித்ரு, சக்கரவர்த்தி மற்றும் மனுஷோத்தமர்; தைத்யர், ராட்சசர், பிசாசு மற்றும் மனுஷ்யாதமர்; தமோயோக்யர். இவ்வாறு ஐந்து விதமான ஜீவர்களையும் காக்கிறான்.
- **ஸ்வோத்தமர் (முக்திக்குத் தகுதியானவர்கள்):** தேவர்கள், ரிஷிகள், பித்ருக்கள், சக்கரவர்த்திகள், மனுஷோத்தமர்.
- **ராஜஸர்:** பூலோகம், சொர்க்கம், நரகம், பித்ருலோகத்தில் இருப்பவர்கள்.
- **தாமஸர்**: தைத்யர், ராட்சசர், பிசாசு, மனுஷ்யாதமர்.

ஸ்ரீஹரி, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய எல்லா ஜீவர்களின் இதய குகையில் வசிப்பவனாக, 'ஏகாத்ம' ரூபத்தில் இருக்கிறான். பகவான் அச்யுத, அனந்த மற்றும் கோவிந்த என்ற மூன்று விசேஷ ரூபங்களால் அதிபூத, அத்யாத்ம மற்றும் அதிதெய்வ ஆகியவற்றிலும் வ்யாபித்திருக்கிறான். மேலும், ப்ராணன், நாகன் முதலான பெயர்களுடன் பத்து ரூபங்களில், பத்து விதமான ப்ராணர்களுக்குள் இருக்கிறான்.

ப்ராணாதி ஐந்து: ப்ராணன், அபானன், வ்யானன், உதானன், சமானன் - **மொத்த ரூபங்கள்**: 1,711.
நாகாதி ஐந்து: நாக, கிருகல, கூர்ம, தேவதத்த, தனஞ்சய – **மொத்த ரூபங்கள்**: 16,416.

பகவான், 10326 ரூபங்களை இதயம், அதிபூத, அத்யாத்ம மற்றும் அதிதெய்வ ஆகிய இடங்களிலும், இவ்வாறே ப்ராணாதி பத்து இடங்களில் 18,127 ரூபங்களாலும் இருப்பதை, க்ஞானிகள் தினமும் சிந்திக்கின்றனர். இதுவரை 28453 ரூபங்கள் ஆயின. ப்ராணாதி பத்து மற்றும் ஹிருதயாதி நான்கு ரூபங்களை இவ்வாறு அறிந்து, "புருஷோத்தமன ஸர்வத்ர பூஜெய மாடு கொண்டாடு" என்றார்.

- **ப்ருத்வ்யாதி பஞ்ச பூதங்களில் உள்ள ரூபங்கள்**: ப்ருத்வி - 423, ஜலம் - 21, அக்னி - 31, வாயு - 14, ஆகாஶம் - 511; மொத்தம்: 1000.
- **ஆறு இந்திரியங்களில் உள்ள ரூபங்கள்**: மனஸ் - 855, த்வக் - 15, சக்ஷு - 102, ஷ்ரோத்ரம் - 37, ஜிஹ்வா - 1203, ப்ராண - 56; மொத்தம்: 2168.
- **பஞ்ச தன்மாத்ரகள்**: ஶப்தம் - 65, ஸ்பர்ஶ - 528, ரூப - 12, ரச - 72, கந்த - 403; மொத்தம்: 1080.
- **பஞ்ச கர்மேந்திரியங்கள்**: வாக் – 24, பாணி – 51, பாதம் – 31, பாயு - 11, உபஸ்தம் - 814; மொத்தம்: 931.
- **மனோகத ரூபங்கள்**: அத்யாத்ம - 755, அதிதெய்வ - 2344, அதிபூத - 2304; மொத்தம்: 5139.
- **ஹிருதயத்தில் உள்ள ரூபங்கள்**: இதயம் - 310, ஆகாஶ - 511; மொத்தம்: 821.
- **நாகாதிபஞ்ச** - நாக - 35. க்ருகல - 313, கூர்ம - 71, தேவதத்த - 3432, தனஞ்ஜய - 13054. மொத்தம் 15816
- **ப்ராணாதி பஞ்ச** - ப்ராண - 53, அபான - 511, வ்யான - 55, உதான - 535, ஸமான - 557. மொத்தம் 1711.

தமோகுண அபிமானியான துர்க்கா தேவியின் பதியான ஸ்ரீஹரி, 16416 ரூபங்களால் அனைவரின் சரீரத்திலும், ஶப்தாதி அதிஷ்டானங்களிலும் இருக்கிறான். கூடவே, வாயுதேவரும் நாகாதி ரூபங்களில் இருக்கிறார். ஸ்ரீஹரி இந்திரியங்களுக்கு தமோகுணத்தின் அவித்யையான மோகத்தைக் கொடுக்கிறான்.

- **வாயுதேவரின் நாகாதி ஐந்து**: நாகன், கிருகல, கூர்ம, தேவதத்த, தனஞ்சய.
- **அவித்யா பஞ்ச**: தமஸ், மோஹ, மஹாமோஹ, தாமிஸ்ர, அந்ததாமிஸ்ர
- **தமஸ்** (அஜ்ஞான) விஷயம் தெரியாதிருப்பது.
- **மோஹ** (மித்யாஜ்ஞான) விஷயம் தவறாக தெரிந்திருப்பது.
- **மஹாமோஹ** (மோஹத்தில் ஈடுபாடு) தவறையே சரி என்று வாதிப்பது.
- **தாமிஸ்ர** (க்ரோத) விரோதம் செய்து கோபப்படுவது.
- **அந்ததாமிஸ்ர** (மரண) இறந்தாலும் சரி என்று ஸித்தமாவது.

அவித்யைகள்	வாயு ரூபங்கள்	பகவத் ரூபங்கள்
தமஸ் (அஜ்ஞானம்)	நாக	கிருத்லோல்க
மோஹம் (ப்ராந்தி)	கிருகல	மஹோல்க
மஹாமோஹம் (மகாப்ராந்தி)	கூர்ம	வீரோல்க
தாமிஸ்ரம் (க்ரோதம்)	தேவதத்த	த்யுல்க
அந்ததாமிஸ்ரம் (மகா க்ரோதம்)	தனஞ்சய	ஸஹஸ்ரோல்க

ஸ்ரீஹரியின் ஐந்து சாம ரூபங்களை விளக்கியுள்ளார். பசுக்களுக்குள் உத்கீத நாமத்துடனும், ஆடு மற்றும் வெள்ளாடுகளில் பிரஸ்தாவ மற்றும் ஹிங்கார ரூபத்திலும், குதிரைகளில் ப்ரதிஹாரனாகவும், மனிதர்களில் நிதன நாமத்துடனும் இருக்கிறான். இந்தச் சாமங்களை நினைப்பவர்களுக்கு புனர்ஜன்மம் இல்லை என்று கூறியுள்ளார். 'பஞ்சஸாமவ ஜாவஜாவக்கெ நெனெவரிகெ ஜதிஸனு ஜனுமகள'.

இன்னும், ஸ்ரீஹரி நான்கு யுகங்களிலும் யுகப் ப்ரவர்த்தகனாக இருந்து, தர்ம கர்மங்களைப் ப்ரவர்த்தனை செய்கிறான். கிருத, த்ரேதா, த்வாபர மற்றும் கலி யுகங்களில் முறையே வாஸுதேவ, ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ன மற்றும் அநிருத்த ரூபங்களால் இருந்து, 'யுகாதிக்ருத்' எனப்பட்டு, ஆராதிப்பவர்களுக்குச் செல்வங்களை அளிக்கிறான்.

முன்பு கூறியதைப் போல, ஸ்ரீஹரி மனிதர்களின் தேகத்தில், தலையில் நாராயணனாகவும், கழுத்திற்குக் கீழே இடுப்பு வரை வாஸுதேவனாகவும், உடலின் வலது பாகத்தில் ப்ரத்யும்னனாகவும், இடது பாகத்தில் அநிருத்தனாகவும், இடுப்புக்குக் கீழே பாதம் வரை ஸங்கர்ஷணனாகவும் இருக்கிறான். இவ்வாறு, உடலில் ஐந்து ஆத்மாக்களாக வ்யாபித்திருக்கும் பகவானை, ''பஞ்சாத்மகன ரூபவ நோடு கொண்டாடு'' என்கிறார். இவ்வாறு சிந்திக்கும் பக்தர்களுக்கு மைலை, விதி, நிஷேதங்கள் இல்லை என்றார். 'சிந்தனை செய்பவர்களுக்கு விழுப்பு, விதி, நிஷேதங்கள் உண்டா?' (இல்லை) என்கிறார் ஸ்ரீஹரியின் பத்மநாபாதி ரூபங்கள், உடலின் அங்கங்களில் உள்ளன. அவ்வாறு இருந்து காப்பதைச் சிந்தித்தவர்கள், ஹரியின் கிருபா பலத்தால் அமரர்களே என்கிறார்.

கைகளில் - பத்மநாப ரூபி, வாயில் - ஹ்ருஷீகேசன், மூக்கில் - ஸ்ரீதரன், நாவில் - வாமனன், மென்மையான தோலில் - த்ரிவிக்ரமன், கண்ணில் - மதுஸூதனன், காதில் - விஷ்ணு, மனதில் - கோவிந்தன், மனஸ் தத்வத்தில் - மாதவன், மஹத் தத்வத்தில் - நாராயணன், அவ்யக்த தத்வத்தில் - கேசவன் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சிந்தனை தேவர்களுக்கே சாத்தியம்

ப்ருத்வ்யாதி பூதங்களில் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் விசேஷ ரூபங்கள்: கிருஷ்ண ரூபத்தில் நிலத்திலும், நீரில் ஹரி எனப்பட்டும், அக்னியில் பரசுராம ரூபத்திலும், காற்றில் உபேந்திரனாகவும், ஆகாஶத்தில் ஜனார்தனனாகவும் இருக்கிறான். நறுமணத்தில் அச்யுதனும், இனிப்பு முதலிய ஆறு சுவைகளில் நரஹரியும் இருக்கிறான். இவ்வாறே, ரூபத்தில் புருஷோத்தமனும், ஸ்பர்ஷேந்திரியத்தில் அநிருத்தனும், ஶப்தத்தில் ப்ரத்யும்னனும், உபஸ்த தத்வத்தில் வாஸுதேவனும், பாயுவில் ஸங்கர்ஷணனும், ஸ்தாபகனாக தாமோதரனும் வ்யாபித்திருக்கிறான்.

இவ்வாறு, ஸ்ரீஹரி எல்லா ஜீவர்களின் ஸ்தூல தேகத்திற்குள், அதாவது 24 தத்வங்களில், அநிருத்தன் முதலான ரூபங்களால் வ்யாபித்திருக்கிறான். மேலும், பித்ரு தேவதைகளை ஸ்ரார்த்த கர்மங்களால் திருப்திப்படுத்துகிறான். அவர்களிடம் 'ஷண்ணவதி' என்ற பெயரில் இருக்கிறான். (ஷண்ணவதி (ஷட்+நவதி) = 96 நாமங்களால்).

24 தத்வங்களிலும், அவற்றின் அபிமானி தேவர்களிடமும் பகவான் கேசவாதி ரூபங்களால் வ்யாபித்திருக்கும் ரூபங்கள். அதாவது: 24 தத்வங்கள் x 24 கேசவாதி ரூபங்கள் = 576; 24 தத்வ தேவதைகள் x 24 பகவத் ரூபங்கள் = 576. மொத்தம் 1152 ரூபங்கள்.

ஆப்தகாமனான பகவானுக்கு, ஒருபோதும் யாராலும் எதுவும் ஆக வேண்டியதில்லை. ஆனால், ஜீவராசிகளைத் திருப்திப்படுத்தவும், சாதனை செய்யவும், பலவித ரூபங்களை எடுக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரி, புருஷ தேகத்தின் பதினோரு இந்திரியங்களில் இருக்கிறான். மேலும், ஜீவர்களின் ஸ்வரூப தேகத்திலும் 'புருஷ' நாமத்துடனும், 'ஒரு நொடி கூடப் பிரியாமல் நண்பனாக' இருக்கிறான். பதினோரு இந்திரியங்களும், சக்தியாதி ரூபங்களும் இவ்வாறு இருக்கின்றன:: மனஸ் – சக்தி, கர்ணம் – ப்ரதிஷ்டா, நேத்ரம் – ஸம்வித், த்வக் – ஸ்பூர்தி, ஜிஹ்வா – ப்ரவ்ருத்தி, நாஸிகா – கலா, வதனம் – வித்யா, பாணி – மதி, பாதம் – நியதி, பாயு – மாயா, உபஸ்தம் – கால.

பகவான், ஜீவர்களின் லிங்க தேகத்தில் விஷ்வாதி 16 ரூபங்களால் ('அ' முதல் 'அ:' வரை), ப்ராக்ஞனாக கர்மேந்திரியங்களில் 5 ரூபங்களால் ('ச' முதல் 'ஞ' வரை), தைஜஸனாக க்ஞானேந்திரியங்களில் 5 ரூபங்களால் ('க' முதல் 'ங' வரை), துரியனாக தன்மாத்ரகளில் 5 ரூபங்களால் ('ட' முதல் 'ண' வரை), பஞ்சபூதங்களில் 5 ரூபங்களால் ('த' முதல் 'ந' வரை) இருக்கிறான். இவ்வாறே, மனத்தில் அஹங்கார தத்வத்தையும், அதில் 5 ரூபங்களையும் ('ப' முதல் 'ம' வரை), மஹத் தத்வத்தில் பரமாத்மனையும், அவனது 'ய' முதல் 9 ரூபங்களையும், அவ்யக்த தத்வத்தில் க்ஞானாத்மகனான லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனையும் சிந்திக்க வேண்டும். தாஸர் இந்தப் பாடலில், தத்வந்யாஸ மற்றும் மாத்ருகாந்யாஸ முறையில் தெரிவிக்கிறார். இவ்வாறு 'அ' முதல் 'ள' வரையிலான 50 வர்ணங்களால் எப்போதும் அறியப்படுபவன் ஸ்ரீஹரி என்று, இந்த ஜீவர்களின் சரீரத்தில் உள்ள பகவத் ரூபங்களை சதா சிந்திக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறார்.

24 தத்வங்களில், ப்ரஹ்மாதி தத்வாபிமானி தேவர்களிடம் மொத்தம் 13824 ரூபங்களால் பஞ்சாத்மகனான ஸ்ரீஹரி வ்யாபித்திருக்கிறான். இவ்வாறு இருந்து, பகவான் 'ப்ராக்ருத புருஷனைப் போல பஞ்சாத்மகனாக ரமிக்கிறான்'.

(ஏகாதஶேந்திரியங்களில் உள்ள ஸ்ரீஹரியின் ரூப விசேஷங்களும், பன்னிரண்டு புண்ட்ரங்களில்...)

இந்திரியம்/தத்துவம்	இடம் - பகவத் ரூபம்
1. சக்தி - மனஸ்	நெற்றி – கேசவன்
2. ப்ரதிஷ்டா - கர்ணம்	வயிறு – நாராயணன்
3. ஸம்வித் - நேத்ரம்	இதயம் – மாதவன்
4. ஸ்பூர்தி - த்வக்	கழுத்துக்குழி – கோவிந்தன்
5. ப்ரவ்ருத்தி - ஜிஹ்வா	வலது வயிறு - விஷ்ணு
6. கலா - நாஸிகா	வலது புஜம் – மதுசூதனன்
7. வித்யா - நேத்ரம்	காது - த்ரிவிக்ரமன்
8. மதி - பாணி	இடது வயிறு - வாமனன்
9. நியதி – பாதம்	இடது புஜம் - ஸ்ரீதரன்

இந்திரியம்/தத்துவம்	இடம் - பகவத் ரூபம்
10. மாயா - பாயு	தோள் - ஹ்ருஷீகேசன்
11. கால - உபஸ்தம்	முதுகுப் பகுதி - பத்மநாபன்
12. புருஷன் – தேஹாகாரம்	பின்கழுத்து - தாமோதரன்

கூடவே, பன்னிரண்டு மாதங்கள், ருதுக்கள் ஆகியவற்றில், புண்ட்ரங்களில் உள்ள பகவத் ரூபங்களையும் தெரிவிக்கிறார். இதன் சிந்தனையை தினமும் செய்து, சத் தர்மங்களை அனுசரித்தவாறு, ஸ்ரீஹரியின் கருணைக்குப் பாத்திரமாகும்படி தெரிவிக்கிறார். எங்கும் நிறைந்த பகவான், மண், தங்கம் முதலிய உலோகங்களிலும், எல்லா ஜடப் பொருட்களிலும், எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் இருந்து, அனைவரின் செயல்களுக்கும் காரணமாகி, அவர்களுக்குப் புலப்படாமல், தெரியாமல் காத்து, எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றி ஜீவர்களை காக்கிறான்.

புருஷர்களின் சரீரங்களில் வாஸுதேவ, அநிருத்தாதி ரூபங்களாலும், பெண்களில் ப்ரத்யும்ன, ஸங்கர்ஷண ரூபங்களாலும் இருந்து, எந்தப் பற்றும் இல்லாமல், ஸ்வதந்திரனாக, எல்லா செயல்களுக்கும் காரணமாக, எல்லாப் ப்ராணன்களுக்கும் ஆதாரமான 'ஸ்ரீமன் நாராயணனை நன்கு உபாசிப்பவர்கள் ஜீவன்முக்தர்கள் எனப்படுவார்கள்' என்கிறார். (ஜீவன்முக்தர்கள் என்றால் அபரோக்ஷ க்ஞானத்தைப் பெற்றவர்களாக, இன்னும் மோக்ஷத்திற்குச் செல்லாதவர்கள்).

கருணைக் கடலான ஸ்ரீஹரி, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலிய எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் அனந்த ரூபங்களை வைத்து, அவர்களிடமிருந்து எல்லா வ்யாபாரங்களையும் செய்தும் செய்வித்தும், தேவர்களின் புண்ணிய கர்மங்களை ஏற்று, தகுதிக்கு ஏற்பப் பலன்களை அளித்துக் காப்பான். எல்லாவற்றையும் நியமனம் செய்யும், எல்லாவற்றிலும் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீஹரி, எங்கும் தன்னுடைய அனந்த ரூபங்களால் நிறைந்திருக்கிறான். ப்ராக்ருத குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனாக, ஸ்வதந்த்ரனாக, எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவனாக இருக்கிறான். இதை அறிந்தவர்களே க்ஞானிகள்; அஜ்ஞானத்தால் அறிய முடியாது. சிந்தனைக்கு எட்டாத அத்புத மகிமை கொண்ட ஸ்ரீஹரி, க்ஞானிகளுக்குத் தன் இருப்பைக் காட்டி, பிறவிக் கடலிலிருந்து கடத்துகிறான்.

பகவான் தனது தசாவதார ரூபங்களையும், ஜீவர்களின் உடல் அங்கங்களில் வைத்துள்ளான். வாஸுதேவாதி ரூபங்களை ஸ்மரித்து ஸந்தியை நிறைவு செய்கிறார்.

மூலரூபனு மனதொ[3]ளிஹ ஸ்ரவ
நாலியொளகி[3]ஹ மத்ஸ்ய கூர்மனு
கோலரூபனு த்வக்[3]ரசன தொளகி[3]ப்ப நரசிம்ஹ ।
பா[3]லவடு[1] வாமனனு நாஸிக[1]
நாளதொ[3]ளு வத[3]னத[3]லி பா[4]ர்க்க[3]வ
வாலிப[4]ஞ்ஜன ஹஸ்த[1]தொ[3]ளு பாத[3]த[3]லி ஸ்ரீகிருஷ்ண ||34

ஜினவிமோஹக பு[3]த்த[4]பா1யுக[3]
த[3]னுஜமர்த்த[3]ன கல்கி மேட்[4]ரதி
இனிது த[3]ஷரூபகள த[3]ஷகரணங்க[3]ளலி திளிது[3] ।
அனுப[4]விப விஷயக[3]ள க்ருஷ்ணா
ர்ப்பண வெனலு கைகொம்ப[3] வ்ருஜினா
ர்த்தன வரஜகன்னாத2 விட்டல விஷ்வவ்யாபகனு ||35

7. பஞ்சதன்மாத்ரா ஸந்தி

உலகில் பஞ்சபூதங்கள் என்பவை ப்ருத்வி (நிலம்), ஜலம் (நீர்), தேஜஸ் (நெருப்பு), வாயு (காற்று) மற்றும் பூதாகாஶம் (வெளி) ஆகும். இவற்றுடன் இணைந்திருக்கும் குணங்கள் கந்தம், ரசம், ரூபம், ஸ்பரிசம் மற்றும் ஶப்தம் ஆகும். இவை பஞ்சதன்மாத்ரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த பூமியில் பிறந்து வந்த ஜீவர்கள் இவற்றை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய உடலில், பகவான் தனது வைபவத்தைக் காட்டும் விதமாக, ஜீவர்களை உய்விப்பதற்காக அனந்த ரூபங்களில் வசித்துவருகிறான். இவ்வாறு, உடலில் உள்ள நாடிகள், உள்ளிருக்கும் தெய்வங்கள், கோஷங்கள், ஸ்ரீஹரியின் பலவிதமான அனந்த ரூபங்கள், குண தர்மங்கள், ஸ்ரீஹரியின் வ்யாப்தி மற்றும் விபூதிகளின் வைபவம் என அனந்த விஷயங்களின் தொகுப்பை இந்த ஸந்தியின் 33 பாடல்களில் ஸ்ரீதாஸர் வழங்கியுள்ளார்.

பூ[4] ஸலில ஷிகி[2] பவன பூ[4]தா
காஷ தொ[3]ளகை[3]தை[3]து[3] தன்மா
த்ரா ஸஹித ஒந்ததி[4]க பஞ்சாஷத் வரணவேத்[3]ய |
ஈ ஷரீரதி[3] வ்யாபிஸித்து[3] ஸு
ராஸுரரிகெ[3] நிரந்தரத[3]லி ஸு
கா[2] ஸுக[2]ப்ரத[3]னாகி[3] ஆடு[3]வ த்[3]வேஷிபர பி[3]டு[3]வ ||1

இந்த பாஞ்சபௌதிக சரீரத்தில் உள்ள ப்ருத்வி, ஜலம், அக்னி, வாயு மற்றும் பூதாகாஶம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களிலும், அவற்றின் பஞ்சதன்மாத்திரைகளான கந்தம், ரசம், ரூபம், ஸ்பரிசம் மற்றும் ஶப்தம் ஆகியவற்றிலும், ஸ்ரீஹரி 51 வர்ணங்களால் அறியப்படுபவனாக வ்யாபித்து, சுரர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் சுக துக்கங்களைக் கொடுத்து அவரவர் கதிகளை கொடுக்கிறான். ('அ' முதல் 'க்ஷ' வரை 51 வர்ணங்கள். இவற்றில் உள்ள 'அஜ' முதல் ந்ருஸிம்ஹ ரூபங்களால் போற்றப்படுபவன் ஸ்ரீஹரி.)

'ஓம்'காரத்தால் (பிரணவத்தால்) போற்றப்படும் ஸ்ரீஹரி, விஸ்வன், தைஜஸன் மற்றும் ப்ராக்ஞன் என்ற பெயர்களுடன் சரீரத்தில் இருக்கிறான். அநிருத்த சரீரத்தில் 15 ரூபங்களாலும், லிங்க சரீரத்தில் 21 ரூபங்களாலும், ஸ்தூல சரீரத்தில் 24 ரூபங்களாலும் இருக்கிறான். மொத்தமாக, 72,000 நாடிகளிலும் இருந்து நியாமகனாக, அதேபோல் சூரியனின் கிரணங்களிலும் இருந்து உலகைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறான். ஜீவர்கள் கொண்டிருக்கும் நான்கு தேகங்கள்: ஸ்வரூப (சூக்ஷ்ம) தேகம், லிங்க தேகம், அநிருத்த தேகம் மற்றும் ஸ்தூல தேகம்.

1. **ஸ்வரூப தேகத்தில் எட்டு ரூபங்கள்:** ஆத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மா, க்ஞானாத்மா, விஸ்வ, தைஜஸ, ப்ராக்ஞ, துரிய.
2. **அநிருத்த தேகத்தில் மூன்று ரூபங்கள்:** மூலேசன், ப்ராதேஶன், அக்ரேசன்.
3. **லிங்க தேகத்தில்:** ஹயக்ரீவ ரூபி.
4. ஸ்தூல தேகத்தில் ரூபங்கள்: அச்யுத, அனந்த, கோவிந்த, & அநிருத்த, ப்ரத்யும்ன, ஸங்கர்ஷண, வாஸுதேவ, நாராயண.

இவ்வாறு 19 ரூபங்களை எங்கும் சிந்திக்க வேண்டும் என்கிறார்.

பகவான் பிம்ப மூர்த்தி. ஜீவ ஜடங்கள் அடங்கிய இந்த ஜகத் ப்ரதிபிம்பம் மட்டுமே. தூய்மையான ஒரு கண்ணாடியில் பொருட்கள் பளபளப்பாகத் தெரிவது போல, ஸ்ரீஹரி ஜட மற்றும் சேதனப் பொருட்களுக்குள் இருந்து அனந்த ரூபங்களால் பிரகாசிக்கிறான். க்ஞானிகளின் (நல்லோரின்) மனக் கண்ணாடியில், ஸ்ரீஹரி 'தா நிஸ்சல நிராமய நிர்விகார நிராஸ்ரயானந்த' எனப் பிரகாசிக்கிறான்.

மேலே கூறப்பட்ட நான்கு தேகங்களிலும், கோஷங்களிலும், தாதுக்களிலும் பாரதிபதியான வாயுதேவர் வசித்து, 21,600 முறை சுவாச ரூபமான ஹம்ஸ மந்திரத்தை ஜபிக்கிறார். (மூக்குத் துவாரங்களின் அபிமானிகளான சூரிய சந்திரர்களுக்குள் இருந்து இதைச் செய்கிறார்). இந்திரியங்கள், தாதுக்கள் மற்றும் நாடிகளில் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் சித்திரத்தை அளிக்கிறார். ஐந்து தலைகள், பத்து கைகள், இரண்டு

பாதங்கள், வயிறு உடையவனாக வாயு மனோமயன் எனப்படுகிறான்; 72,000 நாடிகளுக்குள் இருந்து ஜீவனைக் கொடுக்கிறான்.

எந்த மாற்றங்களுக்கும் உட்படாமல், ஜீவர்களின் நான்கு தேகங்களிலும் இருக்கும் பகவான், வேதங்களால் போற்றப்படுபவனாக இருக்கிறான். 64 கலைகளுடன் கூடிய வித்யாதரன் எனப்படும் மஹாவிஷ்ணு, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் முதலியவர்களுக்குள் இருந்து 'சதுஷ்பாத' என்ற பெயரில் உலகில் நிர்பயனாக (எவ்வித பயமும் இன்றி) விகாரம் செய்கிறான்.

இவ்வாறே, புல் முதல் ப்ரஹ்மதேவர் வரையிலான ஜீவர்களின் நான்கு தேகங்களிலும் நாராயணன் 5126 ரூபங்களுடன் இருப்பதை க்ஞானிகள் சிந்தித்து, க்ருணி, 'சூரிய' மற்றும் 'ஆதித்ய' என்ற நாமங்களை (சூரிய மந்திரங்கள்) ஜபிப்பவர்களுக்கு ஆரோக்ய பாக்யங்களை அளிப்பான் என்றார். (க்ருணி, ஆதித்ய மற்றும் சூரிய ஆகிய மூன்று நாமங்களும் அதிபௌதிகம், அதிதெய்வம் மற்றும் அத்யாத்மம் என்ற நிலைகளில் ஸ்ரீஹரியையே குறிக்கின்றன). அதிபௌதிக, அத்யாத்ம மற்றும் அதிதெய்வங்களில் உள்ள ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்களின் எண்ணிக்கை க்ரமமாக 574, 721 மற்றும் 231 ஆகும். மொத்தம் 1526 ரூபங்கள். இந்த ரூபங்களைப் பக்தியுடன் சிந்திக்க வேண்டும் என்கிறார்.

இவ்வாறே, சூரிய சந்திரர்களில் ஸங்கர்ஷணரும் ப்ரத்யும்னரும் (76+284) 360 ரூபங்களுடன் இருந்து, 'அஹ: ஸம்வத்ஸரம்' எனப்பட்டு, நினைக்கும் ஜீவர்களுக்கு ஆரோக்ய பாக்யங்களை கருணையுடன் அளிக்கின்றனர். 51 வர்ணங்களில் உள்ள 'அஜ' முதலான நாமங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன், எங்கும் எல்லோருக்குள்ளும், அவ்யாக்ருத ஆகாஶம் வரை வ்யாபித்து, பௌருஷேயம் மற்றும் அபௌருஷேயம் ஆகியவற்றிலும் வ்யாபித்துப் போற்றப்பட்டு, 'மனோமயன் - வாங்மயன்' எனப்படுகிறான்.

மேலும், 'பாரப்ருத்' என்ற பெயருள்ள 1624 ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள், உலகில் ஜட சேதனப் பொருட்களில் நிறைந்துள்ளன. (ஜடத்தில் பத்து என்றால் ஐந்து க்ஞானேந்திரியங்கள் மற்றும் ஐந்து பூதங்கள். சேதனரில் பதினாறு என்றால் ஐந்து க்ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், பஞ்சபூதங்கள் மற்றும் மனம்). இந்த ரூபங்களைச் சிந்தித்தால், ஸ்ரீஹரி எல்லா இடங்களிலும் உள்ள தன் ரூபங்களைக் காட்டுவான் என்கிறார். ப்ரஹ்மாண்டத்திற்கு ஆதாரமான ஸ்ரீஹரி, ப்ரஹ்மாதி தேவர்களின் மனதில் 'ஆதேயன்' (தாங்கப்படுபவன்) எனப்பட்டுப் பிரகாசிக்கிறான். கூறியது போல, பாரப்ருத் 1624 ரூபங்கள், ஆதாரம் 242 ரூபங்கள், மற்றும் ஆதேயம் 142 ரூபங்கள் என மொத்தம் 2008 ரூபங்களை அறிந்து, திருமகளின் கணவனைப் பூஜித்துக்கொண்டிரு என்கிறார். வீணாகக் காலம் கழித்தால் பலனில்லை என்கிறார்.

ஜீவர்களின் சித் தேகத்தினுள் (ஸ்வரூப தேகம்) ந்ருஸிம்ஹன் 80,725 ரூபங்களுடன் இருந்து, ஜீவர்களுக்கு ஏற்படும் அகால மரணத்திற்கு மரணமாக இருக்கிறான். பகவானே 'பக்தவத்ஸல, பயவினாஷன, பாக்ய ஸம்பன்ன' பிரமாணம், 'ம்ருத்யும்ருத்யு ந்ருஸிம்ஹோsஸ்தி சித்தேஹே பாக்யவாரிதி:' என்கிறது.

நித்யத[3]லி ஹக[3]லிருளு ப[3]ப்ப[1]ப[1]
ம்ருத்யுவிகெ[3] தா ம்ருத்யுவெனிஸுவ
ப்[4]ருத்யவத்ஸல ப[4]யவினாஷன பா[4]க்யசம்ப[1]ன்ன ||15

(க்ஞானிகள், மனிதர்கள் எப்போதும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்க ஸூசனை செய்கிறார்.). ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன், ஜ்வரத்தில் 27 ரூபங்களாலும், ஹரனிடம் (சிவன்) 28 ரூபங்களாலும் இருந்து, 'ஜ்வரஹரன்' எனப்படுகிறான். மேலும், ந்ருஸிம்ஹ ஸ்வாமியின் 2827 ரூபங்களை ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில், சூரியனைக் கண்ட பனி போலப் பாவக் குவியல் நாசமாகும்.

தாஸர் ந்ருஸிம்ஹ மந்திரத்தின் மகிமையைக் கூறும்போது, ஒரு மாத காலம் ந்ருஸிம்ஹ மந்திர ஜபத்தை ஆசன சுத்தி, மன சுத்தியுடன், சோர்வின்றி ஜபித்தால், ஸ்ரீஹரி பாவக் குவியலை நீக்கி, இஷ்டார்த்தங்களை நிறைவேற்றுவான், பரம்பரையாக மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பான் என்று கூறியுள்ளார்.

'உக்[3]ரம் வீரம் மஹாவிஷ்ணும் ஜ்வலந்தம் ஸர்வதோமுகம் |
ந்ருஸிம்ஹம் பீ[4]ஷணம் ப[4]த்[3]ரம் ம்ருத்யோர்ம்ருத்யும் நமாம்யஹம்' ||

(உக்கிரமானவரும், வீரரும், மஹாவிஷ்ணுவும், எங்கும் ஜ்வலிப்பவரும், எல்லா முகங்களையும் உடையவரும், நரஸிம்ஹரும், பயங்கரமானவரும், மங்களமானவரும், மரணத்திற்கே மரணமானவருமான உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன்.)

பகவான், ப்ரஹ்மா, வாயு, சரஸ்வதி மற்றும் பாரதி தேவியரிடம் வசிக்கும் ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்களைக் கூறுகிறார். உள்ளிருக்கும் ரூபங்களைப் பூஜித்துக்கொண்டிரு என்கிறார்.

சதுர்மூர்த்தியாத்மக ரூபம்	ருஜுக்கள்	பகவத் ரூபங்கள்
வாஸுதேவன்	ப்ரஹ்மதேவர்	30
ஸங்கர்ஷணன்	வாயுதேவர்	27
ப்ரத்யும்னன்	சரஸ்வதி	25
அநிருத்தன்	பாரதி தேவி	18

நூறு வருடங்களில் 360 x 100 = 36,000 நாட்கள். தேகத்தில் உள்ள நாடிகள் 36,000 x 2 (பெண், ஆண் பேதத்தில்) = 72,000. எல்லா ஜீவர்களின் தேகத்தைத் தாங்கும் ஸ்ரீஹரி, பெண்-ஆண் பேத ரூபங்களால் இருப்பதை நினைந்து, ஸ்ரீஹரியின் நான்கு ரூபங்களும் பரிபூர்ணமானவை என்று பூஜித்து தன்யராகும்படி கூறுகிறார்.

உலகின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயத்திற்குக் காரணமான பகவான் ஸ்ரீஹரி, காலம், கர்மம், குணம், ஸ்வபாவம் ஆகிய அம்ஶங்களைத் தனக்கு இடமாகக் கொண்டு, அந்தப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறான். அம்ஶி, அம்ஶம், உள்ளிருப்பவன், அந்தர்யாமி ரூபங்களால் அவர்களுக்குள் இருந்து, ஸுத்திரதாரியாக எல்லா உலகையும் ஆட்டுவித்துக் காக்கிறான். மேலும், புண்டரீகாக்ஷனான பகவான், ஜீவர்களின் க்ஞானம், பக்தி முதலியவற்றிற்கு ஏற்ப தன் குண ரூப க்ரியைகளை வெளிப்படுத்துகிறான்.

தாஸர் ஹரி பக்தர்களுக்குக் கூறும் அறிவுரை இதுவே: பகவான் எந்த உடலைக் கொடுத்தாலும், எந்தக் கால, தேஶத்தில் வைத்தாலும், எந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்தாலும், எப்போதும் பகவான் ஜட சேதனப் பொருட்களில் இருக்கிறான் என்று அறிந்து, ஸ்ரீஹரி எங்கும் நிறைந்தவன், மாற்றமற்றவன், நோயற்றவன், ஸ்வாமி என்று சிந்தித்து, கலப்படமற்ற, அசைவற்ற க்ஞான பக்தியை அளித்துக் காப்பாயாக என்று வேண்டிக்கொண்டிரு என்றார்.

'ஜட³ சேதனதொ³ளு பராவரேஶன ரூபகு³ணக³ள |
பா⁴விஸுத ஸுஜ்ஞான ப⁴க்துதிய பே³டு³ கொண்டா³டு³' || என்கிறார்.

அனந்த ரூபங்களை தரித்த ஸ்ரீஹரியிடம் பேதம் என்பது இல்லை. அவன் 'ஸ்வகத பேத விவர்ஜிதன்' (தனக்குள்ளேயே பேதமற்றவன்). ஒரு ரூபத்தில் அனந்த ரூபங்கள் உள்ளன. நித்யன் எனப்படும் ஸ்ரீஹரிக்குச் சமமானவர்களோ மேலானவர்களோ யாரும் இல்லை. ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனாக, ஸ்ருஷ்டி முதலிய எட்டுச் செயல்களுக்கும் கர்த்தாவாக இருக்கிறான். ஒவ்வொரு ரோமக்காலிலும் அனந்த கோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களைத் தாங்கியிருக்கும் லக்ஷ்மீபதிக்கு இது ஒன்றும் ஆச்சரியம் அல்ல. இவனை முழுமையாக அறிந்தவர்கள் யாரும் இல்லை. அவன் எல்லாவற்றையும் எல்லாக் காலத்திலும் அறிந்தவன். ஒரு ரூபத்தில் அனந்த ரூபங்கள், ஒரு ரூபத்தில் அனந்த லோகங்கள். உலகின் உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருப்பவன். இதை யசோதைக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் காட்டியவனும் அவனே. ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள் 'நவநாரீ குஞ்சரம்' போலத் தோன்றும் என்றார். (ஒரு யானையின் சித்திரத்தில் ஒன்பது பெண்களின் உருவங்களை, யானையை நிரப்புவது போல வரைந்திருப்பது). இவ்வாறே, பகவான் உலகம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறான். ஸ்ரீஹரிக்கு எந்தக் காலத்திலும் மாற்றம் என்பது இல்லை. உலகுக்கு 'விராட்' எனப்பட்டு நியாமகனாக இருக்கிறான்.

பகவானின் விசேஷமான அவதாரங்களின் விதத்தை விளக்குகிறார். கடலில் உள்ள அலைகளைப் போல அவை நிறைந்திருக்கின்றன. (அலைகள் எண்ணற்றவை, அனந்த மானவை, ஆனால் கடல் ஒன்றே. போலவே பகவத் அவதாரங்களும்). நிலைத்திருக்கும் பத்து வகை ரூபங்கள்: **காரண** (பஞ்சபூதங்களில் உள்ள ரூபங்கள்) - நாராயணன், **அம்ஶம்** (மூல ரூபத்தின்) - வாஸுதேவாதி, **ஆவேஶம்** - சுக்ல கேசன் (பலராமாதி), **வ்யாப்த** - விராட் ரூபம் (விஸ்வரூபம் - விஷ்ணு), **அவதாரம்** - ராமகிருஷ்ணாதி, **காரியம்** - விராட் ரூபம், **வியக்த** - தத்துவங்கள் (மஹத் தத்வாதி), **அவ்யக்த** - ஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதி, **விபூதி** - ராஜ சக்கரவர்த்திகளிடம், **அந்தர்யாமி** - ஜீவ ஜடாதிகளில் உள்ள ரூபங்கள்.

ஸ்ரீஹரி, உலகில் மணிகளொளகிஹ ஸூத்ரதந்ததி – 'மணிகளுக்குள் இருக்கும் நூல் போல' வ்யாபித்து, சேதன மற்றும் அசேதனப் பொருட்களில் 'ஸூத்ர' நாமத்துடன் ஸூத்திரதாரியாக, எப்போதும் சுகம் நிறைந்தவனாக விகாரம் செய்கிறான். எந்தக் காலத்திலும் சோர்வு என்பது இல்லாமல், கருணை மிக்கவனாக, அனந்த ரூபங்களில், அனந்த ஜீவராசிகளில், அனந்த விதமாக நியமிக்கிறான். இது அவனது வைபவம்.

ஜீவஜீவர பே⁴த³ ஜட³ஜட³
ஜீவஜட³ ஜட³ஜீவரிந்த³லி
ஸ்ரீவரனு அத்யந்தபி⁴ன்ன விலக்ஷணனு லகுமி

ஜீவர்களுக்குள் பேதம், ஜீவ-ஜடங்களுக்குள் பேதம், ஜடங்களுக்குள் பேதம். இந்த ஜீவ-ஜடங்களிலிருந்து லக்ஷ்மீ நாராயணர்கள் மிகவும் **பின்ன**மானவர்கள் மற்றும் **விலக்ஷண**மானவர்கள். மஹாலக்ஷ்மி, தேஶ காலத்தால் ஸ்ரீஹரிக்குச் சமமானவள் என்றாலும், குணத்தால் மிகவும் குறைந்தவள் மற்றும் அவனுக்கு அதீனமானவள். இவ்வாறு அறிந்து இருவரையும் பஜிக்க வேண்டும் என்றார்.

தாஸர் ஸ்ரீஹரியின் மேன்மையை விளக்குகிறார். அனந்த குணங்கள் நிறைந்த, எல்லா தோஷங்களும் அற்ற பகவானின் குணங்களை, வேத அபிமானிகளான சரஸ்வதி, பாரதி தேவியர் அறியார். அவர்களுக்கும் தெரியாத குணங்களை ப்ரஹ்மாவும் வாயுவும் அறிவர். அவர்களுக்கும் தெரியாத குணங்களை மஹாலக்ஷ்மி அறிவாள். ஆனால், மஹாலக்ஷ்மிக்கும் புலப்படாதவன், அனந்த குணங்கள் நிறைந்த மஹாவிஷ்ணு. ஆகையால், ஹரியே ஸர்வோத்தமன். மஹாலக்ஷ்மி, பகவானுக்கு ஆபரணம், ஆயுதம், வஸ்திரம் போன்ற ரூபங்களால் அனந்த காலமாகச் சேவித்துவருகிறாள். ஆனாலும், அவனது அனந்த குணங்களின் முடிவைக் காணாமல், 'பரமதுரந்த மஹிமன தௌத்யகர்ம நிரந்தரரதி மாடுதலி தததீனத்வ வைதிஹளு'. இவ்வாறு இருக்க, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் முதலியவர்களுக்கும், மற்ற ஜீவர்களுக்கும் ஸ்ரீஹரியின் மேன்மையும் மகாத்மியமும் எப்படித் தெரியவரும்?.

ஸ்ரீனிகேதன ஸாத்வதாம்பதி
ஞானக³ம்ய க³யாசுரார்த்த⁴ன
மௌனிகுலஸன்மான்ய மானத³ மாதுலத்⁴வம்ஸி |
தீ³னஜனமந்தா³ர மது⁴ரிபு
ப்ராணத³ ஜகன்னாத²விட்டல
தானெ க³தியெந்த³னுதி³னதி³ நம்பி³த³வரனு பொரெவ ||33

8. மாத்ருகா ஸந்தி

பகவான் அனந்த ரூபங்களுடன் இந்த தேகங்களுக்குள் இருந்து காக்கிறான். இந்த ஸந்தியில் விவரிக்கப்படும் ஸ்ரீஹரியின் மகத்துவம் என்னவென்றால், மாத்ருகா (வர்ணங்கள்)க்களில் வசிக்கும் பகவத் ரூபங்களின் மகிமைகளை அறிந்து, பலவித அவயவங்களில் அனுஸந்தானம் செய்து, தந்த்ரஸாரத்தில் கூறப்பட்ட க்ரமத்தில் மாத்ருகா ந்யாசம் முதலியவற்றை செய்து, ஜபம், மந்திரப் பாராயணம் முதலியவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் தனது தந்த்ரஸார சங்கிரஹத்தில் கூறப்பட்ட ப்ரமேயங்களை, ஸ்ரீதாஸர் ஸாதகர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தொகுத்துள்ளார். மாத்ருகாக்களால் போற்றப்படும் பகவத் ரூபத்தின் உபாஸனா க்ரமம், உடலிலுள்ள நாபி மூலமான ஸுஷும்னாதி நாடிகளில் உள்ள நியாமக ரூபங்களின் வர்ணனை, ஜீவர்களின் அவஸ்தைகளும் ஸ்ரீஹரியின் பாலன க்ரமமும், தேக அங்கங்களில் உள்ள அபிமானி தேவர்களிடம் உள்ள பகவத் ரூபங்கள், அஜாதி கலச நாம தேவதைகள், கால ரூபங்கள், ஸ்ரீஹரியின் மேன்மை, இந்த தேகம் என்ற ரதத்தின் ஆன்மீக விவரங்கள், நித்யம் செய்து அனுசரிக்க வேண்டிய பகவந்மூர்த்திகளின் வைபவம் பற்றிய சிந்தனை, விவர வர்ணனைகள் போன்றவற்றை இங்கே தாஸர் வழங்கியுள்ளார்.

அக்ஷரங்களிலிருந்து (வர்ணங்கள்) புறப்படும் ஶப்தம் (பேச்சு) பகவானின் ரூப விசேஷங்கள். தேகத்தின் ஸ்தானங்களில் இவற்றை அனுஸந்தானத்துடன் ஸ்மரிப்பது மாத்ருகா மந்திரம் ஆகும். இந்த அனுஸந்தானமே மாத்ருகா ந்யாசம். அதாவது, முக்கியமாக பகவானின் ஸ்மரணை, சிந்தனையை அனுஸந்தானத்துடன் செய்வது. இதுவே மாத்ருகா ந்யாசம் எனப்படும்.

பாத[3]மானி ஜயந்தனொளகெ[3] ஸு
மேத[4] நாமக[1]னிப்ப த[3]க்ஷிண
பாத[3]த[3]ங்கு[3]டத[3]ல்லி ப[1]வனனு பா[4]ரப்[4]ருத்[3]ரூப[1] |
காது[3]கொண்டி[3]ஹ ட[1]ங்கி[1] த[1]ரமொத[3]
லாத[3]னாமதி[3] ஸந்தி[4]க[3]ளலீ
ரைது[3] ரூபத[3]லித்து ஸந்தத நடெது[3] நடெஸுதலி ||1

தேகத்தை தரித்தவர்களின் முழுமையான தேக பாரம் பாதங்களின் மீது இருக்கிறது. இத்தகைய பாதங்களின் அபிமானியான ஜயந்தனுக்குள் 'சுமேத' நாமத்துடனும், வலது காலின் பெருவிரலில் வாயுதேவருக்குள் 'பாரப்ருத்' நாமத்துடனும் ஸ்ரீஹரி வசிக்கிறான். ப்ரஹ்மாண்டத்தையே வயிற்றில் தரித்த ஸ்ரீஹரி, இந்த தேகத்தின் அவயவங்களில் இருந்து, நடந்தும் நடத்தவும் செய்கிறான். கூடவே, மாத்ருகாக்களான 'டங்கி', 'தார' முதலான நாம ரூபங்களில், காலின் பத்து விரல் மூட்டுகளில் இருந்து சக்தி அளிப்பவனாக இருக்கிறான்.

தேகத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அபிமானி மற்றும் நியாமக தேவதைகள் இருப்பது தெரிந்த விஷயம். அந்தந்த அங்கங்களைத் தொட்டு, தேவதைகளைச் சிந்தித்து, தியானித்து நடத்தும் விதானத்தையே சாஸ்திரம் 'மாத்ருகா ந்யாசம்' என்கிறது.

பாதங்களைப் போலவே, கைகளின் மூட்டுகளில் கபில, சார்வாங்க ரூபங்களால் ஸ்ரீஹரி இருந்து, உடலின் பக்கவாட்டுகளில் 'பர' மற்றும் 'பலி' நாமங்களால் வசிக்கிறான். குதம் மற்றும் உபஸ்தத்தில் 'பலி' மற்றும் 'பக' என்ற ரூபங்களாலும், தொப்புளில் 'மனு' என்ற ரூபத்திலும் இருந்து காக்கிறான்.

பகவான், ஸ்ருஷ்டிக்கு வந்த ஜீவர்களின் அனாதி கர்மம், ஸ்வபாவம் மற்றும் குணங்களுக்கு ஏற்ப வ்யாபாரங்களை செய்விக்கிறான். இதற்காக, ஸ்ரீஹரி தொப்புளில் உள்ள ஆறு இதழ்கள் கொண்ட ஐந்து பதங்களில், அநிருத்தன், ப்ரத்யும்னன், ஸங்கர்ஷணன், வாஸுதேவன் மற்றும் நாராயணன் ரூபங்களில் இருந்து, தன் அத்புத லீலைகளைச் செய்து செய்விக்கிறான்.

(அநிருத்தன் - தேகத்தின் மேற்குத் தாமரையில் (இடது பாகம்); ப்ரத்யும்னன் - கிழக்குத் தாமரையில் (வலது பாகம்); ஸங்கர்ஷணன் - தெற்குத் தாமரையில் (தொப்புளுக்குக் கீழ்); வாஸுதேவன் - வடக்குத் தாமரையில் (மேல் பாகம்); நாராயணன் - நடுத் தாமரையில் (கழுத்திற்கு மேல்)).

தேகத்தின் நாபியில் ஆறு இதழ் கொண்ட தாமரை உள்ளது. இங்கே வாயுதேவர் இருக்கிறார். இவருக்குள் ஸ்ரீஹரி ப்ரத்யும்ன ரூபத்தில் இருந்து, தேவ கணங்களால் சேவிக்கப்பட்டு, பாப புருஷனான கலியைச் தோற்கடித்து, அவனுடைய ஸாமர்த்யத்தைக் குறைக்கிறான். இது பகவானுடையதே ஆன ஸாமர்த்யம்.

தேகத்தின் வயிற்றின் நடுவில் பன்னிரண்டு இதழ் கொண்ட தாமரை இருந்து, அங்கே பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களின் மண்டலம் உள்ளது. நடுவில் உள்ள ஸுஷும்னா நாடியில் ஸ்ரீஹரி ஐந்து ரூபங்களைக் கொண்டு, பகல்-இரவுகளுக்கு அபிமானிகளான தேவதைகளை வருடம் முழுவதும் காத்து, 'நிஷாத' தைத்யர்களை நித்யமும் ஸம்ஹாரம் செய்கிறான். இதயத்தில் எட்டு இதழ் கொண்ட தாமரை உள்ளது. இங்கே 'ப்ராதேஶ' நாமத்துடன் ஸ்ரீஹரி பிரகாசிக்கிறான். சங்கு, சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்கள், கௌஸ்துபம் முதலிய ஆபரணங்களால் ஒளிர்கிறான். ப்ராதேஶ நாம ஸ்ரீஹரி பிம்ப ரூபனாக வசிக்கிறான்.

இவ்வாறே, தேகத்தின் கழுத்தில் இரண்டு இதழ் பத்மம் உள்ளது. இங்கே பாரதி தேவியுடன் வாயுதேவர், ஹம்ஸ நாம ஸ்ரீஹரியை உபாசிக்கின்றனர். அங்கே 'உதான' நாமத்துடன் கழுத்தில் இருந்து, ஆகாரத்திற்கு அனுகூலம் செய்து, ஜீவர்களில் ஶப்தம் உண்டாகக் காரணமாக இருக்கிறான். மூக்கில் நாசத்ய மற்றும் தஸ்ரர் (அஸ்வினி தேவர்கள்) இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள், சுவாச நியாமகர்களான வாயுதேவர், இவர்களுக்குள் 'ஹம்ஸ, தன்வந்தரிகள் அங்கங்கே இருப்பார்கள், அவர்களுக்குள்' ஷ்வாஸ நியாமகனான வாயுதேவர், இவரில் 'ஹம்ஸ தன்வந்த்ரிகளு அல்லல்லிப்பரவரொளகெ'.

ஜீவர்களின் இரண்டு கண்களுக்குள் சந்திரனும் சூரியனும் அதிபதிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஸ்ரீஹரி, நாராயணன் மற்றும் ததிவாமன ரூபங்களால் இருந்து நியந்த்ரணம் செய்கிறான்.. ப்ரத்யும்ன ரூபி பகவான், வலது கண்ணின் கருவிழியின் நடுவில் தூண போல இருக்கிறான். பார்வையை நியந்த்ரணம் செய்ய, அம்பிருணி (லக்ஷ்மி) கயிறு போல இருக்கிறாள். கன்று ரூபத்தில் வாயுதேவர் கட்டப்பட்டுள்ளார். எல்லா தேவர்களுக்கும் புதல்வனான ஸ்ரீஹரி, எல்லாப் பொருட்களையும் ஜீவர்களுக்குக் கண்ணால் காட்டுகிறான். நேத்ரங்களில் வஸிஷ்டாதி நாமங்களால் ஸ்ரீஹரி அழைக்கப்படுவதை ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய தேவர் கூட்டம் ஸ்துதிக்கிறது.

கண்ணின் பகுதி	ரிஷியின் பெயர்	பஜிக்கும் தேவதை
சிவப்பு ரேகை	கௌதமர்	ருத்ரர்
வெண் விழி	வஸிஷ்டர்	இந்திரன்
கண்மணி	விஸ்வாமித்திரர்	சூரியன்
கரு விழி	ஜமதக்னி	அக்னி
கண்ணில் உள்ள நீர்	பரத்வாஜர்	வருணன்
கீழ் இமை	கஶ்யபர்	பூமி
மேல் இமை	அத்ரி	பாரதி

ஜீவர்களின் கண் ஒளியில் கபில நாம பகவான், திக் பாலகர்களுடன் வசிக்கிறான். வலது கண்ணின் முன்புறத்தில் 'விஸ்வ' நாமத்துடன் இருக்கிறான். ஜீவர்களுக்கு ஜாக்ருதாவஸ்தையைக் கொடுத்து, ஸ்தூல விஷயங்களை தெரிவிக்கிறான். விஸ்வரூபி ஸ்ரீஹரி, நான்கு புஜங்கள், வெண்ணிறம், மனித-யானை முகத்துடன் வசிக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரி, காதுகளில் வசிக்கும் திக் அபிமானி தேவர்களுக்குள் இருக்கிறான். கங்கா தேவி வலது காதில் இருக்கிறாள். கங்கையின் தந்தையான த்ரிவிக்ரமன் இருந்து, சிந்திப்பவர்களைச் சுத்தமாக்குகிறான். மனதில்

இந்திரனும் காமனும், அஹங்காரத்தில் ருத்ரரும், சித்தத்தில் கருடனும் சேஷனும் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 'தைஜஸ' ரூபி ஸ்ரீஹரி இருந்து, ஜீவர்களை ஸ்வப்னாவஸ்தைக்குக் கொண்டு சென்று விஷயங்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறான். இந்த தைஜஸ ரூபி, ஜீவர்களை இதய ஸ்தானத்தில் வைத்து, அங்கே 'ப்ராக்ஞன்' எனப்பட்டு, ஜீவியின் மனதிற்குச் சுகம் அளித்து, நித்ராவஸ்தைக்குக் கொண்டு சென்று, மீண்டும் ஸ்வப்னம் மற்றும் ஜாக்ருதாவஸ்தைக்குக் கொண்டு வருகிறான். மூன்று அவஸ்தைகளையும் தூண்டுபவன் ஸ்ரீஹரியே.

(வலது கண்ணில்) விஷ்வ - ஜீவர்களை ஜாக்ரத் அவஸ்தா ப்ரேரகன் - அனிருத்த
(கழுத்தில்) தைஜஸ - நித்ரா அவஸ்தைக்கு கொண்டு வந்து, ஸ்வப்ன ப்ரேரகன் - ப்ரத்யும்ன
(ஹ்ருதயத்தில்) ப்ராஜ்ஞ - ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் ஸுகப்ரத - ஸங்கர்ஷண

ஜீவர்களின் நாவில் வருணன், அவனில் மத்ஸ்ய ரூபி ஸ்ரீஹரி இருக்கிறான். சிறு நாவில் இந்திரன், அவனில் உபேந்திரன்; மேல் அன்னத்தில் பர்ஜன்யன் (சூரியன்), அவனில் அர்த்தகர்ப ரூபி ஸ்ரீஹரி; கண்ணில் பாமனன், அவனில் வாமன ரூபி; நெற்றியில் ருத்ரதேவர், அவரில் கேசவ ரூபி; கன்னத்தில் காமன், அவனில் ப்ரத்யும்னன் இருக்கிறான். இவ்வாறே, ரோமங்களில் வசந்தன், அவனில் த்ரிககுத்தாம ரூபி; முகத்தில் அக்னி, அவனில் பரசுராமன்; சிரசில் சதுர்முக ப்ரஹ்மா, அவருக்குள் வாஸுதேவ ரூபி ஸ்ரீஹரி; மனதில் விஷ்ணு; சிகையில் உள்ள சிவனில் நரஸிம்ஹன் இருக்கிறான். இவ்வாறு, தேகத்தின் பற்பல அவயவங்களில் உள்ள பகவத் ரூபங்களை நினைப்பவர்களின் அகால மரணத்தை ஸ்ரீஹரி போக்குவான்.

எல்லா ஜீவர்களின் சிரசின் நுனிப் பகுதியில் இருக்கும் வாஸுதேவன், 'அஜ', 'ஆனந்த' முதலான பதினாறு ரூபங்களால் இருந்து, முகத்தில் உள்ள கண், மூக்கு, இந்திரியங்களில் இருந்து எல்லாச் செயல்பாடுகளையும் செய்கிறான். ஸ்ரீஹரியே பூஜிக்கப்படுபவன், பூஜிப்பவனாக இருக்கிறான்.

ஆளரஸு தானாகி[3] ஸத[1]த[1] ஸு
லீலெகை[3]யுதலிப்ப ஸுக[2]மய
கே[1]ளி கே[1]ளிஸி நோடி[3] நோடி[3]ஸி நுடி[3]து[3] நுடி[3]ஸுவனு ||17

ஜீவர்களின் தேகத்தில் உள்ள 72,000 நாடிகளில், பிரதானமான நாடிகள் 101. இத்தனை பகவத் ரூபங்களை, க்ஞானிகள் 'கலச' நாம ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள் என்று உபாசிக்கின்றனர். (101 கலச மூர்த்திகள்: 51 வர்ண ரூபங்கள், 24 கேசவாதி ரூபங்கள், 4 ஆத்மாதி, 4 வாஸுதேவாதி, 4 விஷ்வாதி, 10 மத்ஸ்யாதி, வேதவ்யாஸ, தத்த, சிம்சுமார ரூபங்கள் மற்றும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாராயண ரூபம்). நூற்றி ஒன்று நாடிகளில் பிரதானமான 12 நாடிகளில் கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களின் இருப்பு உள்ளது. இந்திரியங்களில் பத்மநாப ரூப ஸ்ரீஹரி, கேசவன் முதல் பத்மநாபன் வரையிலான ரூபங்களில் இருக்கிறான். ஸூக்ஷ்மமான மற்றும் முக்கிய நாடியான ஸுஷும்னாவில் ஸ்ரீஹரி 'ஏகாத்ம' என்ற பெயரில் இருக்கிறான்.

ஸ்ரீப்ரத்யும்ன ரூபி பகவான், தேகத்தின் ஸுஷும்னா, இடா மற்றும் பிங்களா நாடிகளில் விஸ்வ, தைஜஸ மற்றும் ப்ராக்ஞ ரூபங்களால் இருப்பதோடு, பாரதி, சரஸ்வதி, வாயு மற்றும் ப்ரஹ்மா ஆகியோரிடம் இருந்து, எல்லா ஜீவர்களின் கர்மம் மற்றும் குணங்களுக்கு ஏற்ப ஜீவர்களுக்குப் ப்ரேரணைகளை அளித்துச் சாதனைகளைச் செய்விக்கிறான்.

எங்கும் நிறைந்த ஸ்ரீஹரி, எல்லாக் காலத்திலும் நாமங்களின் பேதத்தால் 'எங்கும் பரவியிருக்கிறான்'. ஒரு வருடத்தில் மொத்தம் 45 ரூபங்களால் இருப்பதாகக் கூறுகிறார். (விவரம்: 1 வருட ரூபம், 2 அயனங்கள், 6 ருதுக்கள், 12 மாதங்கள், 24 பட்சங்களின் நாம ரூபங்களில்). அநிருத்தாதி ஐந்து ரூபங்களாலும் வ்யாபித்திருக்கும் கருணை மிக்க ஸ்ரீஹரி, இந்த ரூபங்களை நினைப்பவர்களைக் காப்பான். இதுவல்லாமல், ஸ்ரீஹரி வருடத்தின் 360 நாட்களிலும் ரூபங்களால் நிறைந்திருக்கிறான். கால நாம ஸ்ரீஹரி, நாள், யாமம், முஹூர்த்தம், களிகை என்ற அவயவங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறான். கங்கா பிரவாகம் போலப் பிரவகிக்கும் காலத்தை நியமிப்பவனே ஸ்ரீஹரி. மஹாலக்ஷ்மி எல்லாக் காலத்திலும் பகவானுடன் இருப்பதை மறக்கக்கூடாது.

வேத அபிமானியான மஹாலக்ஷ்மி தேவி, இன்றும் என்றும் தன் பதியின் குணம்-ரூபம்-க்ரியைகளின் ஆதி, மத்தி, அந்தங்களைக் காணாமல் தவிக்கிறாள். ஒவ்வொரு நொடியிலும் புதிதாகக் காண்கிறாள். ஸ்ரீஹரியே கருணையுடன் தன்னை மனைவியாக ஏற்று அனுகிரகித்துள்ளான் என்கிறாள். ப்ரஹ்மாண்டத்தின் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான சதுர்முக ப்ரஹ்மரின் தாய் எனப்படும் மஹாலக்ஷ்மி, பகவான் முன் துரும்புக்குச் சமம் என்றால், இனி மனிதர்களின் நிலை என்ன என்கிறார்கள்.

பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய் ஆகியவற்றில் க்ரமமாக பாரதி, சரஸ்வதி, வாயு, ப்ரஹ்மா ஆகியோர் அபிமானி தேவதைகள். அநிருத்த ரூபி, க்ஞானம், க்ரியா, இச்சா மற்றும் சக்தி என்ற நான்கு ரூபங்களால் அந்த நால்வரிடமும் சதாகாலம் இருக்கிறான்.

வசுக்கள், 9 ப்ரஜாபதிகள், 50 மருத்கள், 12 சூரியர்கள், 11 ருத்ரர்கள், 2 அஸ்வினி தேவர்கள் ஆகியோரிடம், ஸ்ரீஹரி நான்கு ரூபங்களால் ப்ரஹ்மா, வாயு, கருடன் மற்றும் சேஷனுக்குள் இருந்து, நியாமகனாகக் செயல்களை நடத்துகிறான்.

ஸ்ரீஹரி, தன் ஆயுதங்களான சக்ரத்தில் ஹிங்கார நாமத்துடனும், சங்கில் ப்ரதிஹார, கதையில் நிதன, பத்மத்தில் பிரஸ்தாவ நாமத்துடனும் இருக்கிறான். உத்கீத நாமத்துடன் நாராயண முத்திரையில் இருக்கிறான். இவ்வாறு ஸ்மரித்துக்கொண்டே முத்ரா தாரணம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.

தனுவெ ரத[2] வாகா[3]பி[4]மானியெ
கு[3]ணவெனிஸுவளு ஸ்ரோத்ரத[3]லி ரோ
ஹிணி ஷஷாங்கரு பாஷபாணிக[3]ளஷ்வ வெந்தெ[3]னிஸி
இனனு சஞ்ஞாதே[3]வியரு இஹ
ரனலலோசன ஸுதனெனிஸுவ
ப்ரணவபாத்[3]ய ப்ராண நாமக ரதி[2]கனெனிஸுவனு ||29

(ரதம் - இந்த தேகம்; கயிறு - வாக் அபிமானி (பார்வதி); பாசம் பிடித்தவர்கள் - சந்திரன், ரோகிணி; குதிரைகள் - சூரியன் மற்றும் சஞ்ஞா தேவி; ஸாரதி - ருத்ரதேவர்; ரத வீரன் - ஸ்ரீஹரி). இந்த ரத வீரனான ஸ்ரீஹரியை இந்த விதத்தில் சிந்தித்து உபாசிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீஹரியின் மேன்மை அளவிடற்கரியது. அநாதி மற்றும் அனந்தமான வேதக் கூட்டத்திற்கும், ரமா, ப்ரஹ்மா முதலியோருக்கும் புலப்படாதது ஸ்ரீஹரியின் ஆதி, மத்தி, அந்தங்கள். பகவானே, 'தன் மகிமைகளின் ஆதி, அந்தம், மத்தி ஆகியவற்றை அறிந்த ஸர்வஜ்ஞன்' என்றாகிறது. ஸ்ரீஹரியே தன் ஆதி அந்தங்களை அறிவான் என்றார்.

எங்கும் நிறைந்த ஸ்ரீஹரி, குறிப்பாக த்ரவ்யம், தேகம், வீடு, மனைவி, மக்கள், நண்பர்கள் போன்றவற்றில் 'ப்ரத்யகாத்மா' எனப்பட்டு வசிக்கிறான். உத்தம, அதம, மத்திமர்களை நித்யம் திருப்திப்படுத்தி, பக்தியுடன் நினைத்து, வேலைக்காரனைப் போல இருப்பாயாக என்றார். பக்தர்களை சதா பின்தொடரும் பக்தவத்சலன் ஸ்ரீஹரி.

தேவ தேவோத்தமனான ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்களை, தேகத்தினுள் உள்ள ரூபங்களைப் பூஜித்து, தரிசனத்தை விரும்பி நினைத்து, அவனுடைய கருணைக்குப் பாத்திரமாகி, தினமும் சேவித்து க்ருதார்த்தனாவாயாக என்றார்.

தே[3]வதே[3]வேஷன ஸுமூர்த்தி க
ளேவரக[3]ளொளக[3]னவரத ஸ
ம்பா[4]விஸுத பூஜிஸுத நோடு[3]த ஸுகி[2]ஸுதிரு பி[3]ட[3]தெ[3] |
ஸ்ரீவர ஜகன்னாத[2]விட்டல
தா ஒலிது[3] காருண்யத[3]லி ப[4]வ
நோவ பரிஹரிஸுவனு ப்ரவித[1]த பதிதபாவனனு ||32

9. வர்ண பிரக்ரியா ஸந்தி

(ஜீவ பிரகரண ஸந்தி / உதாத்த-அனுதாத்த ஸந்தி)

பகவான் வர்ணாத்மகம் மற்றும் த்வன்யாத்மகமான எல்லாச் ஶப்தங்களாலும் வாச்யனானவன். எல்லா தேஶ காலங்களிலும் அநாதி நித்யன் எனப்பட்டு வ்யாபித்தவன். எல்லா வேதங்களும், எல்லா வர்ணங்களும், ஸ்வரங்களும், மாத்திரைகளும், விஸர்க்கங்களும், அனுஸ்வரங்களும் பகவானையே முக்கியப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளன.

சமஸ்த வர்ண ஸ்வராதிகளும், ஶப்தப் பிரபஞ்சமே பகவானைக் குறிப்பவையாக, மஹாலக்ஷ்மி, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலியோருக்கும் முழுமையாகப் புலப்படவில்லை. ஸ்ரீஹரி ஒருவனே தன் இருப்பை அறிவான். அர்த்தமற்ற ஒரு வர்ணம் கூட அபௌருஷேய வேத ராசியில் இல்லை என்று வேதங்களே பறைசாற்றுகின்றன. ஆகையால், நித்யமான வேதங்கள் தாமாகவே பிரமாணங்கள் ஆகின்றன.

இந்த ஸந்தியில், குறிப்பாக கர்மங்களைப் பற்றியும், கர்ம சமர்ப்பணையின் வழிமுறைகள், ஜீவர்களிடம் பகவானின் ஸான்னித்யம் (பிம்ப ரூபியின் வழிமுறை), நாடிகளில் பகவானின் க்ரியை, ஜீவியின் பரிமாணம் மற்றும் ஜீவியின் உள்ளிருக்கும் தேகங்களின் விவரம், நாடிகளின் விவரத்துடன் இதயத் தாமரையில் ஸ்ரீஹரியின் ஸன்னிதி, பகவானின் திவ்ய ரூபங்களின் வைபவம் போன்றவை நிரம்பியுள்ளன. இத்தகைய பகவானின் உபாசனை அவசியமானதும், விதியுமாகும். இது மஹாயக்ஞம் எனப்படுகிறது. இவற்றால், ஜீவி ஸ்வரூப சுகத்தையும் இறுதியில் பெறுவான்; ஆனால், ஒருபோதும் பகவானாக ஆகமாட்டான்.

ஹரியெ பஞ்சாஷத்[3]வரண ஸு
ஸ்வர உதா[3]த்த[1]னுதா[3]த்த ப்ரசய
ஸ்வரித ஸந்தி[4] விஸர்க[3] பி[3]ந்து[3]க[3]ளொளகெ[3] தத்[3]வாச்ய |
இருவ தத்தன்னாம ரூபக[3]
ளரிதுபாஸனெ கை[3]வரிளெயொளு
ஸுரரெ ஸரி நரரல்ல அவராடு[3]வுதெ[3] வேதா[3]ர்த்த[2] ||1

நல் ஆகமங்களால் நிரூபிக்கப்பட்ட தத்துவங்களைத் தாஸர் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீஹரி எல்லா ஶப்தங்களாலும் வாச்யன் என்பதன் விவரணை இங்கே உள்ளது. ஐம்பது வர்ணங்களிலும், ஸ்வரம், உதாத்தம், அனுதாத்தம், ப்ரசயம், ஸ்வரிதம், ஸந்தி, விஸர்க்கம், பிந்து ஆகியவற்றிலும் வாச்யனாகி, அந்தந்த ரூபம் மற்றும் நாமங்களைக் கொண்டவன். இவ்வாறு உபாசிப்பவர்கள் தேவர்களே அன்றி மனிதர்கள் அல்லர்; மேலும், அவர்களின் நுடிகள் வேதார்த்தம் கொண்டவை.

தாஸர், வாழ்வைச் ஸார்த்தகப்படுத்திக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டிய சாதனைகளின் பட்டியலைத் தருகிறார். இதை யக்ஞம் - ஹரி பூஜை என்கிறார். பகவானைப் பற்றிய சரியான க்ஞானம், பகவத் பக்தர்களிடம் நற்பக்தி, பாவத்திற்குக் காரணமான விஷயங்களில் விரக்தி, மித்யா வாதிகளிடம் தாத்விக த்வேஷ பாவனை, எல்லாப் ப்ராணிகளிடமும் ஸ்ரீஹரி இருக்கிறான் என்ற க்ஞானம், முடிந்தவரை அவர்களின் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்வது ஸ்ரேஷ்டமான யக்ஞம்; இதுவே உண்மையில் ஸ்ரீஹரியின் பூஜை என்றார்.

ஸ்ரீஹரி, பூமி, ஜலம், அக்னி மற்றும் தசேந்திரியங்களில் உள்ள ப்ராணாதி அபிமானி தேவர்களுக்குள் இருந்து 'த்ரிதஶ ஏகாத்மா' எனப்படுகிறான். மேலும், 'நிதன' என்ற நாமத்தில், ஜீவர்கள் அனுபவிக்கும் போக பாக்யங்களை, 'ஸங்கர்ஷண' என்ற நாமத்தில் ஸ்வீகரிக்கிறான்.

அடுத்து, ஜீவியானவன் தான் செய்யும் தேகம், தேஶம் சார்ந்த மற்றும் காலம் சார்ந்த கர்மங்களை அறிந்து, நிஷ்காம்யமாக நடந்து, 'பிருஹதீ' என்ற பெயருள்ள முக்யப்ராணரின் ரூபத்தை மனதில் வைத்து ஸ்மரித்து, பரம பக்தியுடன் பகவானுக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றார்.

கூறப்பட்ட இந்த மூன்று விதமான கர்மங்களில், கிருஷ்ணன், பரசுராமன் மற்றும் ஹயவதன ரூபங்களால், ஸத்வ, ரஜோ, தமோ குணங்கள் கொண்ட ஸாத்விக, ராஜஸ மற்றும் தாமஸ ஜீவர்களிடம் ஒன்பது

ரூபங்களால் இருந்து, கர்மங்களைச் செய்தும் செய்வித்தும், 'ஸாரபோக்தா' எனப்பட்டு ஸ்வீகரித்து, ஜீவர்களுக்கும் தகுந்தாற்போல் பலன்களைக் கொடுப்பான்.

தாஸர், கர்ம சமர்ப்பணையின் மர்மத்தை உதாரணத்தின் மூலம் தெரிவிக்கிறார். அக்னியில் சமைத்த அன்னத்தை அக்னியிலேயே ஹோமம் செய்வது போல (ஏரி நீரையே ஏரிக்கு அர்ப்பணம் செய்வது போல), ஸ்ரீஹரி செய்தும் செய்வித்தும் உள்ள காரியங்களை மறக்காமல், அவனுக்கே சந்தேகமின்றி அர்ப்பிக்க வேண்டும். காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்யும் ஸ்ரீஹரி ஸ்வீகரித்து, 'ஸந்தெயிஸுவனு தன்னவர'.

ஜீவர்களின் பரிமாணத்தைக் கூறுகிறார். ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதல் புல் வரை உள்ள ஜீவர்களிடம் எந்த வித்தியாசமும் இல்லாமல் இருப்பது ஜீவர்களின் ஸ்வரூபப் பரிமாணம். குதிரை வாலின் நுடி முடியினை நூறு பாகமாகப் பிரித்து, அதில் ஒன்றை மீண்டும் நூறு பாகமாகப் பிரித்தால், அதில் ஒரு பாகம் எவ்வளவு இருக்குமோ, அவ்வளவே ஜீவர்களின் பரிமாணம் என்று சாஸ்திரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதை தெரிவித்தார். இங்கே பரிமாணம் ஒன்றாக இருந்தாலும், ஸாமர்த்யம், யோக்யதை போன்றவற்றில் தாரதம்யம் இருப்பது தெரியும்.

ஜீவர்களின் பரிமாணம் இவ்வளவு என்றால், இந்த ஜீவர்களின் இதயத்தினுள், ஸ்வரூப தேகத்தை நிரப்பியிருக்கும் ரூபங்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார். ஸ்ரீஹரி இந்த ஜீவர்களிடம், ஜீவர்களின் பெருவிரல் நுனி அளவு, பெருவிரல் அளவு, ப்ராதேஶ அளவு என, எல்லா ஜீவர்களிடமும் அனந்த ரூபங்களால் வ்யாபித்து, கருணையுடன் இந்த மூன்று லோகங்களையும் பாலிக்கிறான். இது ஸ்ரீஹரியின் சிந்தனைக்கு எட்டாத அத்புத சக்தி. பிம்ப ரூபியான ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களின் பெருவிரல் அளவு பரிமாணத்துடன், 'இதயத் தாமரையின் நடுவில் வசிப்பவனாக', இதயத்தின் ஸூக்ஷ்ம ஆகாஶத்தில் இருக்கிறான். க்ஞானிகள் இந்த ரூபத்தை விஶ்வம்பர, 'ஆத்மா', 'ப்ராக்ஞ' என்று அழைப்பார்கள். இவ்வாறு சிந்திக்கும் பக்தர்களைக் காப்பான்.

இதுவல்லாமல், ஸ்ரீஹரி 'புருஷ' நாமத்துடன் எல்லா ஜீவர்களின் அந்தந்த தேகங்களின் வடிவத்தை நியமிப்பவனாக இருக்கிறான். ஹ்ருஷிகேஶ நாமத்தினால் இந்த்ரியங்களுக்கு நியாமகனாக நிலைத்திருக்கிறான். சிரசின் மேல் பன்னிரண்டு விரல் ப்ரதேஶத்தில் 'துரிய' என்ற நாமத்துடன் இருக்கிறான். ஜீவர்களின் 72 ஆயிரம் நாடிகளில் 'விஸ்வ' நாமத்துடனும் இருக்கிறான். தேகத்தின் பற்பல பாகங்களில் வசிக்கும் விதம் இது. தொடர்ந்து, ஜீவர்களின் ஸ்வரூப தேகத்தின் உள்ளும் புறமும் இருந்து, விஶ்வாதி ரூபங்களால் கர்மங்களைச் செய்விக்கிறான்.

இங்கே தாஸர் ஒரு விசேஶப் ப்ரமேயத்தை தெரிவிக்கிறார்: ஜீவர்களின் ஸ்வரூப தேகத்தில் வாயுதேவரின் பிரவேஶம் உண்டு. கருடன், சேஶன், ருத்ரன் என்ற நாமங்களால் வாயுதேவரே உள்ளே இருக்கிறார். ஸ்வரூப தேகத்தின் பிம்ப ரூபியான ஸ்ரீஹரியின் பூஜகர்களாக இருக்கிறார்கள். ஜீவர்களின் லிங்க தேகமோ, தானியத்தின் மேல் உள்ள உமி போல, பகவானின் இச்சைப்படி ஆவரண ரூபத்தில் உள்ளது. இது ஜட தேகம் மட்டுமே. இதற்கு முக்ய அதிதேவதை மஹாலக்ஷ்மி. இந்த லிங்க தேகத்தில் ப்ரஹ்மா, வாயு, சரஸ்வதி, பாரதி ஆகியோர் பிம்ப ரூபியை உபாசிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேறு தேவதைகளுக்குப் பிரவேஶம் இல்லை. லிங்க தேகம், விரஜா நதியில் நீராடும் வரை, ஸ்வரூப தேகத்துடன் ஒட்டியிருக்கும். இந்த லிங்க சரீரமே ஜீவர்களின் பிறப்பு இறப்புகளுக்குக் காரணமாகும். இந்த லிங்க தேகம் பதினாறு கலைகள் கொண்டது.

இந்த லிங்க தேகம் மற்றும் அநிருத்த தேகங்களுக்கு இடையே, 'ஜீவாச்சாதிகா' மற்றும் 'பரமாச்சாதிகா' என்ற இரண்டு திரைகள் உள்ளன. தானவர்களை இந்தத் திரைகளுக்கு அருகில் வராமல் ஸ்ரீஹரி விரட்டுகிறான்.

(பதினாறு கலைகள்: ஐந்து க்ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், ஐந்து தன்மாத்ரங்கள் மற்றும் மனம் (16 தத்துவங்கள்). ஜீவாச்சாதிகா: ஜீவர்களின் ஸ்வரூப குணங்களை அறியவிடாமல் செய்யும் திரை. இது ப்ரஹ்ம தரிசனத்தால் விலகும். பரமாச்சாதிகா: பகவானின் ஸ்வரூபத்தை (தகுதிக்கு ஏற்ப) காணவிடாமல் செய்யும் திரை. இது நித்யமானது. கடைசியில் ஸ்ரீஹரியே விலக்குவான்).

இனி, ஜீவர்களின் அநிருத்த தேகத்தில் ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், ஸ்தூல தேகத்தில் தேவர்களுடன் அசுரர்களும் இருக்கிறார்கள். ஸ்தூல தேகத்தில் தேவர்களும் தைத்யர்களும் இருந்து, போட்டியுடன் பாப புண்ணிய கர்மங்களை ஸ்ரீஹரி மற்றும் முக்யப்ராணரின் ஆணைப்படி செய்வித்து,

காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் ஜீவர்களின் குணங்களுக்கு ஏற்பச் செய்வது விஸேஷமாகும்.

ஜீவர்களின் தேகத்தின் நடுவில், மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான ஸுஷும்னா நாடி (தலைமுடியை ஆயிரம் பாகமாகப் பிரித்தால் ஒரு பாகம் எவ்வளவு ஸூக்ஷ்மமோ அவ்வளவானது) மூலாதாரத்திலிருந்து சிரஸ் வரை வ்யாபித்துள்ளது. இதன் சுற்றிலும் க்ரமமாக மேற்கில் வஜ்ரகா, வடக்கில் ஆர்யா, கிழக்கில் பிரகாசினி மற்றும் தெற்கில் வைத்யுதா என்ற நான்கு நாடிகள் உள்ளன.

நாடி	திக்கு	வர்ணம்	பகவத் ரூபம்
ஸுஷும்னா (ப்ரஹ்ம நாடி)	நடுவில்	சிவப்பு	நாராயணன்
வஜ்ரகா	மேற்கு	பச்சை	ப்ரத்யும்னன்
ஆர்யா	வடக்கு	நீலம்	அநிருத்தன்
பிரகாசினி	கிழக்கு	வெண்மை	வாஸுதேவன்
வைத்யுதா	தெற்கு	சாம்பல்	ஸங்கர்ஷணன்

தேகத்தின் நடு பாகத்தில், ப்ரஹ்மதேவரே அபிமானியான ஸுஷும்னா நாடிக்குள், முக்கோணச் சக்கரம் உள்ளது. அங்கே அக்னி மண்டலத்தின் நடுவில் ஸங்கர்ஷண ரூபி ஸ்ரீஹரி, பாப ரூப புருஷனைத் தகனம் செய்து, விஞ்ஞானமயனான வாஸுதேவனை அடையச் செய்வான்.

இதய மண்டலத்தில் ஜீவனின் இருப்பைக் கூறுகிறார். ப்ரஹ்ம நாடியின் நடுவில், இதயத் தாமரையின் அடியில், 'மூலேச' நாமத்துடன் ஸ்ரீமன் நாராயணன் இருக்கிறான். அவனது பாதத்தின் அடியில் வாயுதேவர், இவரின் பாதத்தின் அடியில் ஜீவன் லிங்க தேகம் மற்றும் அநிருத்த தேகங்களுடன் இருக்கிறான். அங்கே உள்ள எட்டு இதழ் தாமரையின் இதழ்களில் ருத்ராதிகள் இருந்து, தேவனின் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த இதயத் தாமரையின் இதழ்களின் நடுவில் ஹம்ஸ நாம ஸ்ரீஹரி இருந்து, திக் பாலகர் முதலியோரின் சேவையை ஏற்று, அவர்களின் அபீஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்கிறான். இதயத் தாமரையில் பிம்ப மூர்த்தியாக வசிக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரி இதயத் தாமரையின் எட்டு இதழ்களில் சஞ்சரித்து வரும்போது, ஜீவிக்கு:

- கிழக்கில் இந்திரன் வீட்டிற்கு வரும்போது - ஜீவியின் மனம் புண்ணிய காரியத்தில் ஈடுபடும்.
- ஆக்னேயத்தில் அக்னி வீட்டிற்கு வரும்போது - சோம்பல் போன்றவை உண்டாகும்.
- தெற்கில் யமன் வீட்டிற்கு வரும்போது - தூக்கம், தாகம், பசி உண்டாகும்.
- நிருதியில் நிருதி வீட்டிற்கு வரும்போது - கோபம், கூச்சல், துஷ்டத்தனம், பாவ கர்மங்களில் ஈடுபடும்.
- மேற்கில் வருணன் வீட்டிற்கு வரும்போது - மனதிற்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகும்.
- வாயவ்யத்தில் மருத்து வீட்டிற்கு வரும்போது - ஓட்டம் போன்றவை நடக்கும்.
- வடக்கில் சந்திரன்/குபேரன் வீட்டிற்கு வரும்போது - தர்ம புத்தி உண்டாகும்.
- ஈசான்யத்தில் சிவன் வீட்டிற்கு வரும்போது - பசு, செல்வம், கன்யா தானம் போன்றவற்றில் தர்ம புத்தி உண்டாகும்.
- இதயத்தின் நடு பாகத்திற்கு வரும்போது – வைராக்கியம் உண்டாகும்.
- இதயத் தாமரையின் கேசரத்திற்கு வரும்போது - கனவு வரும்.
- தாமரையின் அடிப் பகுதிக்கு வரும்போது - ஆழ்ந்த உறக்கம் வரும்.
- கர்ணிகைக்கு வரும்போது - விழிப்பு உண்டாகும்.

இவ்வாறு, பகவான் அந்தந்த இடங்களுக்கு வரும்போது, அந்தந்த தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, அந்தந்தச் செயல்களை உண்டாக்குகிறான்.

இந்த தேகத்தில், ஸூத்ர நாம முக்யப்ராணரின் ப்ரபுவான, காயத்ரியால் போற்றப்படும் ஸ்ரீஹரி இருக்கிறான். இதை அறிந்து ஆராதித்தால் எல்லா விதமான பலன்களும் கிடைக்கும்; வெறும் இயந்திரத்தனமான தீர்த்த க்ஷேத்திர யாத்திரைகளால் அல்ல என்றார். இந்த சரீரத்தின் ஸ்வரூப தேகத்தினுள், 'சரீர' நாமத்துடன் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் இருக்கிறான். பகவான், கலைகளுடன் கூடிய லிங்க தேகத்தில் 'புருஷ' நாமத்துடன் தோன்றுவான். அநிருத்த தேகத்தில் 'அநிருத்த' ரூபத்திலும், ஸ்தூல தேகத்தில் 'ப்ரத்யும்ன' ரூபத்திலும் ஸ்ரீஹரி இருந்து காரியங்களை செய்கிறான்.

தேகத்தின் ஏழு தாதுக்களான த்வக் (தோல்), சர்மம் (சதை), மாம்சம், ரத்தம், மேதஸ் (கொழுப்பு), மஜ்ஜை, அஸ்தி (எலும்பு) ஆகியவற்றில் ஸ்ரீஹரி, வராஹ, உத்கீத, பிரஸ்தாவ, ஹிங்கார, ப்ரதிஹார, நிதன மற்றும் உபத்ரவ சாம ரூபங்களைக் கொண்டிருக்கிறான். மேலும், இந்த ஏழு தாதுக்களில் நாற்பத்தொன்பது ரூபங்களால் இருக்கும் பகவானின் வ்யாபாரங்கள் விசித்திரமானவை, சிந்தனைக்கு எட்டாதவை. இந்த ஏழு தாதுக்களின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி, அன்னமயாதி கோஷங்களிலும் வசிக்கிறான். இருந்தும் பற்றற்று இருந்து, ஜீவர்களுக்குப் போகங்களை அளித்து, தைஜஸ, ப்ராக்ஞ மற்றும் விஸ்வ ரூபங்களால் ஸ்வப்னம், நித்ரா மற்றும் ஜாக்ருதாவஸ்தைகளைக் கொடுப்பவனாக இருக்கிறான். இதுவல்லாமல், அஸ்தி, மஜ்ஜை மற்றும் விரல் மூட்டுகளில் 360 ரூபங்களால் இருக்கிறான். இவற்றில் இன்னும் 360 x 3 = 1080 ரூபங்களால் இருந்து, தேவர்களுக்குச் சந்தோஷம் அளிக்கிறான். ஸ்ரீஹரியின் சதா சிந்தனையால் சில ஜீவர்கள் சம்ஸாரத்திலிருந்து முக்தர்கள் ஆகி, அவனுடைய அனுகிரகத்தால் சாரூப்யத்தை அடைவார்கள் என்கிறார்.

தாஸர் விசேஷமாக தெரிவிப்பது என்னவென்றால், இவ்வாறு தேகத்தில் உள்ள பகவத் ரூபங்களின் சதா சிந்தனையால், இதன் பலனாக இறுதியில் அபரோக்ஷ க்ஞானம் ப்ராப்தியாகி, இதனால் நிரந்தர சுகம் கிடைக்கும்.

ஈபரிய தே³ஹதொ³ளு ப⁴க³வ
த்ரூபக³ள மரெயதெ³லெ மனதி³ ப
தே³ பதே³ ப⁴கு³தி¹யலி ஸ்மரிஸுதலிப்ப ப⁴குதரனு ।
கோ³பதி ஜகன்னாத²விட்டல ஸ
மீபக³னு தானாகி³ ஸந்தத
தா பரோக்ஷவ நீடி³ பொரெவனு எல்லகாலத³லி ||31

10. ஸர்வ ப்ரதீக ஸந்தி (ஸர்வ சமர்ப்பண ஸந்தி)

பகவான் கீதையில்,
"அனன்யாஸ் சிந்தயந்தோமாம் யே ஜனாः பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ॥"

(என்னை அனன்ய பக்தியுடன் சிந்தித்து உபாசிப்பவர்களின் யோகக்ஷேமத்தை நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன்) என்று கூறியுள்ளான். பக்தர்களின் யோகக்ஷேமத்தைப் பார்த்துக்கொள்பவன் அவன்; அவர்களுக்கு ஒருபோதும் தோல்வி என்பதே இராது. மேலும், ஸ்ரீஹரியையே ஆஸ்ரயித்த ப்ரஹ்மா முதலிய தேவர்களை ஆஸ்ரயித்தாலும், அத்தகைய 'தாஸர்களுக்குத் தோல்வி உண்டா?' என்கிறார். நவக்கிரகங்களும் சுபப் பலன்களை அளிக்கும்.

இந்த ஸந்தியில், யோகியின் அனுஸந்தான முறையை விளக்கியுள்ளார். ஸாதகர்கள் பாவிக்க வேண்டிய விதம், நாடிகளில் உள்ள தீர்த்தங்கள், க்ஞானியின் லட்சணங்களுடன் கர்மங்களை பின்பற்றும் விதங்களையும் விளக்கியுள்ளார். க்ஞானிகளின் தேகங்களில் உள்ள பகவத் ரூபங்கள், அவர்களின் கடமைகள், ஸ்ரீஹரியைச் சிந்திப்பதன் பலன், இந்த ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் புனிதம், இதன் அதிகாரிகள் மற்றும் ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மிய வர்ணனைகள் இங்குத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆவ பரபொ³ம்மனதி விமலா
ங்கவப³த்த³ரு எந்தெ³னிப ரா
ஜீவ ப⁴வமொத³லா த³மரரனுதி³னதி³ ஹரிபத³வ ।
சேவிபரிக³னுகூல ரல்லதெ³
தாவு இவரனு கெடி³ஸப³ல்லரே
ஶ்ரீவிலாஸாஸ்பத³ன தா³ஸரிகு³ண்டே¹ அபஜயவு ||1

ஶ்ரீஹரி பக்தர்களுக்கு ப்ரஹ்மா முதலிய எல்லா தேவர் கூட்டமும் அனுகூலமாக இருப்பார்கள்; ஒருபோதும் கெடுதலைச் செய்ய மாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார். மேலும், இத்தகைய ஹரிதாஸர்களுக்குத் தோல்வி என்பது உண்டா? என்கிறார். ஶ்ரீஹரியை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு ஒருபோதும் கெடுதல் இல்லை.

தாஸர் கூறுகையில், ஶ்ரீஹரியின் அனன்ய பக்தர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் சுபத்தையே செய்யும்; அதுமட்டுமல்லாமல், ஆதி-வ்யாதி முதலான எந்தத் தொந்தரவுகளையும் கொடுக்காமல், 'காது கொண்டிஹரெல்ல ரொந்திகீஷ னாஜ்ஞெயலி' என்கிறார். அதாவது, நவக்கிரக ஆராதனையை விட அனந்த மடங்கு ஸ்ரேஷ்டமானது பகவத் ஆராதனை என்பதாகும். காரணம், ஶ்ரீபுரந்தரதாஸர் கூறியது போல, 'எல்லா கிரகங்களின் பலமும் நீயே, தாமரைக் கண்ணா' என்பதாகும்.

ஶ்ரீதாஸர், ஸாதகர்களுக்குத் தெரிவித்த பிரதான ப்ரமேயம் அழகானது. உலகின் எல்லா சேதன, அசேதனப் பொருட்களும் ஶ்ரீஹரியின் ப்ரதீகங்கள் (சிறப்புக் குறியீடுகள்), ப்ரதிமைகள் என்ற அனுஸந்தானம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும் என்றார். பூமியின் மேல் இருக்கும் அனைத்தும் உத்தம க்ஷேத்திரங்கள். ஜீவர்கள் உண்ணும் ஆகாரமே ஶ்ரீஹரிக்கு நைவேத்தியம். தினமும் நடப்பதே நடனம். இவையெல்லாம் அறிந்தவனே நிஜமான யோகி என்றார். ஸாதகர்கள் பாவிக்க வேண்டிய, அனைவரும் பாவிக்க வேண்டிய முறையைத் தாஸரின் வார்த்தைகளிலேயே கேட்போம்.

ஸர்வதே³ஷவு புண்யதே³ஷவு
ஸர்வகாலவு புண்யகாலவு
ஸர்வஜீவரு தா³னபாத்ரரு மூரு லோகதொ³ளு ।
ஸர்வமாதுக³ளெல்ல மந்த்ரவு
ஸர்வகெலஸக³ளெல்ல பூஜெயு
ஷர்வவந்த்யன விமலமூர்த்தி த்³யானவுள்ளவகெ³ ||4

இங்கே தாஸர், ஸாதகர்களின் அற்புதமான கற்பனையைத் திறந்து காட்டியுள்ளார். ஶ்ரீஹரியின் தியானத்தின் மகிமையை அடுக்குகளாக விளக்கியுள்ளார். ஶ்ரீஹரியைத் தியானிப்பவனுக்கு எல்லாமே ஶ்ரீஹரி பூஜையாகத் தோன்றும். இந்த பேச்சுக்கள் குறிப்பாக அபரோக்ஷ க்ஞானிகளுக்கும், வ்யாப்தி உபாசகர்களுக்கும் பொருந்தும் என்றாலும், அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இந்த தேகத்தின் ரோமக் கால்களிலும் தீர்த்த அபிமானி தேவதைகள் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறே, கிணறு, குளம் முதலிய நீர்நிலைகளில் உள்ள அபிமானி தேவதைகள், தேகத்தினுள் உள்ள நாடிகளில் தீர்த்த அபிமானிகளாக இருக்கிறார்கள். அதாவது, 72 ஆயிரம் நாடிகளில் கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களின் இருப்பு உள்ளது எனச் சிந்திக்க வேண்டும் என்றார்.

அம்ஷத்வயேன தேவாஸ்ச கங்காத்யா: ஸரிதஸ்ததா |
ரோமகூபம் கதஸ்த்வாத்யா த்வாஸப்ததி நாடிகா: ||

இந்த தேகத்தில் உள்ள மொத்த ரோமக் கால்கள் மூன்றரைக் கோடி என்று கூறப்படுகிறது. ஶ்ரீஹரி தனது அனந்த ரூபங்களால் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். இவ்வாறு அறிந்தவர்களே க்ஞானிகள் என்றும், அத்தகையவர்களை ஆராதிப்பதும் ஹரி பூஜை என்றும் தெரிவிக்கிறார். அதாவது, 72,000 நாடிகளில் வசிக்கும் வாயுதேவரின் அந்தர்யாமியாக ஶ்ரீஹரி இருந்து செயல்களை செய்கிறான் என்று அறிந்த க்ஞானிகளும் தேவர்களே; இத்தகையவரின் பூஜையும் ஶ்ரீஹரி பூஜை என்றார்.

விதி நிஷேதங்களை அறிந்து செய்யும் ஸ்நானம், ஸ்ரீஹரிக்கு அபிஷேகம் என்று அறிந்து, அனுஸந்தானத்துடன் நீரில் மூழ்கினால், அங்கே கங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் வந்து நிலைத்து, இஷ்டார்த்தங்களைப் பொழியும் என்றார். இவ்வாறு அறியாதவர்கள், அனுஸந்தானம் இல்லாதவர்கள், கங்கா நதியிலேயே ஸ்நானம் செய்தாலும் பலன் கிட்டாது என்றார்.

சமாதி நிலையில் உள்ள க்ஞானிகளுக்கு எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறார். காரணம், அத்தகையகளுக்கு எங்கும் அந்தக் காலத்தில் பகவச் சிந்தனையே இருக்கும். அதாவது, பிம்ப ஸாக்ஷாத்காரம் ஆகும் வரை விதி நிஷேதங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பின்னர், சமாதி நிலையை அடைய அதன் அவசியம் இராது. கீதையிலும் பகவான் இதையே கூறியுள்ளார்: 'ஆத்மந்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே' (தன்னிடமே திருப்தியுற்றவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய செயல் எதுவும் இல்லை).

கலி முதலிய தைத்யர்களுக்குள் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலிய தேவர்கள் இருந்து, அவர்களிடமிருந்தும் தீய செயல்களைச் செய்வித்து, அவர்களைப் பாவிகளாக்குவார்கள். ஆனால், இந்த தோஷம் அவர்களை (தேவர்களை) அண்டாது. பாவ கர்மங்களால் உண்டாகும் தோஷத்தின் பாதிப்பு தேவர்களுக்கு இராது. தைத்யர்களின் தேகத்தில் சுகமாகவே இருப்பார்கள். இவ்வாறு, எந்த ஜீவர்களிடம் இருந்தாலும், கர்மங்களைத் தூண்டுபவர்களாக இருந்து, பாவ புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்தும் செய்வித்தும், இவர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லை என்கிறார்.

ஒரு பதிவிரதை பெண், தன் தாம்பத்யத்தில் கணவனுடன் இருந்து ரசித்து, புத்ரர்களைப் பெற்றாலும், ஜிதேந்திரியை என்று அழைக்கப்படுவது போல, ஹரி பக்தர்கள் - அச்யுதனின் தாஸர்களுக்கு தோஷம் என்பது இல்லை; ஸ்ரீஹரிகதாம்ருதம் என்ற நல் உணவில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு என்று அறிய வேண்டும்.

ஆனால், ஸ்ரீஹரியை விட்டுவிட்டு, அன்ய தேவதைகளை ஆராதித்து, அவர்களே உத்தமர் என்ற ப்ராந்தியில் மூழ்கியவர்களுக்குச் சுகம் என்பதே இல்லாமல், துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள். இவ்வாறே, 'நான்', 'என்னுடையது' என்ற அகங்காரத்துடன் செய்யும் ஸ்நானம், ஜபம், தேவ பூஜை ஆகியவற்றைத் தானவர்கள் திருடிச் சென்று விடுவார்கள். புண்ணியத்தின் ஒரு அம்ஶம் கூடக் கிடைக்காது; ஸ்ரீஹரியும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். வெளித்தோற்றத்திற்குப் புண்ணிய காரியம் என்று தெரிந்தாலும், அது வீணே என்றார். இதுவல்லாமல், 'நான் கர்த்தா', 'என்னாலேயே எல்லாம்' என்று தவறாக அறிந்து, என்ன புண்ணிய காரியங்களைச் செய்தாலும் அது ஸார்த்தகமாகாது என்றார். ஸ்ரீஹரியே ஸர்வ கர்த்தா, எங்கும் நிறைந்தவன், அனைத்தையும் நியமிப்பவன் என்ற க்ஞானம் சதா இருக்க வேண்டும் என்றார். ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரியைத் தவிர வேறு யாரும் எந்தக் காலத்திலும் இல்லை என்ற நிஸ்சித க்ஞானம் இருந்து, செய்வதெல்லாம் அவனால், அவனுக்காக என்ற அனுஸந்தானம் இருக்க வேண்டும் என்றார். 'ஹரி எங்கும் உள்ளவன் என்று அறியாமல், நானே கர்த்தா என்பவன்' என்ன செய்தால் என்ன பலன் என்றார். கூடவே, முக்கியமாக அறிய வேண்டியது, ஸ்ரீஹரி சிந்தனை இல்லாமல் யார் என்ன செய்தாலும், சந்நியாசியாக இருந்தாலும் சரி, என்ன பலன் என்றார். சிந்தனை இது ஒருபோதும் உய்விக்காது.

இவ்வாறே தொடர்ந்து, தாஸர், மமகாரம், அகங்காரம் முதலியவற்றை விடாதவன் செய்யும் சிரவணம், மனனம் முதலியனவும், நற்கர்மங்களும், சாதனைகளும் பயனற்றவை என்றார். 'நான்' என்பது அகங்காரத்தின் அடையாளம் என்றால், 'என்னுடையது' என்பது மமகாரத்தின் அடையாளம். 'நாஹம் கர்த்தா, ஹரிः கர்த்தா' (நான் செய்பவன் அல்ல, ஹரியே செய்பவன்) என்ற சிந்தனை சதா இருக்கட்டும் என்றார். அப்போதுதான் ஸ்ரீஹரி அருள்வான். தாஸர் ஸாரமாகச் சொல்கிறார் -

ஏனு கே[1]ளித[3]ரேனு நோடி[3]த[3]
ரேனு ஓதி[3]த[3]ரேனு பேளித[3]
ரேனு பாடி[3]த[3]ரேனு மாடி[3]த[3]ரேனு தி[3]னதி[3]னதி[3] |
ஸ்ரீனிவாஸன ஞான கர்மதி[3]
ஸானுராக[3]தி[3] நெனெது[3] தத்த
த் ஸ்தா[2]னத[3]லி தத்[3]ரூப தன்னாமகன ஸ்மரிஸத[3]வ ||17

தாஸர், தனது ஹரிகதாம்ருதஸாரம் என்ற படைப்பை இயற்றியதன் பின்னணியைத் தெரிவிக்கிறார்.

மத்[4]வவல்லப[4] தானெ ஹ்ருதயதொ[3]
ளித்து[3] நுடித[3]ந்த[3]த[3]லி நுடிதெ[3]ன
பத்த[4]க[3]ள நோட[3]த[3]லெ கிவிகொட்டாலிபுது[3] பு[3]த[4]ரு ||18

இங்கே, தாஸரின் விநயத்துடன், தன்முனைப்பு கண்டனமும் உள்ளது. 'தேவனே பேச வைத்து நடத்தினான்' என்ற தன்யதா பாவம் உள்ளது. இவ்வாறு இருக்க, தவறு இருக்கச் சாத்தியமில்லை. தொடர்ந்து, இத்தகைய ஸ்ரீஹரியின் மகிமையைக் காட்டும் க்ரந்தம், தகுதியற்றவர்களுக்குப் பிடிக்காது - ருசிக்காது என்கிறார். காரணம், ஹரி பக்தர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு ஸ்ரீஹரியின் கதை, மகாத்மியம் எப்படித்தான் தெரியவரும்? இது வெறும்...

த்ரிகு[3]ண வர்ஜிதனமல கு[3]ணக[3]ள
பொக[3]ளி ஹிக்கு[3]வ பா[4]க[3]வதரிகெ[3]
மிகெ[3] ப[4]கு[3]தி[1] விக்ஞான ஸுக[2]வித்தவரரக்ஷிபுது[3] ||20

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும் வாக்கு ஸத்யமாகும். இதுவல்லாமல், தாஸர் மற்றொரு ரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இத்தகைய உயர்ந்த சுகத்திற்குக் காரணமான படைப்பின் ரகசிய மர்மங்களை, வெறும் பகவத் பக்தர்களான யோக்யர்களுக்கு மட்டுமே தெரிவிக்க வேண்டும் என்றார். காரணம், இந்தப் படைப்பு 'பரம தத்வ ரஹஸ்யவிது பூஸுரரு கேள்வது ஸாதரதி' என்பதாகும். ஒருபோதும் நிஷ்டுரர்களுக்கு (துஷ்டர்கள்), மூடர்களுக்கு, பண்டிதம் பேசும் கர்விகளுக்கு, பிசுனர்களுக்கு (கோள் சொல்பவர்கள்), ரசனையற்றவர்களுக்கு இந்த ரகசிய வித்யையைத் தெரிவிக்காதீர்கள் என்றார். காரணம், அவர்கள் தகுதியற்றவர்கள். இங்கே மற்றொரு முக்கிய காரணத்தைத் தாஸர் கொடுத்துள்ளார். இந்த க்ரந்த ரத்தினம் 'லோகவார்த்தெயிதல்ல, பரலோகைகநாதன வார்த்தெ' என்பதாகும். ஸாரமாக, ஸ்ரீஹரியின் மேன்மையை தெரிவிக்கிறார்-

ஸ்வப்ரயோஜன ரஹித ஸகலே
ஷ்ட ப்ரதா[3]யக ஸர்வகு[3]ண பூ
ர்ண ப்ரமேய ஜராமரண வர்ஜித விக[3]த க்லேஷ |

ஸ்ரீஹரி சுயநலமற்றவன், காரணம் அவன் ஆப்தகாமன் (எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறியவன்). காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்பவனாகவும், தன்னிலேயே ரமிப்பவனாகவும் இருக்கிறான். பக்தர்களுக்கு எல்லா விருப்பங்களையும் அளிப்பவனாகவும், எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்தவனாகவும், எல்லா தோஷங்களும் அற்றவனாகவும், அனாதி நித்யனாகவும், ஸ்வதந்த்ரனாகவும், சுர அசுரர்களின் சக்ரவர்த்தியாகவும் இருக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரியின் அனந்த ரூபங்கள், குறிப்பாக தசாவதாரங்களின் வைபவத்தை கூறியுள்ளார். பகவானின் எல்லா ரூபங்களும் சச்சிதானந்தமயமானவை; தனக்குள்ளேயே பேதமற்றவை.

சச்சிதானந்தா[3]த்ம பி[3]ரம்ம க
ரார்ச்சிதங்க்[4]ரி ஸரோஜ ஸுமனஸ
ப்ரோச்ச ஸன்மங்களத மத்[4]வாந்த: கரணரூட[4] |
அச்யுத ஜகன்னாத[2]விட்டல
நிச்சனெச்சித ஜனர பி[3]ட[3] கா
ட்[3]கி[3]ச்சனுண்டு[3] அரண்யதொளு கோ[3] கோ[3]பரனு காய்த[3] ||25

11. தியானப் பிரக்ரியா ஸந்தி
(ஸ்தாவர ஜங்கம ஸந்தி)

இந்த ஜகத்தில் பிறந்து வந்த நல்ல ஜீவன், தன் சம்ஸார பந்தனத்திலிருந்து முக்தி பெற விரும்புவான். இது ஸாத்விகர்களின் லட்சணமும் ஆகும். இதை அடைவதற்கான இலக்கு பகவானின் திவ்ய தரிசனம். இதை அடைய, அவசியமாகச் செய்ய வேண்டியது உபாசனைகள். இதற்குத் தேவையானது, சதா சிந்தனையும் தியானமும்.

இந்த ஸந்தியில், பூஜ்ய தாஸ ஸ்ரேஷ்டர், மோக்ஷ சாதனைக்கு வேண்டிய வழிகளைச் சுட்டிக்காட்டியதோடு, விதி விதானங்களையும் விவரித்துள்ளார். கூடவே, ஸ்ரீஹரியின் மேன்மைச் சிந்தனை, ஜீவ-ஈஸ்வரர்களின் வேறுபாடுகள், பகவத் ரூபங்களின் விவரத்துடன் மகிமை, இத்தகைய மகிமை கொண்டவனைச் சேவிக்கும் விதம், சேவித்துச் சமர்ப்பிக்கும் முறை, பகவத் தியானத்தின் விதானங்களுடன் அதன் பலன் என அனந்த தகவல்களை வழங்கியுள்ளார்.

பாது³கெய கண்டக ஸிகதமொத³
லாது³வனுதி³ன பா³தி⁴ஸவு ஏ
காத³ஷேந்த்ரியக³ளலி பி³ட³தெ³ ஹ்ருஷீகபன மூர்த்தி ।
ஸாத³ரதி³ நெனெவவரு ஏனப
ராத⁴க³ள மாடித³ரு ஸரியே நி
ரோத³கை³ஸவு மோக்ஷமார்க³கெ து³ரிதராஷிக³ளு ।।1

எல்லா இந்திரியங்களாலும் ஸ்ரீஹரியின் மூர்த்தியை ஸ்ரத்தை பக்தியுடன் நினைப்பவனுக்கு, என்ன அபராதங்கள் செய்தாலும், அது மோக்ஷ மார்க்கத்திற்குத் தடையாக இராது என்றார். இது குறிப்பாக அபரோக்ஷ க்ஞானிகளுக்கு என்று தெரிய வேண்டும். இங்கே தாஸர், ஸ்ரீஹரி பக்தர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டியுள்ளார். அடுத்து செய்ய வேண்டிய நிஷ்காம கர்மத்தைப் பற்றிக் கூறி, புருஷார்த்தங்களின் மீது ஆசை வராமல், பக்தி, அனுகிரகம் வேண்டும் என்பதை உதாரணத்தின் மூலம் தெரிவித்திருப்பது சுவாரஸ்யமானது –

ஹக³லனந்தா³ தீ³பத³ந்த³தி³³
நிக³மவேத்³யன பூஜிஸுத கை
முகி³து³ நால்கரொளொந்து³ புருஷார்த்த⁴வனு பே³ட³த³லெ ।

வெறும் லௌகீக சுகம் நிலையற்றது. நிஷ்காம கர்மத்தால் கிடைக்கும் புண்ணியம் நிலையானது மற்றும் மோக்ஷ சாதனம் ஆகும். இதை அறிய, முதலில் பகவானின் மேன்மையை தெரிவிக்க, ஜீவ-ஈஸ்வரர்களின் வேறுபாட்டை தெரிவிக்கிறார்.

அஸ்வதந்த்ரனு ஜீவ ஹரி ஸ
ர்வஸ்வதந்த்ரனு நித்ய ஸுக²மய
நிஸ்ஸ்வபத்த³ல்பக³ஞ ஷக்த ஸது³க்க நிர்விண்ண ।
ஹ்ரஸ்வதே³ஹி ஸனாத ஜீவனு
விஷ்வ வ்யாபக கர்த்ரு பி³ரம்ம ஸ
ரஸ்வதீஷாத்³யமரனுத ஹரியெந்து³ கொண்டா³டு³ ।।3

தாஸர், ஜீவன் மற்றும் ஈஸ்வரனின் பேதத்தை தெரிவித்துள்ளார். ஜீவன் - ஸ்வதந்த்ரமற்றவன் (பிறரைச் சார்ந்தவன்), பந்தமற்றவன் (தாற்காலிக பந்தம்), அல்ப க்ஞானி, சக்தியற்றவன், துக்கப்படுபவன், நொந்தவன், சம்ஸாரத்தில் வீழ்ந்தவன், அணு சரீரம் உடையவன், நாதனை உடையவன்.

ஈஸ்வரன் - ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரன், அனைத்தையும் நியமிப்பவன், எங்கும் நிறைந்தவன், குணபூரணன், தோஷமற்றவன், நித்ய ஆனந்த க்ஞானமயன், சுகமயன், துக்கமற்றவன், அனாதி நித்யனாக, எங்கும்

முழுவதும் வ்யாபித்த கர்த்தாவாக, ரமா, ப்ரஹ்மா, சரஸ்வதி, ருத்ரன், இந்திரன் முதலியோரால் எப்போதும் வணங்கப்படுபவன்.

இவ்வாறு ஜீவ-ஈஸ்வர பேதத்தை அறிந்து, அவனையே புகழ்ந்து சிந்தித்துக்கொண்டிரு என்றார். ஜீவர்களின் தேகத்திலுள்ள 72 ஆயிரம் நாடிகளில் பகவத் ரூபங்கள் வ்யாபித்திருப்பதை விவரிக்கிறார். விஸ்வன், தைஜஸன், ப்ராக்ஞன், துர்யன், ஆத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மா மற்றும் க்ஞானாத்மா என்ற எட்டு ரூபங்கள். மற்றும் ஒன்பதாக, மூல ப்ரக்ருதி, அகங்கார தத்துவம், மன தத்துவம் மற்றும் பஞ்சபூதங்கள் உள்ளன. இவற்றின் மொத்தம் 8×9=72. இந்த 72 ரூபங்களை 1000த்தால் பெருக்க 72,000 ரூபங்கள் ஆகின்றன. இந்த ரூபங்கள், ஜீவியின் 72 ஆயிரம் நாடிகளில் உள்ளன. மாற்றமற்ற, ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்கள் வ்யாபித்து, ஜீவிக்கு இருப்பை அளித்துள்ளன.

ஜடப் ப்ரக்ருதி எட்டு வகை. இந்தப் ப்ரக்ருதியில் பகவானின் எட்டு ரூபங்கள் உண்டு. அவை: "பூ⁴மிராபோநலோ வாயு: க²ம் மனோ பு³த்³தி⁴ரேவ ச | அஹங்கார இதீயம் மே பி⁴ன்னாப்ரக்ருதிரஷ்டதா⁴ ||" - கீதை. இந்த எட்டிலும் விஷ்வாதி எட்டு ரூபங்கள். இவ்வாறு இருக்கும் பகவான், தன் பக்தர்களுக்கு உண்டாகும் துக்கம் முதலியவற்றை போக்குவான். மேலும், தீயவர்களைத் தண்டிப்பான்.

இவ்வாறே, ஸ்ரீஹரி இந்த தேகத்திலுள்ள இந்திரியங்களில் வசிக்கும் இந்திரிய அபிமானி தேவர்களுக்குள்ளும் இருந்து, சக்தியாதி ரூபங்களால் இருந்து, உண்டு, உண்பிக்கிறான். (சக்தியாதி ரூபங்கள் (11): சக்தி, ப்ரதிஷ்டா, சம்வித், ஸ்பூர்தி, ப்ரவ்ருத்தி, கலா, வித்யா, மதி, நியதி, மாயா மற்றும் கால). இந்த ரூபங்கள் பதினோரு இந்திரியங்களில் இருந்து, வெளி விஷயங்களை உண்பிக்கின்றன.

ஸ்ரீஹரி, ஸ்ரீ, பூ, துர்கா தேவியருடன் கூடி, சுவைகளான சுருசி (இனிப்பு), ருசிர (நல் ஒளி), சுகந்த (நறுமணம்) மற்றும் சுசி (தூய்மை) ஆகியவற்றில் நான்கு ரூபங்களால் இருக்கிறான். மொத்தம் 12 ரூபங்கள். தேகத்திலுள்ள 72 ஆயிரம் நாடிகளிலும் வாயுதேவரின் ரூபங்கள், அவருக்குள் பகவத் ரூபங்கள். இந்தச் சிந்தனை இருக்கட்டும் என்றார்.

இத்தகைய அத்புத சிந்தனையுள்ள ஹரி, பக்தன் அறியாமல் செய்த அதர்ம காரியங்களும், தர்ம காரியங்கள் எனப்பட்டு பலன்களை கொடுக்கின்றன என்றார். மாறாக, தீயவர்கள் செய்யும் தர்ம காரியங்களுக்கும் பலன் கிட்டாது என்றார். மேலும், திருப்தியடைந்த பகவான், 'சிபிவிஷ்ட' என்ற பெயருடன் எல்லா ஜீவர்களிடமும் இருந்து, காலாகாலத்தில் எல்லா விருப்பங்களையும் பொழிந்து மகிழ்ச்சிப்படுத்துவான்.

ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களின் க்ஞானேந்திரிய மற்றும் கர்மேந்திரியங்களைத் தூண்டுபவனாக, 'காரக' என்ற பெயருடன் இருந்து, நற்காரியங்களுக்கு உற்சாகப்படுத்துவான். 'நானே செய்கிறேன்', 'என்னாலாயிற்று' என்ற அகங்காரிகள், ஒருபோதும் தத்துவத்தை தெரியாமல் நாசமடைவார்கள். இவ்வாறே, பஞ்சபூதங்களிலும் ஸ்ரீஹரி விசேஷ ரூபங்களால் வசித்திருக்கிறான். திரவ்யாதி பஞ்சபூதங்களில் 'திரவ்ய' நாமத்துடனும், பஞ்ச தன்மாத்திரை களில் 'அவ்யய' நாமத்துடனும், கர்மேந்திரியங்களில் 'பவ்ய' நாமத்துடனும், க்ஞானேந்திரியங்களில் 'சத்யய' நாமத்துடனும், இவ்வாறே சவ்ய, காரக நாமங்களால் ஆனந்தமயனான பகவான், புலப்படாமல் பக்தர்களைக் காப்பான்.

பகவானின் ப்ரதிபிம்பர்களான வாயுதேவர், மனம் முதலிய இந்திரியங்களில் 'சுசி' என்ற பெயரில் இருக்கிறார். இவருக்குள் பகவான் 'சுசிஷத்' ரூபத்தில் இருக்கிறான். மேலும், ஸ்ரீஹரி 'ஹோதா' என்ற ரூபத்தில் எல்லா இந்திரியங்களிலும் இருக்கிறான். இவ்வாறு இருந்து, ஜீவர்களுக்கு விஷயங்களால் உண்டாகும் சுகங்களை அனுபவிக்கத் தருகிறான்.

தாஸர், ஸ்ரீஹரி எல்லா ஜீவர்களிடமும் தூண்டுபவன் மற்றும் தூண்டப்படுபவனாக, தூண்டுபவர் மற்றும் தூண்டப் படுபவர்களிடம் இருந்து, அந்தந்த ரூப நாமங்களில் இருக்கிறான் என்கிறார்.

ஜீவர்கள் செய்யும் எல்லா காரியங்களையும் ஸ்ரீஹரிக்குச் சமர்ப்பிக்கும் முறையை தெரிவிக்கிறார். புண்ணிய-பாபம், மகிழ்ச்சி-வெறுப்பு, லாபம்-நஷ்டம், சுக-துக்கம் முதலான காரியங்களை, அதாவது

இந்திரியங்கள் மூலம் செய்யும் கர்மங்களை, நிரந்தரமாக அவன் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்து, அவனையே ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு' என்று உபாயம் கொடுத்துள்ளார்.

பகவத் பக்தன், அறியாமல் என்ன தவறு செய்தாலும், விதி நிஷேதங்களை அறியாமல் செய்தாலும் ஸ்ரீஹரி காப்பான் என்றார். ஆனால், அவனிடம் அதிகமான பக்தியைக் கேட்டு, கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கச் சொல்கிறார். பகவான் கொடுத்ததை, அதாவது 'தேன த்யக்தேன புஞ்ஜீதா:' (அவனால் கொடுக்கப்பட்டதை அனுபவி) என்றபடி, கிடைத்ததில் திருப்தியடைந்து அனுபவித்து, ஸ்ரீஹரியின் கருணைக்குப் பாத்திரர் ஆவதற்கு மறவாதீர்கள் என்றார். பகவானின் கருணை என்னவென்றால், புலப்படாமலேயே எல்லாவற்றையும் செய்வித்துக் காப்பான்.

ஆ பரம ஸகலேந்த்ரியக[3]ளொளு
வ்யாபகனு தானாகி[3] விஷயவ
தா பரிக்[3]ரஹிஸுவனு திளிஸதெ[3] ஸர்வஜீவரொளு ।

மேலும், 'பலவித ரூபங்களை தரித்தவன், தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் கர்மங்களைச் செய்வான்' என்கிறார். பகவான், அறிவுள்ள ஜீவிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல், வானில் பறப்பவை, நிலத்தில் நடப்பவை, நீரில் வாழ்வன, இரவில் திரிபவை ஆகியவற்றிலும் இருந்து, கர்மங்களை செய்வித்து, தகுதிக்கு ஏற்பப் பலன்களை அளிப்பான். காரணம் இல்லாமலேயே உபகாரம் செய்யும் பகவானின் கருணை இது.

விட்டலாயெந்தொ[3]ம்மெ மை மரெ
த[3]ட்டஹாஸதி[3] கரெயெ துரிதக[3]
ளட்டுளி பி[3]டி[3]ஸி அவன தன்னொளகி[3]ட்டு ஸலஹுவனு ||20

இது ஹரி ஸ்மரணையின் பலன். தேவனின் கருணையைக் காட்டுகிறது. ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய எல்லா ஜீவராசிகளும், எப்படி நீரை ஆஸ்ரயித்து, நீர்வாழ் உயிரினங்கள் இருப்பது போல, பகவானை ஆஸ்ரயித்துள்ளனர். ஆனால், நீரைப் போல, ஸ்ரீஹரிக்கு யாருடைய ஆஸ்ரயமும் தேவையில்லை. ஸ்ரீஹரி ஸ்வதந்த்ரன் என்பதால் எந்த ஆஸ்ரயமும் அவசியமில்லை.

தாஸர், ஜீவன்முக்தன் எனப்படும் ஒருவனின் லட்சணத்தைக் கூறுகிறார். ஸ்ரீஹரி, 'அணுவிலும், தூசியிலும், புல்லிலும், கட்டையிலும் பரிபூரணன்' என்றபடி, எங்கும் நிறைந்தவனாக, எல்லாவற்றின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்து, பிம்பமாக இருந்து, அந்தந்த ரூப நாமங்களில் பிரகாசிக்கிறான் என்று அறிந்து, உபாசனை செய்பவன், மோக்ஷத்தை விரும்புவோரில் உத்தமன் என்கிறார். இவ்வாறு அறிந்து, ஸ்ரீஹரியை க்ஞானம், பக்தி, வைராக்கியங்களால் சேவித்து, போகப் பொருட்களில் வசிக்கும் ஸ்ரீஹரி என்று அறிந்து, எல்லாவற்றையும் அவனிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

வ்யதிரேக மற்றும் அந்வய பூஜைகளின் விவரம் மற்றும் மகத்துவத்தைத் தாஸர் தெரிவித்து, அவற்றால் உண்டாகும் பலன்களையும் தெரிவிக்கிறார்.

வ்யதிரேக பூஜை: ஸ்ரீஹரி பலவிதப் பொருட்களில் (பூஜா பொருட்கள்) விசேஷமாக, அந்தந்த நாமங்களுடன் இருக்கிறான். அவற்றுக்குள் இருக்கும் ரூபம் மற்றும் பூஜை ப்ரதிமைக்குள் இருக்கும் ரூபங்களின் ஐக்யத்தை சிந்தித்து நிவேதனம் செய்வது.

அந்வய பூஜை: ஸ்ரீஹரியின் க்ஞானம், ஆனந்தம், ரூபம், க்ரியைகளில் எந்த பேதமும் அறியாமல், ஐக்ய சிந்தனை செய்வது. இவ்வாறு, அந்வய-வ்யதிரேக பூஜைகளின் விதானங்களை அறிந்து, தேவோத்தமனான ஸ்ரீஹரியைப் பூஜித்துத் திருப்திப்படுத்திக்கொண்டிருந்தால்...

க[4]னமஹிம கைகொண்டு[3] ஸ்திதி ம்ருதி
ஜனுமக[3]ள பரிஹரிஸி ஸேவக
ஜனரொளிட்டானந்த[3] ப[3]டிஸுவ ப[4]க்தவத்ஸலனு ||26

ஸ்ரீஹரி, பிறவிப் பந்தனத்திலிருந்து விடுதலை செய்து, முக்தர்களான ஜீவர்களுடன் இருந்து ஆனந்தப்படுத்துவான் பக்தவத்சலன் என்றார். ஸ்ரீஹரி, இந்த பூமியில் ஜடம் மற்றும் சேதனம் என்ற இரண்டு வகை ப்ரதிமைகளில் இருக்கிறான். இந்த ப்ரதிமைகளின் விவரத்தை அளிக்கிறார். ஜடப் ப்ரதிமையில், ஆஹித ப்ரதிமை மற்றும் ஸஹஜாசலம் என்று இரண்டு வகை. சேதனத்தில், ஸ்த்ரீ மற்றும் புருஷன் என்று இரண்டு வகை. இந்த ப்ரதீகங்களில், 'பஞ்சத்ரய ஸுகோளகவனரிது பஜிஸுதிரு' என்கிறார்.

ஐந்து கோளகங்கள்: தேவ கோளகம், ஜீவ கோளகம், குரு கோளகம், புஷ்கர கோளகம் மற்றும் முக்யப்ராண கோளகம்.

மூன்று கோளகங்கள்: ப்ரதிமா கோளகம், குரு கோளகம் மற்றும் முக்யப்ராண கோளகம். (வேறு வகையில்: ஸ்ரீஹரி, மஹாலக்ஷ்மி மற்றும் வாயு).

பகவானின் ஸ்வதந்த்ரத்தின் வைபவ மகத்துவத்தை தெரிவிக்கையில், புருஷ தேகத்தில் ப்ரஹ்மா, வாயு, கருடன், ருத்ரன், இந்திரன், காமன் முதலிய தேவர்கள் (தத்வாபிமானிகள்) தேகத்தில் வெளிப்படாமல் இருக்கும் அநிருத்த, நாராயண ரூபங்களை ஆராதித்து, ஜீவர்களுக்குச் சுகம் அளிப்பார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இவ்வாறே, ஸ்த்ரீகளுக்குள் வசிக்கும் தத்வாபிமானிகளான லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, பாரதி, சௌபர்ணி, வாருணி, பார்வதி, சசி முதலியோர், ஸ்ரீஹரியின் ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ன ரூபங்களை உபாசித்து, ஆனந்தித்து, ஜீவர்களுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பார்கள் என்கிறார்.
ஜம்பொன் முதலியவற்றால் சிற்பிகளால் செய்யப்பட்ட ப்ரதிமைகளில் ஸ்ரீஹரி, டங்கி, பார்க்கவ ரூபங்களால் இருக்கிறான். இவற்றிற்கு அக்னியும் வாயுதேவரும் அபிமானிகள். இத்தகைய ப்ரதிமைகளை தந்த்ரஸாரத்தில் கூறப்பட்டபடி, ஆவாஹனம் முதலியவற்றால் பூஜிக்கும், அதாவது அபிஷேகம், கந்தம், அக்ஷதை, அலங்காரம், துளசி, தீபம், நைவேத்தியம் முதலியவற்றைச் செய்யும் பக்தர்களுக்கு, இவர்கள் பரம அனுக்கிரகம் செய்வார்கள்; புருஷார்த்தங்களைக் கருணையுடன் அளிப்பார்கள். இவ்வாறே, அபிமானி தேவதைகள், ஸஹஜாசலங்களுக்கு (ஸ்ரீஹரி இருப்புள்ள சாளக்கிராமம், ஸ்வயம்வ்யக்தம் முதலியன) அபிமானிகளாக, ஸ்ரீவாஸுதேவ ரூபி பகவானைப் பூஜிப்பார்கள்.

தனக்குள்ளேயே பேதமற்ற ஸ்ரீஹரியை, ப்ரதீகங்களில் (4 வகை) அறிந்து பூஜித்தால், இந்த சம்ஸார சாகரத்திலிருந்தே கரை சேர்ப்பான்; நித்யானந்த இடமான முக்தியையே கருணையுடன் அளிப்பான் என்றார். ஆனால், ஸ்ரீஹரியின் வ்யாப்தி, ஜட சேதனப் பொருட்களில் இருப்பதை அறியாதவர்கள், ஸ்ரீஹரியின் வ்யாபித்தன்மையைச் சிந்திக்காதவர்கள், என்னென்ன புண்ணிய காரியங்கள் செய்தாலும் பலிக்காது, பயனற்றது என்றார்.

ஆவ க்ஷேத்ரகெ போத³ரேனி
ந்னாவ தீர்த்த²தி³ முளுக³லேனி
ந்னாவ ஜப தப ஹோம தா³னவ மாடி³ ப²லவேனு ।
ஸ்ரீவர ஜகன்னாத²விட்டல ஈ
வித4தி³ ஸ்தா²வரதி³ ஜங்க³ம
ஜீவரொளு பரிபூர்ண நெந்த³ரியதி³ஹ மானவனு ||32

12. நாடீ பிரகரண ஸந்தி

பகவானின் ஸ்ருஷ்டியில் மனிதர்களின் ஸ்ருஷ்டியும் அற்புதங்களில் ஒன்று. மனிதனின் சரீரத்தின் உள் மற்றும் வெளி அங்கங்களின் ஸ்ருஷ்டி பலவிதமாகவும் பரிபூரணமாகவும் உள்ளது. குறிப்பாக, தேகத்திலுள்ள, இந்திரியங்களுக்கு எட்டாத நாடிகளின் வடிவமைப்பு, ஸ்ரீஹரியின் வைபவத்தைக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், இந்த தேகத்திலுள்ள இந்த நாடிகளில் வசிக்கும் ஸ்ரீஹரி மற்றும் வாயுவின் விசேஷ இருப்பையும், எண்ணிக்கைகளின் விவரங்களையும் தெரிவித்துள்ளார். கூடவே, 72,000 நாடிகளில் கங்கை முதலிய எல்லா தீர்த்தங்களின் இருப்பு, நாடிகளில் ஸ்ரீஹரி வசிக்கும் ரீதி, தேவதைகளின் இருப்பு ஆகியவற்றின் விவரம் வந்துள்ளது. ஜீவிகள் சிந்திக்க வேண்டியதைப் பற்றி தெரிவித்துள்ளார். ஸ்ரீஹரியின் அன்ன, அன்னாத முதலான ரூபங்களின் விவரம், கூடவே ஸ்ரீஹரி பூஜையின் அனுஸந்தானம் மற்றும் எல்லாக் கர்மங்களும் ஹரி பூஜை என்ற சிந்தனை முறையும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்று ஸதவனங்களில் ஸ்ரீஹரியின் உபாசனை முறையும், உள்ளிருக்கும் தேவதைகளின் இருப்பு பற்றிய விவரமும், ஸ்ரீஹரி குறிப்பாக சேதனாசேதனங்களில் இருந்து நடத்தும் காரியங்களின் சிறப்பு, வாயுதேவர் இந்த ஸ்தூல தேகத்தில் இருந்து நடத்தும் காரியங்கள் பற்றியும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அனந்த விஷயங்களைக் கொண்ட இந்த ஸந்தியின் ஸாரத்தை இங்கே காணலாம்.

வாஸுதே[3]வனு ப்ராணமுக[2] த
த்வேஷரிந்த[3]லி ஸேவெ கை[1]கொ[1]ளு
தீ ஷரீரதொ[3]ளிப்ப மூவத்தாரு ஸாஹஸ்ர |
ஈ ஸுனாடிக[3]ளொளகெ[3] ஸ்ரீ பூ[4]
மி ஸமேத விஹாரகை[3]வ ப
ரேஷனமல ஸுமூர்த்திக[3]ள சிந்திஸுத ஹிக்கு[3]திரு ||1

இந்த மனிதனின் ஸ்தூல தேகத்தில் வாஸுதேவ ரூபி பகவான், வாயு மற்றும் தத்வாபிமானி தேவர்களால் சேவை பெற்றுக்கொண்டு, 36,000 நாடிகளுக்குள் (வலது மற்றும் இடது பாகம்), ஸ்ரீ மற்றும் பூதேவியருடன் விகாரம் செய்கிறான்;

இந்த ஸ்தூல சரீரத்தில் உள்ள நாடிகளின் விவரம்:

	சரீரத்தின் வலது பாகம் (மஹத் தத்வாத்மகம்) (பகல் - புருஷ நாடிகள்)	சரீரத்தின் இடது பாகம் (அஹங்கார தத்வாத்மகம்) (இரவு - ஸ்திரீ நாடிகள்)
சிரசில்	6000	6000
கைகளில்	4000	4000
மத்திய பாகம்	14000	14000
கால்களில்	12000	12000
மொத்தம்	**36000**	**36000**
	மொத்தமாக 72,000 நாடிகள்	

தேவ தேவோத்தமனான ஸ்ரீஹரி, பிருஹதீ நாம வாஸுதேவன், ஸ்திரீ மற்றும் புருஷ ரூபங்களால் வலது மற்றும் இடது பாகங்களில் மொத்தம் 72,000 நாடிகளில் இருந்து, எல்லா ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ராணிகளையும் (ஜீவர்களை) காக்கிறான். இது ஸ்ரீஹரியின் பரம கருணை.

மனிதனின் ஆயுட்காலமான 100 வருடங்களில், வருடத்திற்கு 360 நாட்கள் என்றால் 36,000. இத்தனை ரூபங்களின் சிந்தனையை நித்யம் செய்தால், சிறந்த தம்பதிகளைப் பூஜித்த பலனைப் பெறுவான் என்று கூறியுள்ளார். இந்த 72,000 நாடிகளில், பகவான் லக்ஷ்மியுடன், 24 தத்துவங்களிலுள்ள கேசவாதி ரூபங்களுடன் இருக்கிறான். அதாவது, 72,000×24=17,28,000 ரூபங்கள். இத்தனை ஸ்திரீ ரூபங்களும் சேர்ந்தால், 17,28,000×2=34,56,000 ரூபங்கள். பக்தர்களுக்கு வசமாகும் ஸ்ரீஹரி, எல்லா ஜீவர்களையும் எல்லாக் காலத்திலும் காக்கிறான்.

ஸுஷும்னா நாடி: நாபி மூலத்தில், விருஷணம் மற்றும் ஆசனங்களுக்கு நடு பாகத்தில், தொப்புளிலிருந்து தேகத்தின் மத்திய பாகம் உச்சி வரை வ்யாபித்திருக்கும் ஸூக்ஷ்ம நாடி. இதை ப்ரஹ்ம நாடி என்றும் அழைப்பர். இங்கே ப்ரஹ்மதேவர் முதல் மூலேசனான ஸ்ரீஹரியை சேவிக்கின்றனர்.

கண்ணுக்குத் தெரியாத குருடனுக்கு சுக்ல பட்சத்துச் சந்திரனின் நிலவொளி தெரியுமா? அதுபோல, லக்ஷ்மீபதியின் திவ்ய-பவ்ய நற்குணங்களைப் பாடிப் புகழ்ந்து ஆனந்திக்கும் பக்தனுக்கல்லாமல், தேவர்-பக்தர் த்வேஷிக்கு இந்த ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் சுவை தெரியவருமா? என்று கேட்கிறார்.

பகவான் எல்லா ஜீவர்களிடமும் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் இருக்கிறான். மனிதர்களைப் போல, ஜலத்தில் வாழும் ப்ராணிகள், நிலத்தில் வாழும் ப்ராணிகள், வானில் பறக்கும் ப்ராணிகளிடமும் இருந்து, அந்தந்த தேக நாமங்களால் அழைக்கப்பட்டு, எல்லா கர்மங்களையும் செய்தும் செய்வித்தும், தகுந்த பலன்களை அளித்துச் ஸஞ்சரிக்கிறான்.

போ⁴க்³ய போ⁴க்த்ருக³ளொளகெ³ ஹரி தா
போ⁴க்³ய போ⁴க்தனு எனிஸி யோக்³யா
யோக்³ய ரஸக³ள தே³வ தா³னவ க³ணகெ உணிஸுவனு ।

ஸ்ரீஹரி, போகப் பொருட்களுக்குள் 'போக்ய-போக்தா' எனப்பட்டு இருந்து, யோக்யர்களுக்கு யோக்யமான ரசத்தையும், அயோக்யர்களுக்கு அயோக்யமானதையும் அளிக்கிறான். தன் பக்தர்களுக்கு உத்தமமான க்ஞான பக்தி முதலியவற்றைக் கருணையுடன் அளித்துக் காக்கிறான்.

'அன்னம், அன்னாத ஏவ ச' என்றே விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமத்தில் அழைக்கப்படுகிறான். (அன்னம் - அன்ன ரூபி; அன்னாதன் - அன்னத்தை உண்பவன்; அன்னமயன் - அன்னத்தால் ஆனவன்; ஸ்வயம் அன்னன் - தானே அன்னமாக இருப்பவன்). எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் அன்னத்தைக் கொடுக்கிறவன் அவன். வேறு யாரின் உதவியும் எதிர்பார்க்காமல், கருணைக் கடலாக, அனிமித்த உபகாரம் செய்பவனாக, மூன்று உலகங்களையும் பாலிக்கிறான்.

ஸ்ரீஹரி எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும், யாருக்கும் புலப்படாதவன். உப்பு கலந்த நீரில் உப்பு இருப்பது போல என்கிறார். எல்லா ஜீவர்களிடமும் இருந்து வ்யாபித்த ஸ்ரீஹரியை பக்தியுடன் பூஜித்துச் சிந்திப்பவர்களுக்கு மட்டுமே அவன் புலப்படுவான், காரணம் அவன் பக்தவத்சலன்.

தாஸர் உத்தமமான பேச்சுக்களை கூறுகிரார் 'ஏனு மாடுவ கெலஸகளனு அவனங்க்ரி பூஜிகெளெந்து நெனெயுதிரு' என்கிறார். இத்தகைய பகவந்தனின் பெருமையை தம் வாக்யங்களால் அழகாக இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்.

தோ³ஷக³ந்த⁴⁴விதூ³ர நானா
வேஷதா⁴⁴ரக ஈ ஜக³த்ரய
போஷக புராதனபுருஷ புருஹூதமுக² வினுத ।
ஸேஷவர பரியங்க ஷயன வி
பீ⁴ஷணப்ரிய விஜயஸக² ஸ

ந்தோஷ ப³டி³ஸுவ ஸுஜனரிஷ்டார்த்த²க³ள பூரயிஸி ||29

தாஸர், பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் விதத்தை தெரிவிக்கிறார். இவ்வாறு ஸ்தோத்திரம் செய்தால், 'ஹே மம குலஸ்வாமி ஸந்தெயிஸுவனு பந்தொதகுவனு கருணாளு' என்று கேட்க, கருணாளு ஓடி வருவான் என்கிறார். ஆப்தகாமனாகி தனக்கு எதுவும் யாரிடமிருந்தும் தேவையில்லை என்றாலும், பக்தியுடன் பஜிப்பவர்களுக்கு 'நித்யதலி தனகபினமிஸுவங்கீவ ஸர்வார்த்தகள தடெயதலெ'.

மனிதனின் ஆயுட்காலம் நூற்றுப் பதினாறு வருடங்கள். இது மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: ப்ராத: ஸவனம், மாத்யந்தின ஸவனம் மற்றும் ஸாயம் ஸவனம்.

- **ப்ராத: ஸவனம்:** வாழ்வின் முதல் 24 வருடங்கள் – 8 வசுக்கள் அபிமானி.
- **மாத்யந்தின ஸவனம்:** அடுத்த 44 வருடங்கள் – 11 ருத்ரர்கள் அபிமானி.
- **ஸாயம் ஸவனம்**: அதற்கடுத்த 48 வருடங்கள் – 12 ஆதித்யர்கள் அபிமானி.

இந்த அபிமானி தேவர்களுக்குள் உள்ள முக்யப்ராணரில் வசிக்கும் ஸ்ரீஹரியின் க்ருதிபதி ப்ரத்யும்ன, ஜயாபதி ஸங்கர்ஷண மற்றும் மாயாபதி வாஸுதேவ என்னும் மூன்று ரூபங்களைச் சிந்தித்து, 'நாட்கள்' என்ற ஆஹுதிகளைப் பூஜித்து, மகிழ்ச்சியாக வாழ வேண்டும் என்பது சாஸ்திர வசனம். அந்தந்த காலங்களின் அபிமானி, நியாமக தேவதைகளை நினைத்தவாறு, சிந்தித்தவாறு, பூஜித்தவாறு, த்யானித்தவாறு இருந்தால் அந்தந்த காலங்களில் வரும் அபம்ருத்யுகளின் பரிஹாரம் ஆகவேண்டும் என்று உபநிஷத்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஜீவன காலத்தின் 116 ஆண்டுகளில், 116*360 = 41760 பகல்கள் மற்றும் இரவுகள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 41760*2=87520. மொத்தம் அவ்வளவு ரூபங்கள். இவ்வளவு ரூபங்களால் ஸ்ரீஹரி, பகல் இரவு அபிமானிகளான ஸூர்ய சந்த்ரரில் இருக்கும் பாரதி வாயுதேவரில் நிலைத்திருந்து ஹிங்கார, நிதன மற்றும் ப்ரதம என்னும் மூன்று ரூபங்களால் ஸ்ரீஹரி பித்ருகளில் இருந்து காக்கிறான். ஆனால், பகவந்தன் அவ்வளவு ரூபங்களில் நிலைத்திருந்தாலும் க்ஞானானந்த மயனாகி, குணத்ரயங்களுக்கு பத்தனாகாமல், நிர்லிப்தனாகி தன் அசிந்த்யாத்மக சக்தியினால் நிலைத்திருக்கிறான். இவ்வாறு இருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் மகிமையை தாஸர் இவ்வாறு பாடுகிறார்.

ஸகலதோ³ஷவிதூ³ர ஷஷி பா
வக ஸஹஸ்ரானந்த³ ஸூர்ய
ப்ரகரஸன்னிப⁴ கா³த்ர லகுமிகளத்ர ஸுரமித்ர |
விக²னஸாண்ட³ தொ³ளிப்ப பி³ரம்மா
த்³யகி²ள சேதனக³ணக்கெ தானெ
ஸக²னெனிஸி கொண்ட³ அகுடிலாத்மக நிப்பனவரந்தெ ||39

இவ்வாறு, தாஸர் மூன்று பாடல்களால் பகவானின் மேன்மையை விசேஷமாக வர்ணித்து ஸ்தோத்திரம் செய்துள்ளார். ஜகத்விலக்ஷணனான ஸ்ரீஹரி ஸமஸ்த தோஷங்களிலிருந்து தூரனாகி, குணபூர்ணனாக இருப்பவன். ப்ரஹ்மாண்டத்தின் ப்ரஹ்ம முதலான அனைத்து சேதனரின் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை செய்பவன் இவனே. எவ்வித பலன்களையும் எதிர்பார்க்காமல் ஸஜ்ஜனர்களை காப்பவன் ஸ்ரீஹரி. ஜட மற்றும் சேதனாத்மகத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் இருந்து, தன் தேகத்தில் அனைவருக்கும் அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறான். ஜீவர்களின் ஸாதனைக்கு ஏற்ப கதிகளை கொடுப்பவன். இவ்வாறு பற்பல விதங்களால் குணகானங்களை செய்தவாறு, ஸ்ரீஹரியின் மகிமை சிறப்புகளை தாஸர் வர்ணித்திருக்கிறார்.

வாயுதேவர், ஜீவிகளின் ஸ்வரூபம் முதலிய நான்கு தேகங்களில் சதா 86,800 சுவாச ஜபத்தை மூன்று வித ஜீவர்களிடம் இருந்து செய்கிறார். இதையும் பகவானுக்குச் சேவையாகச் செய்து, ஜீவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தைக் கொடுக்கிறார். (மனிதனின் ஆயுட்காலமான 116 வருடங்களில், ஒரு வருடத்திற்கு 360 நாட்கள் வீதம் 41,760 நாட்கள். முக்யப்ராணதேவர் தேகத்தில் தினமும் செய்யும் சுவாசங்கள் 21,600. ஒரு மாதத்திற்கு 21600*30=648000 ஷ்வாஸங்கள், அதாவது இவ்வளவு ஹம்ஸ மந்த்ரங்களின் ஜபம். (ஓம் ஹம்ஸ: ஸோஹம் ஸ்வாஹா என்னும் மந்த்ரம்). ஒரு வருடத்திற்கு ஆகும் ஜபங்கள் 77,76,000. மூன்று வித

ஜீவர்களிடம் இருந்து, அனந்த கோடி ஜீவராசிகளில் நிரந்தரமாக ஜபிக்கும் முக்யப்ராணதேவரின் மகிமையை எண்ணி ''மூருவித ஜீவரொளகிர்து கராரி கருணாபலவ தெண்டுண்டோ பவனராயனொளு'' தாஸரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்.

ஸ்ரீத[4]வ ஜகன்னாத2 விட்டல
தா த[3]யதி[3] வத[3]னதொ[3]ளு நுடிதோ[3]
பாதி[3]யலி நா நுடி[3]தெ[3]னல்லதெ[3] கே[1]ளி பு[3]த[4]ஜனரு ।
ஸாது[4]லிங்க[3] ப்ரத[3]ருஷகரு நி
ஷேதி[4]ஸிதரேனஹுது[3] என்னப
ராத[4]வேனித[3]ரொளகெ[3] பேள்வுது[3] திளித[3] கோவித[3]ரு ||45

13. நாமஸ்மரண ஸந்தி

'ஸந்ததம் சிந்தயேத் அனந்தம்' என்றும், மற்றொரு இடத்தில் 'ஸ்மர்தவ்ய: ஸததம் விஷ்ணு: விஸ்மர்தவ்யோ ஜ ஜாதுசித்' என்றும் ஸ்ரீமதாசாரியார் கூறியபடி, ஸ்ரீஹரியை எப்போதும் ஸ்மரணை செய்ய வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். இது நற்கதிக்குக் காரணமாகும்; சுக வாழ்விற்குப் பாலமாகும். ' ஸததம்' (எப்போதும்) என்பதை தாஸ ஸ்ரேஷ்டர் தனது படைப்பில் நமக்காக விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

மக்களாடி[3]ஸுவாக[3] மட[3]தி[3]யொ
ளக்கரதி[3] நலிவாக[3] ஹய ப
ல்லக்கி க[3]ஜமொத[3]லாத[3] வாஹனவேரி மெரெவாக[3] ।
பி[3]க்குவாக[3] ஆகளிஸுதலி தே[3]
வக்கிதனயன நெனெவுதிஹ நர
ஸிக்கனெம தூ[3]தரிகெ[3] ஆவாவல்லி நோடி[3]த[3]ரு ||1
பிறந்து வந்த மனிதன், தினமும் செய்யும் எல்லாச் செயல்களிலும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஸ்ரீஹரியின் ஸ்மரணை, கீர்த்தனை, மனனம் ஆகியவை இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இது அனைவரின் கடமையுமாகும். ஸ்மரணை என்பது மனதின் செயலாக, தொடர்ச்சியான நினைவுடன் ஸ்ரீஹரியின் நாம சங்கீர்த்தனம் செய்வதாகும் அர்த்த அனுஸந்தானத்துடன் செய்தால், இது உத்தம உபாசனையாகி, அபரோக்ஷ க்ஞானத்திற்கு படியாக அமையும்.

தாஸர், அன்றாட வாழ்வின் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும், எல்லா நிலைகளிலும் ஸ்ரீஹரி நாமத்தை சிந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் உள்ளது என்கிறார். இதற்கு தேஶம், காலம், ஜாதி, மதம் போன்றவை தடைகள் அல்ல என்றார். இவ்வாறு, சதா பகவானை 'ஸ்மரிஸுதிஹ நர ஸிக்க யமதூதரிகெ ஆவாவல்லி நோடிதரு' என்கிறார்.

தொடர்ந்து தாஸர், 'ஒம்மெ பாய்தெரது | ஹரி ஹரீ ஹரியெம்ப எரடக்ஷர நுடித மாத்ரதலி துரிதகளிரதெ போபுது' என்றார். பஞ்சுக் குவியலில் ஒரு தீப்பொறி விழுந்தாலும் அது எரிந்து சாம்பலாவது போல, ஸ்மரித்தவர்களின் பாவக் குவியல் உடனடியாக நாசமடையும். ஸ்மரணை நற்கதிக்குச் சாதனம் என்று சொல்கிறார். மேலும், எல்லா நிலைகளிலும் ஸ்ரீஹரியின் நாமஸ்மரணை உய்விக்கும் என்பதையும் விவரிக்கிறார். இவ்வாறு நடந்தால் கிடைக்கும் பலன் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது. 'பளியலிப்பனு ஒந்தரக் ஷண பிட்டகலனவர' என்கிறார். 'கிமலப்தம் பகவதி ப்ரஸன்னே ஸ்ரீனிகேதனெ' என்பதாகும்.

எந்தக் குலம், தேஶத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கர்மத்தைச் செய்தால் என்ன, எத்தகைய காலமாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்ரீரமணனை எங்கும் ஆதரித்து, நினைந்து, பூஜித்து, மகிழ்ச்சியாக வாழும் க்ஞானிக்கு எந்தப் பயமும் துக்கமும் இராது. இது ஸ்ரீஹரி ஸ்மரணையின் பலன். தாஸர் ஒரே வாக்கியத்தில் அளித்த நம்பிக்கை இதுதான்.

வாஸுதேவன கு³ணஸமுத்³ரதோ³
லீஸ ப³ல்லவ ப⁴வஸமுத்³ரா
யாஸவில்லதெ³ தா³டுவனு ஷீக்³ரத³லி ஜக³தொளகெ³ ।

இதை அறியாமல், காமம் முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டவன், துன்பப்பட்டு வேதனைகளை அனுபவிப்பான் என்ற எச்சரிக்கையையும் அளித்துள்ளார். தாஸர், முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல மறக்கவில்லை. 'ஏனேனு மாடுவ கர்மகளு லக்ஷ்மீனிவாஸன பூஜெ எந்தர்ப்பிஸத மானவனு' ஒருபோதும் பலனை அடைய மாட்டான். முந்தைய ஸந்தியில் விவரிக்கப்பட்டபடி, செய்யும் கர்மங்களை ஸ்ரீஹரி பூஜை என்று சிந்தித்து, அவனுடைய ப்ரேரணையின்படி அவனுக்கே அர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்து, வெறும் இயந்திரத்தனமாக இல்லாமல், அனுஸந்தானத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறியுள்ளார். மற்றொரு முக்கிய விஷயத்தை தெரிவிக்கிறார். ஒருபோதும் ஜீவனே ஸ்வதந்த்ர கர்த்தா என்று கற்பனை செய்யாமல், ஸ்ரீஹரியே ஸர்வோத்தமன், அனைத்தையும் நியமிக்கும் முக்கிய கர்த்தா என்று அறிந்து செய்யும் கர்மங்கள் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது; மேலும், பலனளிக்கும்.

- **அதமன்** - நானே கர்த்தா, நானே செய்பவன் என்று அறிந்து பாவ புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்பவன்.
- **மத்யமன்** - நான் செய்யும் புண்ணிய காரியத்திற்கு ஹரி பங்குதாரன், பாவத்திற்கு நானே காரணம் என்று அறிபவன்.
- **உத்தமன்** - நான் செய்யும் புண்ணிய-பாவ கர்மங்களுக்கு ஸ்ரீநிவாசனே கர்த்தா என்று அறிபவன்.

இவ்வாறு, உத்தம, மத்யம, மற்றும் அதமர்களின் கர்ம சமர்ப்பணையின் வகைகளை தெரிவிக்கிறார். அதாவது, க்ஞானியானவன், பாவ-புண்ணியங்கள் இரண்டுக்கும் ஸ்ரீஹரியே முக்கிய கர்த்தா என்று சிந்தித்து, நற்கதி அடைவான். இங்கே, புண்ணிய கர்மங்களைப் பகவத் அனுகிரகத்தின் பலன் என்றும், பாவ கர்மங்களையும் நம் முந்தைய கர்மங்களின்படி அவனே செய்விக்கிறான் என்றும் க்ஞானிகள் அறிவார்கள். ஆகையால், புண்ணிய-பாவங்களுக்குப் பங்குதாரன் அவனே ஆகிறான்.

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிற்கும், எல்லாக் காலத்திலும் ஜீவன் செய்யும் புண்ணிய-பாவங்கள் இரண்டுக்கும் ஸ்ரீஹரியே கர்த்தா என்று அறிந்து உபாசனை செய்பவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் அல்லர்; அவர்கள் தேவர்களே, ஸாமான்ய மனிதர்கள் அல்லர். இத்தகையவர்களை கௌரவித்து மரியாதை செலுத்துவதும் ஹரி பூஜை என்றார். எத்தகையவரும் 'கோ-கரர்' (பசு உருவத்தில் உள்ள கழுதை) என்பதை தெரிவிக்கிறார்:

தேகமே நான் என்பவன், வீடு-மனைவி-மக்கள்-பணம் போன்றவை தன்னுடையது என்பவன், கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்கள் வெறும் நீர் என்பவன், வெறும் ப்ரதிமை, அக்னி ப்ரகங்களின் பூஜையே தேவ பூஜை என்பவன், உத்தமரான நல்லோரைச் சாதாரணமானவர்கள் என்பவன் அவிவேகி எனப்படுவான். க்ஞானிகளும் இத்தகையவர்களை பசு உருவத்திலுள்ள கழுதை என்பார்கள். எப்போதும் அறிந்து நடக்க வேண்டும் என்றார். சூரியன், சந்திரன், அக்னி, ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், நதி, பூதங்கள், இந்திரிய அபிமானி தேவதைகளை ஸ்ரீஹரியின் இருப்பிடங்கள் என்று அறியாமல் பூஜித்தாலும், அந்த தேவதைகள் அவர்களைப் புனிதமாக்குவார்கள். ஆனால், இந்த அபிமானி தேவதைகளுக்குள் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியை பிரதானமாகக் கருதிப் பூஜிப்பதே தத்துவம்.

ஸூர்யோக்³னி ப்³ராஹ்மணோ கா³வோ வைஷ்ணவ: க²ம் மருஜ்ஜலம் |
பூ⁴ராத்மா ஸர்வபூ⁴தானி ப⁴த்³ர பூஜாபதா³னி மே ||

இவற்றில் பகவானின் விசேஷ இருப்பு உள்ளது. இதை அறிந்து, உள்ளிருக்கும் ஸ்ரீஹரியைப் பூஜிப்பது சாஸ்திர சம்மதம். பகவானே கூறியபடி, இந்த பதினொன்றும் பகவானின் ப்ரதீகங்கள். தேவதைகள், க்ஞானிகளின் ஸ்வபாவமே தங்களைப் பக்தியுடன் பூஜித்தால் புனிதமாக்குவதுதான். இன்னும், இவர்களுக்குள் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியை அறிந்து, க்ஞானத்துடன் அர்ச்சித்தால் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? பக்தனானவன், குருக்கள், தேவதைகள் வழியாகவே பகவானைக் காண முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்காகவே தாஸர் அறிவுரைகளைக் கூறியுள்ளார்.

ஈ நிமத்த புன:புன: ஸு
க்ஞானிக[3]ள ஸஹவாஸ மாடு[3] கு
மானவர கூடா[3]ட[3]தி[3]ரு லௌகிககெ மருளாகி[3] ।

'நல்லோரின் ஸஹவாஸத்தில் சதா இருப்பவனாக இரு, ஒருபோதும் கெட்ட மனிதர்களின் ஸஹவாஸம் செய்யாதே' என்று போதித்தது இந்தக் காரணத்திற்காகவே. ஸ்ரீஹரியை எல்லா இருப்பிடங்களிலும் சிந்தித்து, தியானித்துச் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிரு என்றார். இதற்காகவே தாஸர் சதா, ஸங்கவாகலி, ஸாது ஸங்கவாகலி என்று கூறுகிறார். நல்லோரின் ஸஹவாஸத்தின் வகைகள் ஆறு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. (விஷ்ணு ரகசியம்: உரையாடல், தொடுதல், மௌனம், போஜனம், உடன் அமர்தல், அன்புடன் சிந்தித்தல்).

முன்பு கூறியதைப் போல, ஸ்ரீஹரியே ஸ்வதந்த்ர கர்த்தா. இந்த அனுஸந்தானம் சதா இருக்கட்டும் என்றார். யாருக்கும் சொல்லாமல் பகவான் அனைவரிடமும் இருந்து எல்லா செயல்களையும் செய்பவன். இதை மாறாக அறிந்து, 'நானே செய்பவன்' என்பவன் நீச யோனிகளில் பிறந்து வருந்துவான். ஸ்ரீஹரியே அனைத்தையும் நியமிப்பவன், ஸ்வதந்த்ர கர்த்தா என்று சிந்திப்பவன் உய்வடைவான்.

ஜீவர்களின் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப, எல்லா ஜீவராசிகளையும் ஸத்வ, ரஜோ, மற்றும் தமோ குணம் உடையவர்களாக அறிந்து, குணங்களுக்கு ஏற்பச் சம்ஸாரத்தில் பந்தனம் செய்கிறான். தான் பற்றற்று இருந்து, இதய குகையில் வசித்து, யாருக்கும் புலப்படாமல் தன் எல்லா லீலைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறான். ஜீவர்களைச் ஸ்ருஷ்டிக்குக் கொண்டு வந்த பகவான், இந்த மூன்று வித ஜீவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப கதிகளை கொடுக்கிறான். விலக்கப்பட்ட கர்மங்களைத் துறந்து, சாது கர்மங்களைச் செய்பவர்களுக்குச் சொர்க்காதி சுகங்களை அளிப்பான். பாவிகளை நரகத்திலும் தள்ளுவான். மனிதர்களுக்குச் சுக துக்காதிகளைக் கொடுக்கிறான். அதமர்களுக்கும், தீய வாதிகளுக்கும் மகா துக்க இடமான அந்தந்தமஸ்ஸில் போடுவான். ஜீவிகளுக்கு கதிகளை கொடுக்கிற ஸ்ரீஹரிக்கு, எந்தப் ப்ராக்ருத குணங்களின் பாதிப்பும் ஒருபோதும் இல்லை. அவன் பூரணமாகப் பற்றற்றவன், ஸ்வதந்த்ரனாகவே எல்லாவற்றையும் செய்கிறான். இவ்வாறு இருக்க, ஜீவன் ஒருபோதும் ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவாக ஆக முடியாது. ஆகையால், ஸ்ரீஹரியே முக்கிய கர்த்தா, எல்லாவற்றையும் அவரே செய்தும் செய்வித்தும் இருக்கிறார் என்று அறிந்து நடந்தால், பவமானனால் சதா பூஜிக்கப்படும் ஸ்ரீஹரி கூடவே இருந்து காப்பான்.

தாஸர் மற்றொரு விஷயத்தை தெரிவிக்கிறார். பகவானைச் சாஸ்திர முறைப்படி அறிந்து, அனுஸந்தானங்களுடன் கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும். இது இல்லாமல், என்னதான் ஷோடசோபஸார பூஜைகள் செய்தாலும், ஸ்ரீஹரி அருள மாட்டான் - மெச்ச மாட்டான். பஞ்சபூதங்களில் இருக்கும் நாராயணனின் ரூபங்களை தெரிவிக்கிறார்.

பூதங்கள்	பகவத் ரூபம்	நாமதேயம்
தரணி (ப்ருத்வி)	நாராயணன்	உத்கீதம்
உதகம் (ஜலம்)	வாஸுதேவன்	பிரஸ்தாவம்
அக்னி (தேஜஸ்)	ஸங்கர்ஷணன்	நிதனம்
வாயு	ப்ரத்யும்னன்	ஹிங்காரம்
ஆகாஶம்	அநிருத்தன்	ப்ரதிஹாரம்

மழைக்குக் காரணமான அம்ஶங்களில் ஸ்ரீஹரியின் நாராயணாதி ரூபங்கள் உள்ளன. மேகங்களில் நாராயண ரூபத்திலும், மின்னலில் ப்ரத்யும்ன ரூபத்திலும், மழைத் துளிகளில் அநிருத்த ரூபத்திலும், நீரில் வாஸுதேவ ரூபத்திலும், இடி-மின்னல்களில் ஸங்கர்ஷண ரூபத்திலும் இருக்கிறான். இதே பிரசங்கத்தில், ஸ்ரீஹரி, கருடன், சேஷன், ருத்ராதியருடன் காட்டில் கோ[3]ஜ ரூபத்திலும் (காடுகளில் வசிப்பவன் ஆகையால் கோ[3]ஜ

என்று காரணப் பெயர்), குன்று மலைகளில் அத்ரிஜ ரூபத்திலும் (மலைகளில் வசிப்பவன் ஆகையால் அத்ரிஜ என்று காரணப் பெயர்) இருந்து, அங்கிருக்கும் ஜீவர்களையும் காக்கிறான். மேலும், காடுகளில் ந்ருஸிம்ஹ ரூபத்தில் காக்கிறான். பூமியில் வாமன, எங்கும் கேசவ, வானில் ஹ்ருஷீகேச, நீரில் மத்ஸ்ய ரூபங்களில் இருந்து, கருணையாளன் ஜீவர்களைக் காக்கிறான்.

ஜலே ரக்ஷது வாராஹ: ஸ்த²லே ரக்ஷது வாமன: |
அடவ்யாம் நாரஸிம்ஹஶ்ச ஸர்வத: பாது கேஶவ: ||

இந்த பூமியில் பிறந்தவர்கள், சம்ஸாரத்தில் மூழ்கி, அதிலேயே ஆசை கொண்டு, வெறும் வீடு, மனைவி, கணவன், செல்வம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு, விதி நிஷேதங்களை அறியாமல், தர்ம கர்மங்களைத் சொல்லாமல், வெறும் மைதுனம், போஜனம், நித்திரை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டால், ஒருபோதும் பகவான் அருள மாட்டான்; சம்ஸாரத்திலேயே வருந்துவான். இதயத்தில் உள்ள ஸ்ரீஹரியை அறியாதவன் நற்கதியைக் காண மாட்டான்.

தாஸர் மற்றொரு ரகசிய விஷயத்தை தெரிவிக்கிறார். அது ஸ்ரீஹரியின் காரணாதி ரூபங்கள். விசிஷ்டமான ஆறு பகவத் ரூபங்களுக்கு ஆறு ரசங்களை அர்ப்பிக்க வேண்டும். காரண ரூபத்திற்கு ஸார ரசத்தையும், அந்தர்யாமி ரூபத்திற்கு சுப ரசத்தையும், அவதார ரூபத்திற்கு ஆனந்த ரசத்தையும், வ்யாப்த ரூபத்திற்கு ஸ்தூல ரசத்தையும், அம்ஶ ரூபத்திற்கு நிஸ்ஸார ரசத்தையும் அர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஸ்ரீஹரிக்கு உரிய ரசங்களையும், உள்ளிருக்கும் ரூபங்களையும் அறிந்து பூஜித்தால் அதுவே சிறந்த பூஜை என்றார்.

தேவ, மானவ, ஜந்துக்களுக்குத் தகுந்த, உண்ணத் தகுந்த ரசங்களை ஸ்ரீஹரி ஸ்வீகரித்து, எல்லா ஜீவர்களுக்கும் அவரவர்க்குத் தகுந்த ரசங்களை அளித்து காக்கிறான். சாஸ்திர சம்மதமில்லாத சிந்தனைகளைத் துறந்து, உலகச் சிந்தனையிலேயே மூழ்காமல், பொன்னையும் மண்ணையும் சமமாகக் கருதி, பகவான் எங்கும் நிறைந்தவனாக, உத்தம காரியங்களை நம்மிடமிருந்து செய்வித்து உய்விப்பான் என்று சிந்தித்துக்கொண்டிரு என்று ஆணையிடுகிறார். பகவானின் கருணை கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது. எத்தகையவரையும் காப்பான்.

ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தைச் ஸஜ்ஜனர்கள் மரியாதையுடன் கேட்க வேண்டும்; ரகசியங்களை அறிந்து மகிழ்ச்சியாக ஆனந்திக்க வேண்டும் என்றார். ஆனால், தகுதியற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்காதீர்கள் என்கிறார். யோக்யர்கள் ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மியங்களை அறிந்து, மகிழ்ச்சியாக உய்வுறும் மார்க்கத்தில் செல்வார்கள் என்பது ஸத்யம் என்றார். சத்திய சங்கல்பனான, நித்யானந்த தாயகனான ஸ்ரீஹரி என்ன கொடுத்தானோ அதுவே புருஷார்த்தம் என்று அறிந்து அனுபவித்து, நித்ய சுகத்துடன் இரு என்றார்.

ஸத்யஸங்கல்பனு ஸதா³ ஏ
நித்துதெ³ புருஷார்த்தவெந்த³ரி
த³த்யதி⁴க ஸந்தோஷதி³ம் நெனெவுத்த பு⁴ஞ்சிபுது³ |
நித்ய ஸுக²ஸம்பூர்ண பரமஸு
ஹ்ருத்தம ஜகன்னாத²விட்டல
ப³த்திஸி ப⁴வாம்பு³தி⁴ய சித்ஸுக²வ்யக்தி கொடு³திப்ப ||33

14. ஜீவனப் பிரக்ரியா ஸந்தி

(பித்ரு கண ஸந்தி) (ஸர்வ ஜீவன கல்ப ஸந்தி)

பித்ருக்களில், அசிர பித்ருக்கள் மற்றும் சிர பித்ருக்கள் என்று இரண்டு வகை. அசிர பித்ருக்கள் தற்காலிகமானவர்கள்; அதாவது, இந்தப் பிறவிக்குக் காரணமானவர்கள். சிர பித்ருக்கள் என்பவர்கள் தேவதைகள். இவர்கள் ப்ரஹ்மதேவரின் புத்திரர்கள். மனிதர்கள் தம் தாய், தந்தை, பெரியோரை ஸ்மரித்து, ஸ்ரத்தையுடன் செய்யும் ஸ்ரார்த்தம் (அன்னம், நீர், தர்பை, எள், பிண்டம் போன்றவற்றால் செய்யும் விதி) பித்ரு யக்ஞம் எனப்படுகிறது. பித்ருக்களின் பெயரில் வைக்கப்பட்ட பிண்டத்தின் ஸாரத்தை, பகவான் வசு, ருத்ர, ஆதித்யர்கள் மூலம், தன் ப்ரதிபிம்பர்களான வாயு தேவரிடமிருந்து ஸ்வீகரிக்கிறான். அந்தக் கர்த்தாக்களின் பித்ருக்கள் எந்தப் பிறவியில் (யோனி, ரூபம்) இருந்தாலும், அங்கே அவர்களுக்கு அவர்களின் ஆகார ரூபத்தில் சேர்ப்பிக்கிறான். திருப்தியடைந்த பித்ருக்கள், கர்த்தாவை வாழ்த்தி அனுகிரகம் செய்வார்கள். இந்தச் சேர்ப்பிக்கும் காரியத்தை ஸ்ரீஹரியே இந்தப் பித்ரு கணத்தினரிடமிருந்தும் செய்விக்கிறான்.

பித்ரு யக்ஞம் எனப்படும் அத்யுத்தம கர்மத்தில் ஸ்ரீஹரியின் பாத்திரமே பிரதானம் என்று தெரிய வேண்டும்.

இந்த ஸ்ரார்த்த கர்மத்தில், வசு, ருத்ர, ஆதித்யர்கள், பிதா, பிதாமகர் மற்றும் பிரபிதாமகரைப் ப்ரதிநிதிக்கிறார்கள். இது இவர்களின் கணங்களே ஆகும். இந்த கணத்தவர்கள் ஸூக்ஷ்ம மற்றும் ஸ்தூல சரீர உள்ளவர்கள். ஏழு கணங்கள் இவ்வறு இருக்கின்றன. இவர்களை சிரபித்ருகள் என்று அறிய வேண்டும்.

ஸூக்ஷ்ம ஷரீரிகள் -
முதல் கணம் - வைராஜ (விராஜரின் மானஸ புதரர்கள்)
இரண்டாம் கணம் - அக்னிஷ்வத்த (மரீசியின் புத்ரர்கள்)
மூன்றாம் கணம் - பர்ஹிஷத (புலஸ்த்யரின் புத்ரர்கள்)

ஷரீரதாரிகள் - நான்காம் கணம் - ஸூகால (வஸிஷ்டரின் புத்ரர்கள்)
ஐந்தாம் கணம் - ஆங்கீரஸ (அங்கீரஸரின் புத்ரர்கள்)
ஆறாம் கணம் - ஸூஸ்வதா (புலஹரின் புத்ரர்கள்)
ஏழாம் கணம் - ஸோமபா (அக்னியின் புத்ரர்கள்)

இந்த ஸந்தியில், ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் ஸ்ரார்த்தங்களைப் பற்றி விவரித்துள்ளார். ஷண்ணவதி ஸ்ரார்த்தத்தில் பகவானின் 96 ரூபங்கள், சப்தான்ன வித்யை, ஸ்ரார்த்த பதியான ஜனார்தனனின் 3555 ரூபங்கள், ஸ்ரீஹரியின் அன்னாதி ரூபங்களின் விவரம், பகவானின் சிந்தனைக்கு எட்டாத மகிமை வர்ணனை, பிம்ப-ப்ரதிபிம்ப, க்ஷர-அக்ஷர புருஷர்களின் விசாரம், அம்ஶி-அம்சாதி பகவத் ரூபங்களின் விவரம், ரமாதேவியின் நித்ய முக்தத்வ விசாரம் எனப் பலவித விஷயங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

க்ருதிரமண ப்ரத்[3]யும்ன வஸூதே[3]
வதெக[3]ள அஹங்கார த்ரயதொ[3]ளு
சதுரவிம்ஷதி ரூபதி[3]ந்த[3]லி போ[4]ஜ்யனெனிஸூவனு ।
ஹூதவஹாக்ஷாந்தர்க[3]த ஜயா
பதியு தானெ மூரதி[4]க த்ரிம்
ஷதி ஸூரூபதி[3] போ[3]க்த்ரு எனிஸூவ போ[3]க்த்ருக[3]ளொளித்து[3] ।

க்ருதி பதியான ப்ரத்யும்ன ரூபி ஸ்ரீஹரி, 8 வசுக்கள் மற்றும் 3 அகங்காரங்களில் இருந்து, மொத்தம் 8*3=24 ரூபங்களால், போஜ்யப் பொருட்களில் இருந்து 'போஜ்யன்' எனப்படுகிறான். ஜயா பதியான ஸங்கர்ஷணன், ருத்ராந்தர்யாமியாக 33 ரூபங்களால் (ருத்ரர்கள் 11*3 ரூபங்கள் ஸ்ரீஹரியினுடையவை = 33), போக்தாக்களுக்குள் இருந்து 'போக்தா' எனப்படுகிறான். மாயா ரமணனான வாஸூதேவன், 'கால' என்ற பெயரில் சூர்யாந்தகதனாக, ஆதித்யர்களிடம் 36 ரூபங்களால் (ஆதித்யர்கள் 12*3=36) இருக்கிறான்.

வசு, ருத்ர, ஆதித்ய அந்தர்யாமியான அநிருத்த ரூபி ஸ்ரீஹரி, புலப்படாமல், அதாவது அவ்யக்தனாக, கர்த்தா, கர்மம் மற்றும் க்ரியை என்ற நாமங்களால் அழைக்கப்படுகிறான். கூறப்பட்ட எல்லா தேவர்களிடமும் பகவான் அம்ஶி, அம்ஶம் மற்றும் அந்தர்யாமி என்ற மூன்று ரூபங்களால் இருக்கிறான். இவ்வாறு இருந்து, அவர்கள் மூலமாக காரியங்களைச் செய்விக்கிறான்.

பித்ரு ஸ்ரார்த்த காரியத்தில் பகவானின் போற்றப்படும் ரூபம் 'ஜனார்தனன்'. இந்த ஷண்ணவதி ரூபங்கள் இவனுடையதே. இவற்றை நியமமாக ஸ்மரிக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். அத்தகையவர்களை ஸ்ரீஹரி காப்பான்.

ஜயஜய ஜயாகாந்த த^{3}த்தா
த்ரேய கபில மஹிதாஸ ப^{4}க்த
ப்ரிய புராதனபுருஷ பூர்ணானந்த^{3} ஞானக^{4}ன |
ஹயவத^{3}ன ஹரி ஹம்ஸ லோக
த்ரய விலக்ஷண நிகி^{2}ல ஜக^{3}தா^{3}
ஸ்ரய நிராமய த^{3}யதி^{3} ஸந்தெயிஸெந்து^{3} ப்ரார்த்திபுது^{3} ||8

பகவானின் ரூப குணங்களைச் சிந்தித்து, 'நீ கருணையுடன் என்னைப் பாலித்து ரக்ஷிக்க வேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். (எல்லா நல்லோரும் பித்ரு காரியத்தின்போது இந்தப் பாடலைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும் என்று தாஸர் தெரிவித்துள்ளார்).

ஸ்ரீஹரி, 'ஸ்வாஹா' மற்றும் 'ஸ்வதா' என்ற ரூப நாமங்களால் போற்றப்படுகிறான் என்றார். இந்த ரூபங்களால் வாஸுதேவ, ஸங்கர்ஷண ரூபி ஸ்ரீஹரி வாச்யனாக இருக்கிறான். தேவர்களுக்கு 'ஸ்வாஹா' என்று ஹவிஸ்ஸையும், பித்ருக்களுக்கு 'ஸ்வதா' என்று ஆஹுதியையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

யாருக்கு	அன்னம்	பகவத் ரூபம்
தேவர்களுக்கு	ஹவிஸ்/ஸ்வாஹா	வாஸுதேவ ரூபி ஸ்ரீஹரி
பித்ருக்களுக்கு	தர்ப்பணம்/ஸ்வதா	ஸங்கர்ஷண ரூபி ஸ்ரீஹரி
மனிதர்களுக்கு	சஸ்யம்/தானியம்	ப்ரத்யும்ன ரூபி ஸ்ரீஹரி
பசு, பக்ஷி	புல்/உயிரினம்	அநிருத்த ரூபி ஸ்ரீஹரி

மனிதர்கள் பகவானுக்கு அர்ப்பிக்க வேண்டிய அன்னத்தை தெரிவிக்கிறார்: மனம், வாக்கு, சரீரம் என்ற சாதனங்களால் தினமும் செய்யும் உசித, அனுசித கர்மங்களை, நற்பக்தியுடன், வாய்வந்தகத நாராயண ரூபி ஸ்ரீஹரிக்கு அன்னம் என்று அறிந்து, 'கிருஷ்ணார்ப்பணம்' என்று சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றார்.

பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் சப்தான்னங்களின் விவரம்: மனம், வாக்கு, ப்ராணன், அன்னம், பலி, ஹோமம் மற்றும் பசுவின் பால் என்ற ஏழு அன்னங்களையும் பகவானே தன் வசத்தில் வைத்துள்ளான். இந்த சப்தான்னங்களை மறக்காமல் தினமும் இது ஒரு மகா யக்ஞம் என்று பகவானுக்கு அர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.

ஸ்ரீஹரியின் அற்புதமான மகிமையை தெரிவிக்கிறார். ஸ்வதந்த்ரமாக, எங்கும் நிறைந்தவனாக, அனைத்தையும் தூண்டுபவனாக, அனைத்திலும் அந்தர்யாமியாக, ஸர்வஜ்ஞனாக இருக்கும் அவனுக்குத் தெரியாதது என்பது இல்லை.

பகவான், 'த்ரியுக ஹூதி' (மூன்று யுகங்களில் அழைக்கப்படுபவன்), மூன்று யுகங்களில் அவதரித்து தர்ம ஸ்தாபனம் செய்கிறான்.

ஜீவர்கள், க்ஷர-அக்ஷர, ஸலிங்க-விலிங்க, ஸ்ருஜ்ய-அஸ்ருஜ்ய என்ற வேறுபாடுகளுடன் இருக்கிறார்கள். (க்ஷரர் - ப்ரஹ்மா முதல் அணு ஜீவி வரை. அக்ஷரர் - மஹாலக்ஷ்மி). பகவானின் ஸ்ருஷ்டியில் பஞ்சபேதங்கள் என்பது ஸத்யம். ஸ்ரீஹரியைச் சேர்த்து இருக்கும் பஞ்சபேதங்களை அறிந்து ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு என்றார். (பஞ்சபேதங்கள்: ஜீவ-ஜீவ பேதம், ஜீவ-ஜட பேதம், ஜட-ஜட பேதம், ஜீவ-பரமாத்ம பேதம், மற்றும் ஜட-பரமாத்ம பேதம்).

தீ³பதி³ந்தீ³பக³ளு பொரம
ட்டாபணாலயக³த திமிரக³ள
தா பரிஹரிஸி தத்க³த பதா³ர்த்த²க³ள தோர்ப்பந்தெ ।

'ஒரு தீபத்திலிருந்து மற்றொரு தீபம்' என்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் கூறியதைப் போல, தீபத்திலிருந்து தீபம் தோன்றி ஒளி வீசுவது போல, பகவான் தனதேயான ரூபத்திலிருந்து மற்றொன்றைப் போல அவதாரங்களை எடுத்து, ஜகத்தைக் காத்து, தன் மகிமைகளைக் காட்டுகிறான்.

சேதனா சேதனக³ளலி கு³ரு
மாதரிஷ்வாந்தர்க³த ஜக³
ந்னாத²விட்டல நிரந்தரதி³ வ்யாபிஸி திளிஸிகொளதெ³ ।
காதரவ புட்டிஸி விஷயத³லி
யாதுதா³னர மோஹிஸுவ நி
ர்பீ³த நித்யானந்த³மய நிர்தோ³ஷ நிரவத்³ய ||31

15. சுவாச ஸந்தி

உலகின் எல்லா ஜீவர்களின் ஜீவாதாரமும் வாயுதேவரே. ஸ்ரீபாதராஜர், "பரம முக்யப்ராண தொலகலா தேஹவனு அரிது பெணவெந்து பேள்வரு புதஜன " என்றார். ஜீவர்களின் இந்த சுவாசத்தை நடத்துவது வாயுதேவரின் காரியம் என்பது சாஸ்திர ஸித்த விஷயம். இதுவே ப்ராணதேவர், ஜீவர்களின் சரீரத்தில் இருந்து செய்யும் 'ஹம்ஸ மந்திர ஜபம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீஹரியும் வாயுதேவர் இருக்கும் வரைதான் இருப்பான். அதாவது, பகவான் தன் நேரடிப் ப்ரதிபிம்பர்களான வாயுதேவரை எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக ஆக்கியுள்ளான்.

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், ஜீவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் ஜீவோத்தமரான வாயுதேவரின் மகிமையையும், ஜீவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்பச் செய்விக்கும் சுவாசங்கள், சாதனைகளின் விவரங்களையும் இந்த ஸந்தியில் விவரித்துள்ளார். ப்ராணதேவரின் பஞ்ச ப்ராண ரூபங்களும், அவர்களின் ப்ரபுவான ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்களும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. பகவானின் நித்ய வசிப்பிடமான வைகுண்டத்தின் வர்ணனையும் வந்துள்ளது. மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான தீட்சைகளைப் பற்றி விவரித்துள்ளார்.

பா[4]ரதீஸனு க[4]ளிகெ[3]யொளு மு
ந்னூரு அரவத்துஸிரு ஜபக[3]ள
தா ரசிஸுவனு ஸர்வஜீவரொளித்து[3] பே[3]ஸரதெ[3] ।
காருணிகனவரவர ஸாத[4]ன
பூரயிஸி பூ[4] ஸ்வர்க[3] நரகவ
ஸேரிஸுவ ஸர்வக்[3]ஞ ஸகலேஷ்ட ப்ரதா[3]யகனு ।।1

ப்ராணதேவர், படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஜீவிக்குள்ளும் இருந்து, ஒரு நாழிகைக்கு (24 நிமிடங்கள்) 360 சுவாச ஜபங்களைச் செய்கிறார். இதனை முக்யப்ராணரின் பரமானுக்ரஹம் என்று அறிய வேண்டும். ஜீவிகளின் ஸாதனைக்கு வ்யவஸ்தை செய்து, அவர்களின் ஸாதனைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களை பூ, நரக, ஸ்வர்க்காதிகளை சேர்க்கிறார், 'ஓம் ஹம்ஸ: ஸோऽஹம் ஸ்வாஹா' இது ஹம்ஸ மந்திரம்.

ஜீவர்களின் ஹ்ருதய கமலத்தில் நிலைத்திருக்கும் மூலேஷ நாமக ஸ்ரீஹரியின் பாத கமலங்களில் வாயுதேவர் இருந்து எப்போதும் ஹம்ஸ மந்த்ரத்தை அனைத்து ஜீவர்களிலும் ஜபித்தவாறு ஷ்வாஸத்தை செய்கிறார். ஒரு நாளைக்கு 21,600, ஒரு மாதத்திற்கு 6,48,000, ஒரு வருடத்திற்கு 77,76,000 சுவாச ஜபங்கள். இதுவே ஒரு மணி நேரத்திற்கு 900 ஆகிறது. இதைப் போல யாம யாமங்களுக்கும் ஷ்வாஸ எண்ணிக்கை ஏறுகிறது. ஒரு பக்ஷத்திற்கு 3,24,000; ஒரு மாதத்திற்கு 6,48,000 ஆகிறது. ஒரு அயனத்திற்கு 38,88,000. இதுவே ஒரு ஆண்டிற்கு 77,76,000 எண்ணிக்கை ஆகிறது. இந்தச் ஸங்கதியை அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்றார். காரணம், இதை ஸ்மரணை செய்யாமல் வேறு எந்த ஜப-தபங்களைச் செய்தாலும் பலன் கிட்டாது என்றார். நாம் உண்ணும் அன்ன மற்றும் நீரில் அபிமானிகள் ருத்ர மற்றும் வாயுதேவர். இந்த இரண்டும், தேஜஸ்ஸில் லயம் அடைகின்றன. தேஜஸ்ஸின் அபிமானி மஹாலக்ஷ்மிதேவி. இந்த தேவதைகளுடன் மஹாலக்ஷ்மிதேவி, பகவந்தனில் சேர்கிறாள். இதனை அறிந்து அந்த பதார்த்தங்களை உண்டால், ரமாரமணனான ஸ்ரீஹரி, அவர்கள் செய்யும் சிறியதான ஸத்காரியங்களையும் மெச்சி, ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவான்.

	நிறம்	உள்ளிருக்கும் தேவதை	குணம்	நியாமக பகவத் ரூபம்	அளிக்கும் பலன்
சந்திரன்	கருப்பு	சிவன்	தமோகுணம்	ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	அன்னம்
சூரியன்	வெள்ளை	வாயு	ஸத்வகுணம்	ஹயவதனன்	நீர்
அக்னி	சிவப்பு	மஹாலக்ஷ்மி	ரஜோகுணம்	பரசுராமன்	தேஜஸ்

தாஸர், தத்வத்தை சொல்லும்போது, அவிவேகிகள் ஜீவனத்தை ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு என்கிறார்கள். இது நிஷ்ப்ரயோஜகமே ஆகும். ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரியே ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்ட்யாதி அஷ்டகர்த்ருவாக ஸ்வதந்த்ரன் எனப்படுகிறான். இவ்வாறிருக்க, ஜீவன் ஸர்வதா ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருவாக இல்லாமல், பராதீனனாக அவனால் கொடுக்கப்பட்ட கர்த்ருத்வ உள்ளவனாக இருக்கிறான். வாங்மய மற்றும் மனோமயனானவர் வாயுதேவர். இந்த க்ஞான மற்றும் பக்திகள் ஸ்ரீஹரியை சேர்வதற்கு இரு பாதங்கள் போல. பகவந்தன் ஸங்கர்ஷண ரூபத்தினால் இந்த பாதங்களில் நிலைத்து, இவற்றை அளித்து சுகத்தை அளித்து அருள்கிறான். இத்தகைய பக்தர்கள் செய்ய வேண்டிய, இருக்க வேண்டிய வழிமுறையை சொல்கிறார். பகவந்தனின் குணகானம் செய்தவாறு குணங்களை ப்ரஸாரம் செய்வதே அத்யுத்தம ஸாதனம் ஆகும். இதையே தாஸர் ஓரிடத்தில் 'மூகபதிரரந்தெ இருவரு நோள்ப ஜனகெ' என்றிருக்கிறார். இதனே தாஸர்.

இந்தி³ரேஶன ஸுகு³ணக³ள தை³ -
னந்தி³னதி³ துதிஸுதனுமோதி³ஸு-
தந்த⁴ ப³தி⁴ர ஸுமூக்கனந்திரு மந்த³ஜனரொட³ னெ || என்றார்.

தாஸர், ஐந்து விதமான முக்திக்குத் தகுதியானவர்களின் தாரதம்யத்தை தெரிவித்து, வைகுண்டத்தில் உள்ள ஹரி மந்திரத்தின் திக்குகளின் த்வாரங்களில் உள்ள தேவதைகளின் விவரத்தை அளித்துள்ளார்.

ப்ராணவாயுவிற்கும், கண்களுக்கும், தேஜஸ் தத்வத்திற்கும், அன்னாதிகளுக்கும், அபிமானி, சூரியன். இதே சூரியன், பரமாத்மனின் அரண்மனையின் கிழக்கு வாசலில், வாயிற்காப்பாளனாக இருக்கிறான் என்கிறார். கிழக்கு வாசலின் அதிபதியான சூரியனின் பிரசாதத்தினால், மனுஷ்யோத்தமர்கள் கிழக்கு வாசலிலிருந்து பரமாத்மனை அடைகிறார்கள் என்கிறார்.

ஓம்காரத்தின் அதிபதியான ஸ்ரீபரமாத்மனின் தெற்கு வாசலின் அதிபதி, ரோஹிணி சஹிதனான சந்திரன். இவனுக்குள் வ்யான நாமக வாயுதேவர். பித்ருகணர்கள் முக்தர்களாகி, பரமாத்மனின் அரண்மனையின் தெற்கு வாசலில் இருக்கும் சந்திரனின் பிரசாதத்தினால், அந்த வாயிலில் நுழைந்து, அங்கு சந்திராந்தர்கத வ்யான நாமக ப்ராணதேவரின் அந்தர்யாமியான ஸ்ரீக்ருதிதேவி சமேதனான ஸ்ரீ ப்ரத்யும்ன தேவரை உபாசனை செய்தவாறு அவனின் குணங்களை துதித்தவாறு, தம் விருப்பப்படி, செயல்களை செய்துகொண்டு ஸ்வரூப சுகங்களை அனுபவிக்கின்றனர்.

அபான நாமக ஜடவாயுவிற்கு மற்றும் வாக்கிற்கு அபிமானியான அக்னி, தன் மனைவியான ஸ்வாஹா உடன், பரமாத்மனின் அரண்மனையின் மேற்கு வாயிலில், பரமாத்மனை துதித்தவாறு இருக்கிறார். அவரின் அந்தர்யாமி அபான நாமக வாயுதேவர். ரிஷிகணர்கள் முக்தர்களாகி, அக்னிதேவரின் பிரசாதத்தினால், மேற்கு வாயில் மூலமாக நுழைந்து, அக்னி அந்தர்கத அபானாந்தர்கத ஸங்கர்ஷணரூபியான ஸ்ரீபரமாத்மனை, தன் இதய கமலங்களில் தியானித்தவாறு, தன் இஷ்டத்திற்கேற்ப சஞ்சரித்து, ஸ்வரூபானந்தத்தை அனுபவிக்கின்றனர்.

வடக்கு வாசலின் அதிபதி தேவேந்திரன். இவருக்குள், சமான நாமக வாயுதேவர், மனதில் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறார். ஸ்ரீபரமாத்மனின் குணரூபங்களை, ஶப்த ஸ்வரங்களால் பாடியவாறு, தும்புரு முதலான கந்தர்வர்கள் இந்திரனின் பிரசாதத்தினால் முக்தர்களாகி, வடக்கு வாசலில் நுழைந்து, அங்கு சசி இந்திர அந்தர்யாமியான ஸமான வாயுதேவரின் அந்தர்யாமியான ஶாந்திதேவியின் பதியான அனிருத்த ரூபத்தை உபாசனை செய்தவாறு, தம் இஷ்டத்தின்படி அங்கு சஞ்சரித்தவாறு, ஸ்வரூபானந்தத்தை அடைந்து, மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

முக்திக்குத் தகுதியானவர்	த்வாரம்	த்வார பாலக	அந்தர்யாமி வாயுரூப	பகவத் ரூபம்
மநுஷோத்தமர்	கிழக்கு	சஞ்ஞா-சூரிய	பாரதி-ப்ராணன்	லக்ஷ்மீ-நாராயண
பித்ருக்கள்	தெற்கு	ரோகிணி-சந்திர	பாரதி-வ்யான	க்ருதி-ப்ரத்யும்ன
ரிஷிகள்	மேற்கு	ஸ்வாஹா-அக்னி	பாரதி-அபான	ஜயா-ஸங்கர்ஷண
கந்தர்வர்கள்	வடக்கு	சசி-இந்திர	பாரதி-சமான	ஶாந்தி-அநிருத்த
தேவதைகள்	மேல்	--	பாரதி-உதான	மாயா-வாஸுதேவ

தாஸர், வெறும் வெளி தீட்சை இருந்து, உள் தீட்சை இல்லாவிட்டால், அது ஒருபோதும் மோக்ஷ சாதனம் ஆகாது என்கிறார். சிறிய வாயுள்ள சொம்பினை, நன்றாக சுத்தமாகக் கழுவி, அதற்குள் குப்பைகளை நிரப்பி வைத்தால், வெளியே பார்ப்பவர்களுக்கு அது பளபளவென்று ஒளிரும் சொம்பாக தெரியுமே தவிர, உள்ளே என்ன உள்ளது என்பது தெரியாது.

அது போலவே, நன்றாக குளித்து, 12 நாமங்களை உடம்பெங்கும் தரித்து, பெரிய பண்டிதர் என்று புகழடைந்து, தந்திரமான குதர்க்க சாஸ்திரங்களின் உதவியுடன், (அதாவது; ஸ்ருதி முதலான சாஸ்திரங்களை அனுசரிக்காமல், சொல்லும் தர்க்கத்திற்கு, குதர்க்கம் என்று பெயர்), பெயர் பெற்று, ஸ்ரீமன் மத்வ சாஸ்திரத்தின் மர்மங்களையே அறியாதிருப்பவன், இந்த கிரந்தத்தின் மேல் ஆட்சேபணை செய்தால் என்ன பயன்?

இந்த கிரந்தத்தின் யோக்யதை, பகவத்பக்தர்களுக்கு தெரியுமே தவிர, உள்ளே பக்தி இல்லாமல், வெளியே மட்டும் வேடம் தரித்து பண்டிதர் என்னும் பெயருள்ள தர்க்கம் செய்பவர்களுக்கு என்றும் இது புரியாது. சொம்பின் உவமை எதற்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், சொம்பின் மேல் பாகத்தினை சுலபமாக சுத்தம் செய்துவிடலாம். உள்ளே கை போகாததால், சுத்தம் செய்வது கடினம் ஆகும். அப்படியே உள்ளே அசிங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு, தேகத்தை மட்டும் நன்றாக சுத்தம் செய்து, அலங்கரித்துக் கொண்டால், உள்ளே இருக்கும் அசிங்கம் போய்விடுமா? உள்ளே சுத்தமானவனாக ஆகவேண்டுமெனில், பக்தியுடன் பகவத் அனுக்கிரகத்தை சம்பாதித்தால் மட்டுமே முடியும். அத்தகைய பக்தர்கள், என்றும் இந்த கிரந்தத்தை புறக்கணிக்க மாட்டார்கள் என்பது கருத்து.

ஆஸெகொ³ளகா³த³³வனு ஜனரிகெ³
தா³ஸனெனிஸுவனாஸெயனு நிஜ
தா³ஸிகை³தி³ஹ பும்ஸரெல்லரு தா³ஸரெனிஸுவரு ।

ஆசையும் அப்படியே. ஆசைக்கு மயங்கியவன், கண்டவர்களுக்கு தாஸனாகி, அவர்களிடம் வேண்டி, தன் ஆசை பூர்த்தி ஆகாமல் கஷ்டப்படுவான். யார் ஒருவனுக்கு ஆசையே இல்லையோ, அந்த ஆசையை அவன் தன் தாஸனாக ஆக்கிக் கொள்வான். இவன் சொல்வதைப்போல அந்த ஆசை கேட்குமே தவிர, தான் ஆசைக்கு அடிமை ஆகமாட்டான். ஆசையை விட்டவன் எவனோ, அவனுக்கு இந்த உலகத்தில் எதனாலும், யாராலும் ஆவதென்ன? உலகத்தில் இருக்கும் அனைத்தும் கிருமி போன்றதே. ஆகையால்,

இத்தகைய ஆசையை விட்டு, எவ்வித பலன்களையும் எதிர்பாராமல், பரமாத்மனை வேண்டினால், கருணைக்கடலான ஸ்ரீஹரி ரமா சமேதனாகி, தானே தரிசனம் அளித்து, தன்னையே கொடுக்கிறான்.

பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தானே தாஸனாக ஆகவில்லையா? பலிசக்ரவர்த்தியின் வீட்டில் வாமன ரூபத்தினால் தானே வீட்டை பாதுகாத்திருந்தான். அப்படியே, நிஷ்காம பக்தர்களுக்கு தரிசனம் அளித்து, இஹபரங்களில் அனைத்து விதங்களிலும் அவர்களுக்கு அருள்கிறான்.

லலனெயிந்³தொ³ட³கூடி³ சைலக³
ளொளகெ³ ஓதப்ரோத ரூபதி³
நெலெஸிஹனு சதுராத்மக ஜக³ன்னாத² விட்டலனு |
சளி பி³ஸிலு மளெ கா³ளியெந்த³ரெ
க⁴ளிகெ³ பி³ட³த³லெ காவனெந்த³ரி
தி³ளெயொளர்ச்சிஸுதிரு ஸதா³ ஸர்வாந்தராத்மகன ||29

16. தத்த ஸ்வாதந்த்ரிய ஸந்தி

(ஸ்வகத ஸ்வாதந்த்ரிய ஸந்தி)

உலகில் இருக்கும் தத்வங்கள் இரண்டு. ஸ்வதந்த்ர மற்றும் அஸ்வதந்த்ர தத்வங்கள் என்று. ஸ்வதந்த்ரம் என்றால் ஸ்வரூப க்ஞானம், செயல்பாடு (ப்ரவ்ருத்தி) ஆகியவற்றில் எந்தக் காலத்திலும் யாரையும் சார்ந்து இராத தத்வம். அஸ்வதந்த்ரம் என்பது சார்ந்திருப்பதும், கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டு (நியம்யமாக) அந்த தத்வத்தின் கீழ் இருப்பதுமாகும். எல்லா ஸத் ஆகமங்களின்படியும் மஹாவிஷ்ணுவே ஸ்வதந்த்ர தத்வம் என்றால், ரமா-ப்ரஹ்மாதி சமஸ்த ஜீவ ஜட உலகமும் அஸ்வதந்த்ரம் எனப்படுகிறது.

இவ்வாறிருக்க, பிறந்த ஜீவன் தன் வாழ்வில் நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களுக்கு பகவான் அனுகிரகித்து, தன் ஸ்வதந்த்ரத்தின் ஒரு சிறு அம்ஶத்தை சதுர்முக ப்ரஹ்மனிலிருந்து தொடங்கி கலி வரை சகல ஜீவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறான். ஸ்வதந்த்ரம் என்பது பகவானின் ஸ்வரூபமான குணமாகும். இதை அவனே ஜீவர்களுள் இருந்து அவர்களின் கர்மங்களைச் செய்விக்கிறான். இதையே 'தத்த ஸ்வாதந்த்ர்யம்' (கொடுக்கப்பட்ட ஸ்வதந்த்ரம்) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஸ்வதந்த்ரத்தை தானம் செய்வது என்பது இயலாத ஒன்றாகும்.

பகவான் தனக்குள் பேதமற்றவன் (ஸ்வகதபேதவிவர்ஜிதன்), அவனிடமிருந்து அவனது குணங்களைப் பிரிக்க முடியாது. இது நடைமுறை (வியவஹார) கண்ணோட்டத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஸ்ரீஹரியின் குண-க்ரியைகளில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமல், பகவானே ஜீவர்களுள் இருந்து சாதனைகளைச் செய்விப்பவன் என்று அறிய வேண்டும். ஸ்ரீஹரி, ப்ரஹ்மாதி சகல ஜீவர்களுக்கும் தன்னிடமுள்ள ஸ்வதந்த்ர குணங்களை இவ்வளவு என்று எடுத்துக் கொடுப்பதை இந்திரத்யும்ன அரசனுக்கு பிருகு ரிஷிகள் தெரிவித்ததை (விஷ்ணு ரகசியத்தில் உபதேசித்த பகுதி) தாஸர் இப்பகுதியில் தொகுத்துள்ளார்.

பரமவிஷ்ணு ஸ்வதந்த்ர மாயா
தருணி வக்ஷஸ்த[2]ல நிவாஸினி
ஸரஸிஜோத்ப[4]வ ப்ராணரீர்வரு ஸசிவரெனிஸுவரு ।
ஸருவ கர்மக[3]ளல்லி தத்ப்ரிய
ருர[3] பூ[4]ஷண ஹங்க்[1]ருதி த்ரய
கரெஸுவ மரேந்த்[3]ரார்க்க முக[2]ரு இந்தி[3]ரியப ரெனிஸுவரு ||1

தாஸர் இந்த ஸந்தியைத் தொடங்கும் போது பகவானின் பரத்துவத்தை நிலைநாட்டியுள்ளார். ஸர்வோத்தமனான மஹாவிஷ்ணுவே ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்த்ரன். மாயா ரூபத்தில் சமமாக இருக்கும் மஹாலக்ஷ்மி ஸ்ரீஹரியின் மார்பில் வசிப்பவள். ப்ரஹ்மனும் முக்யப்ராணனும் ஸ்ரீஹரியின் மந்திரிகள், ப்ரியமான ருத்ர தேவர் வைகாரிக, தைஜஸ மற்றும் தாமஸ அகங்காரங்களுக்கு அபிமானி தெய்வமாகிய அமைச்சர்கள். இவ்வாறே இந்திரன், சூரியன் முதலானோர் இந்திரியங்களுக்கு அபிமானி தெய்வங்களாக இருக்கின்றனர்.

தேவர்களுக்கு சதுர்முக ப்ரஹ்மர் எப்படி தலைவரோ, அப்படியே தைத்யர்களுக்கு கலி பிரதானம். தேவர்களைப் போலவே கலியும் மற்ற தைத்யர்களும் அனைவரின் உடலிலும் இருந்து தூண்டுபவர்களாக (ப்ரேரகர்களாக) தீய அழிக்கும் புத்தியைத் தூண்டுபவர்களாக ஆகின்றனர். அந்தகாசுரன் அகங்கார தத்வத்திற்கும், மதுகைடபர்கள் கோபத்திற்கும் அபிமானிகள், மனதிற்கு சம்பராதி தைத்யர்கள் அபிமானிகள். இவ்வாறு தேவர்களைப் போலவே உடலிலும் தைத்யர்கள் குடிகொண்டு பாவச் செயல்களுக்கு காரணமாகி பாவக் கூட்டணியை ஏற்படுத்துகின்றனர்.

பகவான் சகல இந்திரியங்களிலும் இருந்து அவற்றின் செயல்பாடுகளை (வியாபாரங்களை) செய்யும் ஸ்ரீஹரி, தன் ஸ்வதந்த்ரத்தை தகுதிக்கு (யோக்யதானுஸாரமாக) ஏற்ப சிறிதாகப் பிரித்து தேவர்களுக்கும் தைத்யர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறான். அரசன் தன் ஊழியர்களுக்கு அதிகாரத்தை தானே வழங்கி காரியங்களைச் செய்விப்பது போல. 'ஸ்வாதந்த்ர்யதானம் நாம தத்ரூபேண ஜீவ பிரவேஶ:' என்று சலாரி ஆசார்யர் சொன்னது போல, ஜீவர்களில் ஸ்ரீஹரி தன் சன்னிதானத்தை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வெளிப்படுத்துவதாகும்.

ஸ்ரீஹரி தன் எண்ணற்ற ஸ்வதந்த்ரத்தை நான்கு விதமாகப் பிரித்து, அதில் ஒரு பகுதியில் நான்கே முக்கால் பாகத்தை வாயுதேவரிடமும், ஐந்தே கால் பாகத்தை சதுர்முக ப்ரஹ்மரிடமும் வைத்துள்ளான். மற்றொன்றில் பத்து பாகங்களாக்கி அதில் இரண்டு பாகங்களை ருத்ரதேவரிடம் வைத்தான். இந்திர-காமர்களிடம் ஒன்றரைக் குணத்தையும், பத்து இந்திரிய அபிமானிகளிடம் ஆளுக்கு ஒன்றையும் வைத்தான். மற்ற எல்லா ஜீவர்களிடத்திலும் ஒரு குணத்தை வைத்தான். மீதமுள்ள நான்கரைக் குணங்களை கலி முதலான தைத்யர்களிடம் வைத்தான். மீதமிருந்த இரண்டை மூன்று பாகமாக்கி ஒன்றை மஹாலக்ஷ்மி தேவிக்கு அளித்து, இரண்டைத் தனக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டான். இது விஷ்ணு ரகசியத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தன் ஸ்வதந்த்ர குணங்களை ஜீவர்களிடம் வைத்து அவர்களால் கர்மங்களைச் செய்வித்து, தேவ-மானவ-அசுரர்களில் விகரிக்கிறான். கல்பத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீஹரி அவரவர் தகுதிக்கு (யோக்யதானுஸாரமாக) ஏற்ப அவர்களின் கதியை ஏற்படுத்துவான்.

மூவரொளகி³த்த³வர கர்மவ
தா விகாரவ கை³ஸத³லெ க
ல்பாவஸானகெ கொடு³வனாயாஸ வரவர க³திய ||6

பாரபட்சமற்ற ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களின் தகுதி மற்றும் இயல்புகளுக்கு ஏற்ப காரியங்களைச் செய்வித்து, புலப்படாமல் இருந்து ஸ்ரீ, பூ மற்றும் துர்கா ஆகியோருடன் கூடி காரியங்களைச் செய்விப்பான். ஸ்ரீ, பூ மற்றும் துர்கா தேவியர் சாத்விக, ராஜஸ மற்றும் தாமஸ குணங்களுக்கு அபிமானிகள். பகவான் புண்ணிய-பாவம் ஆகிய இருவகை கர்மங்களையும் ஜீவர்களிடமிருந்து செய்விப்பதுடன், அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வான்.

இவ்விரண்டையும் ஸ்ரீஹரிக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்றனர். ஆனால் பக்தர்களின் புண்ணியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பாவத்தை நீக்குவதன் சிறப்பு என்னவென்றால், தன் பக்தர்களை நிந்திப்பவர்களின் புண்ணிய பலனைத் தன் பக்தர்களுக்கு அளித்து, பக்தர்களின் பாவத்தை நிந்தனை செய்யும் தகுதியற்றவர்களுக்கு மாற்றுவான். அதாவது, பகவானை நிந்திக்கும் அதே அளவு பாவம் தன் பக்தர்களை நிந்திப்பதாலும் உண்டாகும் என்றனர். பாவச் செயல்களைச் செய்பவர்களை நிந்திப்பதும், புண்ணியம் செய்தவர்களை வணங்குவதும் பாராட்டுவதும் சாஸ்திர சம்மதமாகும். சாதகன் தன்னை விட சிறந்தவர்களைப் புகழ்வதும், ஆதரிப்பதும், சிறந்த செயலாகப் பயனளிக்கும்.

இந்தி³ரேஷனு ப⁴க்தஜனரனு
நிந்தி³ஸுவ ரொளகி³ப்ப புண்யவ
தந்து³ தன்னவகீ³வ பாபக³ளவரி கு³ணிஸுவனு ||8

ஸ்ரீஹரி தன் ஸ்வதந்த்ரத்தைப் பிரித்து ப்ரஹ்மனிலிருந்து தொடங்கி கலி முதலான தைத்யர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் வழங்கியிருப்பது, ஜீவர்களின் தகுதிக்கேற்ப கர்மங்களைச் செய்வித்து, அதிலிருந்து உண்டான புண்ணிய பாவங்களைத் தகுதிக்கு ஏற்ப. உண்பித்து, அதற்கேற்ப சுகதுக்கங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவே ஆகும். கருணைக்கடலான ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களுக்கு புண்ணிய பாவங்களை பகிர்ந்தளித்து பாதுகாப்பான். இதனால் பகவானுக்கு எந்தக் கர்ம லேபமும் (வினைப் பற்றும்) இராது. எல்லாவற்றிற்கும் அதீதனான ஸ்ரீஹரிக்கு தோஷத்தின் வாசனையும் படியாது.

குளத்திலேயே இருந்தாலும் தாமரை இலைக்கு அந்த நீரின் பற்று இல்லாதது போல என்று சொல்லியுள்ளனர். இவ்வாறு இருந்து பகவான் ஜீவர்களுக்கு அவரவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப கர்மங்களைச் செய்வித்து பலன்களை கொடுப்பதுதான் செய்த ஸ்வதந்த்ரப் பகிர்வின் செயல் அல்லது நோக்கம் என்று அறிய வேண்டும்.

சூரியனுக்கு இருளும், மலைக்குக் குளிர், வெயில், மழை ஆகியவை எப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாதோ, அப்படியே பகவானுக்கு புண்ணிய-பாவங்களின் பற்று இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஸ்ரீஹரி பற்றற்றவனாகவும், மாற்றமற்றவனாகவும் (நிர்விகாரியாகவும்) இருக்கிறான். கடலில் அபாரமான நீர்

இருந்தாலும், பாத்திரத்திற்கு ஏற்ப நிரப்புவது போல, ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப புண்ணிய-பாவங்களின் பலன்களை வழங்குவான். இவ்வாறு தேவாசுரர்களுக்கு என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். 'ப்ரதி பிம்பரொளு தானிர்து யோக்யதெ யந்தெ பலவீவ'.

பிருகு முனிவர் இந்திரத்யும்ன அரசனுக்குச் சொன்னதை விஷ்ணு ரகசியத்தில் தெரிவித்தபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் உச்சரித்துள்ளனர். அதனுடன், ஆவலுடன் ஏற்றுக்கொள்வதாக விஞ்ஞாபனை செய்துள்ளனர். ஸ்ரீஹரி எப்போதும் தன் பக்தர்களை ரக்ஷிக்காமல் இருக்க மாட்டான். கருணாசாகரன், காரணமின்றி உதவுபவன் (அநிமித்தோபகாரி), ஆபத்பாந்தவன் என்று முடிவுரை (உபஸம்ஹாரம்) செய்துள்ளனர்.

வீத[4]ய விஷ்வேஷ விதி[4]பித
மாதுலாந்தக மத்[4]வவல்லப[4]
பூ[4]த பா[4]வனனந்த[1] பா[4]ஸ்கர தேஜ மஹராஜ |
கௌ[3]தமர மட[3]தி[3]யனு காய்த[3] அ
நாத[2]ரக்ஷக கு[3]ருதம ஜக[3]
ன்னாத[2]விட்டல தன்ன நம்பி[3]த3 ப[4]குதரனு பொரெவ ||15

17. ஸ்வதந்த்ர விபஜன ஸந்தி

முந்தைய ஸந்தியில் குறிப்பிட்டது போல், பகவான் ஸ்வதந்த்ரமானவர். ஸர்வோத்தமனாக, ஸர்வ நியாமகனாக இருக்கிறார். ரமா, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் போன்றவர்கள் இவருடைய சேவகர்கள். இந்த மகாவிஷ்ணுவின் குணங்கள் அனந்தமானவை. தன்னிடமுள்ள அனந்தமான ஸ்வதந்த்ரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை மட்டும் ரமா, ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்குக் கருணையுடன் வழங்கி, அவர்களிடம் நெருக்கமாக இருந்து செயல்களைச் செய்ய வைக்கிறார். அதற்கேற்ப பலன்களை அளித்து, ஸ்ருஷ்டிக்காக ஜீவர்களைப் பாதுகாக்கும் ரீதி, நீதி, கர்மங்களை செய்யும் விதானங்கள், ஸ்வதந்த்ரம் மற்றும் ஸ்வதந்த்ரமின்மையின் தனித்துவங்கள், ஜீவர்களிடம் இருக்க வேண்டிய தீக்ஷை, ஜீவர்களின் கடமைகள், பகவானின் மேன்மை ஆகியவற்றுடன் பக்தர்கள் மீதான ஸ்ரீஹரியின் கருணை போன்ற விவரங்கள் இதில் உள்ளன.

காருணிக ஹரி தன்னொளிப்ப அ
பார ஸ்வாதந்த்ரிய கு[3]ணதி[3] நா
நூரு தெகெ[3]து[3] ஸபாத[3] ஆரொந்த[3]தி[4]க அரவத்து |
நாரிகி[3]த்து த்[3]வி ஷோடஷாதி[4]க
ணூரு பாத[3]த்ரயவ தன்ன ஷ
ரீரதொ[3]ளகீ[3]பரி விபா[3]க[3]வ மாட்[3]த[3] த்ரிபதா[3]ஹ்வ ||1

முதல் மூன்று பாடல்களில், தாஸர் ஸ்ரீஹரி தன்னிடமுள்ள அனந்தமான குணங்களில் நானூறு குண ஸ்வதந்த்ரத்தை தேவர், மானிடர் மற்றும் அசுரர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்த விவரங்களைக் கொடுத்துள்ளார். (முன்னர் குறிப்பிட்டது போல், பகவானின் ஸ்வதந்த்ர தானம் என்பது ஜீவன்களில் ஸ்ரீஹரியின் ஸான்னித்யம். அம்ஶங்களால் இருந்து, த்வந்த்வ செயல்களைச் செய்து, தகுந்த பலன்களை அளிப்பார். ஸ்ரீஹரி தனது ஸ்வதந்த்ரம் முதலான குணங்களைப் பிரித்து வைத்திருப்பதை இவ்வாறு காணலாம். இந்த விஷயங்கள் விஷ்ணு ரகசியத்தில் கூறப்பட்டதைப் போலவே உள்ளன.)

ஸ்ரீஹரி தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டது	132.75
ஸ்ரீஹரியின் மனைவி ரமாதேவியிடம்	67.25
சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவரிடம்	52.00
வாயுதேவரிடம்	48.00
ருத்ரதேவரிடம்	20.00
இந்திரன், காமனிடம்	15.00
தத்வாபிமானி தேவதைகளிடம் (மற்றவர்கள்)	10.00
மற்ற ஜீவர்களிடம் (ஸாத்விகர்)	10.00
கலி முதலான எல்லா அசுரர்களிடமும்	45.00
மொத்தம்	**400 குணங்கள்**

ஒரு அரசன் தனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அமைச்சர்களுக்குத் தனது நிர்வாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்துப் பணிகளைச் செய்வது போல, கவிஞர்களால் (தாஸர்களால்) போற்றப்படும் ஸ்ரீஹரி, தனது சேவகர்களான தேவர், மானிடர், மற்றும் தானவர்களிடம் தனது ஸ்வதந்த்ர குணங்களை வைத்து, செயல்களைச் செய்து, அதன் பலன்களை வழங்குவார். கருணைக் கடலான ஸ்ரீஹரி, 'சுபுஜ' என்ற பெயரில் பகைவர்களின் புண்ணியத்தை எடுத்துத் தனது பக்தர்களுக்குப் பகிர்ந்து அவர்களைச் சுகப்படுத்துவார்.

இங்கு ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களின் இயல்புக்கு ஏற்ப புண்ணிய, பாவ மற்றும் மிஸ்ர கர்த்ருத்வ சக்திகளுக்கு ஏற்ப கர்ம பலன்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பார். ஸ்ரீஹரியை க்ஞானம், பக்தி போன்றவற்றின் மூலம் ஆராதித்து வந்தால், அந்த பகவந்தனின் அருளால் சுகமும், ஶாந்தியும், வளர்ச்சியும் உண்டாகும்; சுக்லபட்சத்தில் சந்திரனின் ஒளி பிரகாசிப்பதைப் போல.

பகவானுக்கு உரியதும், உரியதல்லாததுமான செய்யப்பட்ட கர்மங்களை 'கிருஷ்ணார்ப்பணம்' என்று சமர்ப்பித்தால், ஸ்ரீஹரி அதை ஏற்றுக்கொண்டு, தனது இல்லத்தில் வைத்து ஆனந்தப்படுவார்.

பகவான் அன்னதன் - ஜீவர்களுக்கு அன்னம் அளிப்பவன்,
அன்னாதன் - அன்னத்தை உண்பவன்,
அன்னம் - அன்னம் என்ற பெயரில் அன்ன ரூபியாக இருக்கிறார்.

இவ்வாறு முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஸ்ரீஹரி, அந்தந்தப் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு, ஜீவர்களுக்குள் இருந்து, அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்விப்பார். ஜீவர்களைப் பாதுகாப்பவராக, எப்போதும் நற்கர்மங்களால் அர்ச்சிக்கும், க்ஞானத்துடன் பஜிக்கும் நல்லோர்களின் தீய செயல்கள் நற்கர்மங்களாக மாறி, தர்மம், அர்த்தம் போன்றவற்றை அளித்து, பலன் கொடுக்கும் என்று தெரிவித்துள்ளார். அதாவது, பகவானின் அருளால் நற்கர்மங்கள் என்று கருதப்பட்டு, புருஷார்த்தங்களை அளிக்கும். ஆபத்பாந்தவனான ஸ்ரீஹரி, தாயைப் போல வாஞ்சையுடன் தன்னைத் தியானிக்கும் பக்தர்களுக்கு எப்போதும் சுகத்தையே கொடுப்பார்.

அக^{3}ணிதாத்மனு தன்ன பாதா^{3}
ப்ஜக^{3}ள தே^{4}னிப ப^{4}க்தஜனரிகெ^{3}
ப்ரகடகனு தானாகி^{3} ஸௌக்^{2}யகளீவ ஸர்வத்ர ||11

ஸ்ரீஹரி லீலையால் உலகத்தைப் படைப்பது, ஒரு தோட்டக்காரன் நிலத்தில் விதைகளை விதைத்து, நீர் பாய்ச்சி, செடிகளைப் பாதுகாப்பதைப் போன்றது. பகவான் ஜீவர்களைப் படைத்து, அவரவர் தகுதிக்கேற்ப சாதனைகளைச் செய்ய வைத்து, அவர்களைக் காப்பார். தாஸர் ஒரு சிறந்த ப்ரமேயத்தைத் தெரிவிக்கிறார். ஜகத் ஜன்மாதிக்குக் காரணனாகி, ஸர்வோத்தமன், ஸ்வதந்த்ரன் எனப்படும் ஸ்ரீஹரியை விட்டுவிட்டு, பிற தேவதைகளை ஸர்வோத்தமன் என்று பூஜிப்பது சாஸ்திரத்திற்கு சம்மதமல்ல என்று தெரிவிக்கிறார் அப்படி பிற தெய்வங்களை பூஜிப்பவர்களை ப்ராமகர்கள் என்று அழைத்தார். ஜீவர்களின் தகுதி, சாதனைகளுக்குக் கிடைக்கும் பலன்களைப் பற்றி 'முக்ய', 'முக்யாமுக்ய' மற்றும் 'அமுக்ய' என்ற வேறுபாடுகளைத் தெரிவிக்கிறார்.

முக்கிய பலன் - மிகவும் ஸ்ரேஷ்டமான, நிரந்தரமான வைகுண்ட லோகம். இந்த முக்தி ஸ்தானம், ஜீவர்களின் ஸ்வரூபானந்தம் வெளிப்படும் ரூபமாக இருக்கிறது. இது ஜீவர்களின் லிங்க தேகம் அழிந்த பிறகு அடையும் இடமாகும். மறுபிறவி இல்லாத நிரந்தர ஆனந்த ஸ்தானம்.

முக்யாமுக்ய பலன் - மஹதாதி லோகங்கள். (இந்த லோகங்கள் மஹர்லோகம், ஜனோலோகம், தபோலோகம், ஸ்வர்கலோகம்). இவை நிரந்தரமற்ற லோகங்களாகும். பூலோகத்திலும் சுகமும், துக்கமும் கலந்தே இருக்கும்.

அமுக்ய பலன் - அமுக்ய லோக விஷயங்களின் சுகத்தைக் கொடுக்கும் மனித லோகம். இங்கு கேவல லௌகிக சுகம். இது தற்காலிகமானதாகும். நிரந்தரமற்ற சுகதுக்கங்களின் அனுபோகம் அளித்து பௌதிக சுகதுக்கம் எனப்படுகிறது.

இவ்வாறு தெரிவித்த தாஸர், முக்கிய பலனான மோக்ஷத்திற்காகத் தொடர் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறார். காரணம், பாரதீஷபிதனான ஸ்ரீஹரி என்றும் தன்னை சரணடைந்த பக்தர்களைக் கைவிடமாட்டார் என்றார்.

பகவான் தன்னை நம்பிய பக்தர்களுக்காக வேதவ்யாஸர் போன்ற ரூபங்களில் பாகவதம் போன்ற க்ரந்தங்களை இயற்றிக்கொடுத்து, தர்ம ஜாக்ருதியை ஏற்படுத்தி, அனேக தத்துவங்களை நிரூபித்து, நற்கர்மங்களைச் செய்வதன் பலனாக சந்தானம், ராஜ்ஜியம், செல்வம் போன்றவற்றின் பலன்களை உண்டாக்குகிறார். தாய் குழந்தைக்கு மருந்து கொடுக்கும்போது வெல்லத்தின் சுவையைக் காட்டுவதைப் போல, க்ஞானம், பக்தி, வைராக்கியமே மூலமாக இருந்தாலும், ஸ்ரீஹரி மற்ற லௌகிக ஆசைகளையும் தீர்த்து வைத்து, தர்ம காரியங்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறார். இது அவருடைய கருணையாகும். அதற்காகவே 'ரோசனார்த்தம் பலஸ்ருதி:' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தாஸர், நமது இந்த சம்ஸாரம் மிகவும் அஸாரமானது என்று நிரூபித்துள்ளார். தூரத்தில் உள்ள மலை பார்ப்பதற்கு மென்மையாகத் தோன்றும். ஆனால் அருகில் சென்றால், அங்கு பாம்பு, புலி போன்றவற்றின் பயம் இல்லாமல் இருக்காது. அதைப் போன்றதே இந்த சம்ஸாரம் என்றார். இதை அறிந்த க்ஞானிகள், இதிலிருந்து விலகிச் செல்லவும், கடக்கவும் ஸ்ரீஹரியையே ஆராதிப்பார்கள் என்றார்.

பகவானை ஆராதிக்கும் முன், மூலதத்வங்களை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்றார். காரணம், ஸ்ரீஹரியின் மேன்மையை, அதாவது ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரத்தை, அவரது ஜகத் ஜன்மாதி கர்த்ருத்வத்தை, அவர் குணபூர்ணனாக, ஸர்வதோஷதூர, ஸர்வநியாமக ஆகியவற்றை தெரியாமல் செய்யும் ஸாதனைகள் வீண் என்றார். காய வைக்காமல், பச்சை மண்பானையில் ஊற்றிய நீர் வழிந்து போவது போல இதுவும் வீண் என்றார்.

இரண்டு விதமான தீக்ஷைகள் உள்ளன. 'தீக்ஷா ஹி த்விவிதா ப்ரோக்தா பாஹ்யா ஆப்யந்தர பேதத:'

புற தீக்ஷை - கண்ணுக்குத் தெரியும் வகையில் தேகத்திற்கு லாஞ்சனாதிரூப, தாரணாதிகள், பாஹ்ய ஆசாராதிகள் (ஸித்தாந்தத்திற்கேற்ப) பின்பற்றுவது.

அந்தர தீக்ஷை - மனரீதியான தீக்ஷை, பக்தி வைராக்கியம் போன்றவற்றின் வடிவம், தத்துவங்களின் க்ஞானம் மற்றும் மன உறுதி, விஷ்ணு வைஷ்ணவ தீக்ஷை.

இவ்வாறாக, புற மற்றும் அக தீக்ஷைகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இவற்றை க்ஞானிகளிடமிருந்து அறிந்து தீக்ஷை பெறுவாயாக என்று ஆணையிட்டனர்.

ஹரியே ஸர்வோத்தம க்ஷராக்ஷர
புருஷபூஜிதபாத[3] ஜன்மா
த்[3]யரவிதூ[3]ர ஸுகா[2]த்ம ஸர்வக[3]னெந்து[3] ஸ்மரிஸுதிரு ||18

ஸ்வரமணனாக, ஆப்தகாமனான ஸ்ரீஹரிக்கு வேண்டும், வேண்டாதவை என்ற பேச்சுகளே இல்லை. நியாயம்-அநியாயம் என்ற தர்ம-அதர்மங்களும் இல்லை. எல்லையற்ற குணங்கள் நிறைந்தவராகவும், பாரபட்சமற்றவராகவும் இருக்கும் ஸ்ரீஹரிக்கு, வெறுப்பு-பொறாமை போன்ற தோஷங்கள் இல்லை. பிறப்பு-இறப்பு, ஆதி-அந்தம் இல்லாதவருக்கு, தாய்-தந்தையும் இல்லை.

ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்திரனான ஸ்ரீஹரி ஸர்வநியாமகன், உலகைப் படைத்தவன். இவ்வாறு முழுமையாக அறிவதே மானஸ தீக்ஷையாகும். இப்படி அறிந்தவனை பகவான் பிறவிக்கடலையே கடக்க வைப்பார் என்றனர். இப்படியே அறிவுறுத்தி, மந்தனாக இருந்தாலும் கோபிசந்தனம், ஸ்ரீமுத்திரைகளைத் தரித்து, கழுத்தில் ஸ்ரீதுளசி, பத்மாக்ஷி மாலைகளை அணிந்து, புற தீட்சை உடையவனாகி, பகவானின் குணங்களைப் பாட, ஸ்வாமியான ஸ்ரீஹரி,-

கந்த[4]ரத[3] மத்[4]யத[3]லி த[4]ரிஸி மு
குந்த ஸ்ரீ பூ[4]ரமண த்ரிஜக[3]
த்வந்த்[3]ய ஸர்வஸ்வாமி மமகுலதெ[3]ய்வ எனெ பொரெவ ||20

மனிதன் தன் இளமையின் செருக்காலும், பணத்தின் செருக்காலும் தனக்கு சமமானவர் யார் என்று பெருமையடித்து, நானே தலைவன் என்ற மாயையில் சிக்குவான். பிறக்கும்போது இல்லாத, இறந்த பிறகு இல்லாத இந்தச் செல்வம் நிலையற்றது என்பதை அறியாமல் இருப்பதே அவனது அழிவுக்குக் காரணம். ஜீவர்களின் ஸ்வாதந்த்ர்யமின்மை நிரந்தரமானது என்ற உண்மையை அறிந்துகொள் என்றனர். ஸ்ரீஹரியே எல்லாவற்றிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமானவர்.

ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் போன்றோரும் ஈசனின் தாஸர்களே. இதை அறியாமல் 'ஸோஹம்' (அவனே நான்) என்ற உபாசனை ஒருபோதும் கரையேற்றாது என்று கூறி, 'தாஸோஹம்' (நான் அவனது அடிமை) என்று செய்யும் உபாசனையே கரையேற்றும் என்று அறிவுறுத்தினர். ஏனெனில், மனிதன் துன்பத்திற்கு ஆளாகும்போது, அதிலிருந்து ஏன் தன்னால் விடுபட முடியவில்லை? என்று கேள்வி எழுப்பியுள்ளனர். அதற்கு சாஸ்திரம் 'தாஸ்யமேவ பரோ தர்மஹ தாஸ்யமேவ பரம் ஹிதம்'

தாஸர் ஸ்ரீஹரியின் சிறப்பான குணங்களை விளக்கும்போது, அவரது மூன்று உலகங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கும் தன்மை, அனைத்தையும் ஆளும் தன்மை, நிலைநிறுத்தும் தன்மை, வசப்படுத்தும் தன்மை, ஈஸ்வரத்தன்மை போன்ற குணங்களுக்கு ஒருபோதும் குறைவு ஏற்படாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். எல்லா குணங்களும் ஒரே மாதிரியாக எல்லா காலத்திலும் இருக்கக்கூடியவை என்று தெரிவித்தனர். அவ்வாறே, ஜீவர்களின் அடிமைத்தனமும் நிரந்தரமாக இருக்கும் என்பதை அறிய வேண்டும்.

மகாலட்சுமி 'பகபகெய நூதனவ காணுவளு' என்பது போல, ஸ்ரீஹரி நித்ய நூதனமானவர் (எப்போதும் புதியவர்). விகாரமற்றவர், ஓங்காரத்தால் அறியப்படுபவர், எழுத்துக்களின் வெளிப்பாட்டிற்குக் காரணமானவர், சொல்லுருவானவர், மனோமயன், ஆனந்தமயன் பல வடிவங்களில் ஜீவர்களுக்குள் இருந்து எல்லாவற்றையும் செய்து, செய்விப்பவன் அவனே ஆவான். ஜீவர்களின் தகுதி மற்றும் கர்மத்திற்கேற்ப அவரவர் நிலைகளைக் கற்பிப்பவனும் அவனே ஆவான் என்ற தத்துவங்களை விளக்கியுள்ளனர்.

ஸ்ருதிக[3]ளாதன மாது விமல
ஸ்ம்ருதிக[3]ளாதன ஷிக்ஷெ ஜீவ
ப்ரததி ப்ரக்ருதிக[3]ளெரடு[3] ப்ரதிமெக[3]ளெனிஸி கொளுதிஹவு ।

யாராலும் இயற்றப்படாத (அபௌருஷேயமான) வேத வாக்கியங்கள் அவனது சொற்களாகும். தூய சாஸ்திர நூல்கள் அவனது செய்திகளும் கட்டளைகளும் ஆகும். உயிர்-ஜட ப்ரக்ருதி அவனது ப்ரதிமைகள். செய்யும் கர்மங்கள் அவனது பூஜை எனப்படும். இவ்வாறு சிந்தித்து, நினைத்துக்கொண்டு ஒருபோதும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) கேட்காதே என்று உபதேசித்தனர். அரசன் தன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியும் சேவகர்களின் சேவைக்கு ஏற்ப ஊதியம் வழங்குவது போல, பிரபுவான ஸ்ரீஹரி தன் குணங்களைப் புகழ்ந்து சேவிக்கும் பக்தர்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகமாக வைத்து சந்தோஷப்படுத்துவார்.

ஹரி பக்தர்கள் கிருஷ்ணார்ப்பண புத்தியுடன் செய்யும் வேலைகளும் கர்மங்களும் புண்ணியமானவை எனப்படும். இந்த அறிவு இல்லாமல் பாவிகள் செய்யும் புண்ணிய கர்மமும் பாவம் என்றே கருதப்படும். அறிவுபூர்வமாகச் செய்யும் கர்மங்கள் நல்ல பலனுக்குக் காரணமாகும் என்றனர்.

இந்த நல்லறிவைப் பெறுவதற்கு எப்போதும் நல்லோரைச் சார்ந்திருக்க, 'கோவிதர மனெமனெ களலி ஸஞ்சரிஸு சாஸ்த்ரசிரவணகோஸுகதி'' என்ற செய்தியை அளித்துள்ளனர். ஒருபோதும் தீயோரின் தொடர்பை வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று எச்சரித்தனர். இந்த சம்ஸாரச் சக்கரத்தில் வீழ்வதற்குக் காரணமான காரக (செய்பவன்), க்ரியா (செயல்), த்ரவ்ய (பொருள்) மயக்கங்களே காரணம் என்று தத்துவங்களை விளக்குகின்றனர்.
காரக மயக்கம் - நானே செய்பவன் என்ற அகங்காரத்தால், நானே எல்லாவற்றையும் செய்கிறேன் என்ற மாயை; க்ஞானேந்திரியங்களால் ஆகும் செயல்கள் என்னுடையது என்ற மயக்கம்.

க்ரியா மயக்கம் - கர்மேந்திரியங்களால் ஆகும் கர்மங்கள் எல்லாம் என்னால்தான் ஆயின என்ற மாயை. இதுவும் நானே செய்பவன் என்ற அகங்காரமே ஆகும்.

த்ரவ்ய மயக்கம் - இருக்கும் செல்வம், பணம், உடல் போன்றவை, மனைவி, மக்கள், பொருட்கள் எல்லாம் என்னுடையது, எனது நற்கதிக்குக் காரணம் என்ற அகங்காரம்.

வாழ்க்கையில் காரக அபிமானம் (நானே அறிந்தவன்), க்ரியா அபிமானம் (நானே எல்லா கர்மங்களையும் செய்பவன்), த்ரவ்ய அபிமானம் (பணம், உடல் போன்ற பொருட்கள் என்னுடையதே) என்றெல்லாம் நினைத்து நடந்துகொள்ளும் தீய அபிமானங்கள் உயிருக்கே கேடு என்றனர்.

இவைகள் க்ஞானேந்திரியங்கள் மற்றும் கர்மேந்திரியங்களின் 'நானே செய்பவன்' என்ற அகங்காரங்களாகும். இவற்றை முழுமையாகத் துறந்து, ஸ்ரீஹரியில் எப்போதும் ஈடுபட்டு, உயர்வடையும் வழியை அடைய வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டனர்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் முக்கிய காரணம், எல்லா நிலைகளிலும் ஜீவனின் ஸ்வாதந்த்ர்யமின்மையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பதே ஆகும். மனிதன் நான்கு நிலைகளிலும் தனது ஸ்வாதந்த்ர்யமின்மையை எப்போதும் அனுபவித்து வந்தாலும், இந்த புரிதல் ஏன் இல்லை என்று கேள்வி எழுப்பினர்.

ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸர் உண்மையான விஷயங்களை விளக்குகிறார். இந்த ஹரிகதாமிருதஸார நூல் வெறும் யுக்தியால் கூறப்பட்ட வார்த்தைகள் அல்ல. இது ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதிகளில் கூறப்பட்ட வார்த்தைகளாகும்.

மாத[4]வன கு[3]ணபேள்வ ப்ராக்ருத
வாத[3]ரெயு ஸரி கே[1]ளி பரமா
ஹ்லாத[3] ப[3]ட[3]தி[3]ப்பரெ நிரந்தர ப[3]ல்ல கோவித[3]ரு ||34
இந்த ப்ராக்ருத கிரந்தத்தின் யோக்யதை அறியாத யாரோ ஒரு சம்ஸ்கிருத பண்டிதர், இது பேசுமொழியில் இயற்றப்பட்டது என்றுவிட்டால், இதன் யோக்யதையை அறிந்த க்ஞானிகள், இதில் இருக்கும் பகவன் மகிமைகளைக் கேட்டு, மகிழாமல் இருப்பார்களோ? பேசுமொழியே ஒதுக்கத்தக்கது

என்று எந்த க்ஞானிகளும் இதுவரை சொன்னதில்லை. ஆகையால், பகவத் குணங்களையே பேசும் கிரந்தம் பேசுமொழியில் இருந்தாலும் அதனை ஒதுக்கக்கூடாது. பகவன் மகிமையை சொல்லாத எந்த கிரந்தமும், அது சமஸ்கிருதமே ஆனாலும், போற்றத்தக்கதல்ல என்பது கருத்து.

வேத[3]சாஸ்திர ஸயுக்தி க்[3]ரந்த[2]க[3]
ளோதி[3] கேள்த[3]வனல்ல ஸந்தத
ஸாது[4]க[3]ள ஸஹவாஸ ஸல்லாபக[3]ளு மொத[3]லில்ல ।
மோத[3] தீர்த்தா[2]ர்யர மதா1னுக[3]
ராத[3]வர கருணத[3]லி பேள்தெ[3] ர
மாத[4]வ ஜகன்னாத[2]விட்டல திளிஸிது[3]த[3]ரொளகெ[3] ||37

வேதம் முதலான சாஸ்திர கிரந்தங்கள் ஆகட்டும், தந்த்ர கிரந்தங்கள் ஆகட்டும், நான் படித்தவனோ, கேட்டவனோ அல்ல. அல்லது அத்தகைய கற்றறிந்த க்ஞானிகளின் பழக்கத்தில் இருந்து இத்தகைய சத்விஷயங்களை கேட்டவனும் அல்ல. அப்படியெனில், இத்தகைய கவித்துவம் வந்தது எப்படி என்றால், ஸ்ரீமத்வமதத்தை பின்பற்றுபவர்களின் கருணா பலத்தினால், ஸ்ரீஜகன்னாதவிட்டலன் எனக்குள் இருந்து சொன்னதையே சொல்லியிருக்கிறேன்.

18. பிம்போபாசனா ஸந்தி

(பிம்பாபரோக்ஷ ஸந்தி/ பிம்ப ப்ரகரண ஸந்தி)

இந்த உலகத்தைப் படைத்த ஸ்வதந்த்ரனான பகவானே எல்லா ஜீவர்களுக்கும் பிம்பம். ஜீவர்கள் அவனுடைய ப்ரதிபிம்பங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது ஒப்புமை மட்டுமே. ப்ரதிபிம்பங்களாகக் கருதப்படும் உயிரினங்கள் எல்லா வகையிலும் பிம்பத்திற்கு அடிபணிந்தவை. நான்கு வகையான ஜீவர்களுக்கு பகவானின் பிம்ப ரூபங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஓங்காரத்தில் உள்ள நாதம், பிந்து போன்றவற்றின் விவரங்கள். ஸ்ரீஹரியின் புருஷ ரூபத்தின் செயல்பாடு, நாஂநாஹ்வய ரூபம் மற்றும் விஸ்வாதி ரூபங்களின் விவரங்கள், ஆஹித ப்ரதிமைகளின் விவரங்கள் மற்றும் ஜீவர்களில் ஸ்ரீஹரியின் பல்வேறு வ்யாபாரங்கள், சதுஷ்பாத் ரூபத்தின் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீஹரியின் அதிஷ்டானங்களின் சித்தரிப்பு மற்றும் பஜிக்கும் முறை போன்றவை, மற்றும் ஸ்ரீஹரி மூன்று வகையான ஜீவர்களுக்கு பலன் கொடுக்கும் விதம் மற்றும் பகவானின் மகிமையின் வர்ணனையும் வந்துள்ளது. இறுதியில் ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் பலஸ்துதி இருக்கிறது.

முக்தபி^{3}ம்ப^{3}னு துரிய ஜீவ
ந்முக்தபி^{3}ம்ப^{3}னு விஷ்வ ப^{4}வஸம்
ஸக்தபி^{3}ம்ப^{3}னு தைஜஸனு அஸ்ருஜ்யரிகெ^{3} ப்ராக்^{3}ஞ |
ஷக்தனாத^{3}ரு ஸரியே ஸர்வோ
த்ரிக்த மஹிமனு து^{3}க்க^{2} ஸுக^{2}க^{3}ள
வ்யக்த மாடு^{3}தலிப்ப கல்பாந்த்யத^{3}லி ப^{3}ப்பரிகெ^{3} ||1

சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ளபடி ஸ்ரீஹரி எல்லா ஜீவர்களுக்கும் பிம்பம். இதில் முக்தர்களுக்கு துரிய ரூபத்திலும், ஜீவன்முக்தர்களுக்கு விஸ்வ நாமத்திலும், சம்ஸாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு தைஜஸன் பிம்பமாகவும், அஸ்பஷ்ட அதாவது ஸ்ருஷ்டிக்கு வராதவர்களுக்கு ப்ராஜ்ஞன் பிம்பமாகவும் இருக்கிறான். ஸ்ருஷ்டிக்கு வராத ஜீவர்கள் என்றால் பகவானின் முஷ்டி ஸ்ருஷ்டி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
ஸ்ரீஹரி அன்ன (அன்னநாமகன்), அன்னாத (அன்னம் உண்பவன்), அன்னத (ஜீவர்களுக்கு அன்னம் கொடுப்பவன்) ஆகிய நாமங்களால் அழைக்கப்படுகிறான். குறிப்பாக அன்னநாமகன் ப்ராஜ்ஞன் என்றும், ப்ரக்ருதியின் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் அன்னாதநாமகன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குள் தைஜஸ ரூபத்திலும், அன்னதனாக ஸ்ரீஹரி விஸ்வநாமகனாகவும் இருக்கிறான். பேதமற்ற ஸ்ரீஹரி இந்த நாமங்களால் 'தனக்குள் தானே ரமிப்பான்' என்றார்கள். உபநிஷத்தில் அன்ன, அன்னத மற்றும் அன்னாத என்ற மூன்று பகவத் ரூபங்கள் ஓங்காரத்தின் அ, உ, ம களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் மூர்த்திகள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஸ்ரீஹரி இந்த சேதன ப்ரக்ருதியில் அன்னாத ரூபத்திலும், ப்ரஹ்ம சிவ ரூபங்களால் அன்னநாமகனாகவும், மஹாவிஷ்ணு ஜீவர்களுக்கு அன்னம் கொடுத்து ஆனந்தப்படுத்துவான்.

பரமாத்மன் ப்ரணவத்தில் அதாவது 'ஓம்' என்னும் எழுத்தில் இருக்கும் அகார, உகார, மகாரங்களில், நாத, பிந்து, கோஷ நாமகனாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், போஜனாதி ஶப்தங்களில் இருக்கிறான் என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

* போஜன ஶப்தத்தில் நாத ரூபியான பரமாத்மனை,
* அன்ன உதகங்களில் பிந்து நாமகனை
* சாஸ்திரங்களின் வாதத்தில் கோஷ நாமகனை,
* ஜடராக்னியில் ஶாந்த ரூபியை
* வேத அத்யயனம் செய்யும்போது வரும் ஒலியில், மற்றும், மக்கள், அண்ணன் தம்பியர், உற்றார் உறவினர் ஆகியோரில் அதிஶாந்த நாமகனை அறிந்து, அனைத்து காலங்களிலும், இவ்விதமாக பாத கமலங்களை சிந்திக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

அபௌருஷேயமான வேத ராசியால் ப்ரதிபாதிக்கப் படுபவனாகவும், வேதாபிமானியான மஹாலக்ஷ்மி தேவியாலும் முழுமையாக உபாசனை செய்ய முடியாத குண பூர்ணனும், குணத்ரய வர்ஜிதனும், தன்னுள் வைத்திருக்கும் அனந்த ப்ரஹ்மாண்டத்திலிருந்து வேறுபட்டவனும் என ஸ்ருதி ப்ரதிபாத்யன் என்று வர்ணிப்பதோடு, ஸ்ரீஹரியின் புருஷ ரூப த்ரயங்களின் விவரங்களை இரண்டு பத்யங்களால் கூறுகிறார்கள்.

விஷ்டோऽஸ்துத்தீணி ரூபாணி புருஷஸ்ய மஹாத்மன: |
ப்ரதமம் மஹத: த்விதீயம் த்வண்டஸம்ஸ்திதம் |
த்ருதீயம் ப்ராணினாம் தேஹே தானி ஜ்ஞாத்வா விமுச்யதே |

புருஷ ரூப த்ரயங்களான மஹத்தத்துவத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்த புருஷ ரூபம், ப்ரஹ்மாண்டத்திற்குள் நிலைத்த வைராஜ புருஷ ரூபம் மற்றும் க்ஷராக்ஷர புருஷர்களுக்குள் எல்லா ஜீவர்களின் இதயத்திலும் உள்ள புருஷ ரூபங்கள். முறையாக சத் புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனாகவும், ஸ்திரீ புருஷர்களில் நிலைத்து தன்மாத்ரைகளையும் இந்திரியங்களையும் உருவாக்கி போஷிப்பவனாகவும், சரீரத்தின் இதயத்தில் லக்ஷ்மியுடன் கூட நிலைத்து ஜீவர்களுக்கு ஆசை, லோபம், அஞ்ஞானம், மதம், மத்ஸரம், மோகம், பசி, மகிழ்ச்சி, நித்திரை, ஸ்வப்னம், பிறப்பு-இறப்பு, பாப-புண்ணியம், ஜயாபஜயம் போன்ற த்வந்த்வங்களை ஏற்படுத்துவான்.

பகவான் ஜீவனை இந்த சம்ஸாரத்திற்கு கொண்டு வரும் முறையை கூறுகிறார்கள். த்ரிகுணாத்மகமான இந்த தேகத்தை ஸ்ரீவாஸுதேவன் அவரவர் கர்மானுஸாரம், இந்த சம்ஸாரத்திற்கு கொண்டு வந்து மோகத்தை ஏற்படுத்துவான், கவசம் போன்ற லிங்க தேகத்தில் உள்ள ஜீவன் சுகதுக்கங்கள் கலந்த சம்ஸாரம் என்ற சக்கரத்தில் சுழலும்படி செய்வான். ஜீவர்களின் ஸ்வரூப யோக்கியதைக்கு ஏற்ப கர்மங்களை செய்விப்பான், ஸ்ரவண மனனம் போன்ற கர்மங்களைச் செய்யும் சாத்வீகர்களுக்கு சாதனைகளைச் செய்வித்து மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பான். இதையே தாஸர்கள் "ஸம்ஸ்ரவண மனன மாள்வரிகெ மோசகனெனிஸுதிப்ப" என்றார்கள். புருஷ ரூப ஸ்ரீஹரி 'ஸாமன' என்ற பெயரில் புருஷ ஸ்திரீகளுக்குள் நிலைத்திருக்கிறான். இந்த ரூபத்தை பக்தி பூர்வமாக பஜித்து ஸ்வோத்தமர்களை சந்தோஷப்படுத்துங்கள் என்றார்கள்.
இவ்வாறே ஸ்ரீஹரி ப்ரதிமைகள் போன்றவற்றில் "அனமன" என்ற ரூபத்தில் சந்நிஹிதனாக இருக்கிறான் என்று அறிந்து பஜித்தால் அபரோக்ஷ க்ஞானத்தையே கொடுக்கும். சாதகன் இந்த தேகத்தில் நிலைத்திருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் பலவிதமான அனேக ரூபங்களை ஒன்றே என்றும், நிர்தோஷ ஸ்வரூபனாகவும், அஸ்வதந்த்ரன், ஸர்வவ்யாபி, ஸர்வநியாமகன், குணபூர்ணன் என்றும் சிந்தித்து ஸத்கதி அடைய கட்டளையிட்டார்கள்.

இந்த ப்ரக்ருதி மூன்று பரிச்சேதங்களை (அடுக்குகளை) ஸத்வம், ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் என கொண்டுள்ளது. இதில் ஸ்ரீஹரி விஸ்வ, தைஜஸ மற்றும் ப்ராஜ்ஞ ரூபத்தை தரித்து நிலைத்திருக்கிறான் (லிங்க தேகத்தில் இருப்பதாக). ஆத்மா, அந்தராத்மா மற்றும் பரமாத்மா என்ற ரூபங்களால், மூன்று ஈஷணங்களான தாரேஷணை (பத்னி மோகம்), புத்ரேஷணை (புத்ர மோகம்) மற்றும் வித்தேஷணை (தன மோகம்) ஆகியவற்றில் நிலைத்திருக்கிறான். சுருசி (காந்தி) உள்ள க்ஞானாத்ம ரூபத்தில் ஜீவர்களின் ஸ்வரூபத்திலும், துரிய நாமத்தில் (சாக்ஷி ரூபம்) வாஸுதேவன் இருக்கிறான். இந்த ரூபம் முக்தி அளிக்கும் ரூபமாகும். இந்த ரூபங்களை நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் உத்தமகதி ப்ராப்தி என்றார்கள்.

ப்ரஹ்மாண்டத்தின் ஜட மற்றும் சேதனங்களில் ஸ்ரீஹரி நிலைத்து எந்த ஆயாசமும் இல்லாமல் க்ரம மற்றும் வ்யுத்க்ரம (விஹித-அவிஹித)ங்களால் ஜீவர்களிடம் கர்மங்களை செய்விப்பான். பகவான் அபராதங்களை க்ஷமிப்பதால் 'க்ஷமா' என்றும், க்ஷமைக்குத் தகுதியானவர்களுக்கு ப்ரியமானவன் என்பதால் 'க்ஷாமன்' என்றும், க்ஷமையை ப்ரேரிப்பதால் 'ஸமீஹனன்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். அசுரர்களால் 'அஹம், மம' என்றும் சுரர்களால் 'நாஹம், நமம' என்றும் ஸ்ரீஹரி உபாசனை செய்வித்து காப்பாற்றுவான்.

க்ஷம க்ஷாம ஸமீஹனாஹ்வய
ஸுமனஸாஸுர ஔளகெ[3] நமம
மம அஹம் எந்தி[3] உபாஸனெகெ[3]ய்வ ப்ராந்தத[3]லி ||12
இந்த உலகம் ஸ்ரீஹரியின் வசிப்பிடம் (ஈசாவாஸ்யம்). நித்யமான ப்ரக்ருதி ஸ்ரீஹரியின் ப்ரதிமை போன்றது. நித்ய சந்நிதானம் கொண்ட பகவான் 'வாஸவாகிஹ நித்ய ஸாளக்ராமதோபாதி', ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரி அனந்த ஜீவர்களுக்குள் இருந்து தானே ஜீவர்களால் கர்மங்களைச் செய்து செய்விக்கும் அநாதபந்து, பக்தவத்சலனான ஸ்ரீஹரி அனந்த நாமங்களால் அழைக்கப்படுபவன், தன் பக்தர்கள் சமர்ப்பிக்கும் கர்மபலனை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுவித்து ரக்ஷிப்பான்.

உலகில் காணப்படும் எல்லா பொருட்களும் (தேகம், வீடு, மனைவி-மக்கள், உலோகம்-கட்டை, மண்-கல் போன்றவை) ஸ்ரீஹரியின் 'ஆஹித' ப்ரதிமைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பகவான் நமக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று அறிந்து ஸர்வ ஶப்த வாச்யனான ஸ்ரீஹரியை 'மோஹகொளகாகதலெ பூஜிஸு ஸர்வ நாமகன' என்றார்கள். இது மட்டுமின்றி, ஜீவர்கள் ஸ்ரீஹரிக்கு சேதன ப்ரதிமைகள் என்றும் அறிய வேண்டும். எல்லோருக்குள்ளும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி எல்லா வ்யாபாரங்களையும் செய்விப்பான், விஷயங்களை உண்டு உண்பிப்பான். அதனால் நிர்ப்பயனாக இரு என்று அபயம் அளித்தார்கள். சதுஷ்பாத் (ஸ்ரீஹரியின் மூன்று பாதங்கள் விண்ணிலும் மற்றொரு பாதம் பூமியிலும்) என்று அழைக்கப்படும் பகவான் க்ஞானிகளால் பூஜிக்கப்படுகிறான். இந்த ரூப ஸ்ரீஹரியை பக்தவத்சலன், ஸர்வாந்தராத்மன் என்று ஸ்மரித்து ஆனந்திப்பாய் என்றார்கள். பகவானை சேவிப்பது எவ்வளவு முக்கியமோ, க்ஞானிகளை வணங்குவதும் அவ்வளவு முக்கியம் என்றார்கள். ஏனெனில் இவர்கள் பகவத் பக்தர்கள், மேலும் இவர்களால் நமக்கு க்ஞானத்துடன் ஆயுள், வித்தை, கீர்த்தி மற்றும் பலம் போன்றவை விருத்தியடையும்.

அபிவாதநஶீலஸ்ய நித்யம் வ்ருத்தோபஸேவின: |
சத்வாரி தஸ்ய வர்தன்தே ஆயுர்வித்யாயஶோபலம் ||
-மனுஸ்ம்ருதி
பகவானின் விசேஷ சந்நிதானம் உள்ள ப்ரதிமைகள் (ரூபங்கள்) இரண்டு வகை என்றார்கள். ஸாங்கேதிக மற்றும் ஆரோபித ப்ரதிமைகள் என்று. ஸாங்கேதிக ப்ரதிமைகள் - ராமகிருஷ்ணாதி கிருதக ஆக்ருதிகள் (ஜடப் பொருட்கள்). ஆரோபித ப்ரதிமைகள் - ஸ்வயம்வ்யக்த, உத்பவாதி கல்பித ரூபங்கள். (இவற்றில் பகவானின் விசேஷ சந்நிதானம் இருக்கும்)

ஸுபௌருஷ - ஸப்ததாதுக - ஸ்வர்ணம், ரஜதம், பித்தளை, தாமிரம், வெண்கலம், இரும்பு, துத்தநாகம், உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட ப்ரதிமைகள்.

ஸாங்கேதிக/ஆரோபித - தைரியம் (மனோநிச்சயம்), சௌரியம் (பராக்ரமம்), ஔதார்யம் (கொடைத்தன்மை), சாதுர்யம், பேச்சு, மானம், சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை, நீதி-நியாயம், ப்ராஹ்மணன், பஞ்சபூதங்கள், புத்தி முதலியன.

சேதன ப்ரதிமைகள் :-
ஜங்கமம் (ஜீவர்களில்) - அம்ருத, சாஸ்வத (பிம்ப ரூபி ஸ்ரீஹரி)
ஸ்தாவர ஜீவர்கள் - ஸ்தாணு (அஜித, அனந்த நாமகன்) - ஜடப் பொருட்களில்.

தாஸர்கள் அஜிதாதி அனந்த ரூபங்களின் உபாசனையைக் கூறுகிறார்கள். ஸ்ரீஹரி ஜீவராசிகளுக்குள் அம்ருத நாமத்திலும் சாஸ்வத நாமத்திலும் இருக்கிறான். ஜடப் பொருட்களில் ஸ்தாணு நாமத்தில் அஜிதன், அனந்தன் என்று அழைக்கப்பட்டு நிலைத்திருக்கிறான். விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமங்கள், அனந்த நாமங்களைக் கொண்டிருக்கிறான்.

மற்றொரு விசேஷத்தைக் கூறுகிறார்கள். ஸ்ரீவிஷ்ணு பூஜைக்காக நிஷித்த கர்மங்களால் தனம் முதலியவற்றை சம்பாதிப்பது சத்புண்ணியகரமானது என்றும், வயிற்றுப்பாட்டிற்காக செய்யும் சத்கர்மாச்சரணையும் நிஷித்த கர்மாச்சரணை என்று கருதப்பட்டு மீண்டும் ஜன்மங்கள் எடுத்து வருவான். எப்போதும் யாருடைய ஆஸ்ரயத்தையும் சாராத ஸ்ரீஹரி எல்லோருக்குள்ளும் இருந்து காப்பாற்றுவான். ஜீவர்களை மோகத்திற்குள்ளாக்குவான் தன் ராமகிருஷ்ணாதி ரூபங்களால். யானை தன் குட்டிகளுக்கு தும்பிக்கையால் ஊட்டி தானும் உண்பது போல, ஸ்ரீஹரி தன்னை நம்பிய பக்தர்களுக்கும் உண்டு உண்பிப்பான். மூன்று லோகாதிபதியான ஸ்ரீஹரியை ப்ரார்த்திக்க, தன் பக்தர்கள் இருக்குமிடத்திற்கு ஓடிவந்து ரக்ஷிப்பான், இவ்வாறே ஸ்ரீஹரி பவரோகஹரனாக இருக்கிறான். நிஷ்காம கர்மத்தால் பஜிக்கும் பக்தர்களுக்கு பந்துக்களைப் போல ஸர்வ காமனைகளையும் நிறைவேற்றிப் பாதுகாப்பான், தாஸர்கள் த்ருஷ்டாந்த பூர்வமாக இவ்வாறு இருக்கச் சொன்னார்கள்.

ஏனு கொட்டுது புஞ்ஜிஸுத ம-
த்தானெயந்ததி ஸஞ்சரிஸு ம-
தேனு பேடதெ பஜிஸுதிரு அவனம்ப்ரிகமலங்கள || என்று.

பகவான் மூன்று விதமான ஜீவர்களுக்கு பலன் கொடுக்கும் விதத்தைக் கூறுகிறார்கள்.

பேடதலே கொடுதிப்ப ஸுரரிகெ
பேடிதரே கொடுதிஹனு நரரிகெ
பேடி பளலுவ தைத்யரிகெ கொடநொம்மெ புருஷார்த்த ||

இது ஸ்ரீஹரியை ஸர்வாத்மனாக நம்பிய, நம்பாதவர்களின் கர்மபலனில் உள்ள வேற்றுமையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மற்றொரு த்ருஷ்டாந்தத்தில் சூரியனின் கிரணங்களைப் போல என்றார்கள். எப்படி சூரியனின் கிரணங்கள் அந்தந்த பொருட்களுக்கு ஏற்ப நிழலைக் காட்டுகிறதோ, அப்படியே இந்த உலகில் ஸங்கர்ஷண ரூபி ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களின் யோக்கியதை, சாதனைகளுக்கு ஏற்ப பலன்களைக் கொடுப்பான்.

ஸ்ரீஹரியின் மகிமையை வர்ணிக்கிறார்கள். தன் லீலைகளால் உலகின் ஸூத்ரதாரனாகி எல்லோரிடமும் இருந்து தானே ஸேவ்ய-ஸேவகனாகி ஜீவர்களின் யோக்யதைக்கு ஏற்ப சாதனைகளை செய்விக்கும் மாயாரமணனான வாஸுதேவன், எல்லோருக்குள்ளும் இருந்து ஸேவ்யனும், ஸேவகனும் தானே என்று சொல்லும்படி சாஸ்வதனாகி சரணாகத வத்சலனாக இருக்கிறான். பிம்பரூபியான பகவானின் குணகானம் செய்கிறார்கள்.

இந்த ஸந்தியில் தாஸர்கள் விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமத்திலுள்ள அநேக நாமங்களைப் பயன்படுத்தி ஸ்ரீஹரி அனந்த ஶப்த வாச்யன் என்று ப்ரதிபாதித்திருக்கிறார்கள். அநேக ரூபங்களின் மகிமையை விசேஷமான முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். எல்லா சேதனர்களுக்கும் பிம்ப ரூபியான பகவானின் பரத்துவம் ரமா ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அகோசரம், அப்ரமேயம் என்பது, அநேக ரூபங்களில் இருந்து ஜீவர்களைக் காப்பாற்றும் விதத்தைப் ப்ரதிபலித்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய பிரபுவை க்ஞானிகளிடமிருந்து அறிந்து யோக்கியதைக்கு ஏற்ப உபாசிப்பது சஜ்ஜனர்களின் கடமையாகும். தாஸர் இந்த ஸந்தியை முடிக்கும்போது, இந்த கிரந்தம் சாதகர்களுக்கு பரம்பரையாக முமுக்ஷுக்களுக்கு விரும்பத்தக்கதாகவும், தாரகமானதாகவும் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

கோ[3]பீ[4]ய ப[4]வாந்த[4] காரகெ
தீ[3]ப ஒத[3]க[3]லு ஸகலஸுக[2]ஸத[3]
நோபரிக[3]ருஹ வெனிஸுதலிப்பது[3] ஹரிகதா[2]ம்ருதவு ।
கோ[3]பதி ஜக[3]ன்னாத[2]விட்ட[2]ல ஸ
மீபத[3]லி நெலெஸித்து[3] ப[4]க்தர
நாபவர்க[3]ர மாடு[3]வனு மஹது[3]க்க ப[4]வதி[3]ந்த[3] ||31

இந்த கிரந்தம் சம்ஸாரம் என்ற இருளுக்கு தீபங்களைப் போன்றது என்றார்கள். சுகத்தின் உப்பரிகை (மேல்மாடம்) போன்றது. ஸ்ரீஜகன்னாதவிட்டலன் பக்தர்களின் துக்க பயம் முதலியவற்றை நீக்கி முக்தி அடையச் செய்வான். பகவானின் மகிமையே அம்ருதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த அம்ருதத்தைப் பரிமாறுபவன் அவனே. ஸ்ரீஹரியைக் காணும் க்ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திப்பது நம்முடையது.

19. ஸ்தோத்திர பிரகரண ஸந்தி
(கர்ம விமோசன ஸந்தி)

பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் 'ந ஹி கச்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத்' இந்தப் ப்ரக்ருதிக்கு வந்த ஒவ்வொருவரும் ஒரு கணம் கூட கர்மம் செய்யாமல் இருக்க முடியாது என்று கூறியுள்ளார். ஆகையால், கர்மங்களுக்கு ஏற்றவாறு புண்ணிய பாவங்கள், பிறவிகள், சுக துக்கங்கள், சம்ஸாரம் ஆகியவை பிரிக்க முடியாத அங்கங்களாகும். இந்த கர்மங்களிலும் நித்ய, நைமித்திக மற்றும் காம்ய கர்மங்கள் என்று மூன்று வகை உண்டு. இந்த கர்மங்களை ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப செய்பவனும், செய்விப்பவனும் அந்த பகவானே. கர்ம விமோசனனும் ஸ்ரீஹரியே. இது அவனது ஸாக்ஷாத்காரத்தினால் ஆகக்கூடியது. இந்த ஸாக்ஷாத்காரம் பகவானின் அனுக்கிரகத்தினால் (அத்யர்த்த பிரசாதம்) மட்டுமே கிடைக்கும். நிஷ்காம கர்ம ஆசரணை யதார்த்த க்ஞானத்துடன் இருந்தால், ஸ்ரீஹரியின் அனுக்கிரகத்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்பதே தத்துவம்.

தாஸர் இந்த ஸந்தியில் கர்ம விமோசனத்திற்கு உதவும் சாதனைகளைப் பற்றி, பகவானின் கார்ய காரண ரூபங்களை, ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப பலன்களை வழங்கும் விவரங்களை அளித்துள்ளார். ஸ்வகர்மாசரணையைப் பற்றி கூறும்போது, பந்தம் மற்றும் மோக்ஷம் அளிக்கும் ஸகாம, நிஷ்காம கர்மங்களைப் பற்றிய விவேகத்தையும், ஸ்ரீஹரியின் தரிசனத்தால் ஸஞ்சித, ஆகாமி கர்மங்களிலிருந்து விமுக்தி கிடைக்கும் என்றும் கூறியுள்ளார். ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை விரிவாக வர்ணித்துள்ளார். பக்தர்களுக்கு வசமாகி ஸ்ரீஹரி அருளும் விதமும், அகிலார்த்தங்களையும் வழங்கும் தன்மையும் அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ப்ரஹ்ம ஜிஞ்ஞாசையே விதி என்று ஆணையிட்டு, அதனால் பகவான் 'கோவத்ஸ த்வனிகொதகுவ தெரதி' அருள்வான் என்று கூறியுள்ளார். ஸ்ரீஹரி பக்தியில்லாதவர்களுக்கு அவ்வளவு தூரம் என்றும் கூறியுள்ளார். பகவானின் மகிமையை வர்ணித்து இந்த ஸந்தியை முடித்துள்ளார்.

மூல நாராயணனு மாயா
லோலனந்தா வதார நாமக
வ்யாலரூப ஜயாரமணனாவேஷ னெனிஸுவனு |
லீலெகை[3]வானந்த சேதன
ஜாலதொ[3]ளு ப்ரத்[4]யும்ன பி[3]ரம்மா
ண்ட[3]லயத[3] ஒளஹொரகு[3] நெலெஸிஹ ஷாந்தி அனிருத்[3]த[4] 1

நாராயணன் - ஸ்ரீலக்ஷ்மீரமணன், மூலரூபி மஹாவிஷ்ணு.
வாஸுதேவன் - மாயாபதி, அனந்த அவதாரியாகி அனந்த நாமன்.
ஸங்கர்ஷணன் - ஜயாபதி, சேஷனில் ஆவேஶம், ஜீவர்களில் ஆவிஷ்டரூபம்.
ப்ரத்யும்னன் - க்ருதிபதி, அனந்த சேதனர்களில் இருந்து லீலைகள் செய்யும் ரூபம்.
அநிருத்தன் - ஶாந்திபதி, ப்ரஹ்மாண்டத்தின் உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருப்பவன்.

ப்ரஹ்மாண்டத்தின் சகல காரியங்களுக்கும் இந்த ஐந்து ரூபங்களே முக்கிய காரணமாகும். இந்த பஞ்சரூபங்கள் 24 தத்வங்களின் அபிமானி தேவதைகளிலும், ஜீவர்களிலும் இருந்து மொத்தம் 25 ரூபங்களாகின்றன. இந்த ஐந்து காரண ரூபங்களும் சேர்த்து 30 (25+5) ரூபங்கள் ஆகின்றன. பகவானின் ரூபங்களில் பரஸ்பரம் பேதம் என்பது இல்லை. ஸ்ரீஹரி ஸ்வகத பேதமற்றவர்.

இவ்வாறிருந்து பகவான் ஜீவர்களை 'ஸ்வோதர தொளிட்டெல்லர்ன ஸந்தெய்ப ஸர்வஜ்ஞ' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ரமா, ப்ரஹ்மா, ருத்ராதியோரால் பூஜிக்கப்படும் ஸ்ரீஹரி, கார்யம், காரணம் மற்றும் கர்த்தா என்ற மூன்று நிலைகளிலும் ஜீவர்களில் ஸ்வேச்சையாக இருந்து விகரித்து எல்லா சேதனர்களுக்கும் ப்ரேரகனாக இருக்கிறான் (கபில ரூபத்தில் என்று கூறப்பட்டுள்ளது). தனது சாமர்த்தியத்தால் தேவர்களை ரக்ஷித்தும், தைத்யர்களை தண்டித்தும் இருக்கிறான்.
ஸ்ரீஹரி ஆகாயத்தைப் போல ஸர்வ வ்யாபியாக இருக்கிறான் (14 லோகங்களிலும்). இங்கு குறிப்பாக வ்யாப்த (அநிருத்த ரூபத்தில்), ஆவேஶ (ஸங்கர்ஷண ரூபத்தில் ஸமஸ்த ஜீவர்களிலும்), அவதார (வாஸுதேவ ரூபத்தில் அனந்த அவதாரி), அந்தராத்மக (ப்ரத்யும்ன ரூபத்தில் ஜீவர்களில் அந்தஸ்த). இவ்வாறிருந்து ஸர்வத்ர வ்யாப்தன் எனப்படுகிறான். நாசமற்றவனாய் எல்லோரையும் ரக்ஷிக்கிறான். இவ்வாறிருந்து

பகவான், கட்டையும் கல்லும் வேறாக இருந்தாலும் உள்ளிருக்கும் அக்னி பேதமில்லாமல் ஒன்றாக இருப்பது போல, ஸ்ரீஹரி காரணம் மற்றும் காரியங்களில் அந்தர்யாமியாக இருந்து அந்த நாமங்களால் அழைக்கப்பட்டு, அகோசரனாக ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப வ்யாபாரங்களை நடத்தி பலன்களைக் கொடுக்கிறான்.

நிர்மமன் (மமகாரம் இல்லாதவன்), நிராமயன் (தோஷமற்றவன்), நிராஶ்ரயன் (ஸ்வதந்த்ரமானவன்), தர்மவித் (தர்மம் அறிந்தவன்), தர்மாத்மா (தர்மஸ்வரூபி), தர்மக (சத்தர்மம்) போன்ற ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களின் கர்ம (விஹித கர்ம) மற்றும் விகர்ம (நிஷித்த கர்ம) ஆகியவற்றால் உண்டான நற்பலன்களையும், தீயபலன்களையும் ஜீவர்களால் செய்ய வைத்து, உண்டு உண்பிக்கிறான். ஈடு இணையற்ற ஸ்ரீஹரி இந்த ஜகத்தை நடத்துகிறான். ஜீவர்களின் குணங்களுக்கு (தகுதிக்கு) ஏற்ப கர்ம பலன்களைக் கொடுக்கிறான். இதை அறியாதவன் என்ன செய்தாலும் என்ன பயன் என்று கூறுவர். ஸர்வகர்த்தா என்ற தத்துவத்தை அறியாமல் எதை ஆசரித்தாலும் அது வீணே என்று கூறியுள்ளார்.

ஹரிபதாப்[3]ஜக[3]ள
பு[3]த்[3]தி[4]பூர்வக ப[4]ஜிஸத[3]வகெ[3] வி
ருத்[3]த[4] வெனிஸுவுவெல்ல கர்ம ஸ
ம்ருத்[3]தி[4]க[3]ளு து[3]க்க[2]வனெ கொடுதிஹவத[4]ம ஜீவரிகெ[3] ||9

ஸ்ரீஹரியை புத்திபூர்வமாக பஜிக்காத அதமர்களுக்கு கர்ம-சம்பத்துக்கள் நிஷித்தமாகி துக்கத்தையே கொடுக்கும். மது பாத்திரத்தை கங்கையில் முக்கி எடுத்தால் அது சுத்தமாகுமா, ஆகாது. அதற்காக தாஸர் தீர்மானித்து கூறினார்.
ப[4]க்திபூர்வகவாகி[3] முக்தா
முக்த நிய்யாமகன ஸர்வோ
த்ரிக்த மஹிமெக[3]ளனவரத கொண்டா[3]டு[3] மரெயத[3]லெ ।

ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கு சம்மதமான முறையில், ஸ்ரீஹரியின் ஆணை என்று கருதி கர்மங்களை ஆசரிப்பதே ஸார்த்தக மற்றும் விஹித கர்மம் என்று கூறியுள்ளார். பகவான் 'ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்' என்றவாறு, ஸ்வகர்மாசரணையை சிறிதளவேனும் (அதில் தோஷம் இருந்தாலும் சரி) செய்தால், ஸ்ரீஹரி காப்பான் என்ற வார்த்தையைக் கூறினார். மேலும், புண்ணிய பாவங்கள் ஒட்டாது என்றும் கூறினார். ஸ்ரீஹரி சுகத்தை அளிப்பான் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டினார். இவ்வாறே ஸ்ரீஹரியின் குணகானம் செய்து வாழ்ந்தால் அவன் காக்கமாட்டானா என்பர். கருணாமயியாகி ஆபத்பாந்தவனானவன் ஸ்துதிக்கு மகிழ்வான், அருள்வான், தன் தரிசனத்தை அளிப்பான், காப்பது நிச்சயம் என்றார். நிஷ்காம கர்மத்திற்கு கிடைக்கும் பலன் இதுதான் –

லோபவாத[3]ரு ஸரியெ கர்மஜ
பாப புண்யக[3]ளெரடு[3] நின்னனு
லேபிஸவு நிஷ்காமகனு நீனாகி[3] மாடு[3]திரெ ।

இவ்வாறு தொடர்ந்த தாஸர், சாதகனானவன் மமகாரத்தை விட்டு செய்த கர்ம-விகர்மங்களை (விஹித, நிஷித்த கர்மங்கள்) எப்போதும் சுதர்ம நாமக ஸ்ரீஹரிக்கு சமர்ப்பித்தால், கருணாமயியான பகவான் துர்புத்தியைக் கொடுக்காமல் தன் மந்திரத்தில் வைத்து காப்பான் என்றார். பக்தன் என்பவன் ஒருபோதும் அல்ப சுகத்திற்காக ஏங்க வேண்டாம் என்றார். கல்பவிருட்சமான ஸ்ரீஹரி ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் தன் ஸங்கல்பத்திற்கு ஏற்ப ஜீவர்களுக்கு உபாசனைக்குத் தகுந்தாற்போல் பலாபலன்களைக் கொடுப்பான்.

பகவானின் அபரோக்ஷ க்ஞானம் உண்டாவது என்பது ஸ்ரீஹரியின் தரிசன பாக்கியம் கிடைத்தது போல. இது பக்தியுடன், நிஷ்டையுடன் பஜித்தால் கிடைக்கக்கூடியது. அப்போது ஸஞ்சித மற்றும் ஆகாமி கர்மங்கள் நாசமடையும். ப்ராரப்தம் மட்டுமே அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். (ஸஞ்சிதம் - அபரோக்ஷ க்ஞானம் கிடைக்கும் வரையிலான ஸத்கர்ம, துஷ்கர்மங்கள். ஆகாமி - அபரோக்ஷம் கிடைத்த பின்னரான கர்மங்கள். ப்ராரப்தம் - இந்த ஜென்மத்தில் அனுபவிக்க வேண்டிய கர்மங்கள்.). பகவானின் அபரோக்ஷம் என்பது ஜீவனுக்கு ஸ்ரீஹரி மின்னலைப் போல தோன்றி குறிப்பிட்ட காலம் வரை தரிசனம் பெறுவதாகும். உரிய காலங்களில் ஆசரிப்பது, த்ரவ்யங்கள் மற்றும் உத்தம கர்மங்களால் புண்ணியம் சம்பாதிப்பது அல்பர்களின்

செயல் என்றால், தைலதாரை போல நிரந்தரமாக ஸ்ரீஹரியின் பாதசேவை, ஸ்துதிப்பது, க்ஞானபூர்வமான கர்மாசரணைகள் உத்தம உத்தாரத்தின் மார்க்கங்கள் ஆகும் என்றார். அற்புத மகிமையுள்ள ஸ்ரீஹரியின் பெருமையை ப்ரஹ்ம, ருத்ர, இந்திராதிகளாலும் முழுமையாக அறிய முடியாது. அகமயனான ஸ்ரீஹரியை 'ஹே லக்ஷ்மீரமண ஸந்தெயிஸெந்து ப்ரார்த்திபரதிபகுதியிந்த' என்று கூறியுள்ளார்.

தாஸர் எச்சரிக்கை வார்த்தைகளைக் கூறுகிறார். ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மியத்தை அறியாத அஞ்ஞானிகள், தாரதம்ய க்ஞானம் இல்லாமல் சௌர, சைவ போன்ற மதங்களைப் பின்பற்றி கெட்டுப் போவார்கள் என்றார். இது எப்படி என்றால், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் ஒரு தவளையின் மேல் அமர்ந்து கடலைக் கடப்பேன் என்பது போலாகும். ஹரியின் ஸர்வோத்தமத்துவத்தை அறியாத-ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களின் நிலை இதுவே என்றார். பகவானிடம் கேவலம் அற்பமான உலக சுகங்களைக் கேட்காமல், நிரந்தர சுகத்திற்காக அவனிடம் சரணடையச் சொன்னார். ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அளிப்பவன், காமதேனுவான ஸ்ரீஹரியின் கருணைக்கு பாத்திரமாகும்படி கூறுகிறார். உலக சுகத்தின் மீதுள்ள இச்சை கேலிக்குரியது என்றார். அது எப்படி என்றால், ராஜகுமாரனாக இருந்து கொண்டு ஒரு காசுக்காக கையேந்துவது போலவும், காமதேனுவின் முன்னால் நின்று கொண்டு சாணத்திற்காகக் கேட்பது போலவும் ஆகும் என்றார்.

பகவான் க்ஞானம், ஜ்ஞேயம் மற்றும் ஜ்ஞாதா என்ற நாமங்களால் புத்தி, ஶப்தாதி விஷயங்கள் மற்றும் அறிபவன் என அந்தந்த ஸ்தானங்களில் இருக்கிறான். இந்த நாமங்களால் அழைக்கப்படுகிறான். (க்ஞானம் - க்ஞானநாமகன், ப்ரஹ்மக்ஞானி; ஜ்ஞேயம் - அறியப்பட வேண்டியது, ஜ்ஞேயநாமகன் - பரப்ப்ரஹ்மம்; ஜ்ஞாதா - அறிந்து கொள்பவன்.) எப்போதும் சூரிய மண்டலத்தில் வசிக்கும் முனிகளின் ஹிருதய ஆகாஶத்தில் சந்திரனைப் போல வசிக்கிறான். ஸ்ரீஹரி தன் பக்தர்களுக்கு அருள்வது எப்படி என்றால், எல்லா கர்மங்களிலும் அவனை ஸ்மரித்து, அவனுக்கு சமர்ப்பித்து, அவனிடம் மனம் வைத்து நடப்பவர்களை, விதி நிஷேதங்களையும் கவனிக்காமல் தன் சேவை செய்யும் பக்தனை ஸ்ரீஹரி காப்பான். உதாரணத்திற்கு, உதயம் வரை வ்யாபித்திருக்கும் அமாவாசை, ஒரு ஜாமத்திற்குப் பிறகும் வ்யாபித்திருக்கும் பௌர்ணமி, ஸ்ரவண நட்சத்திரம் அபிஜித் மதியம் வரை இருந்தாலும் விஷ்ணு பஞ்சக விரதத்தை ஆசரிப்பது போல என்றார். இவ்வாறிருந்தால், 'பக்தரிகெ ஸர்வத பதிகனாகிஹ எல்ல காலதி பக்தவத்ஸலனு' என்று கூறியுள்ளார். இன்னொரு விஷயத்தைக் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறார், ஒருபோதும் அயோக்யர்களிடமிருந்து வந்த த்ரவ்யத்தை கண்ணெடுத்தும் பார்க்காதே என்று. இத்தகைய துஷ்டதனம், த்ரவ்யங்கள் ஒருபோதும் பகவத் ஆராதனைக்கு உகந்ததல்ல, மேலும் துஷ்பரிணாமங்கள் ஏற்படாமல் இருக்காது என்றார். கூடவே, நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகளையும் கூறுகிறார். லக்ஷ்மீரமணன், த்ரிககுத்தாமன், குணபூர்ணன், பாவனநாமன், தேவதேவோத்தமனான ஸ்ரீஹரி அன்பு பூர்வமாக தன்னை ஸ்துதிப்பவர்களுக்கு, மகிமைகளை அறிபவர்களுக்கு 'ஸுதாம கொலிதந்ததலி அகிளார்த்தகள கொடுதிப்ப' என்று கூறியுள்ளார்.

ஸாதகர்கள் நித்யமும் ப்ரஹ்ம ஜிஞ்ஞாசையை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறார். குழந்தையின் த்ருஷ்டாந்தத்தைப் போல, ஜகத்தின் தந்தை, தாய் எல்லாமும் ஆன ஸ்ரீஹரியைக் காண்பதற்காக ஆவலுடன் தேடுவார்கள். சாஸ்திர அத்யயனம் செய்து, பகவானின் பெருமையை அறிந்து, ஸ்ரீஹரியின் குணரூபங்களை சிந்தித்துக் கொண்டு, க்ஞானிகள் உற்சாகத்துடன் அவனைக் காண எப்போதும் சஞ்சரிப்பார்கள். இது ஜிஞ்ஞாசுக்களின் லக்ஷணமாகும். ஸ்ரீஹரி தன் பக்தர்களுக்கு அருளும் விதத்தைக் கூறுகிறார். பக்தியுடன், ஞானபூர்வமாக ஸ்ரீஹரியின் குணகானம் செய்து, அவனது மகிமைகளையும், ரூபலாவண்யங்களையும் நினைத்து, 'காப்பாற்று' என்று வேண்ட, பசு தன் கன்றின் குரலுக்கு ஓடிவருவது போல ஸ்ரீஹரி பக்தர்களிடம் வந்து காப்பான். இது பக்தவத்ஸலன், கருணாஸாகரனான ஸ்ரீஹரியின் மகிமையாகும். ஆனால் துராசாரிகளாகி ஸ்ரீஹரியின் த்வேஷிகளான தைத்யர்களுக்கு எப்போதும் தூரமாகவே இருந்து, காணக் கிடைக்காதவன் ஆகிறான். ஸ்ரீஹரி பக்தர்களுக்கு அருகில் என்றால், த்வேஷிகளுக்கு எப்போதும் தூரமே என்பது நித்ய சத்யமாகும். இதையே தாஸர்

ஸுரிக³ளிகெ³ ஸமீபக³ து³ரா
சாரிக³ளிகெ³ந்தெ³ந்து³ தூ³ரா
த்³தூ³ரதர து³ர்லபனெனிஸுவனு தை³த்யஸந்ததிகெ³ ।

இதுமட்டுமின்றி, அநிமித்தோபகாரியாகி, பக்தாதீனன் எனப்பட்டு, தன்னை ஸத்பக்தியுடன் நினைப்பவர்களின் ஸம்ஸாரம் என்ற மகா ஸமுத்திரத்தையே கடக்கச் செய்பவன்.

ஸாரிஸாரிகெ[3] நெனெவவர ஸம்
ஸாரவெம்ப[3] மஹோரக[3]கெ ஸ
ர்ப்பாரியெனிஸி ஸதா[3] ஸுஸௌக[2]யவனீவ ஸுஜனரிகெ[3] ||என்றார்.

ஸ்ரீதாஸரால் இயற்றப்பட்ட இந்த ஹரிகதாம்ருதஸார கிரந்தமே அமிர்தமாகும். இதில் பற்றுக்கொண்டால், பகவானிடம் அன்பு கொண்டு, ஸ்ரீஹரியின் கருணைக்கு பாத்திரமாகலாம் என்பர்.

ப[4]க்திபூர்வகவாகி[3] அன்ய ப்ர
ஸக்திக[3]ள நீடா[3]டி[3] பரமா
ஸக்தனாகி[3]ரு ஹரிகதா[2]ம்ருதபான விஷயத[3]லி ||31

தாஸர் ஸ்ரீஹரியின் அனேக அவதாரங்களையும், மகிமைகளையும் சிந்தித்து, ஸ்துதித்து, வர்ணிக்கிறார். ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரியைத் தவிர வேறு யாரும் ஸமர்த்தர்கள் இல்லை. ஆதலால், மற்ற சிந்தனைகளை விட்டு, ஹரிகதாம்ருதத்தைப் பருகி உத்தாரமடைய ஆணையிடுகிறார். மேலும், ஸ்ரீஹரி தன் பக்தர்களின் தோஷங்களைக் கணக்கிட மாட்டான் என்றார். அவன் கருணையாளன். பகவான் ஜீவர்களில் நிறைந்து வ்யாபித்து ஸர்வகாலமும் ரக்ஷிப்பான் என்பதை த்ருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகிறார் –

பெ[3]ல்லத[3]ச்சின பொம்பெ[3]யந்த[3]தி[3]
எல்லரொளகி[3]ருதிப்ப ஸ்ரீ பூ[4]
நல்ல இவகெ[3]ணையில்ல அப்ரதிமல்ல ஜக[3]க்கெல்ல ||33

அகோசரமாக பக்தர்களை ஸர்வகாலமும் காக்கும் ஸ்ரீஹரி, சகல சாஸ்திரங்களாலும் முக்கியமாக ப்ரதிபாத்யனாக இருக்கிறான். இவனை தகுதிக்கு ஏற்ப அறிந்து, விஹித கர்மங்களை ஆசரித்து, அவனிடம் சமர்ப்பித்து, அவனது அனுக்கிரகத்தைப் பெறுவதே ஜென்ம சாபல்யம், இதுவே வாழ்வின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும் என்று உபதேசித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணனை ஸ்மரித்து இந்த ஸந்தியை முடிக்கிறார்.

ஸ்ரீவிரிஞ்சாத்[3]யமர வந்தி[3]த
ஈ வஸுந்த[3]ரெயொளகெ[3] தே[3]வகி
தே[3]வி ஜடரதொ[3]ளவதரிஸித[3]னு அஜனு நரனந்தெ ।
ரேவதி ரமணனனுஜனு ஸ்வப
தா[3]வலம்பி[3]க[3]ளனு ஸலஹி தை[3]
த்யாவளிய ஸம்ஹரிஸித[3] ஜகன்னாத[2]விட்ட[2]லனு ||35

***

20. ஆரோஹண தாரதம்ய ஸந்தி

(ஆரோஹணானுக்ரமணீகா தாரதம்ய ஸந்தி)

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், 'தாரதம்யஜ்ஞான முக்தித்வாரவெனிபுது பக்தஜனரிகெ...' என்று சொன்னது ஸ்ரீமதாசார்யர் கூறிய இந்த கீழ்வரும் வசனத்தின் படியாகும்.

தாரதம்யம் ததோ ஜ்ஞேயம் ஸர்வோச்சத்வம் ஹரேஸ்ததா |
ஏதத்வினா ந கஸ்யாபி விமுக்தி: ஸ்யாத் கதஞ்சன || -ம.பா.தா.நி

தாஸர், ஸ்ருஷ்டிக்கு வந்த ஜீவன் நற்கதியை அடைய தாரதம்ய க்ஞானம் மிகவும் அவசியம் என்கிறார். காரணம், இந்த தேவதா தாரதம்யம் முக்தியிலும் இருக்கக்கூடியதாகும். புல் ஜீவனிலிருந்து தொடங்கி ப்ரஹ்மா வரை தாரதம்யம் இருப்பதை, முக்த மற்றும் அமுக்த ஜீவர்களில் தாரதம்யம் இருப்பதை சாஸ்திரங்கள் விவரமாக சொல்லியுள்ளன. இந்த விஷயத்தை தாஸர் இங்கே ஆரோஹண க்ரமத்தின் தாரதம்யத்தை அழகாக விளக்கியுள்ளார். சாண்டில்ய முனிவர்கள் தங்கள் சிஷ்யர்களுக்கு நிரூபித்த ஆரோஹண க்ரமத்தின் தாரதம்யத்தின் நிரூபணம் இதோ.

பக்தரெனிஸுவ திவ்யபுருஷர
உக்திலாலிஸி பேள முக்தா-
முக்த ஜீவர தாரதம்யவ முனிப ஷாண்டில்ய |

இந்த ஸந்தியில் உள்ள 19 பாடல்களில், 11 பாடல்களில் 32வது கக்ஷாவிலிருந்து 2வது கக்ஷா வரை உள்ளவர்களைச் சேகரித்து, 12ல் மஹாலக்ஷ்மியை வர்ணித்திருக்கிறார். பின்னர் 6 பாடல்களில் ஸர்வோத்தமன், ஸர்வநியாமகனான ஸ்ரீமந்நாராயணனின் மகிமைகளைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

ஸ்தா[2]வரர நோட[3]ல்கெ த்ருண க்ரிமி
ஜீவருத்தம க்ரிமிக[3]ளிந்த[3] அ
ஜாவி கோ[3] க[3]ஜ வ்யாக்[4]ர ஸிம்ஹக[3]ளிந்த[3] ஷூத்[3]ராதி[3] |
மூவருத்தம கர்மிகரு பூ[4]
தே[3]வருத்தம கர்மி நோட[3]லு
கோவிதோ[3]த்தம கவிக[3]ளிந்த[3]லி க்ஷிதிப ருத்தமரு ||1

தாஸர், புல் ஜீவன்களிலிருந்து தொடங்கி ப்ரஹ்மதேவர் வரை ஆரோஹண க்ரமத்தில் தேவதா தாரதம்யத்தை வர்ணித்து, பின்னர் மஹாலக்ஷ்மியின் மற்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணரின் அற்புதம், ஒப்பற்ற, அளவிட முடியாத ஸர்வோத்தமனின் மகிமைகளை வர்ணிக்கிறார். இங்கு கொடுக்கப்பட்ட ஜீவர்கள் யார் யாருக்குக் கீழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் என்பது பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்தடுத்து வருபவர்கள் உத்தமர்கள் எனப்படுவார்கள்.

பாடல் – 1 : கக்ஷா : 32

- **ஸ்தாவரர்கள்** - புல் ஜீவன்கள் (அசையாத ஜீவன்கள்)
- **கிருமிகள்** - (பாம்பு வரையிலான சிறிய ப்ராணிகள்) ஆடு, மாடு, பசு, யானை, புலி போன்றவை.
- **சூத்திரர், வைசியர், க்ஷத்திரியர்** (மனிதர்கள்)
- **ப்ராஹ்மணர்** (நற்கர்மங்களில் ஈடுபடுபவர்கள்) பூதேவர்
- மனுஷோத்தமர்கள் (க்ஞானிகள்)

(இங்கு மனிதர்கள் விஷ்ணு பக்தர்களாகவும் சாதக வர்க்கத்தினராகவும் உள்ளனர்).

ஸ்தாவர ஜீவன்களிலிருந்து சதுர்முக ப்ரஹ்மா வரை முக்திக்குத் தகுதியானவர்கள் உள்ளனர். ஆனால் முக்தியில் அவரவர் ஸ்வரூபத்திலேயே இருப்பார்கள். தாரதம்யம் இருக்கும். ஸ்தாவர ஜீவன்களை விட புல்-கிருமி ஜீவன்கள் உத்தமர்கள். இவர்களை விட நாற்கால் ப்ராணிகள். அவர்களை விட சூத்திராதிகள், அவர்களை விட க்ஷத்திரியர்கள், க்ஞான ஸ்ரேஷ்டர்களான ப்ராஹ்மணர்கள் பின்னர் உத்தமர்களாக இருப்பார்கள்.

பாடல் - 2 தரணிப (ராஜாக்கள்) - கக்ஷ 31
மனுஷ்ய கந்தர்வர்கள், தேவ கந்தர்வர்கள் - கக்ஷ 30
முனிவர்யர்கள் - கக்ஷ 29
அப்சரஸ் ஸ்த்ரீகள், சிர பித்ருக்கள் கக்ஷ – 28
பாடல் - 3
(அக்னி புத்திரர்களான) கோபிகா ஸ்த்ரீகள் - கக்ஷ 27

ராஜாக்களை விட நர-தேவ கந்தர்வர்கள் உத்தமர்கள். இவர்களை விட 100 எண்ணிக்கையில் குறைந்த நூறு கோடி முனிவர்கள், இவர்களுக்குச் சமமான அப்சரஸ் ஸ்த்ரீகள், அவர்களை விட சிர பித்ருக்கள் உத்தமர்கள்.

- 100 அப்சரஸ்கள்,
- தும்புரு முதலான 100 கந்தர்வர்கள்
- அக்னி புத்திரர்கள் (16,100 கிருஷ்ண பத்னிகள்)
- 110 ஆஜானஜ தேவதைகள்.

சிர பித்ருக்களை விட ரிஷிகள், தும்புரு முதலான கந்தர்வர்கள், ஊர்வசி முதலான அப்சரஸ்கள், இவ்வாறாக ஆஜானஜ தேவதைகள் உத்தமர்கள். 16,100 அக்னி புத்திரர்கள் (இவர்களே கிருஷ்ண பத்னிகள்) மேலானவர்கள்.

பாடல் - 4

- கோபிகா ஸ்த்ரீகள் (அக்னி புத்திரர்களுக்கு சமமானவர்கள்) - கக்ஷா 26
- புஷ்கர (கர்மாதிபதி) - கக்ஷா 26
- ஶனைஶ்வர (சூரிய புத்திரன்) - கக்ஷா 25
- உஷாதேவி (அஸ்வினி தேவதைகளின் பத்னி)
- புதன் (சந்திரனின் புத்திரன்) - கக்ஷா 24
- ஸ்வாஹாதேவி (அக்னியின் பத்னி) - கக்ஷா 23

இந்த அக்னி புத்திரர்கள் கோபிகா பெண்களுக்குச் சமமானவர்கள். இவர்களை விட புஷ்கரர், பின்னர் ஶனைஶ்வர உத்தமர்கள். இவர்களை விட உஷாதேவி, பின்னர் புதன், இவர்களுக்கு மேலே ஸ்வாஹாதேவி உத்தமள்.

பாடல் - 5

- ப்ரசித்தி பெறாத தேவதைகள் (அனாக்யாதர்கள்) - கக்ஷா 21
- பர்ஜன்ய (மேக அபிமானி) - கக்ஷா 20
- உஷாதேவி (அநிருத்தனின் பத்னி)
- கங்காதேவி (வருண பத்னி)
- சஞ்ஞா (சூரிய பத்னி)
- ரோஹிணி (சந்திரனின் பத்னி)
- 100 கர்மஜ தேவதைகள் - கக்ஷா 19

ஸ்வாஹாதேவியை விட அனாக்யாத தேவதைகள் உத்தமர்கள். பின்னர் அநிருத்தனின் பத்னி உஷா. இவர்களை விட கங்கா, சஞ்ஞா, ரோஹிணியர் உத்தமர்கள். இவர்களை விட உத்தமர்கள் 100 கர்மஜ தேவதைகள் (ராஜாக்கள்).

பாடல் - 6 - கக்ஷா 18
ராஜாக்கள் - ப்ருது, நகுஷன், ஶஶபிந்து, ப்ரியவ்ரதன்,
பரீக்ஷித், பலி, ஶம்பு, அற்புதம், வித்ருதி, நகுஷன் முதலியோர்.

- ஸ்வத்ருதி, திவஸ்பதி, சுசி, 7 - இந்திரர்கள்
- 7 – பித்ருக்கள், 8- கந்தர்வர்கள், 8 - அப்சரஸ்கள்,
- 11 - மனுக்கள், சுக்ராச்சாரியார் (தைத்யர்களின் குரு),
- ச்யவனர், உசத்யமுனி,

இவர்கள் அனைவரும் கர்மஜ தேவதைகளுக்குச் சமமானவர்கள்.

கர்மஜ தேவதைகளுக்கு சமமானவர்கள் சக்ரவர்த்திகளான ப்ருது, நகுஷன், பரீக்ஷித் முதலானோர். அதன் பிறகு பலி முதலான இந்திரர்கள், 7 பித்ருக்கள், 8 கந்தர்வர்கள், 8 ஸ்ரேஷ்ட அப்சரஸ்கள், 11 மனுக்கள், சுக்ராச்சாரியார், ச்யவனர் முதலிய முனிவர்கள் சமமானவர்கள்.

பாடல் - 7 - கக்ஷா 18

- குபேரன், விஷ்வக்ஸேனர், விநாயக, அஸ்வினி தேவதைகள்
- 85 சேஷசதஸ்தர்கள்
- சூரியன் (மித்ரன்), தாரை (பிருகஸ்பதி பத்னி), நிருதி - **கக்ஷா** 17
- ப்ரவாஹி (ப்ரவாஹ வாயு பத்னி)
- மரீசி, புலஸ்தியர், புலஹர், க்ரது, வஸிஷ்டர், அத்ரி – **கக்ஷா 16**
- அங்கீரஸ, ஸப்த ரிஷிகள் (சதுர்முக ப்ரஹ்ம புத்திரர்கள்)

குபேரன், விஷ்வக்ஸேனர், கணபதி, அஸ்வினி தேவதைகள் சமமானவர்கள் மற்றும் சேஷசதஸ்தர்கள். இவர்களை விடவும் உத்தமர்கள் சூரியன், தாரை முதலானவர்கள், அடுத்து வருபவர்கள் ப்ரஹ்மதேவரின் புத்திரர்களான ஸப்த ரிஷிகள்.

பாடல் – 8

- வைவஸ்வத மனு, விஸ்வாமித்ரர் - **கக்ஷா** 16
- அக்னி (ஸ்வாஹாபதி), ப்ருகுமுனி, ப்ரஸூதி (தக்ஷபத்னி) - **கக்ஷா** - 15

ஸப்த ரிஷிகளை விட விஸ்வாமித்ரர், வைவஸ்வத மனு உத்தமர்கள். இவர்களை விடவும் அக்னி, ப்ருகுமுனி, தக்ஷபத்னி ப்ரஸூதி உத்தமர்கள்.

பாடல் - 9

- நாரதர் (ச. ப்ரஹ்மரின் புத்திரர்கள்) - **கக்ஷா** - 14
- வருணதேவர் - **கக்ஷா** 13
- யமன், சந்திரன் (நட்சத்திராதிபதி), சூரியன் - **கக்ஷா** 12
- ஊதரூபாதேவி (ஸ்வாயம்புவ பத்னி)
- ப்ரவஹமாருத - 11
- அநிருத்தன் (காமபுத்திரன்), பிருகஸ்பதி குரு, (பிருகஸ்பதி)
- தக்ஷன், சசீ (இந்திர பத்னி) - **கக்ஷா** - 10
- ரதி (மன்மத பத்னி)

அக்னியை விட நாரதர் உத்தமர். இன்னும் மேலானவர்கள் வருணன், சந்திரன், சூரியன் போன்றவர்கள். அதற்கடுத்த உத்தமர்கள் ப்ரவஹவாயு, அநிருத்தன், பிருகஸ்பதி, ஸ்வாயம்புவ, தக்ஷன், சசீ, ரதி.

பாடல் - 10

- அஹங்காரிக ப்ராணன் - **கக்ஷா** 9
- இந்திரன், காம - **கக்ஷா** 8
- பார்வதி, வாருணி, சுபர்ணி – **கக்ஷா 7**
- கிருஷ்ண ஷண்மஹிஷியர் - 7

(ஜாம்பவதி, நீலா, மித்ரவிந்தை, காளிந்தி, லக்ஷணா, பத்ரா, இவர்களில் ஜாம்பவதி உத்தமள்)

மேற்கூறியவர்களை விட உத்தமர் அஹங்காரிக ப்ராணன். பின்னர் இந்திரகாமர்கள் ஸ்ரேஷ்டர்கள். பார்வதி, வாருணி, சௌபர்ணியர், அவர்களை விட உத்தமர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஆறு பட்டத்தரசிகள்.

பாடல் - 11

- கருடன், சேஷன், ருத்ரன் - **கக்ஷா** 6
- பாரதி, சரஸ்வதி - **கக்ஷா** 5
- வாயுதேவர், ச. ப்ரஹ்மர் - **கக்ஷா** 4, 3

- மஹாலக்ஷ்மீ - 2 (நாராயணனுக்கு தேஶ காலங்களில் சமமானவள். தேவோத்தமள் (விஷ்ணுவைத் தவிர))

ருத்ரன், சேஷன், கருடன் இன்னும் உத்தமர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களை விடவும் பாரதி, சரஸ்வதி ஸ்ரேஷ்டர்கள். இவர்களுக்கு மேலானவர்கள் வாயு, ப்ரஹ்மா. இவர்கள் எல்லோருக்கும் உத்தமள் நித்யமுக்தையான மஹாலக்ஷ்மி.

தாஸர் மஹாலக்ஷ்மி தேவியின் குணகானத்தைச் செய்கிறார். ப்ரஹ்ம, ருத்ர, இந்திராதிகளால் முழுமையாக அறிய முடியாத மஹா மகிமை கொண்டவள் ரமாதேவி, அநாதி நித்யையாக ஸ்ரீஹரியின் இதய மண்டபத்தில் சதா இருப்பவள். ப்ரஹ்மாண்டத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம் முதலியவற்றை அனாயாஸமாக செய்ய வல்லவளாக, ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அடுத்த தேவோத்தமள். ஜரா மரணமற்றவளாக தன் பதியான ஸ்ரீஹரியை ' ஸர்வ ஸ்வாமி, என் குரு' என்று ஸதா உபாசனை செய்யும் மஹா மகிமை கொண்டவள், சகல வேதங்களுக்கும் அபிமானியாக வேதங்களால் போற்றப்படுபவள்.

ப்ரளய காலத்திலும் ஸ்ரீ, பூ, துர்கா ரூபங்களில் தன் ஸ்வாமியான மஹாவிஷ்ணுவுடன் இருக்கும் தெய்வம். பகவானைப் போலவே அனந்த ரூபங்களை எடுத்துச் சேவை செய்யும் மனைவி, இத்தகைய மகிமை பொருந்தியவள் ஸ்ரீஹரியின் அனந்த குணங்களில் லேச மாத்திரம் அறிந்தவளாக, இன்னும் அறிந்து கொண்டே இருக்கிறாள். தேஶத: காலத: ஸமமாக ஸமானா ஸமமானவள் எனப்பட்டாலும், முழுமையாக குணங்களை அறியாதவள். ப்ரஹ்ம, ருத்ர, இந்திராதிகளால் சதா வணங்கப்படும் பாதங்களைக் கொண்டவளாக, ஸர்வ வ்யாபியாக இருக்கிறாள். இத்தகைய மஹாலக்ஷ்மி ஸதா தாஸானுதாஸியாக ஸ்ரீஹரியை எல்லா தேஶ காலங்களிலும் சேவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

தாஸர் இந்த ஒரு பாடலில் ஸ்ரீஹரியின் ஸர்வோத்தமத்வம் முதலான குணங்களைச் சேகரித்துக் கூறியிருப்பது இவ்வாறு உள்ளது –

ஸர்வதே[3]வோத்தமனு ஸர்வக[3]
ஸர்வகு[3]ண ஸம்பூர்ண ஸர்வத[3]
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸர்வாதா[4]ர ஸர்வாத்ம |
ஸர்வதோமுக[2] ஸர்வ நாமக
ஸர்வஜனஸம்பூஜ்ய ஷாஸ்வத
ஸர்வகாமத[3] ஸர்வஸாக்ஷிக[3] ஸர்வஜித்ஸர்வ ||15

இந்த ஆரோஹண தாரதம்ய ஸந்தியின் பாராயணம் முதலியவற்றின் பலனைச் சொல்கிறார்கள். யார் இந்த ஸந்தியின் பதங்களையும் பாடல்களையும் படிக்கிறார்களோ, எழுதிப் படிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஸர்வ தேவதா அந்தர்யாமியான ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹர் சகல அபீஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்வார். ஸமஸ்த துரிதங்களையும் நீக்குவார் என்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் பக்தி பூர்வமாகப் பாத ஆராதனை செய்பவர்களுக்கு அபிலாஷைகள் சித்திக்கும், நினைப்பவர்களுக்கு பவ ஸமுத்திரமே வற்றிவிடும் என்றனர். மேலும் 'காரணமெனிஸுவது ஜ்ஞானபக்திவிரக்தி ஸம்பதகே' என்றனர்.
ஸ்ரீஹரி, மூவகை ஜீவர்களிடமிருந்தும் அவர்களின் தகுதிகளுக்கு ஏற்ப புண்ணிய பாவங்களை வெளிப்படுத்தி, ஒரே விதமான அக்னி வெவ்வேறு விறகுகளின் வாசனையை வெவ்வேறு விதமாகக் காட்டுவது போலக் காப்பார் என்றனர்.

ஸ்ரீதாஸர் இந்த ஆரோஹண தாரதம்ய ஸந்தியை உபஸம்ஹாரம் செய்யும்போது ஸர்வோத்தமனான புருஷோத்தமன் எனப்பட்ட பகவானின் பல்வேறு குணங்களின் வைபவத்தையும் சமர்ப்பிக்கிறார்கள்.

ப[4]க்தவத்ஸல பா[4]க்யபுருஷ வி
விக்த விஷ்வாதா[4]ர ஸர்வோ
த்ரிக்த த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட து[3]ர்க[3]ம து[3]ர்விபா[4]க்ய ஸ்வஹி |
ஷக்த ஷாஷ்வத ஸகலவேதை[3]
கோக்த மானத[3] மான்ய மாத[4]வ
ஸுக்த ஸுக்ஷ்ம ஸ்துர[2]ல த்ரிஜக[3]ன்னாத[2]விட்ட[2]லனு ||19

21. ஆவேசாவதார ஸந்தி

(ப்ருஹத் தாரதம்ய ஸந்தி / அம்சாவதரண ஸந்தி)

ஸ்ரீமத் ஆனந்ததீர்த்தர், மோக்ஷ சாதனைக்கு ஸ்ரீஹரியின் ஸர்வோத்தமத்வ க்ஞானத்துடன், முழுமையான தாரதம்ய க்ஞானமும் மிகவும் அவசியம் என்று கூறுகிறார். இந்த விஷயங்களைப் பற்றி தமது ஸர்வமூல கிரந்தங்களில் பலவிதமாக விளக்கியுள்ளார்.

இந்த அனைத்து தத்வங்களின் முதிர்ந்த அறிவைக் கொண்ட ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், தமது தலைசிறந்த படைப்பான ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் சில ஸந்திகளில் தாரதம்ய விஷயங்களை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

இந்த ஸந்தியைத் தொடங்கும்போது, ஸ்ரீதாஸர், ஸ்ரீஹரி, மகாலட்சுமி, ப்ரஹ்மா, வாயு முதலான அனைத்து தேவதைகளின் அம்ஸம், ஆவேஸம் மற்றும் அவதாரங்களையும், அந்த மகாத்மாக்களின் குணமணிகளையும் ஸர்வ காலத்திலும் பக்தியுடன் நினைத்து, சிந்திக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டார். இதை யோக்யதைக்கேற்ப அறிந்து பின்பற்ற வேண்டுமென்று இந்த ஸந்தியில் 57 பத்யங்களின் மூலம் ஸ்ரீஹரியில் துவங்கி, கடைசி கக்ஷாவில் வரும் மனுஷ்யோத்தமர்கள் வரை, அவரவர் குணகர்மங்களை சுருக்கமாக சொல்லியிருக்கிறார்.

பத்யம்-தேவதை-(மூலரூபம்)	**கக்ஷா**	**குணவைஷம்யம்-(மேலே இருப்பவர்களை விட குறைவு)**
மகாவிஷ்ணு – 1,2	1	ஸர்வோத்தமன், ஸர்வநியாமகன்-குணஸம்பூர்ணன், ஸ்வதந்த்ரன்
மகாலக்ஷ்மி-3, 4	2	**ஸர்வோத்தமள், ஸமாஸமள், அனாதி நித்யள்**
ப்ரஹ்மா-வாயு-5, 8	3	ஒரு கோடி குணம் குறைந்தவர்கள்.-ருஜுக்கள், ஜீவோத்தமர்கள்
சரஸ்வதி-9, பாரதி-10	4	நூறு குணம் குறைந்தவர்கள், ருஜுக்கள்
சேஷன், கருடன், ருத்ரன் – 11, 12	5	நூறு குணம் குறைந்தவர்கள்
ஷண்மஹிஷியர்-12	6	ஐந்து குணம் குறைந்தவர்கள்
ஜாம்பவதி, நீலா,-பத்ரா, மித்ரவிந்தா,-காளிந்தி, லக்ஷணா		
சுபர்ணி, வாருணி, பார்வதி -13	7	பத்து குணம் குறைந்தவர்கள்
இந்திரன், காமன்-14	8	பத்து குணம் குறைந்தவர்கள்
அஹங்காரிக ப்ராணன்-15, 16	9	பத்து குணம் குறைந்தவர்கள்
அனிருத்தன், ரதி, சசி, பிருஹஸ்பதி, ஸ்வாயம்புவ-மனு, தக்ஷன் -17	10	பத்து குணம் குறைந்தவர்கள்

பிரவஹவாயு-18	11	ஐந்து குணம் குறைந்தவர்கள்
சூர்யன், சந்திரன்-யமதர்மன், சதரூபா-19	12	இரண்டு குணம் குறைந்தவர்கள்
வருணன்-20	13	3/8 குணம் குறைந்தவர்கள்
நாரதர்-21	14	சிறிது குறைந்தவர்கள்
அக்னி, பிருகு, பிரஹலாதன்-22	15	சிறிது குறைந்தவர்கள்
ஸப்த ரிஷிகள் 22 மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ்-புலஹ, க்ரது, வஸிஷ்ட-புலஸ்திய, விஸ்வாமித்ர, வைவஸ்வதமனு	16	சிறிது அதமர்கள்
மித்ர, நிரருதி, தாரா – 23, 24	17	
24. குபேரன், வினாயகன்,-அஸ்வினி தேவதைகள்-1. விஷ்வக்ஸேன, 2. த்ரோண வசு-3. த்ருவ வசு, 4. அர்க,-5. ப்ராணன்-6. த்யு, 7. விபாவசு (அக்னி என்ற வசு 15வது கக்ஷையில்)	18	

25, 26, 27 ஏகாதஶ ருத்ரர்கள்: 1. பவ, 2. பீம, 3. ரைவத, 4. விஜிரும்ப, 5. அஜைகபாத், 6. மஹான், 7. பஹுரூப, 8. வாம, 9. உக்ர, 10. விருஷாகபி, 11. அக்நிர்புத்ந்ய (பவ என்ற ருத்ரன் 5வது கக்ஷையில் வருவார்). (11 ருத்ரர்கள்)

28 த்வாதச ஆதித்யர்கள்: 1. சக்ர, 2. உருக்ரம, 3. மித்ர, 4. வருண, 5. பர்ஜந்ய, 6. விவஸ்வான், 7. பக, 8. பூஷா, 9. ஸவித்ரு, 10. தாத்ரு, 11. அர்யம, 12. த்வஷ்ட்ரு (முதல் 6 ஆதித்யர்கள் வெவ்வேறு கக்ஷைகளில் வருகிறார்கள்). (12-ஆதித்யர்கள்)

29, 30, 31 மருத்கள்: பராவஹ, மருத், ப்ரதிபவாத், சௌம்ய ப்ராணன், அபான, வ்யான, உதான, சமான, கூர்ம, நாக, கிருகள, தேவதத்த, தனஞ்சய, விவஹ, ஷம்யு, சம்வஹ, உத்வஹ, ஆவஹ, ஷங்கு, கால, ஸ்வாச, அனில, அனல, ப்ரதிப, குமுத, காந்த, சுசி, ஸ்வேத, அஜித, குரு, ஜஞ்ஜூ, பிரவர்த்தக, கீல, அதிதி, கப, ஜட, மண்டூக, சந்தத, சித்த, ரக்த, கிருஷ்ண, பிக, சுக, யதி, பீம, ஹனு, பிங்க, கம்பன (49 மருத்துகள்).
32, 33 விஸ்வேதேவர்கள்: புரூரவ, ஆர்தவ, தூரி, லோசன, க்ரது, தக்ஷ, வசு, கால, சத்ய, காம (10 விஸ்வேதேவர்கள்). ரிபு, தரணி .

19 கர்மஜ தேவதைகள் , பாவக (அக்னி புத்ரன்), ச்யவன, உச்சத்ய

ஏகாதஶ மனுக்கள்: ஸ்வாயம்புவ, ஸ்வாரோசிஷ, உத்தம, தாபச, ரைவத, சாக்ஷுஷ, வைவஸ்வத, சூர்ய ஸாவர்ணி, தக்ஷஸாவர்ணி, ப்ரஹ்மஸாவர்ணி, தர்மஸாவர்ணி, மேரு ஸாவர்ணி, தேவஸாவர்ணி, இந்திர ஸாவர்ணி.

சக்கரவர்த்திகள்: ஶஶிபிந்து, பிருது, ப்ரியவிரத, மாந்தாதா, கய, குகுத்ம, பரத (தௌஷ்யந்த), பரத (ரிஷபபுத்ர) முதலானோர். (இவ்வாறு நூறு பேர் அரசர்கள்) .

கந்தர்வர்கள்: திவஸ்பதி, ஶம்பு, அத்புத, பலி, வித்ருத, த்ருத, சுசி, கிருததாம (8 கந்தர்வர்கள்).

கர்மஜ தேவதைகள், அரசர்கள் அக்னியை விட 100 குணம் குறைந்தவர்கள். (வாயு ஆவேஶம் இருக்கும்போது பிரஹலாத ராஜனை 15வது கக்ஷையிலும், இல்லாதபோது இந்த கக்ஷையிலும் கணக்கில் கொள்வர்) .

37	சூர்யன் (பர்ஜந்யன்),-சம்ஜ்ஞா (சூர்யபத்னி),-ரோகிணி (சந்திரபத்னி),-ஷாமலா (யமபத்னி)	20	இரண்டு குணங்களால் குறைந்தவர்கள்
38	உஷா (வருண பத்னி),-அநாக்யாத தேவதைகள், ஸ்வாஹா (அக்னி பத்னி)	20-21	இரண்டு குணம் குறைவு-சிறிது குறைவு
39	புதன்	23	சிறிது குறைவு
	உஷா (அஸ்வினிகளின் பத்னி)-சனீஸ்வரன் (சூர்ய புத்ரன்)	24-25	10 குணம் குறைவு
	புஷ்கர	26	
40-45	ஆஜானஜ தேவதைகள் (100 கந்தர்வர்கள் உள்ளனர்). தும்புரு, சித்ரரத, தனு, கிஷோர், த்ருதராஷ்ட்ர, ஹூஹூ, ஹாஹா, வித்யாதர, உக்ரசேன, விஸ்வாவசு, பராவசு, சித்ரசேன, த்ருபத ராஜாவின் மக்கள், (ஊர்வசி முதலான நூறு அப்சரஸ்கள்) பிங்களா, திலோத்தமை, பராபரா....., அக்னி புத்திரர்கள் 16100 பேர். அக்னி புத்திரர்களான - க்ரத, சிந்து, சுசி, பவமான, கௌசிக, கர்மஜ,	27	
	இந்த ஆஜானஜ தேவதைகளில் வருபவர்கள் : 1. பித்ருக்கள், 2. அசுரர்கள், 3. கந்தர்வர்கள், 4. அப்சரஸ்கள், 5. சித்தர்கள், 6. யட்சர்கள், 7. ராட்சசர்கள், 8. ஸாரணர்கள், 9. பூத பிரேத பிசாசுகள், 10. வித்யாதரர்கள், 11. கின்னரர்கள், 12. குஹ்யர்கள் வருகிறார்கள்.		
47	சிர பித்ருக்கள் (19வது கக்ஷையில் வரும் 7 பேர் பித்ருக்களைத் தவிர மற்றவர்கள்)	28	சிறிது குறைவு
48	தேவகந்தர்வர்கள்	29	நூறு குணம் குறைந்தவர்கள்
49	மனுஷ்ய கந்தர்வர்கள்	30	நூறு குணம் குறைந்தவர்கள்
49	மனுஷ்ய சக்கரவர்த்திகள்	31	நூறு குணம் குறைந்தவர்கள்
49	மனுஷோத்தமர்கள்	32	நூறு குணம் குறைந்தவர்கள்

இந்த ப்ருஹத் தாரதம்யத்தை ஸ்ரத்தை பக்தியுடன், எந்த சந்தேகமும் இல்லாமல், ஸர்வாந்தர்யாமியும், சகல இந்திரிய நியாமகனும், ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்த்ரனுமான ஸ்ரீஹரி என்று அறிந்து பஜிப்பவர்கள், உபாசனை செய்பவர்கள் மனுஷோத்தமர்களாகி உத்தம கதியை அடைவார்கள்.

தாரதம்ய முறைப்படி, மகாவிஷ்ணுவில் தொடங்கி, முக்கிய தேவதா கணங்களின் சிறு அறிமுக வாக்கியங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மகாவிஷ்ணு: ஸர்வோத்தமன், புருஷோத்தமன், ஸர்வகுண பூர்ணனாகி, தோஷதூரன். ஜகத்தின் பிறப்பு முதலான காரணனாகி, முக்த மற்றும் அமுக்த ஜீவர்களின் நியாமகனாக இருப்பவன். தனக்குள் பேதம்

இல்லாதவனாகி, ஸர்வவ்யாபியாக, அனைத்திலும் உள்ளிருப்பவனாக, தன்னிலேயே ரமிப்பவனாக இருக்கிறான். மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ, ந்ருஸிம்ஹ, வாமன, பார்கவ, ராம, கிருஷ்ண, புத்த, கல்கி (தசாவதாரங்கள்) கபில (தேவஹூதிக்கு சாங்கிய தத்வ உபதேஶகர்), வைகுண்ட, ஸ்ரீனிவாச, வேதவ்யாஸ (வேதங்களைப் பிரித்தவர், ப்ரஹ்மஸூத்திர கர்த்தா, மகாபாரதம், 18 புராணங்கள், 18 உபபுராணங்களையும் இயற்றியவர், ஸ்ம்ருதி கர்த்தா, மகாபாரத சூத்ரதாரி), ரிஷப, ஹயக்ரீவ (ஹயக்ரீவாசுரனை வதைத்தவர், பிரம்மோபதேஶம் செய்தவர்), மோகினி (ஸமுத்ர மந்தன காலத்தில் ஆவிர்பவித்த ரூபம்), ஹம்ஸ (சனகாதியருக்கு உபதேஶம் செய்தவர்), அனிருத்த (மூலரூபம்), திரிவிக்ரம, ஸ்ரீதர மற்றும் ஹ்ருஷிகேச (சதுர்விம்சதி ரூபங்களில்).

இவ்வாறு அனந்த ரூபங்களை தரித்த ஸ்ரீமன் நாராயணன், பலம் மற்றும் க்ஞான காரியங்களுக்காக பல விஸேஷ ரூபங்களையும் தரித்தார். தர்ம ரக்ஷணையுடன் துஷ்ட சிக்ஷணத்தையும் செய்தார். ஒவ்வொரு ஜீவனின் ஹ்ருத்ய அந்தர்யாமியாகி அனந்த ரூபங்களிலிருந்து தான் ஜீவர்களின் யோக்யதைகளுக்கேற்ப அவரவர்களின் கதிகளை கொடுத்து பாரபக்ஷம் இன்றி அனைவரையும் காக்கும் த்ரிகுணவர்ஜித ப்ரபு. ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்த்ரனாகி, புராதனன், பரமபுருஷனாக இருக்கிறான். ஜரா மரணமற்றவனாகி வாஸுதேவாதி அனந்த ரூபங்களை கொண்டு ஸர்வலோக ரக்ஷகனாக இருக்கிறான்.

மகாலட்சுமி: மகாவிஷ்ணுவின் மார்பில் வசிப்பவள். தேஶத: காலத: ஸ்ரீஹரிக்கு சமமானவள். குணத: அனந்த குணங்களால் குறைந்தவள், க்ஞானம், பலம், க்ரியா, பக்தி போன்றவற்றால் பூர்ணள். கேவலம் ஸ்ரீஹரியின் அதீனளாகி, ப்ரஹ்மா, ருத்ர, இந்திராதி அனைத்து ஜீவராசிகளின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம் முதலானவற்றை செய்யும் மஹாமஹிமள், சகல வேதங்களுக்கும் அபிமானியாகி, த்ரிகுணமானியாக இருக்கிறாள். ப்ரளய காலத்திலும் ஸ்ரீ, பூ, துர்கா ரூபங்களால் ஸ்ரீஹரியை ஆஸ்ரயித்திருக்கிறாள். பகவானைப் போல அனந்த ரூபங்கள் உடையவள். முக்த, அமுக்த ஜீவர்களுக்கு நியாமகள். அம்பிருணி (வேத த்ருஷ்டி ரூபம்), ருக்மிணி (கிருஷ்ண பத்னி), சத்யபாமா (கிருஷ்ண பத்னி), ஶாந்தி, க்ருதி, ஜயா, மாயா, அனிருத்த-ப்ரத்யும்ன-ஸங்கர்ஷண-வாஸுதேவர் பத்னிகள், மகாலட்சுமி (விஷ்ணு பத்னி), சீதா (ராமனின் மனைவி), கமலாலயா (ஸ்ரீனிவாசனின் பத்னி), தட்சிணா (யக்ஞனின் பத்னி), பத்மா (பிருகு புத்ரி) இவ்வாறு அனந்த ரூபங்களை தரித்தவர் மஹாலக்ஷ்மி.

ப்ரஹ்மா-வாயு: மகாலட்சுமி தேவியை விட ஒரு கோடி குணம் குறைந்தவர்கள். கருட, சேஷ, இந்திராதி சகல ஜீவர்களிலும் சகல க்ரியைகளையும் செய்பவர்கள். பகவானின் கிருபையால் ஸமஸ்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை செய்ய ஸமர்த்தர்கள். ருஜுக்கள் என்றழைக்கப்பட்டு, எந்த தோஷங்களும் இன்றி க்ஞானானந்தங்களால் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களின் க்ஞானம், பலம் போன்றவை ஸர்வ காலத்திலும் ஒரே ப்ரகாரமாக இருக்கிறது. யதோயோக்யமாக அனைத்து வேதங்களையும் அறிந்தவர்களாகி ஸ்வர வர்ண மற்றும் வேதங்களில் அபிமானிகளாக இருப்பவர்கள். சத்யலோக அதிபதியான ப்ரஹ்ம தேவருக்கு அவதாரங்கள் என்பது இல்லை. வாயுதேவர் நான்கு யுகங்களிலும் அவதாரங்கள் எடுத்து பகவானின் கார்யங்களில் ஸேவா நிரதராக இருக்கிறார். புருஷ, ப்ரஹ்ம, விரிஞ்சி, மஹான், மாருத, முக்யப்ராண, த்ருதி, ஸ்ம்ருதி, குருவர்ய, மகாக்யாத, பல, விஞ்ஞாத, விக்யாத, கரளபுக், பவரோக, பேஷஜ, ஜீவேஸ்வர, விபீஷண, சேஷ்டக, வீதபய, பீம ஆகிய பஹுரூபங்களை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீவாயுதேவர்: ஸங்கர்ஷண மற்றும் ஜயாதேவியரில் அவதரித்தவர். பகவானின் நேரடி ப்ரதிபிம்பராகி, என்றும் அஸுராவேஷம் இல்லாதவர். அனில, ஸ்திதி, வைராக்யநிதி, ரோசன, விமுக்திக, ஆனந்த தீர்த்த, பூர்ணப்ரக்ஞ, சுராதிப, சுசி ஆகிய அனேக ரூபத்தை தரித்து அனைத்திடங்களிலும் வ்யாபித்திருப்பவர். ப்ரஹ்ம பதவிக்கு வரும் ருஜுக்கள். ஹனுமன், பீமன் மற்றும் மத்வராக அவதரித்து வந்து பகவானின் கார்யங்களில் ப்ரதான அங்கபூதர் எனப்படுபவர். ஜீவோத்தமராகி, பரசுக்ல த்ரயர்களில் ஒருவரானவர். சகல ஜீவர்களில் நிலைத்து ப்ராணத்ராணராகி இருப்பவர். சகல ஜீவர்களின் அந்தர்யாமியாகி பகவானின் சேவா செய்பவர். சகல வேதங்களையும் அறிந்தவராக ஸர்வக்ஞதமர். இவர்கள் அகண்டாஷ்ம சம (பாறையைப் போல சேதிக்க முடியாத, பேதிக்க முடியாதவர்கள்). இவை ப்ரஹ்ம-வாயுக்களின் விஸேஷ குணங்களாக உள்ளன.

சரஸ்வதி: சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் பத்னியாக, அவ்யக்த தத்வாபிமானி. பரசுக்ல த்ரயர்களில் ஒருத்தியாகி, வேதாபிமானி தேவதை, தத்வாபிமானி தேவதைகளுக்கு குரு எனப்படுகிறார். விஷ்ணுபக்தி-குருபக்திகளுக்கு அபிமானினி, க்ஞானம் - சுகம் - பலம் ஆகியவற்றில் பூர்ணளாகி, கணவனைவிட நூறு குணம் குறைந்தவள். க்ருதி-ப்ரத்யும்னரின் புத்ரியாகி, அவதாரம் இல்லாதவள். கருட, சேஷ, ருத்ர, இந்திராதி சகல தேவதா விருந்தத்தால் பூஜிக்கப்படுபவள். வாணி, காயத்ரி, சாவித்ரி, ப்ராம்மணி முதலான நாமங்கள் கொண்டவள்.

பாரதி: பகவான் ப்ரத்யும்ன மற்றும் க்ருதி தேவியரின் புத்ரி. வாயு தேவரின் நிஜ பத்னியாக, அவ்யக்த தத்வாபிமானி, வேதாபிமானி, அடுத்து ஸரஸ்வதி பதவியை அடைபவர். பரசுக்ல த்ரயர்களில் ஒருத்தியாகி ருஜு ஸ்ரேஷ்டள். அசுர ஆவேஶம் முதலானவை இல்லாமல் சுத்த ஸாத்வீக தேகம் கொண்டவர். வாயுதேவரைப் போல அவதாரங்கள் எடுத்து பகவத் கார்ய ஸாதகர், காளி, திரௌபதி, சிவகந்யா, இந்திரசேனா, ஸந்திரா ஆகியவை பாரதி தேவியின் ரூபங்களாகும். காலத்திற்கு அபிமானி தேவதை. சரஸ்வதியைப் போல, தமது கணவனைவிட 100 குணங்கள் குறைந்தவர். இதர தேவதைகளால் ஆவேசிக்கப்பட்டு பாண்டவர்களின் மனைவியானாள். பீமனின் நிஜ பத்னியாக பீமனுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் காரியங்களில் ப்ரதானாங்கபூதள் ஆவார்.

சேஷன்: ஸ்ரீஹரி மற்றும் வாயுதேவர் இருவரின் ஆவேஶத்துடன் கூடிய நர ரூபன். கஶ்யப மற்றும் கத்ருவின் புத்திரனாக சர்ப்ப ராஜன் எனப்பட்டான். மகாவிஷ்ணுவின் படுக்கையாக எல்லா ஜீவர்களின் அபிமானியாக இருக்கிறான். ப்ரஹ்மாண்டத்தையே தன் தலையில் கடுகு போல தரித்தவன். திரேதா யுகத்தில் ஸங்கர்ஷணனின் ஆவேஶத்துடன் கூடிய லட்சுமணனாகவும், துவாபர யுகத்தில் ஸ்ரீஹரியின் (சுக்லகேஶத்தின்) ஆவேஶத்துடன் கூடிய பலராமனாகவும் அவதரித்தான். சேஷனுக்கு அனந்தன் என்ற பெயரும் உண்டு. ஒருமுறை வாயுதேவரிடம் தோற்று ஸேஷாசலத்திற்கு காரணம் ஆயிற்று. சேஷன், கருடன், ருத்ரருக்கு சமமான தேவதை.

ருத்ரன்: ப்ரஹ்மதேவரின் புருவ மத்யத்திலிருந்து பிறந்தவர். மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான லயகர்த்தா. ஏகாதஶ ருத்ரர்களில் முதன்மையானவர். மனோபிமானி தேவதை. அகங்கார தத்வ அபிமானி, கருடன், சேஷருக்கு சமமானவர். ஹர, சதாசிவ, தப, அகங்கார, சுகமுனி (வாயுதேவரின் ஆவேஶம்), ஊர்த்வ, அபட, தத்புருஷ, ஜைகீஷவ்ய, ஒளர்வ, அஸ்வத்தாமா, கிராத, தூர்வாசமுனி என்பவை ருத்ரதேவரின் அவதாரங்கள். ஈசான்ய திசைக்கு அதிபதி. ஸமுத்ர மந்தன காலத்தில் வாயுதேவரால் கொடுக்கப்பட்ட உச்சிஷ்ட விஷத்தை குடித்து நீலகண்டர் என்றானார். விஷ்ணுவின் மோகினி ரூபம் கண்டு மோகித்தார். அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதாஸ்திரத்தை அருளியவர். கங்காதரன், சந்திரமௌளி, அர்த்தநாரீஸ்வரர் முதலான பெயர்கள் உண்டு. தக்ஷ யக்ஞத்தை அழித்து, மாமனான தக்ஷனை ரக்ஷித்தார். பார்வதிக்கு உபதேஶம் செய்தவர், இவர் லிங்க பூஜைக்கு அர்ஹர், கணேச, குமார, ஏகாதஶ ருத்ரர்கள் இவரது புத்திரர்கள். விரைவில் தரிசனம் அளிப்பவர் என்று பிரக்யாதி. நித்ய ராம நாம மந்திரம் ஜபித்தவாறு ஸ்ரீஹரியின் அன்பிற்கு பாத்திரமானவர்.

கருடன்: கஶ்யப, வினுதா தேவியின் மகன். விஷ்ணுவின் வாகனம். பக்ஷிராஜன். தாயின் அடிமைத்தனத்தை நீக்கினான். இவனுக்கு அவதாரங்கள் இல்லை. ஸமுத்ர மந்தன காலத்தில் மந்தர பர்வதத்தை சுமந்து வந்தான். ஒருமுறை அமிர்த கலசத்தை கொண்டு வந்தான். சேஷன், ருத்ரதேவருக்கு சமமானவன். ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள். சௌபர்ணி மனைவி, தியானம், மனனம் முதலானவற்றிற்கு அபிமான தேவதை. கருடன், சேஷன், ருத்ரன் ஆகியோர் சரஸ்வதி, பாரதியை விட நூறு குணம் குறைந்தவர்கள்.

ஷண்மஹிஷியர்: ஜாம்பவதி, நீலா, பத்ரா, மித்ரவிந்தா, காளிந்தி மற்றும் லக்ஷணா ஆகியோர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஷண்மஹிஷியர். இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஸமமானவர்கள், ஆனால் ஜாம்பவதியிடம் ரமாவின் ஆவேஶம் சதா இருக்கிறது. மற்ற ஐவரும் கருடன், சேஷரை விட ஐந்து குணங்கள் குறைவு. முறையே இந்த ஷண்மஹிஷியர் ஜாம்பவந்தன், நக்னஜித, த்ருஷ்டகேது, ஜயத்ஸேன, சூர்ய மற்றும் மத்ர ராஜாவின் பிள்ளைகள். எல்லோரும் லட்சுமி ஆவேஶம் உடையவர்கள்.

வாருணி, சௌபர்ணி மற்றும் பார்வதி: சேஷன், கருடன் மற்றும் ருத்ரதேவரின் பத்னிகள். மற்றும் அவர்களைவிட 10 குணங்கள் குறைவு. வாருணி (ரேவதி, ஸ்ரீ நாமமுடையவள்) ரேவதியாக பலராமனின் பத்னியானாள். சௌபர்ணிக்கு அவதாரங்கள் இல்லை. பார்வதி திரௌபதியில் இருந்தபோது பதியின்

ஸம்பர்க்கம் ஆகவில்லை. **சதி தேவியாக, தந்தையின் யாகத்தில்** தேஹத்யாகம் செய்து ஹிமவந்தனின் மகளாக பிறந்தாள். **கடின தவம் செய்து சிவனை** திருமணம் செய்தாள். **இந்திரனுக்கு** நியத குரு. **சௌபாக்கிய தேவதை. சிவனின்** அர்த்தாங்கிணி.

இந்திரன்: கஶ்யப மற்றும் அதிதி தேவியரின் மகன். ஸ்வர்க்காதிபதியாக தேவராஜன் எனப்பட்டான். இவன் மகிமை வேத புராணாதிகளிலும் வந்துள்ளது. இந்திரனிடம் மகாவிஷ்ணு மற்றும் வாயுதேவரின் ஆவேஶம் உள்ளது. புரந்தர, நர, அர்ஜுன, வாலி, காதி, குச, மந்த்ரத்யும்ன, விகுட்சி ஆகியவை இந்திரனின் அவதாரங்கள். அர்ஜுனனிடம் ஸ்ரீஹரியின் மற்றும் வாயுதேவரின் ஆவேஶம்.

காமன்: இந்திரதேவருக்கு சமமாக, ப்ரஹ்மாவின் மகன். திரிலோக சுந்தரனான மன்மதன். சிவனை பரிட்சை செய்யப் போய் அவனால் பஸ்மம் ஆனான். **இவன் விஷ்ணுவின் கையில் உள்ள சக்கரத்திற்கு அவாந்தராபிமானி.** பரத (தசரத புத்ரன்), சாம்ப (கிருஷ்ண புத்ரன்), சனத்குமார, ஷண்முக ஆகியவை இவன் அவதாரங்கள். இந்த இந்திர-காமர்கள் பார்வதி, வாருணியரை விட பத்து குணம் குறைந்தவர்கள்.

அஹங்காரிக ப்ராணன்: சரீராபிமானியான ப்ராணன், இந்திர-காமரை விட பத்து குணம் குறைந்தவன். இந்த ப்ராணனை விட அனிருத்தன் (காம புத்ரன்), ரதி, தக்ஷ ப்ரஜாபதி, பிருஹஸ்பதி, சசி, ஸ்வாயம்புவ மனு ஆகியோர் பத்து குணங்களால் குறைந்தவர்கள்.

அனிருத்தன்: ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் மகனான ப்ரத்யும்னன் மற்றும் ருக்மவதியின் மகன். உஷையுடன் திருமணம் செய்தான். யாதவ கலகத்திற்குப் பிறகு இவன் மகன் வஜ்ரன் மதுராவுக்கு ராஜனானான். இவனிடம் ஸ்ரீஹரியின் அனிருத்த ரூபத்தின் ஆவேஶம் உள்ளது.

ரதி: தக்ஷனின் வியர்வையிலிருந்து பிறந்தவள். லோகசுந்தரி, காமனின் நியத பத்னி. ரதி, ருக்மவதியாகி அனிருத்தனையும், லக்ஷணாவாக (துரியோதனன் மகள்) சாம்பனையும் திருமணம் செய்தாள்.

பிருஹஸ்பதி: அங்கிரஸ் முனிகளின் மக்கள். தேவர்களின் குரு. திரேதா யுகத்தில் ஸ்ரீராமனின் ஸேவைக்காக தாரன் என்ற பெயரில் அவதரித்தார். துவாபர யுகத்தில் குரு- பாண்டவர்களின் அஸ்திரவித்யா குருவாக த்ரோணராகி, ப்ரஹ்மாவின் ஆவேஶத்தில் உத்தவனாக யதுவம்சத்தில் அவதரித்தார். கிருஷ்ணனிடம் தத்வோபதேஶம் பெற்றார். தாராதேவி மனைவி. பாரத்வாஜர் மற்ற பிள்ளைகள்.

சசி: புலோமனின் மகள். இந்திரனின் பத்னி. பதிவிரதை ஸ்திரீ. ஸ்வர்க்கலோகத்தின் ராணி. திரௌபதியின் சரீரத்தில் சேர்ந்துகொண்டு அர்ஜுனனின் மனைவியானாள். இவள் சித்ராங்கதை மற்றும் தாரை என்ற அவதாரங்கள் எடுத்து அர்ஜுனனின் பத்னியாகி பப்ருவாஹனனை பெற்றாள், தாரை வாலியின் பத்னியாகி அங்கதனை பெற்றாள்.

ஸ்வாயம்புவ மனு: மன்வந்தராதிபதி, சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் புத்திரராகி, ப்ரஜாபதிகளில் ஒருவர். சாக்ஷுஷ மன்வந்தரத்தில் அரசன். ஹர்யஸ்வர்கள் (10 ஆயிரம்), சபலாஸ்வர்கள் (1 ஆயிரம்), 60 மகள்களைப் பெற்றான்.. இவருக்கு அவதாரங்கள் இல்லை.

தக்ஷன்: மருமகனான ருத்ரதேவரை அவமானப்படுத்தி, யக்ஞத்தில் ஆட்டுத்தலை பெற்றான். அஹங்காரிக ப்ராணனை விட 10 குணம் குறைவு.

பிரவஹவாயு: காற்றுக்கு அபிமானி தேவதை, தட்சாதிகளை விட 2 குணம் குறைவு. இந்த வாயு. கஶ்யப, அதிதியின் மகன். வாயுவ்ய திசைக்கு அபிமானி. ப்ராணன், அபானன், வ்யானன், உதானன், சமானன் என்ற ரூபங்கள் உடையவன். இவனை பிரவஹவாயு என்கின்றனர்.

சூர்யன்: பிரவஹவாயுவை விட இரண்டு குணம் குறைந்தவர்கள். கஶ்யப, அதிதியின் மகன். சம்ஜ்ஞா மற்றும் சாயாதேவி மனைவியர். யமன், யமுனை, வைவஸ்வத மனு, சனீஸ்வரன், அஸ்வினி தேவதைகள் மக்கள். நவகிரகங்களில் பிரதான தேவதை. அருணன் இவன் ரதத்தின் ஸாரதி. சுக்ரீவன் சூர்யனின் அம்ஸத்தினால் அவதரித்தான். துவாபர யுகத்தில் குந்தியில் கர்ணனாக அவதரித்தான். தர்மராஜனுக்கு வனவாசத்தில் இருந்தபோது அட்சய பாத்திரத்தை அளித்தான். சூர்ய வம்சத்தின் ப்ரவர்த்தகன்.

சந்திரன்: அத்ரி, அனசூயரின் மகன். அஸ்வின்யாதி 27 நட்சத்திரங்கள் மனைவியர். நவகிரகங்களில் ஒருவன். தாரையிடமிருந்து புதனைப் பெற்றான். தக்ஷனின் சாபத்தால் தேய்ந்து வளர்வான். ப்ராஹ்மண வர்ணத்திற்கு அபிமானி தேவதை. சந்திர வம்ச ப்ரவர்த்தகன். திரேதா யுகத்தில் ஸ்ரீராமனின் ஸேவைக்காக அங்கதனாக அவதரித்தான். இவனிடம் இந்திரனின் ஆவேஶம் இருந்தது.

யமன்: சூர்யன் மற்றும் சம்ஜ்ஞா தேவியிடம் பிறந்தார். தெற்கு திக் பாலகன். நரகத்திற்கு அதிபதி. ஜீவர்களின் சுபாசுப கர்மங்களை அளந்து பாவத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கிறார். பாண்டவ மூத்தவன் தர்மராஜன், விதுரன், ஜாம்பவான், சத்யஜித் அவதாரங்களை எடுத்தவர். தர்மராஜனிடம் வாயுதேவரின் ஆவேஶம் இருந்தது. யமுனையின் அண்ணன்.

சதரூபா: மனுவின் பத்னி, மானவி என்ற பெயருடையவள். பிரவஹவாயுவை விட இரண்டு குணம் குறைவு.

வருணன்: கஶ்யப, அதிதியின் மகன். ஜலாதிபதி. மேற்கு திக் பாலகன். கங்கா, ரித்தி, வாருணி மனைவியர். மஹாபிஷக் (மகாராஜா), சந்தனு (மகாராஜா), சுஷேணன் (குரங்கு), தர்துர (தவளை) அவதாரங்களை எடுத்தவர். சூர்ய, யமாதியரை விட குணத்தில் ஒன்றேகால் பங்கு குறைவு.

நாரதர்: ப்ரஹ்மாவின் பத்து புத்திரர்களில் கடைசியானவர். அவரின் தொடையிலிருந்து பிறந்தவர். மானஸ புத்திரரும் கூட. சந்நியாசியாக திரிலோக சஞ்சாரி. மகா க்ஞானி, மஹதி வீணை கையில் உடையவர். லோக கல்யாணத்திற்காக ஸஞ்சரிப்பவர். ஸ்ரீஹரியின் பரம பக்தர். தக்ஷனின் புத்திரர்களுக்கு உபதேஶம் செய்து ஊர்த்வகாமினியாகி சாபம் பெற்றார். தேவர் மற்றும் அசுரர்களுக்கு ப்ரியமானவர். துருவ, பிரஹலாதாதியருக்கு உபதேஶகர். இவருக்கு அவதாரங்கள் இல்லை. வருணனை விட குணத்தில் சிறிது குறைவு.

அக்னி: பகவானின் முகத்திலிருந்து உற்பத்தி. பஞ்சபூதங்களில் அக்னிக்கு அபிமானி. ஆக்நேய திக் பாலகன். சகல தேவதைகளுக்கு ஹவிஸ்ஸினை சேர்க்கும் தேவதை. இவனை தேவமுகன் என்றனர். கிருஷ்ணனுக்கு சக்ராயுதம், அர்ஜுனனுக்கு காண்டீவாதியைக் கொடுத்த தேவதை. திரேதா யுகத்தில் ராமனின் ஸேவைக்காக நீலனாக, ராமனின் மகனாக லவனாகி, திரௌபதியின் சகோதரனாகி த்ருஷ்டத்யும்னனாக அவதரித்து வந்தான். இவன் குணத்தில் நாரதரை விடவும் குறைவு.

பிருகு: ப்ரஹ்மதேவரின் இதயத்திலிருந்து பிறந்தார். ஒருமுறை யக்ஞத்தில் அக்னி ஜ்வாலையிலிருந்து பிறந்தார். வம்ஷ ப்ரவர்த்தகர். பகவானை உதைத்த காரணத்தால் வேடனாக பிறந்தார். மகாவிஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமன் என்று கூறியவர். வேதத்தை கண்டவராக கர்மயோக ப்ரவர்த்தகர். சஞ்சீவினீ வித்யை அறிந்தவர். புலோமா மனைவி, ச்யவன, சுக்ர முதலான மக்கள். நாரதர், அக்னியை விடவும் அதமர், ஸப்த ரிஷிகளை விடவும் உத்தமர்.

பிரஹலாதன்: ஸ்ரீஹரியின் அசைக்க முடியாத பக்தன். தாயின் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே நாரதரிடம் உபதேஶம் பெற்றான். ஹிரண்யகசிபுவுக்கு பிரஹலாதனுடன் மூன்று மக்கள். பால்யத்தில் சண்டாமர்க்கரின் நாஸ்திக பாடத்திற்கு எதிர்த்ததால். தந்தை அளித்த பல தண்டனைக்கு ஆளாகி ஸ்ரீஹரியால் காப்பாற்றப்பட்டான். எல்லா முயற்சிகளும் தோல்வியடைந்தபோது தந்தையே கேட்க, ஶ்ரீஹரி அனைத்து இடங்களிலும் இருப்பவனாக கூறினான். எதிரில் இருந்த தூணை அடிக்க, அற்புதமான நரஸிம்ஹ ரூபம் வெளிப்பட்டு அவனால் ஹிரண்யகசிபு மடிந்தான். ராஜ்யத்தை ஆண்ட பிரஹலாதன், அக்னி, பிருகுவுக்கு சமமானவனாக, வாயுதேவரின் ஆவேஶத்துடன் பாஹ்லீகனாக பிறந்தான். விரோசனன் மகன், பலி பேரன்.

ஸப்த ரிஷிகள்: மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஹ, க்ரது, வஸிஷ்டர் மற்றும் புலஸ்திய முனிவர் ஆகியோர் சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் புத்திரர்கள். வேதங்களைக் கண்டவர்கள் மற்றும் வம்ச ப்ரவர்த்தகர். இவர்கள் அக்னியை விட குறைவு.

விஸ்வாமித்ரன்: சந்திரவம்சத்து காதிராஜனின் மகன், க்ஷத்திரியனாக பிறந்து, மிகுந்த முயற்சியால் தவத்தின் ப்ரபாவத்தினால் ப்ராஹ்மணர் ஆனார். பல மனைவிகள், மக்கள். கடுமையான தவத்தினால் வஸிஷ்டரின் கருணையால் ப்ரஹ்மரிஷி ஆனார். மந்திர த்ருஷ்டா. கோத்திர ப்ரவர்த்தகர், ஸப்த ரிஷிகளில் ஒருவர். ராமாயண, மகாபாரத காலங்களில் இருந்தவர். அக்னிதேவனை விட சிறிது அதமர்.

நிருதி: தென்மேற்கு திக் பாலகன். ராமனை சேவிக்க துர்முகன் (குரங்கு) ஆகவும், பீமபுத்திர. ருத்ர ஆவேஶம் கொண்டவர். ஸப்த ரிஷிகளை விடவும் குணத்தில் அதமன்.

குபேரன்: அஷ்டதிக் பாலகர்களில் ஒருவன். வடக்கு திக் பாலகன், தனாதிபதி. விஸ்ரவசுவின் மகன். இருவர் மக்கள். இவன் சிற்றன்னை மக்கள் ராவண-கும்பகர்ணாதியர். அஸ்வினி தேவதைகளுக்கு இவர் சமம். விஸ்வாமித்ரனை விட குணத்தில் அதமனாக, ராமனின் ஸேவைக்காக கண்ணன் (குரங்கு) ஆகவும், பகதத்தனாக ருத்ர ஆவேஶம் கொண்டவர்.

அஸ்வினி தேவதைகள்: ஸாத்ய மற்றும் தஸ்ர என்ற இருவரும். சூர்யன் மற்றும் சம்ஜ்ஞாவின் மக்கள். உஷா இவரின் மனைவி. சூத்திரர்களான தேவ வைத்தியர்கள். நகுல-சகதேவர்களாக பாண்டு-மாத்ரியிடம் பிறந்தனர். யக்ஞத்தில் சோமபான அதிகாரம் பெற்றனர். ராமனின் ஸேவைக்காக மைந்த, த்விவித (குரங்குகள்) ஆக அவதரித்தனர். தாபச மன்வந்தரத்தில் இந்திர பதவிக்கு வருபவர்கள். குபேரனுக்கு சமமானவர்கள். ஸப்த ரிஷிகளை விடவும் அதமர்கள்.

தாரதம்ய வரிசையில் இந்த மஹானுபாவர்களுக்குப் பிறகு ஏகாதஶ ருத்ரர்கள், த்வாதச ஆதித்யர்கள், 49 மருத்கள், 10 விஸ்வேதேவர்கள், கர்மஜ தேவதைகள், ஆஜானஜ தேவதைகள், சிர பித்ருக்கள், தேவ கந்தர்வர்கள், மனுஷ்ய கந்தர்வர்கள், மனுஷ்ய சக்கரவர்த்திகள், மனுஷோத்தமர்கள் என குணங்கள் குறைவானவர்களாக வருகிறார்கள்.

குறிப்பு: ஸ்ரீதாஸர் இந்த ஸந்தியில் கூறியுள்ள ப்ருஹத் தாரதம்யத்தில், அவரே கூறியுள்ளதைப் போல, தேவதைகளில் சில ப்ரஸங்கங்களில் மேற்கூறிய தேவதைகளின் தேவ ஆவேசாதி காரணங்களால் கஷ்யிலும் சில மாற்றங்கள் காணப்படும். கீழுள்ள தேவதைகளின் குண தாரதம்யத்திலும் வித்தியாஸங்கள் இருப்பது கண்டு வந்துள்ளது. அவற்றை அங்கேயே கவனிக்க வேண்டும். தேவகந்தர்வர்கள் குணத்தால் சிர பித்ருக்களை விட குறைவு. இவ்வாறு மனுஷ்ய சக்ரவர்த்திகள், தேவகந்தர்வர்களைவிட மற்றும் மனுஷ்யோத்தமர்கள், இந்த சக்ரவர்த்திகளைவிட குறைவு எனப்படுகிறார்கள்.

தாஸர் முக்திக்குரியவர்கள், நித்ய சம்சாரிகள் மற்றும் தாமஸர்களின் லட்சணங்களை நிரூபிக்கிறார். முக்திக்குரியவர்கள் சதா ஸ்ரீஹரியின் பெருமையை அறிந்து, மிகுந்த ஸம்ப்ரமத்துடன் நடக்கின்றனர். மேலும் –

த்ரிவித[3] ப[2]லக[3]ள பேக்ஷிஸதெ[3] ஸ்ரீ
பவனமுக[2] தே[3]வாந்தராத்மக
ப்ரவரத[4]ம ஷிஷ்டேஷ்ட தா[3]யகனெந்து[3] ஸ்மரிஸுவரு ||51

பரமாத்மனின் கதைகளை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டவாறு, பின் அதனை மனப்பாடம் செய்து, மகிழ்ச்சியுடன் மெய்மறந்து நடனமாடியவாறு; மனனாதி என்னும் ஆதி சொல்லினால், கீர்த்தனை, ஸ்மரணை முதலான 9 வித பக்தியையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஸ்ரவணம், கீர்த்தனம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதசேவனம், அர்ச்சனம் வந்தனம் தாஸ்யம் சக்யம் ஆத்ம நிவேதனம் என்னும் நவ வித பக்தியால் பரமாத்மனை வணங்கியவாறு, தர்ம, அர்த்த, காம என்னும் மூன்று வித புருஷார்த்தங்களை வேண்டாமல், லட்சுமி ப்ரஹ்ம முதலான அனைத்து தேவதைகளின் அந்தர்யாமியான, அனைத்து தேவதைகளைவிட சிறந்தவனான ஸ்ரீபரமாத்மன், பக்தர்களின் இஷ்டங்களை நிறைவேற்றுவான் என்று எப்போதும் ஸ்ரீஹரியை மறக்காமல் யார் வேண்டுகிறார்களோ, அவர்களே முக்தி யோக்யர்கள் என்று விஷ்ணு ரஹஸ்ய முதலான புராணங்களில், முக்தி யோக்யரின் லட்சணங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே அபிப்பிராயத்தையே தாசார்யரும் இங்கு சொல்லியிருக்கிறார் என்று அறிய வேண்டும்.

நிருபம ஸ்ரீவிஷ்ணு லகுமி
ஸரஸிஜோத்ப[4]வ வாயு வாணி
க[3]ருட[3] ஷண்மஹிஷியரு பார்வதி ஷக்ர ஸ்மர ப்ராண |
கு[3]ரு[3]ருஹஸ்பதி ப்ரவஹ ஸூர்யனு

வருண நாரத³ வன்ஹி ஸப்தா
ங்கி³ரரு மித்ர க³ணேஷ ப்ருது க³ங்கா³ ஸ்வஹா பு³த⁴னு ||55

தரணி தனய ஷனைஸ்சரனு பு
ஷ்கரனஜானஜ சிரபிதரு க³
ந்த³ருவரீர்வரு தே³வமானுஷ சக்ரவர்த்திக³ளு ।
நரரொளுத்தம மத்⁴யமாத⁴ம
கரெஸுவரு மத்⁴யோத்தமரு ॥
ரெரடு ஜன கை¹வல்ய மார்க்க³ஸ்த²ரெந்தா³ நமிபெ ||56

இந்த ஸந்தியை முடிக்கும்போது, தாஸர் பலஸ்துதியை பாடுகிறார்.

ஸாரப⁴க்திஜ்ஞானதி³ ப்³ருஹ-
த்தாரதம்யவநரிது படி²ஸுவ
ஸுரிக³ளிக³ நுதி³நதி³ புருஷார்த²க³ள பூரைஸி |
காருணிக மருதாந்தராத்மக
மாரமண ஜக³ந்நாத²விட்²ட²ல
தோரிகொம்ப³னு ஹ்ருத்கமலதொ³ளு யோக்³யதெக³ளநரிது I 57 |

ஸ்ரீமதாசார்யரின் வாக்கினை நினைவில் வைத்து தாரதம்யத்தினை அனைத்து காலங்களிலும் அறிந்து பின்பற்ற வேண்டும்.

அவதாரான் ஹரேர்ஜ்ஞாத்வாநாவதாரா ஹரேஶ்சயே |
ததாவேஶாம் ஸ்ததா² ஸம்யக்ஜ்ஞாத்வா முக்திர்ந சாந்யதா²ன |

தாரதம்யத்தின்படி செய்யும் பக்தியே தாரகம். அதற்காகவே தாஸர் இவற்றை விவரமாக சொல்லியிருக்கிறார்.

22. பக்தாபராதஸஹிஷ்ணு ஸந்தி

(ஸகல துரித நிவாரண ஸந்தி)

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர், கருணா ஸந்தியில் 'ஏனு கருணாநிதியோ ஹரி மத்தேனு பக்தாதீனனோ...' என்ற வார்த்தையின் விளக்கத்தைப் போல இந்த ஸந்தியை இயற்றிக் கொடுத்துள்ளார். அதாவது, ஸ்ரீஹரி தனது பாதங்களை ஆராதித்து உபாசனை செய்யும் பக்தர்களிடம், அவர்கள் செய்யும் முறையில் அல்லது எண்ணத்தில் தவறுகள் ஏற்பட்டாலும், அவர்களின் குற்றங்களைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் காப்பவன் என்பது இங்கு தெளிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸந்தியின் பெயர் குறிப்பிடுவது போல இது பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதாகும். காரணமின்றி உதவி செய்பவனாகவும், ஆபத்பாந்தவனாகவும் இருக்கும் ஸ்ரீஹரி, பூரண திருப்தி கொண்டவன், தனக்குள்ளேயே ஆனந்தம் கொள்பவன். ஸ்ரீஹரிக்கு யாரிடமிருந்தும் எந்தக் காலத்திலும் எதுவும் ஆக வேண்டியதில்லை.

ஸ்வதந்த்ரனான பகவானை, ஸ்ரீதாஸர் மனமார, துதிப்பவர்களின் குற்றங்களை அவன் நினைப்பதில்லை, சகல விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுபவன் | என்று கூறியுள்ளார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறியது போல, 'ந ஹி கல்யாணக்ருத் கச்சேத் துர்கதிம் தாதகச்சதி' என்றவாறு, பகவானை ஆராதிப்பவன், மங்களகரமான காரியங்களில் ஈடுபடுபவன் ஒருபோதும் துர்கதி அடையமாட்டான். இது பகவானின் கருணையை வெளிப்படுத்துகிறது. ப்ரஹ்மா, வாயு முதலானோர் ஒருபோதும் குற்றம் செய்யாத இடைவிடாத பக்தர்கள். ஆனால், குற்றம் செய்யும் பக்தர்களைக் கூட ஸ்ரீஹரி மன்னித்துக் காப்பான். இதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே இந்த ஸந்தி எழுதப்பட்டுள்ளது எனலாம். இதுவே ஸ்ரீஹரியின் பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் தன்மையாகும். இந்த விஷயத்தை தாஸர் பல உதாரணங்களுடன் நிரூபித்துள்ளார். மன்னிக்க முடியாத குற்றங்களைச் செய்த தன் பக்தர்களைப் புனிதர்களாக்கிய உதாரணங்களைத் தாஸர் காட்டியுள்ளார். தாஸர் இந்த ஸந்தியைத் தொடங்கும்போது கூறிய வார்த்தை இதுதான் –

ஸ்ரீலகுமி வல்லப[4]கெ[3] ஸம கரு
ணாளுக[3]ள நா காணெனெல்லு கு
சேலனவலிகெ[3] மெச்சி கொட்டனு ஸகலஸம்பத[3]வ |
கே[1]ளிதா[3]க்ஷண வஸ்த்ரக[3]ள பா
ஞ்சாலிகி[3]த்தனு தை[3]த்யனுத[3]ரவ
ஸீளி ஸந்தையிஸித[3]னு ப்ரஹ்லாத[3]ன க்ருபாஸாந்த்[3]ர ||1

இந்தப் ப்ரஹ்மாண்டத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதியான நாராயணனுக்குச் சமமான கருணையாளன் இல்லை. அதுமட்டுமின்றி, வேறு தெய்வமும் இல்லை. ஏனெனில், அவன் ஒப்பற்றவன், எல்லோருக்கும் மேலானவன். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி தாஸர் பல உதாரணங்களுடன் எடுத்துரைக்கிறார். இங்குள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் - நிகழ்வும் ஸ்ரீஹரியின் கருணை மற்றும் பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் தன்மைக்கு சிறந்த உதாரணங்களாக உள்ளன.

கிருஷ்ணாவதாரத்தில், குழந்தைப்பருவ நண்பனான குசேலன் (சுதாமன்) தனது வறுமை நீங்க வேண்டும் என்று துவாரகைக்கு வந்து, கொடுத்த ஒரு பிடி அவலுக்கு மெச்சி, சகல செல்வங்களையும் கொடுத்து உய்வித்தார். தீய துரியோதனாதியரின் சூழ்ச்சியான சூதாட்டத்தில், பாஞ்சாலிக்கு மானபங்கம் ஏற்படும் சூழலில், கேட்ட மாத்திரத்தில் திரௌபதிக்கு ஆடைகளைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றினார். சிறுவன் பிரஹலாதனைக் காப்பாற்ற, தூணிலிருந்து நரஸிம்ஹராக வந்து, அரக்கனான ஹிரண்யகசிபுவின் வயிற்றையே கிழித்தெறிந்தார். இவ்வாறு பக்தர்களின் பாதுகாவலனாக, பக்தவத்சலன் எனப்பட்ட கருணைக் கடலான ஸ்ரீஹரியை வர்ணித்தார். உலகின் ஒவ்வொரு ஜீவராசிக்கும் வாழ்வளித்த ஸ்ரீஹரி, குறிப்பாகத் தனது உண்மையான பக்தர்களைக் காப்பாற்றாமல் இருப்பானா என்கிறார்.

தேவசர்மா என்ற ப்ராஹ்மணன் தன் குருவான வாயுதேவரின் ஆணைப்படி ஸ்ரீநிவாசனை சேவிக்க, கருணையுள்ள ஸ்ரீஹரி தேவசர்மாவின் குடும்பத்தினருக்கு சகல சௌபாக்கியங்களையும் அளித்து உய்வித்தார். தேவாம்சத்தில் பிறந்த துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் முதலானோர் கௌரவர் பக்கம் சேர்ந்து,

நல்லவர்களான பாண்டவர்களுக்கே எதிராக நின்றாலும், அடிப்படையில் அவர்கள் தன் பக்தர்கள் என்றே கருதி, அவர்களுக்கு இறுதியில் நற்கதியையே அருளினார். இத்தகைய கருணையாளன் ஸ்ரீஹரி என்கிறார்.

ஸ்ரீநிவாஸன போல்வ கருணிக-
ளீ நளினஜாண்டதொளு காணெ.... | என்கிறார்.

ஸ்ரீஹரி தனது பக்தனான தொண்டைமானுக்கு, எதிரிகளால் துன்பத்தில் சிக்கியிருந்தபோது, தனது சங்கு சக்கர ஆயுதங்களையே அவனைக் காப்பதற்காகக் கொடுத்தார். இது ஸ்ரீநிவாசனின் ஒப்பற்ற கருணையாகும். பீமன் என்ற ஒரு ஏழை குயவன், ஒருமுறை மண்ணாலேயே ஆபரணங்களைத் தயாரித்து பக்தியுடன் சமர்ப்பித்தான். ஸ்ரீநிவாசன் லக்ஷ்மீபதியாக இருந்தபோதிலும், அதை ஏற்றுக்கொண்டு பீமனின் குடும்பத்தை உய்வித்தார். மேலும், அவன் வீட்டில் அவன் மனைவி தமாலினி செய்தளித்த உணவையே உண்ட கருணையாளன் ஸ்ரீஹரி. இவ்வாறு தொடர்ந்த தாஸர், அகலிகை மற்றும் பலிச்சக்கரவர்த்திக்கு அருளிய உதாரணங்களைக் கொடுக்கிறார்.

கௌதம ரிஷிகளின் மனைவியான அகலிகை, இந்திரனால் குற்றம் இழைத்து கௌதமரின் சாபத்திற்கு ஆளானாலும், ஸ்ரீராமனாக வந்து உய்வித்தார். இந்திரன் தனது வஜ்ராயுதத்தால் விருத்ராசுரனைக் கொன்ற பாவத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துப் போக்கினார்.

அப்படியே, பலிச்சக்கரவர்த்தி பகவானின் கிரீடத்தையே வஞ்சனையாக அபகரித்தாலும், அவனை பக்தனாக ஏற்று, அவன் வீட்டு வாசலில் நின்று காத்த எத்தகைய பரம கருணையாளன் என்பதை காட்டினார். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் தன்னையே நம்பியிருந்த கோபியர்களுக்கும், நந்தகோபனுக்கும் மகனாக, கோபாலர்களுக்கும் நண்பனாகக் காட்டிய மற்றும் செய்த அருள் அளப்பரியது.

மஹாலக்ஷ்மியால் பூஜிக்கப்பட்ட பாத கமலங்களையுடைய ஸ்ரீஹரி, கோகுலத்து கோபியர்களுக்கு அருளினார். உலகின் நாயகனான கிருஷ்ணன் இந்திரனால் பூஜிக்கப்பட்டு, பசுக்களையும் கோபாலர்களையும் காத்தார். தீய துரியோதனனின் ராஜ உபசரிப்பை மறுத்து, தனது அந்தரங்க பக்தனான விதுரனின் வீட்டிற்குச் சென்று, சமாதான காலத்தில் உபசரிப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இந்த சம்பவங்கள் ஸ்ரீஹரியின் கருணையை வெளிப்படுத்துகின்றன. தேவகியின் மகன் என்பதுடன், யசோதைக்கும் மகனாக விளங்கினான். அதுமட்டுமின்றி, கோகுலத்து நாரியர்களுக்கு கணவன் எனப்பட்டான். கருணையுள்ள கிருஷ்ணன் கோகுலத்தைக் காக்க கோவர்த்தன மலையையே விரலில் தூக்கிப் பிடித்தான். தவம் செய்து விரும்பிய அக்னியின் புத்திரர்களான 16100 ராஜபுத்திரிகளை அழைத்து வந்து மனைவியராக ஏற்றுக்கொண்டான். மூவுலகத்தாலும் வணங்கப்படும் பாதுகாவலனான ஸ்ரீஹரியின் கருணையை என்னவென்று சொல்வது என்கிறார். பகவானை 'திரிஜகத்தாத்ர மங்கள காத்ர பரமபவித்ர ஸுரமித்ர' என்று புகழ்ந்துள்ளனர்.

ஸ்ரீஹரி தனது சங்கல்பத்தின்படி, தர்மத்தைக் காப்பதற்காக துவாபர யுகத்தின் இறுதியில் கிருஷ்ணனாக அவதரித்து, எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் சிறிய ரூபத்தில் காட்சியளித்தார். உலகினை துன்புறுத்தும் அரக்கர்களுக்குத் துன்பம் தருவேன் என்று, வைகுண்டத்திற்கு நிகரான ஸ்வேதத்வீபத்தில் வசிப்பவன் அவதரித்துத் தன் பக்தர்களைக் காத்தான், இது அவனது கருணையாகும். ரமா, ப்ரஹ்மாதியரால் எப்போதும் துதிக்கப்படும் ஸ்ரீஹரி, தன் பக்தர்களுக்காகப் பல அவதாரங்களை எடுத்து, அவ்வப்போது சுரர்களையும், ரிஷிகளையும், அரசர்களையும், மனிதர்களையும் காத்து வருகிறான். தன்னிறைவு பெற்றிருந்தாலும், பக்தர்களின் சேவைகளை ஏற்றுப் பலன்களை அளிப்பான் என்கிறார். இவ்வாறே தனது உண்மையான பக்தர்களான சுக்ரீவன், துருவன், பிரஹலாதன், அம்பரீஷன் போன்றோருக்கு புருஷார்த்தங்களையே அளித்துக் காத்தார்.

தாஸர் கருணாமூர்த்தியான ஸ்ரீஹரியை வர்ணித்தது இவ்வாறு:

துஷ்டதானவ ஹரண ஸர்வோ-
த்ருஷ்ட ஸத்குணபரித பக்தா-
பீஷ்டதாயக பயவிநாஶக வீத பய ஶோக ||

இத்தகைய பகவான், ஸ்ருஷ்டி முதலான எட்டுச் செயல்களையும் (அஷ்ட கர்த்ருத்வ) செய்பவனாக, எல்லா ஜீவர்களின் இதய குகையில் வசிப்பவனாக, உற்ற உறவினனாக, காரணமின்றி உதவி செய்பவனாகத் தன் பக்தர்களைக் காப்பான். ஸ்ரீஹரிக்கு எந்த பயமும், சோகமும் இல்லை. எந்தக் காலத்திலும், நித்ய திருப்தியுடன் இருந்து, நம்பிய பக்தர்களை நினைத்த மாத்திரத்தில் திருப்திப்படுத்துவான். இவனது கருணை ஒப்பற்றது.

ப்ரஹ்மருத்ராதியரைக் காத்த சம்பவங்களைத் தெரிவிக்கின்றனர். பகவானின் நாபிக் கமலத்தில் பிறந்த ப்ரஹ்மனுக்கு அபயம் அளித்துக் காத்தார். கங்காதரனான ருத்ர தேவருக்கு அருள் புரிந்து, சேஷ தேவரின் இடத்தைக் கொடுத்துத் தனது படுக்கையாக ஆக்கிக்கொண்டார். ஸமுத்ர மதன காலத்தில், தேவர்களுக்கு மோகினி ரூபத்தில் அமிர்தத்தையே ஊட்டினார். இத்தகைய ஸ்ரீஹரியை 'கருணாஸிந்து, கமலாகாந்த, பஹுநிச்சிந்த, ஜயவந்த' என்கிறார். ஸத்யஸங்கல்பனான ஸ்ரீஹரி ஸ்வதந்த்ரனாக, பிரபுவாக இருக்கிறான்.

உண்ணும் பொருட்களில் இருந்து போஜ்யன் எனப்படுகிறான், போக்ய பொருட்களில் இருந்து அந்தப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு திருப்தி அளிப்பவனாக இருக்கிறான். உள்ளிருக்கும் தத்துவ அபிமானிகளுக்கும் த்ருப்தி அளித்து, துராத்மாக்களுக்கு துன்பங்களைக் கொடுப்பான். கருணைக் கடலான ஸ்ரீஹரியின் கருணை ஒப்பற்றது. இதை உண்மையாக்கிய ஸ்ரீஹரியின் கருணைக்கு ஏற்கனவே பல உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாஸர் தொடர்ந்து கூறிய வார்த்தைகள்

பி[3]ட்டிக[3]ள நெவதி[3]ந்த[3]லாக[3]லி
ஹொட்டெகோ[3]ஸுக[2] வாத[3]ராக[3]லி
கெட்டரோக[3] ப்ரயுக்தவாக[3]லி அணகதிந்தொ[3]ம்மெ ।
நிட்டுஸிரினிம் பா[3]ய்தெரது[3] ஹரி
விட்ட[2]லா ஸலஹெந்தெ[3]னலு கை
கொட்டு காவ க்ருபாலு ஸந்தத தன்ன ப[4]குதரனு ||14

பாகவதகாரரின் வார்த்தை
"ஸாங்கேத்யம் பாரஹாஸ்யம் வா ஸ்தோபம் ஹேலனமேவவா ।
வைகுண்டநாம க்ரஹணமஶேஷாகஹரம் விது: ॥" என்பதாகும்.

இவ்வாறு தொடர்ந்த தாஸர், கிருபையுள்ள பகவான் எந்த விதத்தில் துதித்தாலும் மனம் குளிர்ந்து விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவான் என்கிறார்.

ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களின் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப, அவர்கள் கேட்காவிட்டாலும் தானே கருணையுடன் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவான். இதிலிருந்து பகவானிடம் யாசிக்கும் - கேட்கும் ஆசை நமக்கு வரக்கூடாது என்பது தெரிகிறது. பிறப்பற்ற ஸ்ரீஹரி காரணமின்றி உதவி செய்பவன், மனதின் விருப்பங்களை அறிந்த ஸர்வக்ஞனாக இருக்கிறான்.

எல்லா ஜீவர்களையும் காக்கும் பகவான், குறிப்பாகப் பதினெட்டு ரூபங்களில் இருந்து காப்பாற்றுவான் என்பதை வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தைக் காட்டி விவரிக்கின்றனர்.

ஹம்ஸ: ஷுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸித்தோதா
வேதிஷததிதிர்துரோணஸத் ।
ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்யோமஸதப்ஜா
கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் ॥
காடகோபநிஷத் (2.2.2)

பகவானின் ரூபங்கள் எந்த அதிஷ்டானங்களில் நிலைபெற்று பக்தர்களைக் காத்து வருகின்றன என்பதை தாஸர் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். மனிதர்களில் இருந்து 'ந்ருஷத்' எனப்படுகிறான், இந்திரியங்களில் இருந்து 'துரோணஸத்' எனப்படுகிறான். இந்திரிய விஷயங்களை 'ஹோதா' என்ற பெயரில் அனுபவிக்கிறான்,

'ருதுஸத்' என்ற பெயரால் வேதங்களால் ப்ரதிபாத்யன். வாயுதேவரில் நிலைத்து, ஜட-சேதனங்களை 'ஷுசிஷத்' ரூபத்தில் புனிதப்படுத்துகிறான், 'அச்யுத' ரூபத்தில் ஜீவர்களின் ஸ்வரூபதேகத்தில் இருந்து செயல்களைச் செய்ய வைக்கிறான். அன்னமயாதி பஞ்ச கோசங்களில் அந்தப் பெயர்களுடன், அன்னத்தில் 'அதிதி' எனவும், வாயுதேவரில் 'ப்ராணமயன்' எனவும், 'மனோமய' ரூபத்தில் ப்ராக்ருத விஷயங்களைச் சிந்திக்கச் செய்கிறான். இன்னும், ஆனந்தமயமாகி இந்த உடலின் குடும்பத்தினருக்கும் ஆனந்தத்தை ஏற்படுத்துகிறான்.

அனந்த ரூபங்களைப் பெற்ற பகவானுக்கு ஒருபோதும் தோஷங்களின் சாயல் கூட இருக்காது என்கிறார். குணபூரணனாக, நிர்லிப்தனாக இருக்கும் இத்தகைய தேவனை நினைத்த மாத்திரத்தில் தோஷங்களிலிருந்து விடுபடலாம் என்கிறார்.

பகவானின் விபூதி ரூபங்களைச் சொல்லும்போது, தாஸர் ஸ்ரீஹரி பூமியில் இருந்து 'குஸ்தன்' என்றும், திசைகளின் வட்டத்தில் இருந்து 'ஆஷாஸ்தன்' என்றும், ஆகாயத்தில் இருந்து 'கஸ்தன்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறான் என்கிறார். இவ்வாறே, தனித்தனியாக ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் நிலைத்து 'வ்யஸ்தன்' எனப்படுகிறான். எல்லா ஜீவர்களிலும் நிலைத்து 'ஸமஸ்தன்' என்று அழைக்கப்படுகிறான். மேலும், எப்போதும் எல்லோருடனும் இருந்து 'விஷுத்தாத்மா'வாக, 'விஷோதனன்' ஆக, 'உபஸ்தன்' எனப்படுகிறான்.

இவ்வாறு தொடர்ந்த தாஸர், ஸ்ரீஹரி சகல சாஸ்திரங்களிலும் நிலைத்து 'க்ஞானதன்' எனவும், வஸ்திரத்தில் இருந்து 'மானதன்' எனவும் அழைக்கப்படுகிறான் என்கிறார். ஜீவர்களின் சுத்தமான புத்தியில் நிலைத்து 'வதந்யன்' என்று இருப்பவனாக இருக்கிறான். இவ்வாறு பொருட்களின் இயல்புக்கு ஏற்ப செயல்களை நடத்தி, எங்கும் நிலைத்திருக்கிறான்.

'இந்த மகிமை மற்ற தேவருக்கு உலகில் உண்டோ?' என்று கேள்வி எழுப்பிய தாஸர், ஸ்ரீஹரி கிராமத் தலைவனிடம் 'அக்ரணி' என்றும், கிராம மக்களிடம் நிலைத்து 'க்ராமணி' என்றும், உப கிராமங்களில் இருந்து 'ஸ்ரீமான்' என்றும் நிலைத்த ஸ்ரீஹரி, 'யோகம்' மற்றும் 'க்ஷேமம்' என்ற பெயர்களால் ஜீவர்களைக் காக்கிறான்.

இவ்வாறு உலகில் எல்லா விதத்திலும் பாதுகாவலன் அவனே ஆகி, கருணைக் கடல் எனப்படுகிறான். இத்தகைய ஸ்ரீஹரியை பக்தியுடன் பஜிக்கும் மகாத்மாக்களுக்கு எங்கும் மனம் குளிர்ந்து, விஜயத்தை தானாக அளித்துக் காப்பான் என்ற நம்பிக்கையை அருள்கிறார்.

நல்லவர்களை (சாத்வீகர்களை) உய்விப்பதற்காகவே பகவான் ஜீவர்களைப் படைக்கிறான். ஜீவர்களின் கர்மா மற்றும் தகுதிக்கு ஏற்ப கர்ம சாகரத்தில் மூழ்கடித்து, அதற்கேற்ப பலாபலன்களை உண்பிக்கிறான். இது அவனது கருணையின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட ஜீவன், உய்வடைந்து இந்த சம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடச் செய்ய வேண்டியதை தெரிவிக்கின்றனர்.

க்ஷுல்லகர கூடாடதலெ ஸ்ரீ-
வல்லபன ஸத்குணகணங்கள
பல்லவர கூடாடி ஸம்பாதிஸு பரமபதவ ||

பகவானை அறிந்த க்ஞானிகளுடன் கூடி, பரமபதமான மோக்ஷத்தை அடை என்கிறார். வேண்டாம் என்றால் விடாத பந்தம் இந்த சம்ஸாரம். இந்த சுக-துக்க சக்கரத்திலிருந்து வெளியேற இருக்கும் உபாயம் - ஹரி நிர்மால்ய நைவேத்யவனு புஞ்ஜிஸி பல்லவர கூட்யாடு பவதுக்கக்களனீட்யாடு – என்று நல்லுரை கூறி எச்சரித்தனர்.

இல்லறத்தில் இருப்பவர்கள் நியமமாக செய்ய வேண்டிய பஞ்சமஹாயக்ஞங்களின் மகத்துவத்தை தெரிவிக்கின்றனர். சுத்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட சமையலைப் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்து, வைச்வதேவ பலிஹரணாதிகளைச் செய்து, அதிதி மற்றும் விருந்தினர்களுக்குச் சமர்ப்பித்து, தான் உண்ண வேண்டும். கேவலம் தன் வயிற்றை நிரப்புவதற்காகச் செய்தால் நரகமே கதி என்று தெரிவித்தனர். இதனுடன் பகவானை மகிழ்விக்கும் உபாயத்தையும் தெரிவிக்கின்றனர். கருணையாளனான ஸ்ரீஹரி விரைவில் தன்னுடைய நிஜ பக்தர்களை மகிழ்வித்துக் காப்பான்.

கூகு^{3}தலி ஷிரபாகி^{3} கருணா

ஸாக[3]ரனே ப[4]வரோக[3]பே[3]ஷஜ
கைகொடெ[3]ந்தெ[3]னெ பே[3]க[3]னொத[3]கு[3]வ பா[4]க[3]வதரரஸ ||30

தாஸர் இந்த நூலின் கருணா ஸந்தியில் ஏனு கருணாநிதியோ ' என்று கூறியது போல, இங்கும் **ஏனு கருணவோ தன்னவரலி**' என்றது ஸ்ரீஹரியின் பக்தவாத்ஸல்யத்தை காட்டுகிறது.

இங்கு தனது பக்தர்கள் 'அதிஹீனமான கர்மங்களைச் செய்தாலும் சரி, ஏற்றுக்கொண்டு காப்பான்' என்கிறார். தனது பக்தர்கள் சில காரணங்களால் மிகவும் கீழ்த்தரமான செயல்களைச் செய்திருந்தாலும், அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு காப்பாற்றுவான். இது ஸ்ரீஹரியின் பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் தன்மை எவ்வளவு என்பதை உணர வைக்கிறது.

இதற்கு புராணங்களில் பல உதாரணங்களைக் காணலாம். நிஜபக்தன் பகவானிடம் எப்படி, என்ன கேட்க வேண்டும் என்ற ரகசியத்தை தெரிவித்துக் கொடுக்கின்றனர். ‘தைன்யதி பேடதந்ததி மாடு புருஷார்த்தகள ஸ்வப்னதலி’ என்கிறார். காரணம், ஸ்ரீஹரி ஸர்வக்ஞன், மனதைக் கொடுத்தால் தன்னையே கொடுப்பான் என்கிறார். இத்தகைய பரம கருணையாளன், ஸர்வோத்தமன், ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரி இருக்க, மற்றவர்களை வேண்டுவதா! என்கிறார். 'கேட்டால் என் எஜமானனையே கேட்பேன்' என்று ஸ்ரீபுரந்தரர் சொன்னது போல நட என்கிறார். மதியற்றவன் நிலையற்ற உலக சுகங்களைக் கேட்பான் என்கிறார்.

ப்ரஹ்மருத்ராதியரால் எப்போதும் வணங்கப்படும் ஸ்ரீஹரி, எல்லா ஜீவர்களின் இதய குகையில் வசிப்பவன், அளவிட முடியாதவன், ஸர்வக்ஞன், சகல அர்த்தங்களையும் கொடுப்பவன். இம்மை, மறுமையில் ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப பலன்களைக் கொடுப்பான்.

இவன் வைஷம்ய, நைர்குண்யங்கள் இல்லாதவனாக, ஒப்பற்ற கருணையாளனாக இருக்கிறான். கல்பத்தின் முடிவில் ஜீவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப கதிகளை ஏற்படுத்துவான். சுத்தமான பக்தியுடன் அவனை பஜித்து சேவிப்பது நம்முடையதாக வேண்டும் என்கிறார்.

ஒம்மெகா[3]தரு ஜீவரொளு வை
ஷம்ய த்[3]வேஷாஸுயெ இல்ல ஸு
த[4]ர்ம நாமக ஸந்தயிஸுவனு ஸர்வரனு நித்ய |
பி[3]ரம்ம கல்பாந்தத[3]லி வேதா[3]
க[3]ம்ய ஸ்ரீஜக[3]ன்னாத[2] விட்ட2ல
ஸும்மனீவனு த்ரிவித[3]ரிகெ[3] அவரவர நிஜக[3]திய ||35

23. ப்ருஹத்தாரதம்ய ஸந்தி

(குணதாரதம்ய ஸந்தி)

ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தர் தனது நூலில் தாரதம்யத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது,

தாரதம்யம் ததோ ஜ்ஞேயம் ஸர்வோச்சத்வம் ஹரேஸ்ததா |
ஏதத்வினா ந கஸ்யாபி விமுக்தி: ஸ்யாத் கதஞ்சன ||
-ம.பா.தா.நி (1-80)

தாரதம்ய க்ஞானம் இல்லாமல் ஒருபோதும் முக்தி என்பதில்லை. அதனுடன் ஸ்ரீஹரியின் ஸர்வோத்தமத்துவ க்ஞானமும் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்ன வார்த்தை சத ஆகமங்களின் பிரதான அம்ஶமாகும். தாஸர் இதே ஸந்தியில்:

'தாரதம்யஜ்ஞான முக்தி-
த்வாரவெனிபுது பக்தஜனரிகெ' என்றிருக்கிறார்கள்.

'ப்ரஹ்மாதி மானுஷாந்தாஶ்ச ஜ்ஞேயாஸ்தரதமாத் க்ரமாத்' என்பதே சாஸ்திரங்கள் சாற்றிய தத்துவமாகும். இதனாலேயே ஸ்ரீஜகன்னாததாஸ வரேண்யர் தனது இந்த மாபெரும் நூலில் தாரதம்யத்தை விவரிப்பதற்காகவே ஐந்து ஸந்திகளை ஒதுக்கியுள்ளார். இது தாஸர் நல்லவர்கள் மீது காட்டிய கிருபையாகும்.

ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவிலிருந்து தொடங்கி மனுஷோத்தமர்கள் வரையிலும் (தேவதா தாரதம்யம்) மற்றும் மனுஷ்ய அதமரிலிருந்து தொடங்கி கலி வரையிலும் (தைத்ய தாரதம்யம்) ஆகியவற்றைத் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமான விஷயங்கள் என்பதை அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டும். தாஸர் இந்த ஸந்தியில் இவற்றின் விவரத்தை அவரோகண (இறங்கு) வரிசை முறையில் தெரிவித்துள்ளார். கடைசி ஐந்து பாடல்களில் அனைவருக்கும் எளிதாக விளங்கும்படி சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளார். முந்தைய பல நூல்களின் ஆதாரத்திலிருந்து இந்த தாரதம்யத்தின் விவரணை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.'

ஸ்ரீத[4]ரா து[3]ர்கா[3] மனோரம
வேத[3]முக[2] ஸுமனஸ க[3]ணஸமா
ராதி[3]த பதா[3]ம்போ[4]ஜ ஜக[3]த்[3]ந்தர் ப[3]ஹிர்வ்யாப்த |
கோ[3]த[4]ர ப[2]ணிவராதபத்ர நி
ஷே[2]த[4]தூ[3]ர விசித்ரகர்ம ஸு
போ[4]த[4] ஸுக[2]மயகா[3]த்ர பரமபவித்ர ஸுசரித்ர ||1

தாஸர் இந்த ஸந்தியைத் தொடங்கும்போது, ஸர்வோத்தமனாகவும், சகல வேதங்களாலும் அறியப் படுபவனுமாகிய ஸ்ரீமன்நாராயணனை இரண்டு பாடல்களால் குணகானம் செய்கிறார்.

மஹாலக்ஷ்மியின் மூன்று ரூபங்களான ஸ்ரீ, பூ, துர்கா என்பவர்களுக்கு எப்போதும் ஆனந்தம் அளிப்பவன், ப்ரஹ்மருத்திராதி தேவ கணங்களால் ஆராதிக்கப்பட்ட பாத கமலங்களை உடையவன், ப்ரஹ்மாண்டத்தின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்திருப்பவன், ஆதிசேஷனையே குடையாகக் கொண்டவன், பரமமங்கள சரித்திரன், க்ஞானானந்த சுக ஸ்வரூபன், குணபூரணன், நித்யன், வேதங்களால் அறியப்படுபவன், பிறப்பு-இறப்பு அற்றவன், அந்தராத்மாவாக இருந்து ஸ்ருதி-ஸ்ம்ருதிகளால் அறியப்படுபவன், முக்த-அமுக்த கணங்களால் சேவிக்கப்படுபவன், பக்தவத்சலன், ஆபத்பாந்தவனாக இருந்து பயத்தைப் போக்குபவன், பக்தர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்து ப்ரியமானவனாக, ஜகன்னாதனாக இருக்கும் ஹே பகவானே, என்னை கருணையுடன் காப்பாயாக என்று ப்ரார்த்தனை செய்கிறார். ஸ்ரீஹரியே ஸர்வோத்தமனாக, ஸர்வபாலகன் என்பதை மனமாரத் துதித்தார்.

தாஸர் அடுத்த இரண்டு பாடல்களால் ஸ்ரீஹரிக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கும் லோகமாதாவாக, சம-அசமள் எனப்பட்ட மஹாலக்ஷ்மி தேவியைத் துதிக்கிறார். புருஷோத்தமனான ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மியத்தை வெளிப்படுத்தும் ரூபகுணங்களை தனது தகுதிக்கு ஏற்ப பிரவாகம் போலக் காண்பவள், ஆனாலும் முடிவைக் காணாதவள், ஒப்பற்ற குணங்களால் தோஷமற்றவளாகவும், பரிபூரணியாகவும் இருப்பவள் மஹாலக்ஷ்மி. ஸ்ரீஹரியின் மூன்று தாமங்களான ஸ்வேதத்வீபம், அனந்தாஸனம் மற்றும் வைகுண்டங்களின் ஸ்வரூபமானவள். சகல ஆபரணங்கள், வஸ்திரங்கள், ஆயுதங்களாக இருந்து எப்போதும் சேவிப்பவளாக, அக்ஷர புருஷை எனப்பட்டவள். இந்த மஹாலக்ஷ்மி பரம ப்ரியமானவளாக இருந்தாலும், அனந்த குணங்களால் குறைந்தவள் எனப்படுகிறாள். ஸ்ரீஹரியைப் போல தேஶகாலத்தால் வ்யாபித்து நித்யமுக்தையாக இருக்கிறாள். முக்குணங்கள் அற்றவள், ப்ரஹ்மவாயுக்களுக்குத் தாய் எனப்பட்டு, ஸ்ருதி புராணங்களால் எப்போதும் புகழப்படுபவள். வாக்கு-மன அபிமானியாகி லோகபாலகையாக இருக்கிறாள்.

ப்ரஹ்ம வாயுக்களின் பெருமைகளை வர்ணிக்கிறார். இவ்விருவரும் சமமானவர்கள். ருத்ர, இந்திராதியரால் எப்போதும் சேவிக்கப்படுபவர்கள். நாராயண-ரமைக்குப் பிந்தைய கக்ஷியில் இருப்பவர்கள், அபர ப்ரஹ்மர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவ்விருவரும் மஹாலக்ஷ்மியை விட ஒரு கோடி மடங்கு குணம் குறைந்தவர்கள், பதவிக்கு ஏற்றவாறு. ப்ரஹ்மதேவர் வாயுவை விடச் சற்றே உயர்ந்தவர்.

சரஸ்வதி, பாரதியர் தம் கணவர்களான ப்ரஹ்மவாயுக்களை விட நூறு மடங்கு குணம் குறைந்தவர்கள். இவ்வாறே, ஸஜாதீய, விஜாதீய குணங்களாலும் குறைந்தவர்கள். பாரதி தேவியை விட சரஸ்வதி பதவியின் காரணமாக உயர்ந்தவர் என்று அறியவேண்டும். இருவரும் ப்ரஹ்மவாயுக்களைப் போலக் கீழுள்ள தேவதா வர்க்கத்தால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

தேவதா கணத்தில் கருடன், சேஷன் மற்றும் ருத்ரன் சமமானவர்கள் எனப்படுகிறார்கள். இந்த மூன்று தேவதைகளும் சரஸ்வதி, பாரதியை விட நூறு மடங்கு குணம் குறைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கு சேஷதேவரோ பதவியின் காரணமாக ருத்ரதேவரை விடச் சற்றே உயர்ந்தவர் எனப்படுகிறார். விசேஷம் என்னவென்றால், சிவன் சேஷ பதவியை அடைந்து முக்தனாவான்.

ஸ்ரீஹரியின் அவதாரமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் மனைவியரான ஆறு மஹிஷியர்களும் சிவனை விட ஐந்து குணம் குறைந்தவர்கள். மேலும், இந்த ஆறு மஹிஷியர்களான ஜாம்பவதி, பத்ரா, நீலா, மித்ரவிந்தா, காளிந்தீ மற்றும் லக்ஷ்மணா, பார்வதியாதிகளை விட இரண்டு குணம் உயர்ந்தவர்கள்.

இந்த கருட, சேஷ, ருத்ரர்களை விட அவர்களின் மனைவியர் பத்து குணம் குறைவு. ஆனால் வாருணியை விட பதவியின் காரணமாக பார்வதி சற்றே குறைந்தவள். பார்வதி தேவியை விடப் பத்து குணம் குறைந்தவர்கள் இந்திரகாமர்கள்.

முன்போல பதவியின் காரணமாக இந்திரனை விட மன்மதன் சற்றே குறைவு. இந்திரகாமரை விட பத்து மடங்கு குணம் குறைந்தவன் அஹங்காரிக ப்ராணன். இவனை விட அனிருத்தன், ஶஶி, ரதீ, ஸ்வாயம்புவ மனு, தக்ஷன், பிருஹஸ்பதி ஆகியோர் பத்து மடங்கு குணம் குறைந்தவர்கள். இந்த ஆறு தேவதைகளும் சமம் என்று அறியவேண்டும்.

இவர்களை விட ப்ரவஹவாயு (வீசும் காற்று அபிமானி) ஐந்து மடங்கு குணம் குறைந்தவன். இந்த ப்ரவஹவாயுவை விடச் சூரியன், சந்திரன், யமன் மற்றும் சதரூபா தேவி ஆகியோர் இரண்டு குணம் குறைந்தவர்கள்.

இவர்களை விட முக்கால் பங்கு குணம் குறைந்தவன் வருணன். வருணனை விட அரைக்கால் பங்கு குணம் குறைந்தவர்கள் தேவமுனி எனப்படும் நாரதர். நாரதரை விடப் பிருகு, அக்னி, பிரசூதி ஆகியோர் கால்-அரைப் பங்கு குணத்தால் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அக்னியை விட, விஸ்வாமித்திரரும், மரீசி, அத்ரி, வஸிஷ்டர், புலஹர், புலஸ்தியர், அங்கிரசர் மற்றும் க்ரது ஆகிய ஸப்த ரிஷிகளும் இரண்டு குணத்தால் குறைவு.

வைவஸ்வத மனுவோ விஸ்வாமித்திரரை விடச் சற்றே குறைவு. மித்ர நாமக சூரியன், திக்பாலகனான நிருதி, ப்ரவாஹி மற்றும் தாரா ஆகியோரை விட விஷ்வக்ஸேனர், குபேரர் சற்றே குணம் குறைந்தவர்கள். ஆனால் கணபதி இந்த குபேரர் மற்றும் விஷ்வக்ஸேனருக்குச் சமமானவன்.

சேஷசதஸ்தர் எனப்படும் 85 தேவர்கள் சமமானவர்கள். இவர்கள் குபேராதியரை விடச் சற்றே குணத்தில் குறைந்தவர்கள்.

இவ்வாறு அடுத்த கட்டத்தில் வரும் ஸ்யவனர், சனகாதிகள், பாவகன் (அக்னிபுத்திரன்), உசத்தியர், ஜயந்தன் (இந்திரபுத்திரன்), கஸ்யபர், மனுக்கள் (11 பேர்), துருவன், நகுஷன், ஸுபிந்து, ஹைஹயன் (கார்த்தவீரியன்), பரதன் (துஷ்யந்த புத்திரன்), பலி (விரோசனன் மகன்) முதலான ஏழு இந்திரர்கள், குகுத்ம, கய ஆகியோர் சேஷசதஸ்தரை விடச் சற்றே குறைந்தவர்கள்.

இவ்வாறு தொடர்ந்து கர்மஜர் என்று அழைக்கப்படும் துருவன், பரதன் (ரிஷபபுத்திரன்), மாந்தாதா, ப்ரியவிரதன், மருத், பிரஹலாதன், பரீக்ஷித், ஹரிச்சந்திரன், அம்பரீஷன், உத்தானபாதன் முதலான நூறு அரசர்கள் ஸ்ரீஹரியின் அருளுக்குப் பாத்திரரான புண்ணியவான்கள்.

கங்காதேவி, சஞ்ஞா (சூரிய பத்னி), ரோகிணி (சந்திர பத்னி), ஷ்யாமளா (யம பத்னி), விராட் (ப்ரஹ்மாண்ட அபிமானி), பர்ஜன்யன் (மேக அபிமானி) ஆகியோர் நூறு புண்ணியஸ்லோக அரசர்களை விடக் குறைந்தவர்கள்.

ஸ்வாஹாதேவி (அக்னி பத்னி) கங்கையை விட இரண்டு குணம் குறைவு. புதன் ஸ்வாஹாவை விட இரண்டு குணத்தால் குறைந்தவன். உஷாதேவி (அஸ்வினி பத்னி) ஸ்வாஹாவை விடக் குறைந்தவள்.

கர்மாபிமானியான புஷ்கரன் பூதேவியை விட இரண்டு குணம் குறைவு. ஆஜானஜ தேவர்கள் சிரபித்ருக்களை விட உத்தமர். ஆனால் புஷ்கரனுக்குக் கிங்கரர்கள். இவர்களை விடத் தேவகந்தர்வர்கள் பத்து மடங்கு குணம் குறைந்தவர்கள்.

தும்புரு கந்தர்வன் அவர்களை விடச் சற்றே குறைவு. ஆனால் இந்த நூறு பேரைத் தவிர மீதமுள்ள ஒன்பது கோடி ரிஷிகளும் சமமானவர்கள். மனித கந்தர்வர்களோ, தேவகந்தர்வர்களைத் தவிர்த்து, அப்ஸரைகளை விடப் பன்னிரண்டு மடங்கு குணம் குறைந்தவர்கள். மனித கந்தர்வர்களை விட அரசர்கள் பத்து மடங்கு குறைவு. அவர்களின் மனைவியரும் பத்து குணம் குறைவு. இன்னும் மனுஷோத்தமர்கள் அரசர்களை விட நூறு மடங்கு குணம் குறைந்தவர்கள்.

சாஸ்திரங்களில் பகவானால் படைக்கப்பட்ட ஜீவர்கள் மூன்று வகை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஸாத்விகர்கள், ராஜஸர்கள் மற்றும் தாமஸர்கள் என்று. ஜீவர்கள் எப்படி அனாதி நித்யர்களோ, அப்படியே அவரவர் ஸ்வரூபத்தில் ஒட்டியுள்ள ஸாத்விக, ராஜஸ மற்றும் தாமஸ குணங்களும் அனாதிகளே ஆகும். ஸ்ருஷ்டிக்கு வந்த பிறகும் இந்த குணங்கள் ஜீவர்களில் எப்படி இருக்கிறது என்று சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஜீவர்கள் அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப கதியை அடைவார்கள். எல்லாக் கர்மங்களையும் ஜீவர்களிடமிருந்து செய்வித்துச் செய்பவன் பகவான்.

ஜீவர்களில் முக்தியோக்கியர்கள், முக்திக்கு யோக்யமற்றவர்கள் மற்றும் நித்யசம்சாரிகள் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் ஜீவர்களிலுள்ள குணங்களுக்கு ஏற்பப் பிரித்து, அவர்களின் லக்ஷணத்தையும், கதியையும் விவரிக்கிறார்.

ஸாத்விகர்கள் - (பகவத்பக்தர்கள்) - முக்தியோக்கியர்கள்
ராஜஸர்கள் - (சுகதுக்கக் கலப்பு) - நித்ய சம்சாரிகள்
தாமஸர்கள் - (தமோயோக்கியர்கள்) - முக்திக்கு அயோக்கியர்கள்

முக்தியோக்கியர்களான பகவத்பக்தர்கள் – ஸாத்விகர்கள்
ஸத்வஸத்வர்கள், ஸத்வராஜஸர்கள், ஸத்வதாமஸர்கள், ரஜஸ்ஸத்வர்கள்

நித்யசம்சாரிகள் - ராஜஸர்கள்

ரஜோரஜர்கள் – (நித்ய பத்தர்கள்)
ரஜஸ்தாமஸர்கள் – (பூமி-நரகங்களில் சஞ்சரித்து பூமி-சொர்க்கங்களுக்கும் போவார்கள்)

முக்திக்கு அயோக்கியர்கள் - தாமஸர்கள் (தமோயோக்கியர்கள்)

தமஸ்ஸாத்விகர்கள் – (அனாக்யாத அசுர கணம்)
தமோராஜஸர்கள் - (அசுரர்கள்)
தமஸ்தாமஸர்கள் - (கலி முதலானோர்)

அனந்த கோடி ஜீவராசிகளில், ஸத்வஸத்வர் எனப்படும் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களையும், ஸத்வரஜர் என்பவர்களை தத்வேஶர்கள், ஸத்வதமஸர் என்பவர்களை அனபிமானி தேவதைகள் என்றும் அறியலாம். ரஜஸ்ஸத்வர் என்பவர்களை முக்தியோக்கியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் அனைவரும் நியமமாக பகவத்பக்தர்கள். ரஜோரஜர்கள் நித்யபத்தர்கள் எனப்படுபவர்கள்.

புண்ணியத்தால் சொர்க்கமும், புண்ணிய-பாவங்களின் கலவையால் பூலோகத்தில் பிறப்பு வசிப்பும் உண்டாகும். இவ்வாறே ரஜஸ்தாமஸர்களும் பூமி, நரகங்களில் வாஸம். இது சாமான்ய நியமம் என்று அறிய வேண்டும். குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள அனாக்யாத அசுரர்கள் தமஸ்ஸாத்விகர்கள் எனப்படுவார்கள்.

தமஸ்ஸுராஜஸர் எனப்படும் தைத்யர்களின் கூட்டம் இருக்கிறது. கலியின் மனைவி அலக்ஷ்மி தமஸ்தாமஸை எனப்படுவாள். கலியோ அதமர்களில் அமதனாகி நீசன். கலிக்குச் சமமான அதமர்கள் என யாரும் இல்லை. இவனுக்கு அந்தந்தமஸ்ஸே கதியாகும். ஒன்பது வித த்வேஷங்களுக்கு இவனே உறைவிடம். இவன் சண்டை, தங்கம், காமமுள்ள பெண்கள், சூதாட்டம், மது முதலானவற்றில் நிலைத்து, ஜீவர்களுக்கு மோகத்தை உண்டாக்கித் தவறான வழியில் இழுத்துச் சென்று அழிப்பான்.

ஆகையால், இவற்றிலிருந்து தூர விலகியிருக்க வேண்டும் என்றார். இதையே தாஸர்:

ப^{3}வரதொளு ப^{4}ங்கா^{3}ரதொ^{3}ளு நட
யுவதி த்^{3}யூதா பேய ம்ருஷதொ^{3}ளு
கவிஸி மோஹிஸி கெடி^{3}ஸுவனு எந்த^{3}ரிது த்யஜிஸுவுது^{3} || என்றார்.

ஸ்ருஷ்டி முதலான எட்டுச் செயல்களையும் செய்யும் ஸ்ரீஹரியே எல்லா ஜீவர்களின் ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றுக்கு நிமித்த காரணனாகி, த்ரிவித ஜீவர்களைப் படைப்புக்குக் கொண்டு வந்து, அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்பக் கர்மங்களைச் செய்வித்து கதியை ஏற்படுத்துகிறான். இது அவனது லீலையாகும். இத்தகைய ஸ்ரீஹரி, யார் தேவர்-தானவர் தாரதம்யத்தைச் சொல்லும் தத்துவங்களை அறிந்து, எப்போதும் அவனையே நம்பி பஜிப்பவர்களுக்கு கருணா ஸமுத்ரனாகி சம்ஸார பந்தனத்திலிருந்து உய்விப்பான்.

தி^{3}விஜ தா^{3}னவ தாரதம்யத^{3}
விவர திளிவ மஹாத்மரிகெ^{3} பா^{3}
ந்னவிர ஸக^{2} தானொலிது^{3} உத்^{3}த^{4}ரிஸுவனு ப^{4}வதி^{3}ந்த^{3} ||21
என்றிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு தொடர்ந்த தாஸர், விசேஷமாக ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தரின் மதத்தைப் பின்பற்றும் அனைவரும் எல்லாக் காலத்திலும் இந்தத் தாரதம்யத்தின் ப்ரமேயங்களைத் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியம் என்றார். காரணம் இது பாவம் என்னும் காட்டுக்குக் காட்டுத்தீ போன்றது. பவக்கடலைக் கடக்க தெய்வீக நாவாய் போன்றது என்றார். அப்படியே வைகுண்டத்திற்குப் படிக்கட்டு என்றார். அதற்காகவே தாஸர்

தாரதம்யஜ்ஞான முக்தி-
த்வாரவெனிபுது பக்தஜனரிகெ | என்று சொன்னார். அதற்காகவே

'தோரி பேளி ஸுகாப்தியொளு லோல்யாடுவுது புதரு' என்று நல்லுரை கூறினார்.

தாஸர் கடைசி ஐந்து பாடல்களில் முன்பு சொன்ன தாரதம்யத்தையே சுருக்கமாகவும், அழகாகவும் அனைவரின் புரிதலுக்காகவும் விவரித்துள்ளார். இவ்வாறு தெரிவித்த தாஸர், இறுதியில்

ஈ வஸுமதியொளுள்ள வைஷ்ணவ

ராவளியொளி ஹரெந்து[3] நித்யதி[3]
ஸேவிபுது[3] ஸந்தோஷதி[3]ம் ஸர்வப்ரகாரத[3]லி ||28
என்றிருக்கிறார்கள்.

பலஸ்ருதியைப் போல இந்த தாரதம்ய சிந்தனை, நான்கு வித புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்கு உத்தம சாதனம் என்றார்.

மானுஷோத்தமரனு பிடி[3]து[3] சது
ரானனாந்த[3] ஷதோத்தமத்வ க்ர
மேண சிந்திப ப[4]குதரிகெ[3] சதுரவித[4] புருஷார்த்த[2] |
ஸ்ரீநிதி[4] ஜகன்னாத[2]விட்ட[2]ல
தானெ ஒலிதீ[3]வனு நிரந்தர
ஸானுராக[3]தி[3] படிஸுவுது[3] ப்ராக்ஞரித[3] மரெயத[3]லெ ||29

24. கல்பஸாதன ஸந்தி

(அபரோக்ஷதாரதம்ய ஸந்தி)

உலகத்தில் அனைவரும் அறிந்ததைப் போல, மனிதர்களின் சாதனைக்குத் தக்கவாறு பலன் - சுகம். அதுபோலவே பரலோகத்திலும், இம்மை-மறுமையிலும் தாரதம்யம் இருப்பது ஸித்தமான விஷயம். அதாவது, பலனிலும் தாரதம்யம் தகுதிக்கு ஏற்ப, உலகில் நிரம்பியிருப்பது பஞ்ச பேதாத்மக பிரபேதம். ஜீவன், ஜடம் மற்றும் ஈஸ்வரரின் பேத பஞ்சகம், சாஸ்திரங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது இந்த உலகின் நியாமகன் ஸ்ரீஹரி என்று. அவனே ஸர்வோத்தமன். பகவானின் ஸாக்ஷாத்காரம் இல்லாமல் ஜீவனுக்கு முக்தி என்பதில்லை. அவனது அபரோக்ஷ க்ஞானத்திற்கு இடைவிடாமல் செய்யும் சாதனை-உபாசனையே முக்கிய காரணம். இது பல பிறவிகளின் சாதனை என்பது உண்மை. இது புல் ஜீவனில் தொடங்கி சதுர்முக ப்ரஹ்ம தேவர் வரை எல்லா முக்தியோக்கிய ஜீவர்களின் காலத்தையும் சார்ந்திருக்கிறது.

அதாவது, சாதனையின் கால அளவு, அதன் பிறகு பகவத தரிசனம் (அபரோக்ஷக்ஞானம்) மற்றும் அதன்பிறகும் செய்யும் சாதனையின் கால அளவு, இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. பகவானே கூறிய வார்த்தை - 'பஹூநாம் ஜன்மநாமந்தே க்ஞானவான்மாம் ப்ரபத்யதே' என்பதாகும். விஸேஷமான பக்திக்கு ஸ்ரீஹரி அருள்கிறான். இது க்ஞான வைராக்கியாதிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திர விதி.

ஏகவிம்ஷதி மதப்ரவர்த்தக கா
குமாய்க[3]ள குஹகயுக்தி நி
ராகரிஸி ஸர்வோத்தமனு ஹரியெந்து[3] ஸ்தா[2]பிஸித[3] ।
ஸ்ரீகளத்ரனஸத[3]ன த்[3]விஜப பி
நாகிஸன்னுத மஹிம பரம க்ரு
பாகடாக்ஷதி[3] நோடு[3] மத்[4]வாசார்ய கு[3]ருவர்ய ।।1

இந்த கல்பஸாதன ஸந்தியைத் தொடங்கும்போது, தாஸர் ஹரிஸர்வோத்தமத்துவத்தையும், ஜகத்ஸத்யத்துவத்தையும், தாரதம்யத்தின் விதங்களையும் எடுத்துரைத்து துர்மதங்களைக் கண்டித்து தத்வவாதத்தை நிலைநாட்டிய ஸ்ரீமதாசார்ய மத்வரைத் துதித்துள்ளார். ப்ரஹ்மதேவரில் இருந்து தொடங்கி முக்தியோக்கிய ஜீவர்களின் சாதனைகளுக்குப் பிறகு பகவத தரிசன அபரோக்ஷத்திற்குப் பிறகு லிங்கபங்கம் வரை ஏற்படும் சாதனையின் மற்றும் காலத்தின் விவரங்களையும், மோக்ஷம் அடையும் விஷயங்களையும் தெரிவிக்கிறார். முக்தியோக்கிய ஜீவர்கள் மோக்ஷம் அடைவது போல, முக்தி அயோக்ய ஜீவர்கள் மற்றும் நித்யசம்சாரிகளின் விவரங்களையும் அடுத்துத் தெரிவிக்கிறார்.

பகவானின் ஸ்ருஷ்டியில் ஜீவர்களில் ஸாம்ஶர்கள் மற்றும் நிரம்ஶர்கள் என்று இரண்டு வகை உள்ளனர். ஒரே காலத்தில் தேகதாரிகளாக பல இடங்களில் இருப்பவர்கள் ஸாம்ஶஜீவர்கள், ஒரே தேகத்தில் ஓரிடத்தில் மட்டும் இருப்பவர்கள் நிரம்ஶ ஜீவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் கர்மயோகிகள் என்றும் அழைக்கப்படுவார்கள். அம்ஶவிஹீனர்களான கர்மயோகிகள் ஏழு குழு ஜீவர்கள் உள்ளனர். புல், புழு, பறவை, விலங்கு, மனுஷோத்தமர்கள், அரசர்கள் மற்றும் மனிதகந்தர்வர்கள் என்பதாக இவர்கள் பிம்பரூபியான ஸ்ரீஹரியை உபாசித்து கர்மங்களைச் செய்து ஸ்ரீஹரிக்கு அர்ப்பணித்து நிர்மமர்கள் (அபிமானம் விட்டவர்கள்) எனப்படுவார்கள். இவர்கள் எண்ணிக்கையில் ஏராளமானவர்கள் அம்ஸவிஹீனர்களான கர்மயோகிகளைத் தெரிவிக்கிறார்.

த்ருண க்ருமி த்[3]விஜ பஷு நரோத்தம
ஜனப நரக[3]ந்த[4]ர்வக[3]ணாதிவ
ரெனிபரம்ஷவிஹீன கர்மஸுயோகி[3]க[3]ளு எந்து[3] ।

இந்த தேகத்தின் பிரதீகத்தில் இருந்து, பிம்பரூபி ஸ்ரீஹரியை உபாசனை செய்பவர்கள். இவர்களைப் பற்றி தாஸர் விவரங்களைக் கொடுக்கிறார். இந்தக் கர்மயோகிகள் மனித தேகம் பெற்று, ப்ராஹ்மணர்களாகப் பிறந்து, சாஸ்திரங்களின்படி கடமைகளை ஆசரணை செய்து பகவானிடம் சமர்ப்பித்து ஸத்கதியை அடைவார்கள். இதையே சாஸ்திரத்தில் –

கர்மாணி ஶாஸ்த்ரதோ ஜ்ஞாத்வா தாதாந்யானுஸாரத: |
விஜ்ஞாதா மைர்குணா விஷ்ணோர்ஜ்ஞேயாஸ்தே கர்மயோகின: || என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் விசேஷமாகக் கூறுகிறார், இந்த ஜீவர்கள் செய்த துஷ்கர்மங்களால் நானா யோனி ஜாதிகளில் பிறந்து, பிறகு மனிதப் பிறவி பெற்று விஷ்ணுஸர்வோத்தமத்வ க்ஞானத்தால் சாஸ்த்ரோக்தமாக நடந்து, ஆயிரம் பிறவிகளில் கர்மங்களை ஆசரணை செய்து ஸ்ரீஹரிக்குச் சமர்ப்பித்து, பிறகு மீண்டும் பத்து பிறவிகளில் ஸ்ரீஹரியின் அற்புத குணங்களைச் சிந்தித்து உபாஸனை செய்வார்கள்.

பிறகு மூன்று பிறவிகளில் இந்த சம்ஸாரத்தின் அந்தரங்கத்தை அறிந்து, ஸ்ரீஹரியிடமே எல்லையற்ற பக்தியுடன் ஸேவித்து பிம்பரூபியின் தரிசனம் பெற்று ஆனந்தத்தால் துள்ளிக் குதிப்பார்கள். அதாவது, மொத்தம் ஆயிரத்து பதின்மூன்று பிறவிகளின் சாதனையை முடித்து அபரோக்ஷக்ஞானம் பெறும் பரம பாக்கியம் என்றாயிற்று.

தாஸர் ஸாம்ஶஜீவர்களைப் பற்றி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார். அடுத்து வருபவர்கள் ப்ரஹ்மதேவர் வரை ஸாம்ஶர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு அனந்த ஜீவர்கள் என்று அறிய வேண்டும்.

தேவகந்தர்வர்கள், ஆஜானஜர்கள், சிரபித்ரு தேவதைகள் க்ஞானயோகிகள், அதாவது பிரதீகாலம்பர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். புஷ்கரன், ஶனைச்சரன், உஷா, ஸ்வாஹா, புதன், சனகாதிகள், பர்ஜன்யன் இவர்கள் விஞ்ஞானயோகிகள், அப்ரதீகாலம்பனர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். சாதக ஜீவர்களில் க்ஞானயோகிகள், பக்தியோகிகள், கர்மயோகிகள் என்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அனைவரும் பிம்பரூபியின் தரிசன பாக்கியம் உடையவர்களே ஆவார்கள்.

பிரதீகாலம்பனர்கள் - பிரதீக (ப்ரதிமைகளில்) பகவானைக் காண்பவர்கள். ஸாம்ஶர்களாக இருந்தாலும் பிரதீகங்கள் மூலம் கண்டு பூஜிப்பவர்கள்.

அப்ரதீகாலம்பனர்கள் - இந்த ஜீவர்களுக்கு பகவத் ஆராதனைக்கு பிரதீகத்தின் அவசியம் இராது. பிரதீகங்கள் இல்லாமல் நேராகவே (வ்யாபித்த பகவானைக் காணும்) யோக சக்தி உடையவர்கள்.

பிரதீகாலம்பனர்களை க்ஞானயோகிகள் என்றும், அப்ரதீகாலம்பனர்களை விஞ்ஞான யோகிகள் என்றும் தாஸர் அழைத்துள்ளார். இந்த சாதக ஜீவர்களை பக்தியோகிகள், க்ஞானயோகிகள் மற்றும் கர்மயோகிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

தாஸர் க்ஞானயோகிகளின் சாதனை கர்மயோகிகளின் சாதனையை விட மேலானது என்று தெரிவித்து விவரங்களைக் கொடுக்கிறார். ஸாம்ஶர்கள் எனப்படுபவர்கள் பரதகண்டத்தில் நூறு பிறவிகளில் வந்து நிஷ்காமமாக கர்ம ஆசரணைகளை செய்து, பிறகு பத்தாயிரம் பிறவிகளில் சிறந்த க்ஞானத்தை (ஸ்ரீஹரியின் பாரம்யஞானம்) சம்பாதித்து, மீண்டும் முந்நூறு பிறவிகளில் அற்புதமான, எல்லையற்ற தூய்மையான பக்தியைச் செய்து தங்கள் பிம்பமூர்த்தியைக் காண்பார்கள் என்றிருக்கிறார்கள். தாஸரின் வார்த்தையில் - 'பகுதிய நிவதிகதலி மாடி காம்பரு பிம்பரூபவனு' | என்றார்.

இந்த க்ஞானயோகிகள் எனப்படும் இவர்களுக்கு அபரோக்ஷம் இருக்காது, மேலும் இவர்களுக்குப் பாவகர்மங்களின் லேபமும் இல்லாமல் நரகாதி ப்ரஸங்கமும் இருக்காது. பகவானைப் பற்றி ஸமீசீன க்ஞானம் உடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இதையே ஸ்ரீமதாசார்யரும் கூட 'தேவானாம் நிரயோ நாஸ்தி தமஶ்சாபி கதஞ்சன' என்றிருக்கிறார்கள்.

சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவரிலிருந்து தொடங்கி ஸோமபானத்திற்குரிய நூறு தேவதா கணத்தினர் பக்தியோகிகள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்களில் உத்தமோத்தமர்கள் ப்ரஹ்மவாயு, சரஸ்வதிபாரதியர். ருஜுகணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது விசேஷமாகும். இயல்பாகவே இவர்களுக்கு பக்தி முதலான ஸத்குணங்கள் இருந்து, பகவான் மற்றும் ஜகத்தைப் பற்றி யதார்த்த க்ஞானம் இருக்கிறது. பிம்போபாசனையும் இயல்பாகவே இருந்து, வளர்ந்துகொண்டே இருக்கும்.

பாவத்தின் வாசனையும் இல்லாமல் சாத்விககுணத்தின் மூர்த்திகளாக இருப்பார்கள். இவர்களிடமுள்ள க்ஞான, பக்தி, பலாதிகளுக்குக் குறைவு என்பதே இல்லாமல், மூலரூபத்தில் இருந்ததே அவதார

ரூபங்களிலும் இருக்கும். முக்குணங்களால் உண்டாகும் எந்த விகாரங்களும் ஒருபோதும் இருக்காது. அடுத்த கட்டத்திலிருக்கும் கருடன், சேஷன், ருத்ரன், இந்திராதி தேவதைகளுக்கு முக்குணங்களின் லேபம் அதாவது அவற்றின் தோஷங்கள் இருக்கும்.

ஸத்யலோகாதி³பன பிடி³து³ ஷ
தஸ்த² தே³வக³ணாந்தரெல்லரு
ப⁴க்தியோகி³க³ளெந்து³ கரெஸுவராவ காலத³லி |

இந்த தாத்விகர் எனப்படும் தேவதா கணத்தினருக்கு அபரோக்ஷக்ஞானிகள் என்றே அழைக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இது ஸாமான்ய அபரோக்ஷமாக இருந்து, சாதனைகளை முடித்த பிறகு, தம்முடைய பிம்பரூபத்தைத் தெளிவாக அவரவரின் தகுதிக்கு ஏற்பக் காண்பார்கள் என்று அறிய வேண்டும். இந்த பகவத்பக்தர்களை அச்சின்னபக்தர்கள் மற்றும் சின்னபக்தர்கள் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பரசுக்லத்ரயத்தில் சேர்ந்த ப்ரஹ்மா, வாயு, சரஸ்வதி மற்றும் பாரதிதேவியர் அச்சின்னபக்தர்கள் எனப்படுவார்கள். கருடன், சேஷன், ருத்ராதி தேவதா கணம் சின்னபக்தர்கள் என்பதாகப் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அச்சின்னபக்தர்கள் ஒருபோதும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பாகவத தர்மத்திலிருந்து தவறி, சுத்த தத்துவத்திலேயே ஈடுபட்டு, அவதார ரூபங்களிலும் ஒரே விதமாக இருப்பவர்கள். ப்ரஹ்மா, வாயு, சரஸ்வதி, பாரதி தேவதைகள்.

சின்னபக்தர்கள் - சில சமயங்களில் மூலரூபத்திலும் விசேஷமாக அவதார ரூபங்களிலும் பாகவத தர்மத்திலிருந்து தவறி நடந்துகொள்பவர்கள். (சில சமயங்களில்) ப்ராரப்தவசத்தால் அசுராவேஶம் முதலானவற்றிற்கு ஆளாகி இருப்பார்கள். கருடன், சேஷன், ருத்ராதி மற்ற தேவதா வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அடுத்த பகுதியில் தாஸர் பரசுக்லத்ரயர்களில் ஒருவரான ருஜுக்கள் எனப்பட்ட வாயுதேவரைப் பற்றி பக்தி நிறைந்தவராக வர்ணிக்கிறார். உலகிலுள்ள ஜீவர்களுக்கு ப்ராணர்களும், த்ராணரும் ஆன வாயுதேவர் ப்ரஹ்ம பதவிக்கு வருபவர்.

எல்லா ஜீவர்களிலும் இருந்து அவரவர் தகுதிகளுக்கு ஏற்ப புண்ணியகர்மம் மற்றும் பாவகர்மங்களைச் செய்விப்பார். ஸ்ரீஹரியின் நேரடி ப்ரதிபிம்பராக, ஏகாந்த பக்தராக வாயுதேவரை அறிந்து பஜிப்பவர்களுக்கு துர்யோனிகளைக் கொடுக்காமல் காப்பார், இதையே தாஸர்

ப்ராணபதி ஸம்ப்ரீதனாகி³ கு
யோனிக³ள கொட³னெல்லகர்மக³
ளானெ மாடு³வெனெம்ப மனுஜன நரககைதி³ஸுவ ||15
என்று, விரோதிகளுக்கு நரகப் ப்ராப்தியை ஏற்படுத்துவார்.

முக்தர்களானவர்களும் முக்தியோக்கியர்களும் 'தேவர்ஷி பித்ருபநரா: இதி முக்தாஸ்து பஞ்சதா' என்று ஸ்ரீமதாசார்யர் தெரிவித்தபடி தேவதைகள், ரிஷிகள், பித்ருக்கள், சக்கரவர்த்திகள் மற்றும் மனுஷோத்தமர்கள் என்று முக்தி யோக்கியர்கள் ஐந்து வகை, வாயுதேவர் இவர்களின் ஸ்வபாவ தகுதிகளுக்கு ஏற்ப கர்மங்களைச் செய்து செய்விப்பார். வாயுதேவரே மற்றொரு கூர்மரூபத்தில் இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தைத் முதுகில் தரித்து, காத்திருக்கிறார். இதையே ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர்

'ஆவ கச்சபரூபதிந்த லண்டோதகதி ஓவி தரிஸிஹ ஶேஷ மூருதியனு' என்றார்.

இந்த வாயுதேவரே மூன்றாவது ரூபத்தில் மூவகை ஜீவர்களிலும் நிலைத்து இருந்து, 21,600 ஹம்ஸமந்த்ர ஸ்வாஸ ஜபங்களை மூன்று அவஸ்தைகளிலும் செய்து செய்வித்து, வாழ்வைக் கல்பித்து, தக்க போகங்களை அருள்கிறார். ஜீவர்களுடன் இருந்தாலும் அவர்களின் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பவர்களாக, சுத்த ஸ்வபாவம் கொண்டவர், ஒருபோதும் எந்த விகாரத்திற்கும் ஆளாகாமல் தக்தபடாயமான (சுட்ட ஆடை போல) போல இருப்பார்கள்.

அனாதிகாலத்திலிருந்தே ருஜுக்கள் எனப்பட்ட வாயுதேவர் நூறு கல்ப சாதனையைச் செய்து பிறகு கல்கி எனப்படுவார். மீண்டும் தொண்ணூற்றெட்டு கல்பங்களின் சாதனையின் முடிவில் வாயு எனப்பட்டு ஹனுமன், பீம ரூபங்களால் பகவானின் காரியங்களில், ப்ரதான த்ராணமாகி, அசுரர்களை மர்த்தனம் செய்து, பிறகு மத்வாசார்யராக கலியுகத்தில் அவதாரம் எடுத்து வருவார்.

இதையே தாஸர்
அனில ஹனுமத்[4]பீம ரூபதி[3]
த[3]னுஜரெல்லர ஸதெ[3]து[3] மத்[4]வாசார்ய நெனிஸுவனு ||19
என்றிருக்கிறார்கள்.

பூலோகத்தில் அவதாரங்களை எடுத்து ராமகிருஷ்ண மற்றும் வேதவ்யாஸர் சேவையில் ஈடுபட்டு அச்சின்ன பக்தர் எனப்பட்டார். மேலும் ஸ்ரீஹரிக்கு முதன்மை ப்ரதிபிம்பமாக இருப்பவர். ஸ்ரீஹரிக்கு ஸாக்ஷாத் ப்ரதிபிம்பம் எனப்படும் வாயுதேவர் (ஸாத்ருப்யரூப தரித்து, அபாஸகோऽஸ்ய பவன:) சகல ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலானவற்றை அறிந்தவராக ஸ்ரீஹரியின் குணங்களும் ரூபங்களும் ஒருபோதும் அறிந்து கொள்ள முடியாதவை என்று புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். வாயுதேவர் முக்கோடி ரூபதாரி ஆவார். இவை கேசரம், பூசரம் மற்றும் ஜலசரம் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ரூபங்களால், அசுரர்களை மர்த்தனம் செய்து, நல்லவர்களை காக்கிறார். இத்தகைய வாயுதேவரின் ஸ்மரணம் சகல துரிதங்களையும் போக்கக்கூடியது, மேலும் ஸ்ரீஹரிக்கு மிகவும் ப்ரியமானது என்றிருக்கிறார்கள்.

ஸுரிக[3]ரு ஸந்துதிஸி வந்தி[3]ஸெ
கோ[4]ர து[3]ரிதக[3]ளளிது போபுவு
மாரமண ஸம்ப்ரீதனாகு[3]வ ஸர்வகாலத[3]லி ||22

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் இந்த ஸந்தியின் பாடல் 23-லிருந்து பாடல் 29 வரை கல்கியிலிருந்து தொடங்கி ருஜுக்களின் நூறு பெயர்களை சொல்லி, 'மாம்பாஹி' என்னை காப்பாற்று என்று தெரிவித்து துதித்துள்ளார். இவ்வாறே நல்லவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு ப்ரார்த்தனை செய்வதாக ஸூசனை அளித்துள்ளார். கடைசியில் சொன்ன துதி இதுதான் –

பாஹி மாம் லாதவ்ய வாயுவெ
பாஹி ப்ரஹ்ம ப்ராஹ்மண ப்ரிய
பாஹி பாஹி ஸரஸ்வதீபதெ ஜகத குருவர்ய |

தாஸர் பலஸ்ருதி ரூபத்தில் இந்த வாமனபுராணத்தில் வந்துள்ள ருஜுக்களின் நாமாவளியை ப்ரியத்துடன் நினைப்பவர்களை ஸ்ரீஹரி தனது மூன்று தாமங்களில் வைத்து இஷ்டார்த்தங்களை அளித்து ஆனந்தப்படுத்துவார் என்று சொன்னார். வாயுதேவர் எந்தப் பிரயாசமும் இல்லாமல் நூறு பிறவிகளின் சுகப்ராரப்த போகத்தை அனுபவித்து, பிறகு ப்ரஹ்மலோக ஆதிபத்தியத்தை அடைவார் என்று தெரிவித்தார்.

இவ்வாறு இருநூறு கல்பங்களில் நிரந்தரமாக ஸாக்ஷாத்காரமாக பகவானை எல்லா வகையிலும் சேவித்து, தங்கள் வசமான ஜீவிகளாலும் இருந்து சாதனைகளைச் செய்து செய்வித்து, தெரிவிக்கப்பட்ட நூறு நாமங்களால் அழைக்கப்பட்டு, பிறகு உத்தம பதவியை அடைவார்.

கூடவே அசதுபாசனையான தானே ப்ரஹ்மன் என்று மித்யோபாசனை செய்யும் கலியாதி அசுரர்களை நிக்ரஹித்துக் கொண்டிருப்பார் என்று தெரிவித்தார். பகவானைப் போல வாயுதேவரும் தேவதைகளின் நாமங்களால் அழைக்கப்படுவார். பகவானே அளித்த வரம் இது.

இவர்கள் ஒரு ப்ரஹ்ம பதவியில் இருக்கும்போது எண்பத்தேழரை வருட காலம் (ப்ரஹ்மமானத்தால்) முக்குணங்கள் அற்ற ஸ்ரீஹரியை எல்லா தத்துவங்களிலும் அனுஸந்தானம் செய்து ஆசரணை செய்வார்கள். மீதமுள்ள 12.5 வருட காலம் லய காலம் எனப்படும்.

வாயுதேவரிடம் தோஷமாகக் காணப்படும் குணம் என்றால் (ருஜுகணத்திற்கு) பரமோத்ஸாகம் இல்லாதிருப்பது. இதையே ஸ்ரீமதாசார்யர் 'ருஜுநாமேக ஏவாஸ்தி பரமோத்ஸாஹ வர்ஜனம்'

என்றிருக்கிறார்கள். ருத்ராதி தேவதைகளுக்கு இருப்பது போல ருஜுக்களுக்கு அஞ்ஞானம் முதலான எந்த தோஷங்களும் ஒருபோதும் இராது.

ப்ரஹ்மதேவர் எல்லா காலத்திலும் எல்லா ஜீவர்களை விடவும் உத்தமர். க்ஞான, பக்தி, வைராக்கியம் முதலான குணங்களால் இவர்களுக்கு நிகரானவர் யாரும் இல்லை. ஆகையால் மஹாலக்ஷ்மி தேவியே ஸ்ரீஹரியின் குணானுவர்ணனையை ப்ரஹ்மதேவருக்கு உபதேஶம் செய்வார்.

இதையே தாஸர் - ரமெய முகதிந்தரிது நித்யதி
த்யுமணி கோடிகளந்தெ காம்பனு பிம்பரூபவனு || என்றிருக்கிறார்கள்.

முன்பு தெரிவித்தபடி ப்ரஹ்ம வாயுக்கள் சமமானது போல, சரஸ்வதி பாரதியர் சமமானவர்கள். ஆனால் பதவியின் காரணமாக சற்றே உயர்ந்தவர்கள்.
இவ்வாறே ருஜுகண ஜீவர்களில் (ஆண் பெண்களில் இருப்பதாக) (சற்றே குறைவு) அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுபோலவே மற்ற தேவதா கணத்தவருக்கும் பொருந்தும். ருஜுக்களுக்கு முக்தி பரியந்தமும் பிம்பரூப காட்சி பூரண தெளிவாக இராது. ஆனால் இவர்களுக்கு மஹாப்ரளய காலத்திலும் அஞ்ஞானம் முதலான தோஷங்கள் இருக்காது. ஸ்ரீஹரியின் விசேஷ அனுக்கிரகத்தால் 'ஏவம் ப்ரலய காலேபி ப்ரதிபாதபராவர:' என்றிருப்பார்கள்.

சதுர்முக ப்ரஹ்மதேவர் கல்ப முடிவில் தமது கல்பத்தில் முக்தி அடையும் ஜீவர்களைத் தம்முடனேயே வைகுண்டத்திற்குக் அழைத்துச் செல்வார். ஸ்ரீஹரி அளித்த விசேஷ அனுக்கிரகம் இது.

முன்னதாக விரஜா நதியில் நீராடச் செய்து ஸ்ரீஹரியின் உதரத்தில் ப்ரவேசிக்கச் செய்வார். ப்ரவேசித்த முக்தர்கள் வெளியே வந்து பகவானின் அருளைப் பெற்று, தகுதிக்கு ஏற்ப அனந்தாஸனம், ஸ்வேதத்வீபம் மற்றும் வைகுண்டங்களில் நிலைத்து ஸ்வரூபானந்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பார்கள்.

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் கருடன், சேஷன், ருத்ர தேவதைகளிலிருந்து தொடங்கி புல் வரை உள்ள ஜீவர்களின் மோக்ஷ சாதனையைப் பற்றி (கால அளவுகள், விவரங்கள்) பாடல் 42-லிருந்து பாடல் 47-ல் சுருக்கமாகக் கொடுத்திருப்பதை இந்தக் கீழுள்ள பட்டியலில் காணலாம்.

முக்தியோக்ய ஜீவர்கள்	மொத்தம் சாதனாவதி (கல்பங்களில்)	கல்ப சாதனை விவரம் - பதவி அடைந்த பின்
ச. ப்ரஹ்மதேவர்	200	100
கருட, சேஷ, ருத்ரர்	100	50
இந்திரகாமர்	40	20
அஹங்காரிக ப்ராணன்	36	18
பிருஹஸ்பதி, தக்ஷன், ஸ்வாயம்புவ	32	16
பிரவஹ மருத்	24	12
சூரியன், சந்திரன், யமன், சதரூபாதேவி	20	10
மித்ரன், வருணன், நாரதர் முதலானோர்	18	9
சேஷசதஸ்த, விநாயகம் முதலியன	16	8
சனகாதிகள் முதலியன	14	7

முக்தியோக்ய ஜீவர்கள்	மொத்தம் சாதனாவதி (கல்பங்களில்)	கல்ப சாதனை விவரம் – பதவி அடைந்த பின்
கங்கா, ரோகிணி, ஷ்யாமளா, சஞ்ஞா, பர்ஜன்யன், புஷ்கராதி	12	6
கர்மஜ தேவதைகள்	10	5
ஆஜானஜாதி தேவதைகள்	8	4
கோபிகா ஸ்த்ரீகள், சிரபித்ருக்கள்	7	3.5
தேவகந்தர்வர், மனிதகந்தர்வர்	4	2
சக்கரவர்த்திகள்	2	1
புல் முதலானவை (அனேக பிரபேதங்கள் உண்டு)	1	0.5

பகவான் ப்ரஹ்மதேவரிடம் இருந்து, மேலே சொல்லப்பட்ட தேவதைகளிடம் இருந்து ஜீவர்களுக்குச் சாதனைகளைச் செய்வித்து மோக்ஷம் அளிக்கும் பரம அனுக்கிரகத்தைச் செய்தாலும், தனது திவ்ய தரிசனத்தின் பாக்கியத்தை (பிரகாசத்தை) அவரவர் தகுதிக்குத் தக்கவாறு வெளிப்படுத்துவான். தாரதம்யம் என்பது இருக்கிறது. முக்தியிலும் தத்வாபிமானி தேவதைகளின் சேவையை ஏற்பான். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றைச் செய்யும் ஸ்ரீஹரி, லய ப்ரஸங்கத்தில் ப்ரஹ்மவாயுக்களையே அன்னமாகக் கொண்டு ருத்ரனை நெய்யாக்கிக், தேவதைகளையே ஷாகாதிகளாக (உபசேசனர்கள்) செய்து அதிதியாக உண்பான், பகவான் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் தான் உண்டு ஊட்டும் வகையை நிரூபிக்கக் கொடுத்த உதாரணம் இதுதான். ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண் எப்படித் தான் உண்டு வயிற்றில் உள்ள சிசுவிற்கும் ஊட்டும் ரீதியில் என்றிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீஹரி செய்யும் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் முதலானவற்றை எப்படி ஒரு விவசாயி பூமியில் விதை விதைத்து, பயிர் வளர்த்து, பலன் பெற்று (அறுவடை செய்து) உண்ணும் விதத்தில் சமவர்த்தி எனப்பட்டு, ஆனந்தித்து எல்லாவற்றையும் செய்வான் என்றார்.

மத்தெ ஜீவர கர்ம காலோ
த்பத்தி ஸ்தி[2]தி லய மாடு[3]தலி ஸம
வர்த்தி எனிஸுவ கே[2]த மோத[3]க[3]ளில்ல த[3]னவரத ||53

ப்ரஹ்மருத்ர இந்திராதி தேவதைகளிடம் உண்டாகும் பசி, தாகம் முதலானவை அவர்களின் அதீனத்தில் இருந்து, போக ஸாதனமாகி ஸுகப்ரதமாக ஆனால், அஸுரர்களில் அதுவே நோய், துக்கத்திற்கு காரணமாகிறது. இன்னும் மனித, மிருக, பட்சிகளில் கிடைத்தால் சுகம், இல்லையென்றால் துக்கமாக ஆகும் என்று தெரிவித்தார். ஆனால் பகவானுக்கு எந்த தோஷங்களின் வாசனையும் இராது.

ஆப்தகாமனான நித்யதிருப்தனுக்கு தோஷம் இல்லாதவன் என்று உபாசனை செய்பவர்களுக்கே நித்ய சுகம் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. தாஸரும் தேவதைகள் இவ்வாறு உபாசித்து முக்தர்களாகியுள்ளனர் என்றார்.

25. க்ரீடாவிலாஸ ஸந்தி

(ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸந்தி)

ஸ்ரீஹரி தனது ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் படைத்த ஜீவர்கள், படைக்கப்படாத நிலையிலும், பூமிக்கு வந்தபோதும், சம்ஸார நிலையிலும், முக்தியடைந்தபோதும் ஸ்வாதந்த்ர்ய மற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மேலும், பகவானால் கட்டுப்படுத்தப்படுபவர்கள் மற்றும் பின்பற்றுபவர்கள். எல்லா ஜீவர்களாலும் செய்யப்படும் செயல்களும் பகவானால் தூண்டப்பட்டவையே. ஜீவர்களின் தகுதிக்கேற்ப ஸ்ரீஹரியே செய்து செய்விக்கிறான், அவற்றுக்கு ஏற்ற பலன்களையும் அளிக்கிறான். இந்த உலகின் படைத்தல் முதலிய எட்டு செயல்களுக்கும் கர்த்தாவான பகவானின் லீலை இது. ப்ரஹ்மன், ருத்திரன் முதலிய சகல ஜீவர்களும் 'க்ஷரர்' (அழியக்கூடியவர்கள்) எனப்பட்டால், ரமாதேவி 'அக்ஷர புருஷர்' (அழியாதவர்) ஆவார். ஸ்ரீஹரி இந்த புருஷர்களுக்கு நியாமகனாக இருந்து 'புருஷோத்தமன்' என்று அழைக்கப்படுகிறான். குணங்களால் பூரணமானவனாகவும், எல்லா தோஷங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனுமான இவனது ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கேள்வி கேட்பவர் யாருமில்லை. ஆனாலும், பகவான் ஜீவர்களுக்குத் தானாகவே தனது ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின் அம்ஶத்தை ஜீவர்களிடம் வைத்து காரியங்களைச் செய்விக்கிறான். இதுவும் அவனது விளையாட்டு வடிவமே. தகுதியுடையவர்களை உய்விக்கும் கருணையாகும். சௌனகாதி முனிவர்கள் சூத புராணிகரிடமிருந்து அறிந்துகொண்ட விஷயங்கள் விஷ்ணு ரகசியத்தில் வந்திருப்பதை ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸர் இந்த ஸந்தியில் சுருக்கமாக விவரித்துள்ளார்.

பசன ப[4]க்ஷண க[3]மன போ[4]ஜன
வசன மைது[2]ன ஷயன வீக்ஷண
அசலன சலனக[3]ள ப்ரயத்னவு ஸாத்[3]யவெ ஜனகெ ।
ஶசிஸத[3]ன த[3]யதி[3]ந்த[3] ஜீவர
நிசயதொ[3]ளு தானிந்து[1] மாடு[3]வ
உசிதவனுசித கர்மக[3]ளனெந்த[3]ரிது[3] கொண்டா[3]டு[3] ।।1

பிறந்த ஜீவியானது செயல்கள் இல்லாமல் ஒரு கணமும் இருக்க முடியாது. வாயுதேவர்களின் உள்ளே இருக்கும் பகவானே எல்லா செயல்களையும், அதாவது உசிதமான மற்றும் உசிதமில்லாத கர்மங்களை (புண்ணிய, பாவ வடிவ செயல்களை) செய்விப்பவன் என்று கூறியுள்ளனர். தாஸர்கள் செயல்களின் பட்டியலையே காட்டினர். இவையெல்லாம் ஸ்ரீஹரி இந்த உடலில் இருக்கும் வரை மட்டுமே நடக்கும். ‘பரமமுக்யப்ராண தொலெகலாதேஹவனு அரிது பெணவெந்து பேள்வரு புதஜன’ ஸ்ரீமதாசார்யார் ‘ப்ரஹ்மணா த்யக்ததேஹஸ்து ம்ருத இத்யுச்யதே நர:’ என்றதைப் போல ஆகும். ஸ்ரீஹரி அந்த உடலை விட்ட கணமே அது சவம், அதாவது பகவானே ஸ்வாதந்த்ர்யமாக எல்லோரிலும் இருந்து எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன்.

'ஈஸ்வர ப்ரவிருத்தே: ஸர்வத்ர ஸ்வபிரயோஜன ஹீனத்வாத்' ஸ்ரீஹரியின் எந்தவொரு காரியத்தாலும் அவனுக்கு ஆக வேண்டியது எதுவும் இல்லை. இருப்பினும், அது அவனது ஆனந்தப் பெருக்கினால் செய்யப்படும் லீலையாகும். தாஸரும் ஸ்ரீஹரிக்கு ‘கேலு லாபகளில்லவிது ரிந்தாவகாலதலி’ என்றனர். மேலும் யாருடைய ஒத்துழைப்பும் அவனுக்குத் தேவையில்லை என்றனர். காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பது உண்மையே. இதற்குக் காரணம், தாஸரே சொன்னது போல, உலகத்தைக் காப்பதற்காகவே.

இதையே தாஸரு
பராபேக்ஷையில்லதெ ஸர்வரொளகெ வி -
லக்ஷணனு தானாகி லோகவ ரக்ஷிஸுதலிப்ப || என்றார்.

தாஸர்கள் பகவானின் மற்றொரு விசேஷ லட்சணத்தைக் கூறுகிறார்கள். எப்படி ப்ரஹ்மன், ருத்திரன், இந்திரன் முதலிய தத்வாபிமானிகளுக்குள் இருந்து ஸ்ரீஹரி காரியங்களை நிர்வகிக்கிறானோ, அப்படியே பெண் வடிவம் கொண்டு மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி, பாரதி, சசி, ரதி முதலானோரிடம் பெண் ரூபத்தில் நிலைத்து, ஜீவர்களின் தகுதிக்கேற்ப அவரவர் ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வான். தாஸர்கள் ‘ஸ்த்ரீயரொளு ஸ்த்ரீரூப’ என்று கூறியுள்ளனர். அவ்யக்தனாக (கண்ணுக்குத் தெரியாமல்) ஸ்ரீஹரி தனக்குரியவர்களுக்கு (பக்தர்களுக்கு) அனுகூலமாகவும், துஷ்டர்களுக்கு (அசுரர்களுக்கு) ப்ரதிகூலமாகவும் இருந்து காரியங்களை

நடத்துவான். இது ஸ்ரீஹரியின் விளையாட்டு வடிவம். எந்தப் பாகுபாடும் இல்லாமல் பகவான் பாவ புண்ணியங்களை விநியோகிக்கும் விதம் இதுதான்:

பாபபுண்யக[3]ளெரடு[3] அவர ஸ்வ
ரூபக[3]ளனனுஸரிஸி உணிப ப
ரோபகாரி பரேஷ பூர்ணானந்த[3] ஞானக[4]ன ||7

ஸ்ரீஹரியின் இந்த மகிமை அதமர்களுக்கு எக்காலத்திலும் புலப்படாது. மகிமைகளை அறிந்து மெய்மறந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்குத்தானே புரியும் என்பார்கள். பகவத் பக்தர்கள் மட்டுமே பகவானின் பெருமைகளை அறிய முடியும். பந்தம், மோக்ஷம் இரண்டையும் அளிப்பவன் ஸ்ரீஹரியே என்ற க்ஞானம் உள்ளவனுக்குக் கிடைக்கும் பாக்கியம், மந்த புத்தி உள்ளவனுக்கு எப்போதாவது கிடைக்குமா என்றனர். அதற்கு தாஸர் 'முகுந்தனாராதனெய பிட்டவகுண்டெ முக்திஸுக' என்று. மொத்தத்தில், ஒரு அரசன் தனது அமைச்சர்கள் முதலிய ஊழியர்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து, சரியாக நிர்வகித்தால் பலன், இல்லையென்றால் தண்டனை வழங்குவது போல ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களைக் காண்பான் என்றனர். சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள விதி நிஷேதங்கள் ஸ்ரீஹரியின் ஆணை என்பதே தத்துவம்.

படைக்கப்பட்ட ஜீவர்களுக்குக் கொஞ்சமாக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கொடுக்க, அவரவர் கதியைக் காட்ட ஸ்ரீஹரி தனது ஸ்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின் ஒரு சிறு பகுதியை எடுத்துக் கருணையுடன் தனக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்த விதத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். (பகவானின் ஸ்வாதந்த்ர்யம் முதலிய குணங்கள் அவனது ஸ்வரூபமான தர்மங்கள், பிரிக்க முடியாதவை. இங்கே எல்லோருக்கும் புரிய வேண்டும் என்பதற்காக அம்ஶமாக பிரித்துக் கூறுகிறார்கள். ஜீவர்களின் தகுதிக்கேற்பவும் இது அமைந்துள்ளது. இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் பாதியை நான்கு பாகங்களாக்கி, ஒரு பாகத்தை நூறு பாகங்களாக்கி, அதில் ஐம்பத்திரண்டை ப்ரஹ்மனுக்கும், நாற்பத்தெட்டை வாயுவுக்கும், பின்னர் அதிலேயே முறையே சரஸ்வதி, பாரதிக்கு இருபத்தாறு, இருபத்து நான்கு என்று கொடுத்தான். அந்தப் பாதியிலேயே இரண்டாவது பாகத்தை நூறு பாகங்களாக்கி, இருபதை ருத்ர தேவனுக்கும், இந்திரன் காமனுக்குப் பதினைந்து வீதமும் வைத்தான். மற்ற தத்வாபிமானி தேவதைகளிடம் பத்து பாகத்தை வைத்தான். மீதமுள்ள எல்லா ஜீவர்களிடமும் பத்து பாகத்தை வைத்து, எல்லா தைத்யர்களிடமும் சேர்த்து நாற்பத்தைந்து பாகத்தை வைத்தான். மீதமிருந்த இரண்டு பாகத்தை (2 பாதத்தில்) மீண்டும் மூன்று பாகங்களாக்கி, கருணையுள்ள ஸ்ரீஹரி இரண்டைத் தன்னிடமே வைத்துக்கொண்டு ஒன்றை மகாலட்சுமி தேவிக்குக் கொடுத்தான். ஒரு அரசன் தனக்குரியவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து குண தோஷங்களைப் பார்ப்பது போல, ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களிடமுள்ள குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறான்.

பகவான் முதல் பாதி 400 பாகம் என்றால் (மொத்தம் 800 என்று நினைத்து)
ப்ரஹ்ம தேவருக்கு - 52, வாயு தேவருக்கு - 48 சரஸ்வதிக்கு – 26, பாரதிக்கு - 24
ருத்ரருக்கு - 20, இந்திரன் காமனுக்கு - 15, தேவர்களிடம் - 10, ஜீவ ஜாதிக்கு - 10,
தைத்யர்களிடம் – 45 ஸ்ரீஹரி தன்னிடம் – 133- 1/2, மகாலட்சுமிக்கு – 66-2/3.

மிகவும் கருணையுள்ள ஸ்ரீஹரி, தன்னை நம்பிய பக்தர்களைக் காக்கும் விதம் இவ்வாறு உள்ளது. தைத்யர்கள் செய்யும் (தற்செயலாக) நல்ல காரியங்களால் உண்டான புண்ணியத்தை தேவர்களுக்கும், தேவர்கள் ப்ராரப்த வசத்தால் அல்லது அசுரர்களின் ஆவேஶத்தால் செய்யும் தீய செயல்களுக்கு வரும் பாப கர்ம பலனை தைத்யர்களுக்கும் பகிர்ந்தளிப்பான். தாஸர் தைத்யர்களின் லட்சணங்களைச் சுருக்கமாக மூன்று பாடல்களில் விவரிக்கிறார்கள். இதன் நோக்கம், இந்த குணங்களை ஒருபோதும் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதும், இந்த குணங்கள் உடையவர்களின் சங்கத்தையும் செய்யக்கூடாது என்பதும் ஆகும். ஒரு வார்த்தையில் சொல்வதானால், தைத்யர்கள் 'கோவிதர விஜ்ஞான கர்மவ நோடி நிந்திபரு' என்றனர். இதுவல்லாமல், அவர்களிடம் குடிகொண்டுள்ள துர்லட்சணங்களையும் தெரிவிக்கின்றனர்.

- உவமைக்கு அப்பாற்பட்ட ஸ்ரீஹரிக்கு சமமானவர்கள், அதிகமானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்பவன்,
- ஸ்ரீஹரியின் பக்தர்களை த்வேஷிப்பவன், பொறாமைப்படுபவன்,

- பகவானின் குணங்களுக்கும் பகவானுக்கும் பேதம் கற்பிப்பவன் அல்லது பேதம் இருக்கிறது என்று சொல்பவன்,
- சங்கு, சக்கரம் முதலிய ஊர்த்வ புண்டரம் தரித்த நல்லவர்களை த்வேஷிப்பவன், கண்டிப்பவன்,
- ஸ்ரீஹரியின் சரிதாமிர்தத்தைக் கேட்காமல், உலக விஷயங்களில் மூழ்கி இருப்பவன்,
- க்ஞானிகளின் க்ஞானத்தையும், கர்மங்களையும் த்வேஷிப்பவன், அவர்களின் நல்லுரைகளை எதிர்ப்பவன்,
- வாழ்வில் தேவோத்தமனான ஸ்ரீஹரியை விட்டு, நீச தேவதைகளையும், தாழ்ந்த மக்களின் சேவையில் ஈடுபட்டு, அறியாமையில் ஆழ்ந்து வாழ்பவன்,

அதிகமான காமம், லோபம், குரோதம், மதம், கோபம், பொய், பாசாங்கு, வஞ்சனை, வேஷதாரித்தனம், பொறாமை போன்றவை தாமஸ குணம் கொண்டவர்களின் லட்சணங்களாகும். பகவானின் அவதாரங்களில் பேத சிந்தனை செய்வது, அவனிடம் அபூரணத்துவத்தைக் காண்பது, அவன் பூரண சுகமுடையவன் அல்ல, அறியாமை முதலிய அபூரணத்துவத்தால் கட்டுண்டவன் என்பவன், பகவானுக்கு நைவேத்தியம் செய்வதற்குப் பதிலாக, தடை செய்யப்பட்ட மாமிசம் முதலானவற்றை உண்பவன், இத்தகைய தாமஸப் பொருட்களை உண்பவர்களின் சகவாசம் உடையவன், செல்வச் செருக்கால் குருடானவர்களின் சகவாசத்தில் இருப்பவனும் சாத்வீகனாக இருக்க மாட்டான்.

இவ்வாறு தாஸர்கள் சஜ்ஜனர்களின் – தெய்வ பக்தர்களின் குணங்களையும், பகவத் கீதையில் தெய்வீசம்பத்து பகுதியில் உள்ளதைப் போல அழகாகத் தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

ஞான ப[4]க்தி விரக்தி வினய புராண
ஷாஸ்திர ஸ்ரவண சிந்தன
தா[3]ன ஷம த[3]ம யக்ஞ ஸத்ய அஹிம்ஸ பூ[4]தத[3]ய ।
த்[3]யான ப[4]க[3]வன்னாம கீர்த்தன
மௌன ஜப தப வ்ரத ஸுதீர்த்த[2]
ஸ்னான மந்த்ர ஸ்தோத்திர வந்த[3]ன ஸஜ்ஜனர கு[3]ணவு ।।18

ஸ்ரீஹரி மனிதன் முதலிய ஜீவராசிகளில் அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப தனது ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின் மிகச் சிறிய குணத்தை வைத்துள்ளான். இதனால், மூன்று குணங்களைக் கொண்ட இவர்களின் நடத்தைகளும் குணம்-தோஷம் கலந்து இருப்பது ஸகஜம். இதனால், இந்த ஜீவராசிகளுக்கு சுவாசம், பானம், போஜனம், விலாசம், சயனம், மைதுனம், ஸஞ்சாரம், சுக-துக்கம், கனவு, உறக்கம், விழிப்பு, வலி - மகிழ்ச்சி போன்றவை உண்டாகிக் கொண்டே இருக்கும். முன்பு தாஸர்கள் தெரிவித்தபடி, பகவான் தன்னிடம் உள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் பாதி பாகத்தை அதிகமாக ப்ரஹ்மாதியிடம் வைத்திருப்பது அவர்களின் தகுதிகளை அறிந்து. அவர்களுக்கு சாதனைகளைச் செய்வித்து சுகத்தை வ்ருத்தி செய்வதற்காக என்று கூறினார். அப்படியே தைத்யர்களிடமிருந்தும் ஸ்ரீஹரி கர்மங்களைச் செய்வித்து, தைத்யர்கள் செய்யும் தீய செயல்களின் பாவ பலனை அவர்களுக்கு விட்டு, அவர்களின் புண்ணிய கர்மங்களை அந்த தைத்யர்களிடமிருந்து கவர்ந்து தன்னிடம் வைத்துக் கொண்டு 'க்ரமதிம் கொடுவ பக்தரிகெ' என்றார். சகல ஜீவர்களிலும் வ்யாபித்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி, ஜீவர்களின் தகுதிக்கேற்ப தனது இருப்பை வெளிப்படுத்துவான். இதை க்ஞானிகள் அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால், ஸ்ரீஹரியின் குண மகிமையை முழுமையாக அறிந்தவர்கள் இந்த உலகில் யாருமே இல்லை. பகவானைப் போலவே மகாலட்சுமியும் எல்லாவற்றிலும் உள்ளிருந்து செயல்களை செய்கிறாள். சகல வியாபாரங்களையும் செய்வாள். ஜீவர்கள் செய்த புண்ணிய, பாவ கர்மங்களைப் கணவனிடம் சமர்ப்பிப்பாள். இதனால், அது சுபகர்மம் என்பதும் நிச்சயமானது.

ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்திரன், குண பூரணன், சகல தோஷங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவன், முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனான ஸ்ரீஹரிக்கு எந்தக் காலத்திலும் யாரும் எதையும் செய்ய முடியாது. ஒரு புழு நெருப்பை ஆக்கிரமித்து உண்ண முடியுமா? அப்படி என்றனர். மேலும், ப்ரளய காலத்தில் ப்ரஹ்ம ருத்ராதி சகல ஜீவ, ஜட உலகத்தையே ஒரே நேரத்தில் விழுங்கும் பிரபுவுக்கு எந்தப் பாவங்களின் பயம்? என்பார்கள். வேதங்கள் ஸ்ரீஹரியை 'மோதன்', 'பிரமோதன்' என்று புகழ்ந்துள்ளன. காரணம், பகவான் லௌகீக (இவ்வுலக) மற்றும் பாரத்ரிக (வேறு உலக) ஆகிய இரண்டு விதமான சுகங்களைக் கொடுக்கும் பிரபு ஆவான்.

'ப்ரியமஸ்ய மோதோ தக்ஷிண: பக்ஷ: உச்யதே |
ப்ரமோத உத்தர: பக்ஷ: ஆத்மானந்த இதீரித: || (தைத்திரீயம்)

தாஸர்கள் பகவானின் பரத்துவத்தைப் பற்றி கூறுவது:

குந்து[3] கொரதெக[3]ளில்லதிஹ ஸ்வா
நந்த[3] ஸம்பூர்ண ஸ்வபா[4]வகெ[3]
ப[3]ந்து[3]மாடு[3]வுதே[3]னு கர்மாகர்மஜன்ய ப[2]ல ||26

அதர்வண உபநிஷத்தில் வரும் பிரதான தத்வமான ஈச-ஜீவ பேதத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த உடலே ஒரு விருட்சம், அதில் ஈச மற்றும் ஜீவ என்ற இரண்டு பக்ஷிகள் வசிக்கின்றன. உடலால் உண்டாகும் புண்ணிய பாவங்களே அந்த விருட்சத்தின் பழங்கள். இவற்றை அனுபவிப்பது ஜீவனே தவிர ஈசன் அல்ல. அதனால், சுக துக்கங்கள் ஜீவனுக்கு; எதுவும் உண்ணாத பக்ஷி (ஈசன்) ஆனந்தமாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் உண்ணும் பக்ஷி (ஜீவன்) ஏழையாக இருக்கிறது. காரணம், ஸ்ரீஹரி ஸாரத்தை அனுபவிப்பவன், ஆப்தகாமன், தன்னில் ரமிப்பவன். இந்த பேதம் அநாதி காலத்திலிருந்து நித்யமாக இருப்பது. பகவத் தரிசனம் ஆனால் ஸர்வ பாவங்களும் நாசமடையும். இங்கே தாஸர்கள் அபரோக்ஷ க்ஞானிகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள். ப்ரஹ்மாதியருக்கும் என்றிருக்கிறார்கள். அதாவது, ப்ரஹ்மனை முதலாகக் கொண்ட ருத்ராதியருக்கு என்று. (ப்ரஹ்ம, வாயுக்களுக்கு பாவத்தின் தொடர்பு என்பது இருக்காது), சஞ்சிதமும் நாசமடைந்து, ஆகாமியம் ஒட்டாது என்று முன்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். த்ருஷ்டாந்தமாக, சூரியனின் கிரணத்தைக் கண்டவுடனே இருள் மறைவது போல என்றனர்.

தாஸர்கள் இறுதியில் கலி முதலானவர்களுக்கு நித்ய நரகமான அந்தந்தமஸ்ஸையும், ப்ரஹ்மதேவர் தத்வாபிமானிகள் மற்றும் முக்திக்கு யோக்யமான ஜீவர்களுடன் கூடி மோக்ஷம் என்ற நித்ய சுகத்தின் இடத்தை அடைவார்கள் என்றனர். பகவான் தனது சங்கல்பத்தின்படி ஜீவர்களுக்கு அவர்களின் சாதனைகளுக்கு ஏற்ப கதிகளைக் கொடுக்கிறான். தாஸர்கள் கர்ம சமர்ப்பணையின் ரகசியத்தையும் தெரிவிக்கிறார். எந்தக் கர்மத்தைச் செய்தாலும் அதை பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்றார். இல்லையென்றால், தைத்யர்கள் அந்தப் பலனைப் பறித்துச் செல்வார்கள். 'கிருஷ்ணார்ப்பணம்' என்று பக்தியுடன் சமர்ப்பிப்பது சாதக ஜீவர்களின் கடமை என்று அறிவுறுத்தினர்.

ஸ்ரீஹரியின் மற்றொரு விசேஷம் என்னவென்றால், கலி முதலான அசுரர்கள் செய்யும் புண்ணியத்தால் உண்டான பலனை ப்ரஹ்மாதியருக்குக் கொடுப்பான். காரணம், ப்ரஹ்ம த்வேஷிகளுக்கு அந்தப் பலன் சித்திக்கக் கூடாது என்பதே நோக்கமாகும். பகவான் தனது பக்தர்கள் மீது வைத்திருக்கும் கருணை அக்னி போன்றது என்றனர். எப்படி அக்னி (நெருப்பு) ஹோமத்திற்காக இடப்பட்ட தகுதியான, தகுதியற்ற பொருட்களை பஸ்மம் செய்து தான் சுத்தமாக இருக்கிறதோ, அப்படியே ஸ்ரீஹரி பக்தர்கள் அர்ப்பணிக்கும் எதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் தான் சுத்தமாக இருப்பான். அவனுக்கு எதுவும் ஆகாது, பக்தர்களும் சுத்தமாகி நற்கதி அடைவார்கள். அதனால், சகல கர்மங்களையும் வீடு, மனைவி, குழந்தைகள் முதலாக சமர்ப்பிக்க

பி[3]ட[3]தெ[3] மாடு[3]வ கர்மக[3]ளு மனெ
மட[3]தி[3] மக்களு ப[3]ந்து[4]க[3]ளு கா
ரொட[3]லனாளுக[3]ளெந்த[3] மாத்ரதி[3] ஒடுவுவு து[3]ரித ||34

பகவானுக்குச் செய்யும் ஸர்வ சமர்ப்பணம் ஒரு விதியாகும். சுருக்கமாக தாஸர்கள் சாராம்சத்தை ஒரு பாடலில் தெரிவிப்பது இவ்வாறு –

ஞான கர்மேந்தி[3]ரியளிந்தே[3]
நேனு மாடு[3]வ கர்மக[3]ள ல
குமி நிவாஸனிக[3]ர்ப்பிஸுதலிரு காலகாலத[3]லி |
ப்ராணபதி கைகொண்டு[3] நானா
யோனியைதி[3]ஸனொம்மெ கொட[3]தி[3]ரெ[3]
தா[3]னவரு ஸெளெதொ[3]ய்வரெல்லா புண்யராஷிக[3]ள ||35

காயா, வாசா, மனசா செய்யும் எல்லாக் கர்மங்களையும் சமர்ப்பிப்பது விதி. இதையே பகவான் கீதையில் சொல்லியிருக்கிறார் –

யத் கரோஷி யதாஸ்னாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் |
யத் தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம் || -கீதை (9-27)

வர்ணாத்மகமான, த்வன்யாத்மகமான சகல ஶப்தங்களால் அறியப்படுபவனான ஸ்ரீஹரி எல்லா நாமங்களாலும் அழைக்கப்படுகிறான்.

ஸ்ரீஹரியின் நாமோச்ஸாரணையின் பலனைச் சொல்கிறார்கள்.

பேளலொஷவல்லத³ மஹா பா
பாளிக³ளனொந்தெ³ க்ஷணதி³ நி
ர்மூலகை³ஸலிபே³கு எம்பு³வகொ³ந்தெ³ ஹரி நாம ।
நாலிகெ³யொளுள்ளவகெ³ பரமக்ரு
பாலு க்ருஷ்ணனு கைபிடி³து³ த
ன்னாலய தொ³ளிட்டனுதி³னதி³ ஆனந்த³ ப³டி³ஸுவனு ||39

ஸ்ரீஹரி தனது மகிமையை பாகவதம் போன்றவற்றிலிருந்து ஸ்ரவணம் செய்து, பக்தி, வைராக்கியம் முதலியவற்றை அடைந்து, எல்லாவற்றையும் வாயு தேவன் மூலமாக பகவானுக்கு சமர்ப்பித்து மகிழ்ந்தால், ஜகன்னாத விட்டலன் ப்ரியப்படுவான் என்றனர்.

ரோகி³ ஔஷத⁴ பத்²யதி³ந்த³ நி
ரோகி³ யெனிஸுவதெரதி³ ஸ்ரீம
த்³பா⁴க³வத ஸுஸ்ரவணகை³து³ ப⁴வாக்²ய ரோக³வனு ।
நீகி³ ஷப்தாத்³யகி²ல விஷய நி
யோகி³ஸு த³ஷேந்த்³ரியவனிலனொளு
ஸ்ரீகு³ரு ஜகன்னாத²விட்ட²ல ப்ரீதனாகு³வனு ||40

26. அவரோஹண தாரதம்ய ஸந்தி
(அவரோஹணானுக்ரமணீகா தாரதம்ய ஸந்தி)

ஸ்ரீரமணனிஜபக்தரெனிஸுவ
வாரிஜாஸன முக்ய நிர்ஜர
தாரதம்யவ பேள்வெ ஸங்க்ஷேபதலி குருபலதி ||

இந்த ஸந்தியில் ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸர் பகவானிலிருந்து தொடங்கி இறங்கு வரிசையில் (அவரோஹண முறையில்) தாரதம்யத்தை விவரித்துள்ளார். சுருக்கமாகவும், அழகாகவும், வெறும் ஏழு பாடல்களில் வெளிவந்த இந்தக் ஸந்தியை அனைவரும் மனப்பாடம் செய்து, தினமும் பாராயணம் செய்வது பகவானுக்குப் ப்ரியமானது மட்டுமல்லாமல், ஸர்வஸித்திகளையும் அளிக்கக்கூடியது.

பகவானிலிருந்து தேவதைகள் தொடங்கி மனுஷோத்தமர்கள் வரை 32 **கக்ஷா** முறையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் –

தாரதம்யம் ததோ ஜ்ஞேயம் ஸர்வோச்சத்வம் ஹரேஸ்ததா |
ஏதத்வினா ந கஸ்யாபி விமுக்தி: ஸ்யாத் கதஞ்சன || - ம.பா.தா.நி

தாரதம்ய க்ஞானம் இல்லாமல் மோக்ஷம் அடைய முடியாது என்றிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீஹரி ஸர்வோத்தமன், ஸ்வதந்த்ரமானவன் மற்றும் எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன் என்பது இந்த தாரதம்யப் பரிக்ஞானத்தாலேயே தெரிகிறது. பகவானிடம் பக்தி தோன்றி, அவனது பரத்துவத்தைப் பற்றிய அறிவு ஏற்படுவதும் இதனாலேயே. முன்னர் ப்ருஹத் தாரதம்யத்தை விவரித்த தாஸர், இந்த ஸந்தியின் முடிவில் சத் பக்தியுடன் நினைப்பவர்களுக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம் முதலானவை சித்தித்து, பரம்பரையாக நற்கதி ப்ராப்தியாகும் என்று பலஸ்துதியையும் கூறியுள்ளார்.

மேலும், தாஸரே இந்த க்ரந்தத்தில் சொல்லியிருக்கும் வாக்கு:

தாரதம்யாத்மக ஸுபத்³யக³
ளாரு படி²ஸுவராஜனரிகெ³ ர
மாரமண பூரயிஸலீப்சித ஸர்வகாலத³லி ||32-54

தாஸர்கள் தாரதம்யத்தில் கூறப்பட்ட எல்லா தேவர்களையும் ஸ்மரித்தவாறு கூறியது இவ்வாறு –

ஸந்தோஷத³லி வந்திஸுவெ ப⁴க்திக்ஞான கொட³லெந்து³

நமிஸுவெ க்ஞான ப⁴க்தி விரக்தி மார்க³வ தில்¦ிஸலெனகெ³ந்து³

கேஷவகெ³ நாராயணிகெ³ கம
லாஸன ஸமீரணகெ³ வாணி
வீஷ ப²ணிப மஹேஷரிகெ³ ஷண்மஹிஷியர பத³கெ |
ஸேஷ ருத்³ரர பத்னியரிகெ³ ஸு
வாஸவ ப்ரத்⁴யும்னரிகெ³ ஸ
ந்தோஷத³லி வந்திஸுவெ ப⁴க்திக்ஞான கொட³லெந்து³ ||1

கீழுள்ள பட்டியலின் மூலம் அவரோஹண தாரதம்யத்தின் விவரங்களைச் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

கக்ஷா	தேவதை	விவரம்
1.	கேசவன்	ஸர்வோத்தமன், ஸ்வதந்த்ரமானவன், குண பூர்ணன், ஸர்வ தோஷங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவன், ஸர்வ நியாமகனான்
2.	மகாலட்சுமி	சமமானவள் எனப்பட்டு நித்ய முக்தை.

	(நாராயணீ)	
3.	கமலாசனன், சமீரண (ப்ரஹ்மா, வாயு)	ஜீவோத்தமர்கள்
4.	வாணி, பாரதி	ப்ரஹ்மா, வாயுவின் மனைவியர்
5.	வீசன் - பணிபன் - மஹேசன் (கருடன்-சேஷன் - ருத்திரன்)	ஸ்ரீஹரியின் வாகனம், சயனம் மற்றும் மனோ நியாமகர்கள்.
6.	ஜாம்பவதி, காளிந்தி, நீலா, மித்ரவிந்தா, பத்ரா, லக்ஷணா	ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஆறு பட்டத்தரசிகள்
7.	ஸௌபர்ணீ	கருடனின் மனைவி
	வாருணீ	சேஷனின் மனைவி
	பார்வதி	ருத்திரனின் மனைவி
8.	ஸுவாஸவன், ப்ரத்யும்னன் (இந்திரன், காமன்)	ஸ்வர்க்கத்தின் அதிபதி (தேவராஜன்), விஷயங்களுக்கு அபிமானி
9.	ப்ராணன் (ஆஹங்காரிக)	த்வக் அபிமானி (நாசிகா வாயு)
10.	அநிருத்தன் (காமனின் மகன்), மனு (ஸ்வாயம்புவ), குரு (பிருகஸ்பதி), தக்ஷன் (ப்ரஜாபதி), சசி (இந்திரனின் மனைவி), ரதி (காமனின் மனைவி)	
11.	பிரவஹ வாயு	ஜட வாயு அபிமானி
12.	சூரியன், சோமன் (சந்திரன்), யமன், மனைவி (சதரூபா தேவி)	
13.	வருணன்	ஜல அபிமானி

14.	நாரதர்	தேவ ரிஷி (ப்ரஹ்மா புத்திரர்)
15.	பிருகு (ப்ரஹ்மா புத்திரர்)	ப்ரஹ்ம ரிஷி
	அக்னி	தேஜஸ் அபிமானி
	பிரஸூதி (தாக்ஷாயணி)	தக்ஷனின் மனைவி
16.	ப்ரஹ்மா புத்திரர்களான மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, வஸிஷ்டர், வைவஸ்வதன், விஸ்வாமித்திரர்	ஸப்த ரிஷிகள், மனு, ப்ரஹ்ம ரிஷி
17.	சூரியன் (மித்ரன்), நிருதி (திக்பாலகன்), தாரை (குருவின் மனைவி), ப்ராவஹி (ப்ரவஹ வாயுவின் மனைவி)	
18.	அஸ்வினி தேவர்கள்	தேவ வைத்யர்கள்
	கணபதி	உமையின் மகன்
	குபேரன்	திக்பாலகன் (தன அதிபதி)
	விஷ்வக்ஸேனர்	வாயு புத்திரர்
	சேஷ சதஸ்தர்கள்	இவர்களில் 85 தேவர்கள் (6 சூரியர்கள், 47 மருத்துகள், 7 வசுக்கள், 10 ருத்திரர்கள், 10 விச்வேதேவர்கள், 1 த்யாவா, 2 அஸ்வினி தேவர்கள், 1 ரிபு, 1 ப்ருத்வி)
19.	கர்மஜ தேவர்கள்	11 மனுகள், உசித்யர் - சியவனர், ஜயந்தன், பிரகலாதன், பாவகன் (அக்னி புத்திரன்), கார்த்தவீரியார்ஜுனன் முதலிய 100 அரசர்கள்.
20.	கங்கை (பாகீரதி)	வருணனின் மனைவி
	சம்ஜ்ஞா	விவஸ்வானின் மனைவி
	ரோகிணி	சந்திரனின் மனைவி

	சியாமளா	யமனின் மனைவி
	உஷா	அநிருத்தனின் மனைவி
	பர்ஜன்யன்	12 சூரியர்களில் ஒருவன்
21.	அநாக்யாத தேவர்கள்	
22.	ஸ்வாஹா	அக்னியின் மனைவி
23.	புதன் (சந்திரனின் மகன்)	அவாந்தர ஜல அபிமானி
24.	உஷா (அஸ்வினி தேவர்களின் மனைவி)	நாம அபிமானினி
	தேவகி	வசுதேவனின் மனைவி
	யசோதா	நந்தகோபனின் மனைவி
25.	ஶனைச்சரன்	சூரியன்-சாயா புத்திரன், நவக்கிரகங்களில் ஒருவன்
	தரா	ப்ருத்வி அபிமானி
26.	புஷ்கரன்	கர்ம அபிமானி
27.	ஆஜானஜர்கள் (தேவர்கள்)	அக்னி புத்திரர்கள் (16100 கிருஷ்ணனின் மனைவியர்), கோபிகா ஸ்திரீகள், நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரிஷிகள் முதலியோர்
28.	சிர பித்ருக்கள் (யமனின் ஊழியர்கள்), ரிஷிகள்	
29.	தேவ கந்தர்வர்கள்	கானத்தில் சிறந்தவர்கள்
30.	மனித கந்தர்வர்கள்	
31.	சக்கரவர்த்திகள்	தர்மத்தின் ப்ரதீகம் போன்ற அரசர்கள்
32.	மனுஷோத்தமர்கள் (புல் வரையிலான ஜீவர்கள்)	முக்திக்குத் தகுதியானவர்கள்

ப்ரஹ்மா, ருத்திரர் முதலியோரை இயக்குவதால் கேசவன், ஸ்ரீமந்நாராயணனின் மனைவி நாராயணீ, வாணீ - சரஸ்வதி, பாரதியர். பரசுக்ல த்ரயர்கள் - ஜீவோத்தமர்களானவர்கள் ப்ரஹ்ம, வாயுக்கள்.

- பாடல் 2ல் ஆஹங்காரிக ப்ராணனிலிருந்து நாரத ரிஷிகள் வரை தேவதா ஸ்தோத்திரம் உள்ளது.
- 3ல் அக்னியிலிருந்து தொடங்கி விஷ்வக்ஸேனர் வரையிலான தேவதா ப்ரார்த்தனை உள்ளது.
- 4ல் சேஷ சதஸ்தர்களிடமிருந்து தொடங்கி உஷா தேவி வரை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

- 5ல் அக்னி பத்னி ஸ்வாஹாவிலிருந்து தொடங்கி புஷ்கர தேவதை வரை தாரதம்யத்தில் கொடுத்து ப்ரார்த்தித்துள்ளனர்.
- 6ல் ஆஜானஜ தேவதைகளிலிருந்து சக்கரவர்த்திகள் வரை தெரிவித்து, 'நமிபெனனவரத' (இடைவிடாது வணங்குகிறேன்) என்றிருக்கிறார்கள்.
- 7வது பாடலில் இந்த அனுக்ரமணிகா தாரதம்யத்தைப் படிப்பதன், சிந்திப்பதன் மற்றும் நினைவுகூர்வதன் பூர்வமான ப்ரார்த்தனையின் பலஸ்ருதியைப் பாடியுள்ளார்கள். மேலும் அதிக விவரங்களுக்கு ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸரின் இந்த மேரு க்ருதியில் உள்ள மற்ற தாரதம்ய போதக ஸந்திகளில் உள்ள விஷயத் தொகுப்பையும் பார்க்கவும்.

தாஸர் இந்த அவரோஹண அனுக்ரமணிகா தாரதம்ய ஸந்தியை உபஸம்ஹாரம் செய்யும்போது இதற்கான பலஸ்ருதியைப் பாடியுள்ளார். இந்த சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட விதத்தில் தாரதம்யத்தை சத் பக்தியுடன் நினைப்பவர்களுக்கு தர்மம், அர்த்தம் முதலிய புருஷார்த்தங்கள் சித்திக்கும் என்றும், இந்த தாரதம்யம் முக்தி அடையாத நிலையில் உள்ள ஜீவர்களிடம் மட்டுமல்லாமல் முக்தர்களிடமும் இதே ரீதியாக இருப்பது தத்வமாகும். இந்த புண்ணிய புருஷர்களை நினைப்பது ஜென்ம சாபல்யத்தை அளிக்கும். மேலும், அவர்களின் அனுக்ரஹத்தை விரும்புவது உத்தம கதிக்கு சாதனம் ஆகும்.

அனுதினவ னுக்ரமதொ[3]ளவரோ
ஹணதரதமவ ப[4]க்தி பூர்வக
நெனெவரிகெ[3] த[4]ர்மார்த்த[2] காமாதி[3]க[3]ஞ ப[2]லிஸுவுவு ।
வனஜஸம்ப[4]வ முக்[2]யரவயவ
ரெனிஸுவ ஜக[3]ன்னாதவிட்ட[2]லகெ[3]
வினயதி[3]ந்த[3]லி நமிஸி கொண்டா[3]டு[3]தி[3]ரு மரெயத[3]லெ ।।7

27. தேவதானுக்ரமணிகா ஸந்தி

(ஆரோஹண தாரதம்ய ஸந்தி/ அனுக்ரமணிகா ஸந்தி)

மானுஷோத்தமவிடிது ஸங்க
ர்ஷணன பரியந்தரதி பேளித
அனுக்ரமணிகா பத்யவனு கேளுவுது ஸஜ்ஜனரு |

ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸர் தெரிவித்தபடி, இந்த ஸந்தியானது சுருக்கமாகவும், ஒரே பாடலில் ஏறு வரிசையில் (ஆரோஹண முறையில்) சித்தாந்த ரீதியாக தாரதம்யத்தைத் தெரிவிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இந்தச் சுருக்கமான பாடலை இயற்றிக் கொடுத்து, தாஸர் முறையில் ஸஜ்ஜனர்களுக்கு மஹத் உபகாரத்தை செய்துள்ளார். இப்படியே, ஒரே பாடலில் இறங்கு வரிசை தாரதம்யத்தில் ஸ்ரீ கல்யாண தேவியால் இயற்றப்பட்ட ஸ்லோகம் இதோ –

வந்தே விஷ்ணும் நமாமி ச்ரியமத ச புவம் ப்ரஹ்மவாயூ ச வந்தே
காயம் பாரதீம் தாமபி கருடமனந்தம் பஜே ருத்ரதேவம் |
தேவீம் வந்தே ஸுபர்ணீமஹிபதிதயிதாம் வாருணீமப்புமாம் தா-
மிந்த்ராதீன் காமமுக்யானபி ஸகல
ஸுராம்ஸ்தத்குரூன்மத்குரூம்ஶ்ச|

ஸ்ரீ தாஸர், ஸ்ரீமத் ஆச்சாரியரின் அனுயாயிகளாகி, ஸாதனை மார்க்கத்தில் உள்ள ஸஜ்ஜனர்களுக்காகத் தனது இந்த ராஜகிரந்தத்தில் தாரதம்யத்தைப் பற்றி மிகுந்த ஸ்ரத்தையுடன் பல்வேறு விதங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த தாரதம்ய விளக்கத்திற்காகவே ஐந்து ஸந்திகளை ஒதுக்கியுள்ளார். தெரிந்துகொண்டு உய்வடைய வேண்டும் என்பதற்காக இயற்றியது மட்டுமல்லாமல், இந்த ஸந்தியில் ஒரே ஸ்லோகத்தில் தாரதம்யப் பாடலையும் இயற்றி, தினமும் படிப்பதற்கு ஏற்றதாக நமக்காகக் கொடுத்திருப்பது அவரது கருணையுடன் கூடிய பரம அனுக்ரகம் ஆகும்.

ஸ்ரீமதா[3]சார்யர மதா[2]னுக[3]
தீ[4]மதாம் வரரங்க்[4]ரி க[1]மலகெ
ஸோமபானார் ஹரிகெ[3] தாத்விக தே[3]வதாக[3]ணகெ |
ஹைமவதி ஷ[2]ண்மஹிஷியர பத[3]
வ்யோம கேஷகெ[3] வாணி வாயு
தா[1]ம ரஸ ப[4]வ லகுமி நாராயணரி கா[3]னமிபெ ||1

தாஸர் இங்கே ஸ்ரீமத் ஆச்சாரியரான மத்வரின் பரம்பரையில் வந்த அனுயாயிகளான, க்ஞானி வரேண்யரிலிருந்து தொடங்கி, ஸர்வோத்தமனும் ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்த்ரனுமான ஸ்ரீலட்சுமி நாராயணன் வரை வணங்குகிறேன் என்று ஒரே பாடலில் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். இங்கு 'ஸோமபானத்திற்குத் தகுதியானவர்களுக்கு' என்பது சதஸ்த தேவதை வர்க்கத்தினரையும், 'தாத்விக தேவ கணத்திற்கு' என்பது இருபத்து நான்கு தத்துவங்களின் அபிமானி தேவதைகளையும் மற்ற தேவதா வர்க்கத்தினரையும் குறிக்கும் என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஸ்ரீமத் ஆச்சாரியரின் மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்றால், வாயு தேவனை ஜீவோத்தமர் என்று அறிவித்த பூரண தேவ, கந்தர்வ, மானவ கணம்.

இந்தப் பாடலை நியமமாக எல்லா புருஷர்களும் தினமும் பாராயணம் செய்தால், அந்த லட்சுமி வல்லபன் நாராயணன் அனுக்ரகம் செய்வதில் சந்தேகம் இல்லை. தாஸர் 'வணங்குகிறேன்' என்று கூறி சஜ்ஜனர்களுக்கு வழிகாட்டியானார். தாஸர் இந்த ஒரு பாடலில் அனைத்து 32 கக்ஷாக்களில் வரும் ஜீவர்களைச் சுருக்கமாக விவரித்துள்ள திறமை அற்புதமானது. இப்படியே இந்த தாரதம்யத்தைப் பற்றி க்ரந்தத்தில் விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் இருப்பதை அறிந்து பின்பற்றும் சாஸ்திர முறை மிகவும் பொருத்தமானது.

தினமும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய, சுருக்கமாக நினைவுகூரும் மந்திரம் –

ப்ருத்விமண்டல மத்யஸ்தா: பூர்ணபோத மதானுகா: |
வைஷ்ணவா விஷ்ணு ஹ்ருதயாஶ்சதான் நமஸ்யே குரூன் மம ||

தாஸர் இரண்டாவது பாடலில் பகவானின் குணங்களைப் பாடுகிறார், 'ஸ்ரீமதாம்வரன்' என்று. ஸ்ரீஹரி, க்ஞானம், ஆனந்தம், பலம், செல்வம், முதலிய அனந்த குணங்களில் எல்லையற்ற (ஒப்பற்ற) செல்வத்தைப் பெற்றவன்; சிறந்த நித்ய முக்தையான மகாலட்சுமி தேவிக்குத் தலைவன்; தன் பக்தர்களின் அனைத்து விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுபவன்; எந்த தோஷமும் அற்ற ஶாந்த ஸ்வரூபி; ஶ்வேதத்வீபம், அனந்தாஸனம், வைகுண்டம் ஆகிய மூன்று ஸ்தானங்களை வீடாகக் கொண்டுள்ள 'த்ரிககுத்தாமன்',

மேலும், முக்த, அமுக்த ஜீவர்கள் அனைவரின் இதயத்திலும் உள்ளிருப்பவனாகத் தானிருந்து, ப்ரஹ்மாண்டத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் இருந்து 'சதுஷ்பாத்' எனப்படுபவன்; ஸர்வ தோஷங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுப் பவித்ரமானவன் எனப்படுபவன்; பரம சுந்தர மூர்த்தியாகவும், வேதம் முதலிய சாஸ்த்ரங்களால் அறியப்படுபவனாகவும், ஜகத்தின் முதல் குருவாகவும், சாம கானத்தில் ப்ரியம் கொண்டவனாகவும், ஸர்வோத்தமனாகவும், ஸர்வ நியாமகனாகவும் இருக்கிறான். இத்தகைய பகவானை 'மமகுல தெ³ய்வ ஸந்தெயிஸுவது³ சஜ்ஜனர ||2 ' என்று அனைவரின் சார்பாக வேண்டினார்.

அனந்த குணங்களால் பூரணனாகி, ஸர்வ தோஷங்களிலிருந்தும் விலகிய, ப்ரஹ்மாண்டத்தின் படைத்தல் முதலிய எட்டு செயல்களுக்கும் கர்த்தாவான ஸ்ரீஹரி, தன்னை நம்பி ஆராதிக்கும் நிஜ பக்தர்களுக்கு சகல விருப்பங்களையும் கருணையுடன் அளிப்பான். எப்படி ஆறுதல்படுத்துவான் என்பதற்கு தாஸர் –

பூ⁴ம பூ⁴ ஸ்வர்கா³பவர்க³த³³
காமதே³னு ஸுக²ல்பதரு சி
ந்தாமணியு எந்தெ³னிப நிஜப⁴க்தரிகெ³ ஸர்வத்ர ||3 என்றார்.

இத்தகைய ஸ்ரீஹரியை முழுமையாகக் காணவோ, அறியவோ, புகழவோ மகாலட்சுமி, ப்ரஹ்மாதியராலும் முடியாது. அப்ரமேயனாகி, அவ்யக்தனானவன். முக்குணங்களை மீறியவன். வேதங்களுக்கும் எட்டாதவனாகவும் இருக்கிறான். அத்விதீயனாக, ஸர்வோத்தமனாக, ஸ்வதந்த்ரனாக இருப்பவன் ஸ்ரீஹரி என்றனர். இருந்தபோதிலும், ஸ்ரீஹரி தன்னை ஸர்வாத்மாவாக, ஸர்வ காலங்களிலும் இடைவிடாது நினைப்பவர்களுக்கு ஸர்வ ரக்ஷகனாகவும், ஆபத்பாந்தவனாகவும், காரணம் இல்லாமல் உதவி செய்பவனாகவும், பக்திக்கு வசப்பட்டு, தனது வீடான நிரந்தரமான ஆனந்தம் அளிக்கும் இடத்தில் வைத்துக் காப்பான்.

இவ்வாறு ஸ்ரீஹரி தன்னையே நம்பிய அவிச்சின்ன பக்தர்களுக்கு, 'தேஷாம் நித்யாபி யுக்தானாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்று யோகக்ஷேமத்தை தான் பார்த்துக் கொள்வதாக உறுதி அளித்துள்ளான். இதையே தாஸர் –

ஹகலிருளு ஸ்மரிஸுதலிஹர பி -
ட்டகல ஸ்ரீஜகன்னாதவிட்டல விஸ்வவ்யாபகனு || என்றார்.

இந்த ஸந்தியின் 4வது பாடலிலும் தாஸர் ஸ்ரீஹரியின் மகிமையை விசேஷமாகக் குணகானம் செய்து விவரித்துள்ளார், 'ஸ்வதந்த்ர ஸர்வ...' என்பதாக. தாஸர் தனது இந்தக் க்ருதியின் ப்ருஹத் தாரதம்ய ஸந்தியில் (57 பாடல்கள்) விரிவாக தாரதம்யத்தை விவரித்திருந்தாலும், சஜ்ஜனர்களுக்கு சுலபமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இங்கு ஒரேயொரு பாடலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இது தாஸரின் விசேஷ க்ஞானப் பிரபுத்துவத்துடன், தன்னை நம்பிய சஜ்ஜனர்கள் மீதான கருணையின் அடையாளமாகவும் உள்ளது. இதுவல்லாமல், ஆரோஹண, அவரோஹண முறையிலும் தாரதம்யத்தை இயற்றிக் கொடுத்து, அதைப் புரிந்து கொண்டு உய்வடைவதற்காக அதன் முக்கியத்துவத்தையும் காட்டியுள்ளார்.

இந்த விதமாகப் ப்ரமேயங்களைத் தெரிந்து, நினைத்து, பின்பற்றுபவர்களை பகவான் ஸர்வ காலங்களிலும் காப்பான் என்று இந்த பலஸ்ருதியில் விவரித்துள்ளார்.

அக³ணித ஸுகு³ணதா⁴ம நிஸ்சல
ஸ்வக³தபே⁴த³ விஷ்ணுன்ய ஷாஸ்வத
ஜக³த ஜீவாத்1யந்த பி⁴ன்னாபன்ன பரிபால |
த்ரிகு³ணவர்ஜித த்ரிபு⁴வனேஸ்வர
ஹக³லிருஞ ஸ்மரிஸுதலிஹர பி³
ட்டக³ல த்ரிஜக3ன்னாத²விட்ட²ல விஷ்வவ்யாபகனு ||5

28. விக்னேஶ்வர ஸ்தோத்ர ஸந்தி

(கணபதி ஸ்தோத்ர ஸந்தி)

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸரின் இந்த ஹரிகதாம்ருதஸாரம் என்ற மாபெரும் நூலில், விக்னேஶ்வரன் எனப்பட்ட விநாயகருக்காக இந்த ஸந்தியை ஒதுக்கியுள்ளார். கணேசர், பகவானில் தொடங்கி சகல தேவ கணத்தினரால் மதிக்கப்படுபவர். பதினெட்டாவது கக்ஷையில் இருப்பவரானாலும், தேவ தானவ கூட்டத்தில் விசேஷமாக கௌரவிக்கப்பட்டவர். ஸ்ரீஹரியும் ஹரரும் இந்த கணபதிக்கு வரம் கொடுத்திருப்பது இவ்வாறு:

ஜயத்ரயே(அ)த்ர ஸர்வத்ர த்வம் விக்ன கணேஶ்வர: |
ஸம்பூஜ்யோ வந்தனீயஶ்ச பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ||
லிங்கபுராணம் (அ-105-22)

பகவானும் ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்களில் கருணையுடன் இந்த கணநாதருக்கு ஸ்தானம் அளித்துள்ளார். இவரிடம் ஈசானுக்கிரகம் உள்ளது. அதற்கே தாஸர் 'கருணா பாத்ர' என்றிருக்கிறார்.

தாஸர் இயற்றிக் கொடுத்த இந்த ஸந்தி, கணேசனின் ஸ்தோத்ர ரூபம் போல உள்ளது. 21 பாடல்களால் குணகானம் செய்துள்ளார். எந்தவொரு காரியத்தின் தொடக்கத்திலும் தடையின்றி நிறைவேற விக்னேஶ்வரனின் ப்ரார்த்தனை கட்டாயமாகும். இது பகவானே ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பத்ததியாகும். ஸ்ரீபுரந்தரர் 'மோதலொந்திபெ நினகெ கணநாத' என்றிருக்கிறார். விக்னேஶ்வரனுக்கு எதைச் சமர்ப்பித்தாலும், அது அவரது உள்ளிருக்கும் விஶ்வம்பர மூர்த்தி ஸ்ரீஹரிக்கே சேர்கிறது. ஸ்ரீதாஸர் விக்னேஶ்வர ஸ்தோத்ர ஸந்தியில் செய்த மங்களாசரணம் இவ்வாறு:

ஸ்ரீஷனங்க்⁴ரி ஸரோஜப்³ருங்க³ ம
ஹேஷ ஸம்ப⁴வ மன்மனதொ³ஞ ப்ர
காஷிஸனுதி³ன ப்ரார்த்தி²ஸுவெ ப்ரேமாதிஷயதி³ந்த³ |
நீ ஸலஹு ஸஜ்ஜனர வேத³
வ்யாஸ கருணாபாத்ர மஹதா³
காஷபதி¹ கருணாஞ கைபிடி³தெ³ம்மனுத்த⁴ரிஸு ||1

ஸ்ரீஹரியின் பரமபக்தனான கணேசனை அறிமுகப்படுத்தியது இவ்வாறு. ருத்ரதேவரின் புத்ரன், வேதவ்யாஸரின் கருணைக்குப் பாத்ரரானவர் , ஆகாயத்தின் அபிமானி தேவதை என்றனர். ஹே கருணையாளனே, எங்களையும் கைபிடித்து உய்விப்பாய் என்று ப்ரார்த்தித்தார். அடுத்து ஏகதந்தன், கஜமுகன், நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட தேகம் உடையவன், நோகனீயன் (ஸ்ரீஹரியைத் துதிக்கும் க்ஞானிகளின் சகவாசத்தைக் கொடு), கருணை நிறைந்தவன் என்று ப்ரார்த்தனை செய்கிறார். ஸ்ரீஹரியில் மனம் வைக்கும் புத்தி அருள்வாய் என்றனர், அப்படியே, 'பக்னகைஸன்னவ குணகளன்னு ப்ரதி திவஸதலி' என்று வேண்டினார். காரணம், நம் தோஷங்களான அவகுணங்கள் பரிஹாரமானால் நரக பயம் இராது.

கணேசர் குபேரன், விஷ்வக்ஸேனன், அஸ்வினி தேவதைகளுக்குச் சமமானவன். சேஷசதஸ்தர்களில் உத்தமன் எனப்பட்டு, ஷண்முகனின் அண்ணனாக இருந்து, விஷ்ணுவின் விஶ்வம்பர ரூபத்தின் உபாசகனாக கஜானனனாகியிருக்கும் இத்தகையவனை, லக்ஷ்மீரமணனிடம் க்ஞான பக்திகளை அளிக்கப்

ப்ரார்த்தித்து நல்லவர்களுக்கும் வழிகாட்டிகளானார். இந்த கணேசர் ஸ்ரீகிருஷ்ண ருக்மிணியரின் மகனாகப் பிறந்து சாருதேஷ்ணன் எனப்பட்டான். உன்மத்தர்களான அசுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்தான். இவனை நமக்கும் நன்மதி அளித்துக் கருணை செய்வாய் என்று ப்ரார்த்தனை செய்கிறார். 'த்வத்பாதாரவிந்தகெ நமிபெ கருணிபுதெமகெ ஸன்மதிய' என்று.

தாஸர் விநாயகரின் ரூபத்தை மீண்டும் வர்ணிக்கிறார். முறம் போன்ற காதுகளை உடையவனே, மன்மதனை ஜெயித்தவனே, இடுப்பில் சர்ப்பத்தைக் கட்டியவனே, லம்போதரா, நல்ல சரித்திரம் உடையவனே, பாச அங்குசங்களை தரித்தவனே, துஷ்டர்களை தண்டிப்பவனே, கர்மசாட்சிக்கு (பன்னிரண்டு கர்மசாட்சிகளில் ஒருவன்), நல்லவர்களைத் கருணையுடன் காப்பாய் என்று ப்ரார்த்தித்தார். தொடர்ந்து, வேதவ்யாஸரின் கிருபா த்ருஷ்டிக்கு பாத்திரனாகி, அவரது மஹாபாரதத்திற்கு லிபிகாரரானார். வ்யாஸரின் கருணைக்குப் பாத்திரனே, கிருபாகடாக்ஷத்தால் எனக்கும் அந்த நூலின் அர்த்தங்களை உபதேஶம் செய்வாய் என்றனர்.

கே²ஷ பரம ஸுப⁴க்தி பூர்வக
வ்யாஸக்ருத க்³ரந்தக³ளனரிது ப்ர
யாஸவில்லதெ³ ப³ரெது³ விஸ்தரிஸிதெ³யோ லோகதொ³ஞ |
பாஷபாணியெ ப்ரார்த்திஸுவெ உப
தே³ஷிஸெனகெ³ அத³ர்த்த²க³ள கரு
ணாஸமுத்³ர க்ருபாகடாக்ஷதி³ நோடு³ ப்ரதிதி³னதி³ ||7

ஸ்ரீவேதவ்யாஸரின் ஆணைப்படி கணேசர் மஹாபாரதத்தின் லிபிகாரனாகி, அவரது கருணைக்குப் பாத்திரனானான். நமக்கும் மஹாபாரதத்தை படிக்கும், புரிந்துகொள்ளும் பாக்கியத்தை அருள்வாய் என்று ப்ரார்த்திப்பது நம்முடையதாகும்.

ஸ்ரீஹரியின் நாபி ஆகாயத்திற்கு ஆஸ்ரயம். ஆகாசாபிமானியான கணேசனும் அங்கு நிலைத்திருக்கிறான் என்றனர். மூஞ்சூறு வாகனனாக, ஸஞ்சரிக்கும் தெய்வம், முக்யப்ராணரின் ஆவேஶம் உடையவன். இத்தகைய விக்னேஶ்வரன் 'ஸங்கட சதுர்திகனெனிஸி அஹிதார்த்தகளகொட்டு' என்று சொன்ன இந்த விரதம் வைஷ்ணவர்களுக்கு உரியதல்ல என்றிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தொடர்ந்து கணேசனைத் துதிக்கிறார்.

ஸித்திதாயகன், புத்திவித்யா ப்ரதாயகன், சுத்தமான பக்தி-விரக்திகளை ஸ்ரீஹரியில் கருணையளிக்கும் அவன், சிறப்பாக கருணிப்பாய் என்று வேண்டினர். தாஸர் கணேசர் முன்னிலையில் என்ன, இவ்வாறு ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்தப் பாடல்கள் மூலம் தெரியப்படுத்துகிறார்.

³த்தி வித்³யா ஞான ப³ல பரி
ஸுத்தப⁴க்தி விரக்தி நிருதன
வத்³யன ஸம்ருதிலீலெக³ள ஸுஸ்தவன வத³னத³லி ||10

இவ்வாறு கணேசனைத் துதித்து ப்ரதானமானதை வேண்டுகிறார். ஒன்று சாஸ்திரங்களில் ஆஸக்தி உண்டாக வேண்டும், மற்றொன்று விஷயங்களில் வைராக்யம் கொடு, மற்றும் ஸ்ரீஹரியில் ரதி வளரட்டும் என்பதாக, 'பாகவதாதி ஶாஸ்த்ரதலி | ஸக்தவாலி மனவு விஷய விரக்தி பாலிஸு'. இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்ட தாஸர், ஹே கணநாயகனே, உன்னிடம் பகவானின் அனுகிரகம் இவ்வாறு இருக்கிறதே என்பதற்குக் காரணத்தையும் கொடுக்கிறார்.

தைத்யர்களை ஸம்ஹாரம் செய்ய தேவராஜனான இந்திரன் முதலில் உன்னைப் பூஜித்தான். ஸாக்ஷாத் பகவானான ராமசந்திரன் சேது கட்ட உன்னை அர்ச்சித்தான். ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஆணைப்படி தர்மராஜன் போர் சமயத்தில் உன்னை ஆராதித்தான். இவ்வாறு எல்லாம் பகவானே கருணை பாலித்த பெருமையை வர்ணித்தார். கூடவே, கணேசனைப் பற்றி அவமரியாதை காட்டிய துரியோதனன் குலத்துடன் நாசம் அடைந்த உதாரணத்தையும் காட்டினர். என்னிடமிருந்து தர்மப் ப்ரேரகனாகி கருணையுடன் காப்பாய் என்று ப்ரார்த்தனை செய்கிறார்.

எவ்வளவு துதித்தும், கேட்டும் த்ருப்தி இல்லாத தாஸர் மீண்டும் கணேசனைப் புகழ்கிறார். ஹே இருபத்தொரு மோதகப் ப்ரியனே, ஊமைகளையும் அறிஞர்களாக்கும் சிவபார்வதி தனயனே, , என் மனோக்லேஷத்தை போக்கி காப்பாய் என்று ப்ரார்த்தனை செய்கிறார். இவ்வாறு தொடர்கையில், நித்ய மங்கள சரித்திரனான கணபதியே, ஸ்ரீஹரியில் மனம் லயிக்கும்படி செய்து, 'ஸுஹ்ருஜ்ஜனாப்தன நித்யதலி நெனெ நெனெது ஸுகிஸுவ பாக்ய கருணிபுது' | என்று வேண்டுகிறார். மனோபிமானியான ருத்ரதேவரின் புத்ரனான நீ, என் மனதில் ஸ்ரீஹரியைக் காட்டுபவனாக ஆவாய் என்றனர். முக்கியமாக வேண்ட வேண்டியதை தெரிவிக்கிறார்.

'விஷயதி ஸஞ்சரிஸதந்ததலி மாடு மனாதி கரணகளெ' என்று. எல்லா நல்லவர்களும் வேண்ட வேண்டியது இதுவேயாகும்.

முக்கியமாகக் கணேசனிடம் கேட்கும் ரகசியத்தைத் தெரிவிக்கிறார். பகவானே எல்லோருக்குள்ளும் இருந்து, எல்லாக் காலத்திலும் எல்லாவற்றையும், அதாவது ப்ராணதேவர், தத்வாபிமானிகளிடம் இருந்து புண்ணிய பாப கர்மங்களைச் செய்து செய்விப்பவர் என்ற க்ஞானத்தை அளித்துக் கருணை செய்வாய் என்றனர். இவ்வாறு கேட்டவர்களுக்கு மீண்டும் துதித்து, பக்தர்களின் கற்பவிருட்சம் எனப்பட்ட நீ, பல குணங்கள் நிறைந்தவன், குருவர்யன். மங்கள சரித்திரன், கேட்பது இதுவே!

உமேயனந்த[3]ன பரிஹரிஸஹ
ம்மமதெ பு[3]த்யாதி[3]ந்த்[3]ரியக[3]ளா
க்ரமிஸி த[3]ணிஸுதலிஹவு ப[4]வதொ[3]ளகா[3]வ காலத[3]லி ||18

என்பதாகப் ப்ரார்த்தனை செய்யும் ரீதியை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

என்னிடமுள்ள அகங்காரம், மமகாரங்களைப் போக்கு. புத்தி இந்திரியங்களை அடக்குமாறு செய் என்று வேண்டி, நல்லவர்களுக்கும் வேண்டும் விதத்தைத் தெரிவித்துக் கொடுத்தார். ஹரிஹரப்ரியனான விக்னேஶ்வரனை விசேஷமாகப் ப்ரார்த்தித்த பாடல் இவ்வாறு:

ஜயஜயது விக்[4]னேஷ தாப
த்ரய வினாஷன விஷ்வமங்க[3]ல
ஜயஜயது வித்[4]யப்ரதா[3]யக வீதப[4]யஷோக |
ஜயஜயது சார்வங்க[3] கருணா
நயனதி[3]ந்த[3]லி நோடி[3] ஜனுமா
மய ம்ருதிக[3]ளனு பரிஹரிஸு ப[4]க்தரிகெ[3] ப[4]வதொ[3]ளகெ[3] ||19

கருணையாளனான லம்போதரனே! உன்னையே நம்பிய உன் பாத பஜகனான நான் கேட்பது இதுவே! எப்போதும் என்னைக் காப்பாய் என்று. இன்னும் முக்கியமாகப் ப்ரார்த்திக்க வேண்டிய மர்மத்தை அவருடைய வாக்கின் மூலமாகவே கேட்போம்:

நடுனடுவெ ப[3]ருதிப்ப விக்[4]னவ
தடெது[3] ப[4]க[3]வன்னாம கீர்த்தனெ
நுடி[3]து[3] நுடி[3]ஸென்னிந்த[3] ப்ரதிதி[3]வஸத[3]லி மரெயத[3]லெ ||20

தயாநிதியான கணேசனை தினமும் ப்ரார்த்தனை செய்யும் வகையைச் சொல்லிக் கொடுத்துள்ளார். இந்த ஸந்தியை உபஸம்ஹாரம் செய்கையில், இந்த 21 பாடல்களின் நவமாலிகையை ஶ்ரத்தா பக்தியுடன் சமர்ப்பிக்கிறார்.

ஏகவிம்ஷதி பத[3]க[3]ளெனிஸுவ
கோகனத[3] நவமாலிகெய மை
நாகி தனயாந்தர்க[3]த ஸ்ரீப்ராணபதி எனிப |
ஸ்ரீகர ஜகன்னாத[2]விட்ட[2]ல
ஸ்வீகரிஸி ஸ்வர்கா[3]பவர்க[3]தி[3]

தா கொடு³வ ஸௌக்²யக³ள ப⁴க்தரிகா³வ காலத³லி ||21

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் இந்த விக்னேஶ்வர ஸ்தோத்ர ஸந்தியை சிறப்பான ரீதியில் இயற்றிக் கொடுத்துள்ளார். பகவானின் பரிவார தேவதைகளில் ஒருவரான கணேசனை சாஸ்திரப்படி துதித்து, வர்ணித்து, ப்ரார்த்தனை செய்து பக்தர்கள் இவ்வாறு ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதை அழகாக நிரூபித்துள்ளார். இங்கு ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரிக்கும், அவனது பரமபக்தனான கணேசனுக்கும் உள்ள வித்யாஸம், பாந்தவ்யத்வம், ஈச-தாஸ பாவம் முதலானவை இவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை தாஸர் சரியான விதத்தில் விளக்கியுள்ளார். இது எல்லா நல்லவர்களுக்கும் வழிகாட்டி என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

காரியத் தொடக்கத்தின் ஆரம்பத்தில் கணேச பூஜை, அடுத்து செய்யப்போகும் மஹத் காரியம் தடையின்றி முடிவடைய விநாயகரின் அனுகிரகம் இருக்க வேண்டும் என்பது ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமகேஸ்வரரின் ஆஜ்ஞை மற்றும் இவர்கள் விக்னேஶ்வரன் மீது காட்டிய கிருபாத்ருஷ்டியாகும்.

29. அணு தாரதம்ய ஸந்தி (குண தாரதம்ய ஸந்தி)

ப்ருஹத் தாரதம்ய ஸந்தியில் தேவதா தாரதம்யத்தை விரிவாக விவரித்த ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸர், இந்த அணு தாரதம்ய ஸந்தியில் சுருக்கமாக இறங்கு வரிசையில் விவரித்துள்ளார். கூடுதலாக, சில பாடல்களில் சில தைத்யர்களின் தாரதம்யத்தையும் தொகுத்துள்ளார். இது அடுத்த ஸந்திக்கு துணையாக அமைந்துள்ளது. மேலும், பயிற்சி செய்பவர்களுக்கும் தினமும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கும் அனுகூலமாக இயற்றிக் கொடுத்து பெரும் உபகாரம் செய்துள்ளார். இந்தக் காரணத்தினாலேயே தாஸர் பலஸ்துதி வடிவிலும்,

தே³வ தை³த்யர தாரதம்யவ
நீவித⁴தி³ திளிதெ³ல்லரொளு லட்சு
மிவரனெ ஸர்வோத்தமனு எந்த³ரிது³ நித்யத³லி |
ஸேவிஸுவ ப⁴க்தரி கொ³லிது³ ஸுக²
வீவ ஸர்வத்ரத³லி ஸுக²மய
ஸ்ரீவிரிஞ்சயாதி³ வினுத ஜக³ன்னாத²விட்ட²லனு ||16 என்றார்.

பகவானின் படைப்பில் உள்ள மூவகை ஜீவர்களிடமும் இருக்கும் தாரதம்யம் சாஸ்திர சம்மதமானது. தேவதா தாரதம்யத்தை விளக்கிய தாஸர், இந்த ஸந்தியில் நித்ய சம்சாரிகள் மற்றும் தைத்யர்களின் தாரதம்யத்தைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவதா தாரதம்யத்தை விவரிக்கும்போது, யார் உத்தமர், அதமர் மற்றும் சமமானவர் என்பதைக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு எல்லாம் தெரிவித்த தாஸர், சஜ்ஜனர்கள் கேட்டு மகிழ்வதைத் தெரிவிக்கிறார் –

நித்யத³லி சிந்திஸுத நமிஸுத
ப்⁴ருத்யனா னஹுதெ³ம்ப ப⁴க்தர
சித்தத³லி நெலெகொண்டு³ கருணிபரகி²ல ஸௌக்²யக³ள ||11 என்றார்.

தைத்யர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் விதத்தைச் சொன்னது விசேஷமானது. 'மலவிஸர்ஜன காலத³லி கத்தலெ யொளகெ³ கஷ்மல குமார்க³ ஸ்த²லக³ளலி சிந்தனெய மாள்பரு ப³ல்லவரு நித்ய' என்பதாக, நீசர்களை நினைப்பதாக இருந்தாலும் இப்படிச் சொல்வார்கள். இந்த மூவகை ஜீவர்களிலும் வசிக்கும் தத்வாபிமானிகளிலும் இருக்கும் வாயு தேவனிடமும் வசித்து, எல்லா புண்ணிய பாவ கர்மங்களையும் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப செய்து செய்விக்கும் ஸ்ரீஹரி, அவ்வாறே ஜீவர்களுக்குப் பலன்களையும் அளித்து அடுத்த கதியையும் ஏற்படுத்துவான் என்பதே தத்துவம். மஹாவிஷ்ணுவை ஸ்மரித்து ஸந்தியைத் தொடங்குகிறார்கள்.

விஷ்ணு ஸர்வோத்தமனு ப்ரக்ருதி க
நிஷ்டளெனிபள நந்தகு[3]ண பர
மேஷ்டி பவனரு கடி[3]மெ வாணி பா[4]ரதிக[3]ளத[4]ம |
விஷ்ணு வஹன ப[2]ணீந்த்[3]ர ம்ருட[3]ரிகெ[3]
க்ருஷ்ண மஹிஷி யரத[4]ம ரிவரொளு
ஸ்ரேஷ்டளெனிபளு ஜாம்ப[3]வதி யாவேஷ ப[3]லதி[3]ந்த[3] ||1

ஸ்ரீ தாஸர் இந்த அணு தாரதம்ய ஸந்தியில் மஹாவிஷ்ணுவிலிருந்து தொடங்கி, இறங்கு வரிசையில், கக்ஷாவின்படி ஜீவர்களின் தாரதம்யத்தை, அவர்களின் நாமங்களுடன் குறிப்பிட்டு, பதினோரு பாடல்களில் மனுஷோத்தமர்கள் வரை சமர்ப்பித்துள்ளார்.

இந்த ஸந்தியில் விவரிக்கப்பட்ட தேவ மற்றும் தைத்ய தாரதம்யத்தை, உயர்வு தாழ்வு முதலியவற்றை, கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலில் காணலாம்.

கக்ஷா	தேவதை
1 (பாடல்1)	மஹாவிஷ்ணு - ஸர்வோத்தமன், ஸ்வாதந்த்ர்யமானவன், குணபூர்ணன், தோஷங்களிலிருந்து விலகியவன், ஸர்வ நியாமகன்
2	மகாலட்சுமி - ப்ரக்ருதி, ஜடப் ப்ரக்ருதிக்கு அபிமானி, சமமானவள் எனப்பட்ட நித்ய முக்தை
3	ப்ரஹ்மா(பரமேஷ்டி), வாயு - ஜீவோத்தமர்கள், ருஜு புங்கவர்கள்
4	வாணி, பாரதீதேவி - ருஜுக்கள், ப்ரஹ்மா-வாயுவின் மனைவியர்
5	கருடன் - விஷ்ணு வாகனம்
5.	சேஷன் - விஷ்ணுவின் சயனம், பணீந்திரன்; ருத்திரன் - ம்ருடன், மனோ அபிமானி
6	ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஆறு பட்டத்தரசிகள்: ஜாம்பவதி, நீலா, பத்ரா, காளிந்தி, மித்ரவிந்தா, லக்ஷணா (ஜாம்பவதியிடம் ரமாவின் ஆவேஶம் அதிகமாக இருப்பதால் அவள் சிறந்தவள்)
7 (பாடல்2)	சுபர்ணி - கருடனின் மனைவி; வாருணி - சேஷனின் மனைவி (பன்னகபே); பார்வதி - ருத்திரனின் மனைவி (அஹிபூஷண)
8	இந்திரன், காமன் - தேவராஜன், விஷய அபிமானி
9	ஆஹங்காரிக ப்ராணன் - த்வக் அபிமானி
10	அநிருத்தன் (காம புத்திரன்), சசி (இந்திரனின் மனைவி), ரதி (காமனின் மனைவி), தக்ஷன் (ப்ரஜாபதி), பிருகஸ்பதி (தேவகுரு), ஸ்வாயம்புவ
11	பிரவஹ வாயு
12 (பாடல்3)	எம (திக்பாலக), ஸூர்ய (ப்ரதானக்ரஹ), சந்த்ர (பஞ்சப்ரவர்த்தக), ஷதரூபா (மனு பத்னி)
13	வருண (ஜலாபிமானி)
14	நாரதர் (தேவரிஷி, ப்ரஹ்மபுத்ர)

15	அக்னி (திக் அபிமானி), பிரசூதி தேவி (தக்ஷனின் மனைவி), பிருகு
16	மரீசி (பிருகுவின் புத்திரர்), அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, வஸிஷ்டர் (ஸப்த ரிஷிகள்), விஸ்வாமித்திரர் (ப்ரஹ்மரிஷி), வைவஸ்வதன் (மனு).
17 (பாடல்4)	சூரியன் (மித்ர நாமகன்), தாரை (பிருகஸ்பதியின் மனைவி), நிருதி (திக்பாலகன்), ப்ரவஹி (ப்ரவஹ வாயுவின் மனைவி)
18	விஷ்வக்ஸேனர் (தேவ சேனாதிபதி), கணேசர் (விக்னேஸ்வரர்), குபேரன் (தன அதிபதி-திக்பாலகன்), அஸ்வினி தேவர்கள் (தேவ வைத்யர்கள்), சேஷ சதஸ்தர்கள் (85 பேர்)
(பாடல்5)	49 மருத் தேவர்கள், 2 அஸ்வினி தேவர்கள், 10 விச்வேதேவர்கள், 11 ஏகாதஶ ருத்திரர்கள், 12 ஆதித்யர்கள், பிருகஸ்பதி, 3 பித்ருக்கள் (யமன், சோமன், கவ்யவாஹனன்), 8 வசுக்கள், முக்ய வாயு, பாரதீ தேவி, ப்ருத்வி, ரிபு, (மொத்தம் 100 சோமபானத்திற்குத் தகுதியான தேவர்கள்) (இதில் 15 தேவர்கள் உத்தம கக்ஷாவைச் சேர்ந்தவர்கள், மீதமுள்ள 85 பேர் சேஷ சதஸ்தர்கள் எனப்படுவார்கள்)
19 (பாடல்6)	15 மனுக்கள் (ஸ்வாயம்புவ, வைவஸ்வத மற்றும் தாபச மனுக்களைத் தவிர)
(பாடல்7)	சுக்ராச்சாரியார் (சியவன புத்திரர்), உசித்ய, பாவக (அக்னி புத்திரர்), கார்த்தவீரியார்ஜுன, ப்ரியவிரத (சக்கரவர்த்தி), பிரகலாத, துருவ, நகுஷ, சதபிந்து முதலானோர். (100 கர்மஜ தேவர்கள்)
20	ரோகிணி (சந்திரனின் மனைவி), ஶாமளா (யமனின் மனைவி), கங்கை (வருணனின் மனைவி), உஷா (ப்ரஹ்மாண்ட அபிமானி), பர்ஜன்யன் (மேக அபிமானி), சம்ஜ்ஞா (சூரியனின் மனைவி)
21	அநாக்யாத தேவர்கள்
22 (பா 8)	ஸ்வாஹா (அக்னியின் மனைவி)
23	புதன் (சந்திர புத்திரர்) கிரக தேவதை
24	உஷா (அஸ்வினி தேவர்களின் மனைவி)
25	ஶனைச்சரன் (கிரக தேவதை, சூரிய புத்திரர்)
26	புஷ்கரன் (கர்ம அபிமானி)
27 (பா 9)	ஆஜானஜ தேவர்கள்; ஊர்வசி முதலிய 100 அப்சரஸ்கள், தும்புரு முதலிய கந்தர்வர்கள், நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரிஷிகள், 16100 கிருஷ்ணனின் மனைவியரான (அக்னி புத்திரர்கள்), கோபிகா ஸ்திரீகள் (கிருஷ்ணனின் அங்க சங்கத்தில் இருந்தவர்கள்)
28	சிர பித்ருக்கள் (யமனின் ஊழியர்கள்)
29 (பாடல்10)	தேவ கந்தர்வர்கள்
30	மனித கந்தர்வர்கள் (நிரம்ச ஜீவிகள்)
31	சக்ரவர்த்திகள் (பூலோகத்தில் வைஷ்ணவ தீக்ஷை பெற்ற பூபாலகர்கள்)
32 (பா11)	மனுஷோத்தமர்கள் (சாத்வீக குணம் நிறைந்த, வைஷ்ணவ தீக்ஷை உடையவர்கள்)

(பா12)	முக்திக்குத் தகுதியானவர்கள் - தாவர ஜீவிகள்: மரம் (விருட்சம்), லதா (கொடி), குல்ம (வேர்), த்ருண (புல்), (இந்த வடிவங்களில் உள்ள ஜீவர்கள் முக்திக்குத் தகுதியானவர்கள்)
	நித்ய பத்தர்கள் (நித்ய சம்சாரிகள்) - சுக துக்கம் கலந்தவர்கள், ராஜச குணம் கொண்டவர்கள். ஸ்வர்க்கம், நரகம் போன்றவற்றில் சஞ்சரிப்பவர்கள்.
	தமோயோக்யர்கள் - தமோயோக்யர்களின் ப்ருத்யாதமர்கள், அனுயாயிகள், அமர்ஷர்கள் - அபிமானி தைத்யர்கள் (துர்குணம் கொண்டவர்கள்) (தீமை செய்து தீமையையே விரும்புபவர்கள்) இமுசி, விப்ரசித்தி முதலிய தைத்யர்கள்.
(பா13)	அலட்சுமி (கலியின் மனைவி) நீசள் - தமோயோக்கியள்
	கலி (பரம நீசன்) - தாமஸர்களில் அதமன்– பரம பாபி

தாஸர், சாத்வீகம் முதலிய மூவகை ஜீவர்களின் அபிமானிகளைத் தெரிவித்து, இந்த ஜீவர்களிடம் வாயு தேவர் எப்போதும் வசித்து, அவரவர் கர்மங்களை ஸ்ரீஹரியின் ஆணைப்படி செய்து செய்விப்பார் என்று தெரிவிக்கிறார். இதற்குப் பிரமாணம் இதோ:

தேவஜீவாபிமானீ ச ப்ரஹ்மைவ து சதுர்முக: |
மானுஷாணாம் து ஜீவானாமபிமானீ புரஞ்ஜன: |
ஸ து ராஜா ஹரே: புத்ராஸுராணாம் கலி: ஸ்வயம் ||

ஸத்வ ஜீவரமானி பி³ரம்மனு
நித்யப³த்த³ ரொளகெ³ புரஞ்சன
தை³த்ய ஸமுதா³யாதி³பதி கலி எனிப பவமான
நித்யத³லி அவரொளகெ³ கர்மப்ர
வர்தகனு தானாகி³ ஸ்ரீபுரு
ஷோத்தமன ஸம்ப்ரீதிகோ³ஸுக³ மாடி³ மாடி³ஸுவ ||14

- **சதுர்முக ப்ரஹ்மா** - ஸாத்வீக ஜீவர்களுக்கு அபிமானி தேவதை
- **புரஞ்சனன்** - நித்ய ஸம்சாரிகளுக்கு அபிமானி
- **கலி** - தைத்ய ஸமுதாயத்தின் தாமஸர்களுக்கு அபிமானி

இந்த மூவகை ஜீவர்களிலும் வாயு தேவரே கர்மங்களைச் செய்விப்பவர். குணம்-தகுதிக்கு ஏற்ப என்றால் –

ஞான ப⁴க்தி ஸுரரிகெ³ மிஸ்ர
ஞான மத்⁴யம ஜீவரிகெ³ அ
க்ஞான மோஹ த்⁴வேஷக³ள தை³த்யரிகெ³ கொடு³திப்ப ||15 என்கிறார்.

இவ்வாறு தேவ, மானுஷ, தைத்யர்களின் தாரதம்யத்தை அறிவது அவசியம். இந்தப் பரிக்ஞானத்தால் ஸ்ரீஹரியின் அனுசரர்களின் க்ஞானம் உண்டாகும். ஸர்வோத்தமரிடம் ஸ்ரத்தை, பக்தி கொண்டு ஆராதித்து, அவரின் குணங்களைப் பெற அனுக்ரகம் வேண்டுவது ஒரு ஸாதனம் ஆகும். தாஸர் இறுதியில் பலஸ்ருதியைப் பாடியுள்ளார்.

தே³வ தை³த்யர தாரதம்யவ
நீவித⁴தி³ திளிதெ³ல்லரொளு லட்சு
மிவரனெ ஸர்வோத்தமனு எந்த³ரிது³ நித்யத³லி |
ஸேவிஸுவ ப⁴க்தரி கொ³லிது³ ஸுக²
வீவ ஸர்வத்ரத³லி ஸுக²மய
ஸ்ரீவிரிஞ்ச்யாதி³ வினுத ஜக³ன்னாத²விட்ட²லனு ||16

30. தைத்ய தாரதம்ய ஸந்தி

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் தனது இந்த படைப்பில், விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் தேவதைகளின் தாரதம்யத்தை விளக்கியிருப்பதை நாம் பார்த்தோம். தாஸர் தனது அற்புதமான பாணியில், தனித்துவமான முறையில் தாரதம்யத்தை விவரித்திருப்பது உண்மையிலேயே ஸாதகர்களுக்கு கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் ஆகும்.

அதைப் போலவே, இந்த ஸந்தியில் தாஸர் தைத்யர்களின் தாரதம்ய விஷயத்துடன், விரிவாக தைத்யர்களின் ஸ்வபாவ லட்சணங்களின் நீண்ட பட்டியலை வழங்கியுள்ளார். இதையும் அவசியம் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்றார். காரணம், தைத்யர்களின் லட்சணம், அவர்களின் துராஸாரம், துர்நடத்தைகள், அவர்களிடமிருக்கும் விபரீத க்ஞானம் (ப்ராந்தி) போன்றவை சாதனைக்குத் தடையாக இருக்கும் என்பதை அறிய வேண்டும். இதன் மூலம், தீமைகள் நீங்குவதுடன், ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மிய க்ஞானம் வெளிப்படுகிறது. நற்கதி அடைய தேவதா தாரதம்ய க்ஞானத்துடன், அசுரர்கள் மற்றும் நித்ய சம்சாரிகளின் தாரதம்ய க்ஞானமும் அவசியம் என்பதற்காக, தாஸர் இந்த ஸந்தியை கருணையுடன் இயற்றித் தந்துள்ளார்.

தாஸர் கூறியுள்ளது போல, இந்த ஸந்தியில் கருடபுராணத்தின் ப்ரஹ்மகாண்டத்தின் 12வது அத்தியாயத்தில், ப்ரஹ்மதேவர் பகவானிடம் தைத்ய தாரதம்ய விஷயத்தை விண்ணப்பித்ததைப் போல, தைத்யர்களின் ஸ்வாபாவிக லட்சணங்களைச் சேகரித்துள்ளார். இதையே தாஸர், 'வேதவ்யாஸ கருடபுராணதலி பேளிதனு ரிஷிகளிகெ' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பொதுவாக, தேவதா தாரதம்யத்தை ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருப்பது போல, தைத்யர்களின் தாரதம்யம் பற்றி அதிக விவரங்கள் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. தற்போது ஸ்ரீதாஸர் இங்கு புராணங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள விதங்களில் அவற்றை தொகுத்துக் கொடுத்து உபகாரம் செய்துள்ளார்.

ஸ்ரீஷ முக்தாமுக்தசுரவர
வாஸுதேவகே பக்தியலி கம
லாஸனனு பேளிதனு தைத்ய ஸ்வபாவகுணகளனு ||

தாஸர் ஆரம்பத்தில் தைத்யர்களின் லட்சணங்களை (குணங்களை) தெரிவித்ததை, சுருக்கமாக இங்கே பார்க்கும் முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக தைத்யர்கள் யார்? எத்தகைய ஸ்வபாவம் கொண்டவர்கள்? அவர்களின் விஷ்ணு மற்றும் வைஷ்ணவ துவேஷத்திற்கு காரணங்கள் என்ன? தைத்யர்களின் சிந்தனை முறை எப்படி தத்வத்திற்கு விருத்தமானது? அவர்கள் எந்த ரீதியில் குழம்பி, தண்டனைக்கு ஆளாகிறார்கள்? சாத்வீக மற்றும் ராஜஸர்களிடமிருந்து எப்படி பின்னமானவர்கள்? போன்ற எல்லா கேள்விகளுக்கும் சரியான பதிலை அளித்துள்ளார். இந்த ஸந்தியின் பாடல்களில் விவரிக்கப்பட்ட சாராம்சத்தை கவனத்தில் கொள்ளும் முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது கக்ஷ்யில் வரும் ப்ரஹ்மவாயுக்கள் க்ஞானம், பக்தி, பலம் போன்ற அனைத்து குணங்களிலும் சமமானவர்கள். இதை அறியாதவன், வாயுதேவரின் அவதாரங்களான ஹனுமன், பீமன், மத்வர் ரூபங்களுக்குள் பேதம் இருப்பதாகச் சொல்பவன், கற்பனை செய்பவன் தைத்யன் எனப்படுவான் என்றனர். இப்படி யதார்த்தத்திற்கு விருத்தமானதை சொல்பவன் / செய்பவன் அசுரன் எனப்படுவான். இத்தகையவர்களை பகவானும், வாயுதேவரும் தண்டிக்காமல் இருக்க மாட்டார்கள். இதற்கு ஆதாரமாக கனகரின் வசனம் இவ்வாறு இருக்கிறது.

அந்தந்தமஸு இன்னாரிகெ கோவிந்தன நிந்திஸுவவரிகெ |
ஸந்தேஹவில்லதெ ஸாரிஸாரிகெ வாயுனந்தனன வந்திஸுதவரிகெ || என்கிறார்.

அனந்த குணங்களால் நிறைந்தவராகவும், அனைத்து தோஷங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவராகவும் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியை, ஹீன குணம் கொண்டவன் என்பதும், துக்கம் போன்ற தோஷங்கள் உடையவன் என்பதும், ஸ்ரீஹரிக்கும் பிறப்பு-இறப்பு உண்டு என்பவனும்; சம அந்தஸ்து கொண்ட நித்யமுக்தையான மகாலட்சுமிக்கும் பகவானுக்கும் வியோகத்தை கற்பிப்பவனும்; க்ஞானானந்தம் நிறைந்த, ப்ராக்ருதமற்ற தேகம் கொண்ட ஸ்ரீஹரிக்கு ஆயுதங்களால் பயம் உண்டு என்று சொல்பவனும் தைத்யன் என்று

அழைக்கப்பட்டனர். வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நொடியும் ஸ்வதந்த்ரமின்மையால் துக்கத்தை அனுபவித்தாலும், 'நானே ஈஸ்வரன்' என்று உபாசனை செய்து சிந்திப்பவன் அசுரன் ஆவான்.

எனகெ[3] நின்னலி ப[4]கு[3]தி[1] ஞானக[3]
ளெனிதிஹவோ ப்ராணனலு திளியதெ[3]
ஹனுமதா[3]த்[3]யவதாரக[3]ள பே[4]த[3]க[3]ள பேளுவவ |
த[3]னுஜ கோ[4]ராந்த[4]ந்தமஸிக்[3] யோ
க்[3]யனு நஸம்ஷய நின்ன பை[3]வர
கொனெய நாலிகெ[3] பிடி[3]து[3] சே[2]திபேனெந்த[3]னப்ஜப[4]வ ||1

ஸர்வதந்திரங்களிலும் ஸ்வதந்த்ரனாகவும், முக்த மற்றும் அமுக்த ஜீவர்களுக்கு நியாமகனாகவும் இருப்பவரை, பயம், சோகம் போன்றவைகள் கொண்ட சாதாரண மனிதனைப் போல சொல்பவன் தைத்யன். பகவானுக்கும் தனது அவதார ரூபங்களுக்கும் எந்த வித்தியாஸமும் இல்லாமல், ஸ்வகத பேதமற்றவராக இருந்தாலும், ராம, கிருஷ்ண, வேதவ்யாஸர் போன்ற ரூபங்களில் பேதத்தை சிந்திப்பவன் தைத்யன் 'மக்களிகோஸுக சிவார்ச்சனெய மாடிதனெம்புவனெ தைத்ய' என்பவன் தைத்யன். இராவணனைக் கொன்றதால் ஸ்ரீராமருக்கு வந்த ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷம் நீங்க, ராமேஸ்வரத்தில் லிங்கப் ப்ரதிஷ்டை செய்தார் என்பவன் அசுரன். ராமர், பரசுராமருடன் யுத்தம் செய்து தோற்றார் என்பவன் தைத்யன். இது அசுரர்களை மோஹனம் செய்ய என்று அறிய வேண்டுமே தவிர, இருவருக்கும் பேதம் உண்டு என்பதல்ல. உலகில் உள்ள மக்களையே தெய்வம் என்பவன், நீரையே தீர்த்தம் என்று மயங்கியவன் அசுரன். கண்ட கண்ட ப்ரதிமைகளையும், விக்ரகங்களையும் தெய்வம் என்பவன், ப்ரஹ்மா, சிவன், இந்திரன், சூரியன் போன்ற தேவர்களையே ஸர்வோத்தமர் என்று வணங்குபவன் தைத்யன். எல்லோரும் ஒன்றே என்று கூறி விஷ்ணு தூஷணை செய்பவன் தைத்யன்.

இப்படி தாஸர், தைத்யர்களின் தாமஸ குணங்களின் பட்டியலை, யாருக்கும் புரியும் வகையில் ஐந்து பாடல்களில் சேகரித்துத் தந்துள்ளார். பிரசங்கமாக தாஸர் ஹிதவசனங்களைக் கூறுகிறார். அஸ்வத்த, மரம், துளசி, சிவலிங்கம் போன்றவற்றை பூஜிக்கும்போது சாலக்கிராமங்களை வைத்து நமஸ்கரிப்பவன் முக்தியோக்யன் என்றனர். சாலக்கிராமம் இல்லாமல் பிற தேவதைகளை ஆராதிப்பதால் துக்கம் கிடைக்கும் என்றனர். மற்ற தேவர்களையோ, குரு-பெரியவர்களையோ வணங்கும்போது, அவர்களின் உள்ளிருக்கும் பகவானுக்கே என்று அனுஸந்தானம் செய்து செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிட்டார். ஸ்ரீமதாசாரியர், 'ரமா ப்ரஹ்மாதயஸ்தஸ்ய பரிவாரத ஏவ து' என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்றனர்.

தாஸர் தைத்யர்களின் லட்சணங்களைச் சொல்லும்போது, யார் சைவாதிகளால் பூஜிக்கப்படும் சிவலிங்கம் போன்றவற்றுக்கு பக்தி அனுஸந்தானம் இல்லாமல் வணங்குகிறார்களோ, அவர்கள் தைத்யர்கள் என்றனர். அதனுடன், கன்று இல்லாத பசுவையும், திருமணம் செய்யாத அஸ்வத்தத்தையும் பக்திபூர்வமாக சேவிக்கக் கூடாது என்றனர்.

ஆயுள் அடிப்படையில் ப்ரஹ்மதேவரும் கலியும் சமமானவர்களாக இருந்தாலும், ஒன்றே என்று நினைக்கக்கூடாது. அதைப் போலவே மற்ற அதம தைத்யர்களும். மேலும், இதேபோல எங்கே மனுஷோத்தமர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களைப் போலவே கலியும் அதமர்களும் நூறு வருடங்கள் (தேவமானத்தில்) கழித்து வாயுதேவரின் கதை பிரகாரத்தால் லிங்கபங்கம் அடைந்து தங்கள் கதியை அடைவார்கள். தைத்யர்களுக்கு லிங்கபங்கத்திற்குப் பிறகே தமஸ் ப்ராப்தி ஆகும். முக்தியோக்யர்களுக்கு எப்படி மோக்ஷ ப்ராப்தியோ, அவ்வாறே என்று அறிய வேண்டும். ஆனால், இந்த தைத்யாதமர்கள் தமஸிலும் விஷ்ணு மற்றும் வைஷ்ணவ த்வேஷத்தை செய்துகொண்டே இருப்பார்கள்.

கருட புராணத்தில் தமோயோக்யர்கள் அந்தந்தமஸில் இருக்கும் நிலை சொல்லப்பட்டுள்ளது -.

தாரதம்ய க்ரமத்தில் தைத்யர்களை தாஸர் பட்டியலிடுகிறார். ப்ரஹ்மதேவரிலிருந்து மனுஷோத்தமர் வரை முக்தியோக்யர்கள் இருப்பது போலவே, தமோயோக்யர்களும் கலியிலிருந்து மனுஷ்யாதமர் வரை இருக்கிறார்கள். ஜீவோத்தமர் வாயுதேவரைப் போல, மகானீசதமன் கலி அத்யந்த தமோயோக்யன் ஆவான். தமோயோக்யர்களுக்கு எப்போதும் எல்லாம் மித்யை என்ற க்ஞானமும், அதனுடன் அனுபவிக்கும்

துக்கத்திலேயே சுகம் என்ற ப்ராந்தியும் இருக்கும். கீழே தாஸர் கொடுத்திருக்கும் தைத்ய தாரதம்யத்தில், அவரோஹண க்ரமத்தில் ஒருவரைக் காட்டிலும் கீழ் இருப்பவர்கள் குணங்களால் நீசர்கள் (குறைந்தவர்கள்) என்று அறிய வேண்டும்.

எண்	தைத்யன்	அடுத்தவர் இவ்வளவு குணங்கள் குறைவு
1	கலி	0
2	குலட்சுமி	100
3	விப்ரசித்தி	100
4	காலநேமி	5
5	மது & கைடப	0
6	நரகாசுர	100
7	ஹிரண்யகசிபு	3
8	ஹிரண்யாக்ஷ	0
9	மணிமந்த	சிறிது
10	பகாசுர	20
11	தாரகாசுர	6
12	ஷம்பராசுர	10
13	சால்வ	6
14	ஹிடிம்ப, பாணாசுர, த்வாபர, கீசக	10
15	நமுசி	0
16	இல்வல, பாக	3
17	வாதாபி	100
18	தேனுக	0.5
19	கேஷி	0
20	த்ருணவக்த்ர	10

பகவானின் ஸ்ருஷ்டியில், ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள், ஸ்ருஷ்டிக்கு வராதவர்கள், தமஸில் இருப்பவர்கள் என அனந்த அசுரர்கள் உள்ளனர். தேவதைகளைப் போல அனந்த தைத்யர்களும், கலி முதலானவர்கள் க்ஞானேந்திரியங்கள் மற்றும் கர்மேந்திரியங்களுக்கு அபிமானிகளாக இருந்து, ஜீவர்களால் தீய செயல்களான பாவ காரியங்களைச் செய்தும், செய்வித்தும் வருகின்றனர். ஆனால், இந்த தைத்யர்களுக்கு ப்ரஹ்ம-வாயு மற்றும் சரஸ்வதி-பாரதியிடம் பிரவேஶம் இல்லை.

வாணி பா[4]ரதி க[1]மலப[4]வ பவ
மானரிவரச்சி[2]ன்ன ப[4]க்தரு
ப்ராண அஸுராவேஷரஹிதரு ஆக[2]ணாஷ்மஸம || என்றனர்.

மேலும், இவர்களுக்கு ஒருபோதும் அசுராவேஶத்தின் சந்தர்ப்பமும் இருக்காது. ஆகையால், வாயுதேவரை 'ஆகணாஷ்மஸமர்' என்று சாஸ்திரங்கள் அழைக்கின்றன. 'ப்ராணஸ்ய நாஸுராவேஷ: அகணாஷ்வஸமோ ஹி ஸ:' என்று உள்ளது. மேலும், வாயுதேவருக்கு அவரது அவதார ரூபங்களிலும் அசுராவேஶத்தின் ஸ்பர்ஷமும் இருக்காது என்று கூறினர். தைத்யர்களிலும் குணங்களுக்கு (யோக்கியதைக்கு) ஏற்ப தாரதம்யம் இருப்பதை அட்டவணையில் காணலாம். சாத்வீகர்களைப் போல தாமஸர்களும் அனந்தமாக இருக்கிறார்கள். இப்படி பல விஷயங்களை ப்ரஹ்மதேவர் பகவானிடம் விண்ணப்பித்ததை தாஸர் நமக்காக இங்கே கூறியுள்ளார்.

ருஜுக்களைத் தவிர, அதற்குப் பிறகான ருத்ராதி தேவர்கள் அசுராவேஶத்தை அடைவார்கள் என்று கூறியுள்ளார். கலியின் பிரவேஶம் சாத்வீக ஜீவர்களிலும் இருந்து, பல சமயங்களில் விஷ்ணு மற்றும் வைஷ்ணவர்களை த்வேஷித்தல், விரோதம் செய்தல் போன்ற பல ப்ரஸங்கங்களை புராணங்களில்

காணலாம். விசேஷம் என்னவென்றால், இந்த தைத்ய தாரதம்யத்தை அல்லது தைத்யர்களை தூஷிக்காதவர்களையும் தூஷிக்காமல் இருப்பது தவறு என்று கூறியுள்ளார். ஒருபோதும் அயோக்யர்களான அசுரர்களின் பக்கத்தை சார்ந்திருக்கக்கூடாது என்று எச்சரித்தார். இவ்வாறு தொடர்ந்து, தாஸர் தைத்யர்களை நிந்திக்கும் மக்களுக்கு புண்ணிய ப்ராப்தி என்றார்.

சேஞ ஸர்ப்பவ கொ³ந்த³வார்த்தெய
கே¹ளி மோதி³பகி³ல்ல அக⁴⁴ யம
நாளுக³ள ப⁴யவில்ல தை³த்யர நிந்தி³ஸுவ நரகெ³ ||என்றார்.

இங்கே நல்லவர்களை, தெய்வ பக்தர்களை நிந்திப்பவர்களுக்கு பகவான் மற்றும் யமனின் (நரக) பயம் உண்டு என்ற த்வனி இருக்கிறது. பகவான் நல்லவர்களைக் காத்து, அசுரர்களுக்குப் பலன் அளிக்க மாட்டார் என்றனர்.

புண்யகர்மவ புஷ்கராதி³ ஹி
ரண்யக³ர்பாந்தர்க³த பி³ர
மண்ய தே³வனிக³ர்ப்பிஸுதலிரு பாபகர்மக³ள ।
ஜன்யது³க்க²வ கலிமுகா²த்³யரி
கு³ண்ணலீவனு ஸகலலோக ஷ
ரண்ய ஷாஷ்வத மிஸ்ரஜனரிகெ³ மிஸ்ரப²லவீவ ||24

தாஸர் சாராம்சமாக, நல்லவர்கள் ஸ்ரீஹரியின் மகாத்மியங்களை க்ஞானிகளிடமிருந்து அறிந்து, அதன்படி சதாச்சாரியாக ஸத்கர்மங்களை செய்து, பகவான் புஷ்கரனிலிருந்து ப்ரஹ்மதேவர் வரை அந்தர்யாமியாக இருக்கிறார் என்று அறிந்தவர்களாக, செய்த கர்மங்களை அவர்களின் உள்ளிருக்கும் ஸ்ரீஹரிக்கு சமர்ப்பித்து வாழுங்கள் என்று ஆணையிட்டார். ஸ்ரீஹரி ஜீவர்களின் யோக்கியதைக்கு ஏற்ப பாவ-புண்ணியங்களை அளிக்கிறான். பக்தர்களை காக்கிறான்.

தாஸர் இந்த ஸந்தியின் உபஸம்ஹாரமாக, பகவானின் அற்புதமான மகிமையைத் தெரிவிக்கிறார். இது ஸ்ரீஹரியின் வைபவமாகும்.

த்ரிவித⁴ கு³ணக³ளமானி ஸ்ரீபா⁴
ர்க்க³விரமண கு³ணி கு³ணக³ளொளக³வ
ரவர யோக்³யதெ கர்மக³ளனனுஸரிஸி கர்மப²ல ।
ஸ்வவஷராத³ மராஸுர க³ண
கவதி⁴ இல்லதெ³ கொடு³வ தே³வ
ப்ரவர த்ரிஜக3ன்னாத²விட்ட²ல விஷ்வவ்யாபகனு ||25

31. நைவேத்யப் பிரகரண ஸந்தி

வேதங்களில் 'ஈஷாவாஸ்யமிதம் ஜகத்' என்று கூறி, 'தேன த்யக்தேன புஞ்ஜீதா' அதாவது அவனால் (பகவானால்) கொடுக்கப்பட்டதை புசிப்பாயாக என்று கூறப்பட்டுள்ளது. காரணம், இந்த உலகில் எல்லாம் அவனுடையதே, நம்முடையது என்று எதுவும் இல்லை. அவனுடையதை அவனுக்கே சமர்ப்பிப்பதைத்தான் நிவேதனம், ஆத்மநிவேதனம் என்றனர். ஒவ்வொரு பொருளின் உற்பத்தி, ஸ்திதி போன்றவற்றுக்குக் காரணம் ஸ்ரீஹரியே.

பதார்த்தங்களில் இருந்து, உண்பவர்களுக்குள் இருந்து ஏற்றுக்கொள்பவனும் அவனே; பின்னர் அதை ஏற்கும் தகுதியை அளித்து பலன் தருபவனும் அவனே. அதற்காக ஸ்ரீகிருஷ்ணர் –

"யத்கரோஷி யதாஸ்னாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் |
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம் ||"

என்று, எதைச் செய்தாலும் அதை எனக்கே அர்ப்பணிப்பாய் என்று கூறியுள்ளார். இல்லையென்றால், நன்றி மறந்தவனாகிப் பாவத்திற்கு ஆளாவாய். ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் தனது இந்த நூலில் பல்வேறு ரீதி-நீதிகளுடன் பகவானுக்கு சமர்ப்பிக்கும் விதானங்களை விளக்கியுள்ளார். சிறப்பாக இந்த ஸந்தியில், ஜீவர்கள் தினமும் உண்ணும் பல்வேறு பதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபம் முதலானவற்றை அறிந்து, அவற்றின் உள்ளிருக்கும் அபிமானி மற்றும் நியாமக ரூபங்களைக் கூறி, நிவேதனம் செய்யும் முறை, நைவேத்யம் செய்யும் விவரங்களையும் வழங்கியுள்ளார்.

ஸ்ரீதாஸர் பகவானின் மகாத்மியத்தை பல்வேறு கோணங்களில், பல த்ருஷ்டாந்தங்களுடன் விளக்கி, அவன் எத்தகைய கருணையாளனாகத் தன்னை நம்பியவர்கள் மட்டுமின்றி மற்ற ஜீவர்களுக்கும் வாழ்வாதாரம் அளித்து, காரணமின்றி உபகாரியாகவும், ஆபத்பாந்தவனாகவும் இருக்கிறான் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார். அதாவது, எல்லாம் அவனது மகாத்மியத்தின் வர்ணனையே ஆகும். பின்னர், உண்ணும் பதார்த்தங்களில் ஸ்ரீஹரி அபிமானி தேவதைகளை வைத்து, தான் நியாமகனாக இருந்து முவகை ஜீவர்களுக்கும் அன்னம் முதலானவற்றைக் கொடுத்து திருப்திப்படுத்துகிறான் என்பதை விவரித்துள்ளார். தயாரிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களை நைவேத்யமாக சமர்ப்பிக்கும் சிந்தனையை விவரித்து, அதன் பலனாக ஜீவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சௌக்கியம் முதலானவற்றைக் கொடுப்பான் என்று தெரிவிக்கிறார்.

இந்த ஸந்தியில் தாஸர் நைவேத்யத்தின் கருத்தையும், நிவேதனம் செய்யும்போது சிந்திக்க வேண்டியதையும் தெரியப்படுத்துகிறார். முக்கியமாக, 'நாஹம் கர்தா ஹரி: கர்தா.....' என்ற அனுஸந்தானம் இருக்க வேண்டும் என்றார். பகவான், பூஜை செய்யப்படும் ப்ரதீகங்களான சாலக்கிராமம், ப்ரதிமைகள் போன்றவற்றிலும், தயாரிக்கப்பட்ட போஜ்ய பதார்த்தங்களிலும், நைவேத்யம் செய்யும் கர்த்தாவின் பிம்ப ரூபியாகவும், குறிப்பாக ஸர்வ வ்யாபியாகவும் நிலைத்திருக்கிறான். இந்த எல்லா பகவத் ரூபங்களின் ஐக்கிய சிந்தனையை இந்த நேரத்தில் செய்வது பூரண பலனைத் தரும் என்றார். அதனுடன், நைவேத்ய பதார்த்தங்களில் உள்ள அபிமானி மற்றும் நியாமக பகவத் ரூபங்களின் சிந்தனையும் இருக்க வேண்டும் என்றார். இதற்கே நைவேத்யம் என்று பெயர். இந்த செயல் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். ஸ்ரீமதாசாரியர் தெரிவித்ததைப் போல, 'தாரான் ஸுதான் ப்ரியான் ப்ராணான் பரஸ்மை ஸன்னிவேதயேத்' என்று எல்லாவற்றையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்றார்.

தாஸர் பல்வேறு விதங்களில் பகவானை உபாசிக்கும் முறையைத் தெரிவிக்கிறார். அதற்காகவே, ஸ்ரீஹரியின் கருணையின் வர்ணனை வந்துள்ளது. பகவானின் மகிமைகளை வர்ணிக்கிறார். பதார்த்தங்களில் உள்ள அபிமானி தேவதைகள் மற்றும் பகவத் ரூபங்களின் விவரம் விரிவாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அறிந்து 'நீ பஜித்து சுகமாக இரு' என்று பலஸ்ருதியைப் பாடினார்.

லெக்கிஸதெ³ லகுமியனு பொ³ம்மன
பொக்குளிந்த³லி படெ³த³ பொஸபொ
ம்ப³க்கிதே³ரனு படெ³த³வயவக³ளிந்த³ தி³விஜரன |
மக்களந்த³தி³ பொரெவ ஸர்வத³

ரக்கஸாந்தக ரணதொளகெ[3] நி
ர்து[3]க்க[2] ஸுக[2]மய காய்த[3] பார்த்த[2]ன ஸுதனெந்தெ[3]னிஸி ||1

பகவான் மகாலட்சுமியின் விருப்பமும் இல்லாமல் தனது தொப்புளிலிருந்து ப்ரஹ்மனைப் பெற்றான். இவ்வாறு தனது அவயவங்களிலிருந்து தத்வாபிமானி தேவதைகளை ஸ்ருஷ்டித்தான். கருட வாகனனாகவும், சேஷசாயியாகவும் ஸ்வதந்திரனாக இருந்து, கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அர்ஜுனனுக்குத் தேரோட்டியாக இருந்து காத்தான். சுகமயமானவனாகவும், துக்கமற்றவனாகவும், குணபூர்ணனாகவும் இருந்து உலகை எப்போதும் ரக்ஷிப்பவன் என்று போற்றினார். இவ்வாறு ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை பல்வேறு விதமாகப் புகழ்ந்து, இத்தகையவனின் 'மகிமைக்கென்னெம்பே' (மகிமையை என்னவென்று சொல்வேன்) என்கிறார்.

பகவான் ஜீவர்களின் ஸ்வரூப தேகத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் ஸர்வ வ்யாபகனாக நிலைத்திருக்கிறான். க்ஞானிகள் வேதங்களில் கூறியுள்ளபடி உபாசிக்கிறார்கள். குணபூர்ணனாகவும் அவ்யக்தனாகவும் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியை

நானாரூப நியாமக நியம்ய நிராமய ரவி-
ப்ரகரஸன்னிப ப்ரபு ஸதா மாம் பாஹி பரமாப்த||

என்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டும் என்றார்.

இப்படியே தொடர்ந்து ப்ரார்த்திக்கிறார்கள் -
ஹ்ருஷ்ட புஷ்ட கனிஷ்ட ஸ்ருஷ்டா
த்ருஷ்டகர்த்ரு கரீந்த்ரவரத ய -
தேஷ்டதனு உன்னத ஸுகர்மா நமிபெனனவரத ||

ஸ்ரீதாஸர் பகவானை பல்வேறு விதங்களில் போற்றியுள்ளார். பின்னர், பஞ்சராத்ரத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, நைவேத்ய பதார்த்தங்களான அன்னம், பரமான்னம் போன்றவற்றில் உள்ள அபிமானி தேவதைகளையும், அவர்களுக்குள் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியின் கேசவாதி ரூபங்களையும் தெரிவிக்கிறார். இந்த எல்லா பதார்த்தங்களில் உள்ள விவரணையை கடைசிப் பாடல் வரை விவரித்துள்ளார். தினமும் நைவேத்யம் செய்யும்போதும், அன்னம் முதலான பதார்த்தங்களை உண்ணும்போதும் ஸ்ரீஹரியின் நியாமக ரூபங்களை சிந்திக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறார்.

32. கக்ஷா தாரதம்ய ஸந்தி

(தேவதா தாரதம்ய ஸந்தி)

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் தனது தலைசிறந்த படைப்பான ஹரிகதாம்ருதஸாரத்தின் கடைசியான 32வது ஸந்தியாக இது அமைந்துள்ளது. தலைப்பு குறிப்பிடுவது போல, அவரோஹண க்ரமத்தில் (இறங்கு வரிசையில்) கக்ஷா தாரதம்யத்தை தாஸர் வழங்கியுள்ளார். இங்குள்ள சிறப்பு என்னவென்றால், ஒவ்வொரு கக்ஷையிலும் உள்ள தேவதைகளின் குணங்களின் வர்ணனையை கொடுத்துள்ளார். இந்த உத்தமர்களின் அனுக்ரஹத்திற்காக ப்ரார்த்தனை செய்துள்ளார். மங்களாசரண ஸந்தியில் செய்த மங்களாசரணையைப் போலவே, இங்கும் தேவதா ப்ரார்த்தனை செய்துள்ளார். 'ஆதாவந்தே ச மத்யே ச விஷ்ணு: ஸர்வத்ர கீயதே' என்றபடி, பகவானின் குணகான ரூபமான ப்ரார்த்தனையே முதன்மையான கடமை என்று, பின்வருபவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக, தடையின்றி நிறைவடைய வேண்டும் என்பதற்காக செய்துள்ளார்.

எல்லா ஜீவர்களின் பிம்ப ரூபியான ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனைப் ப்ரார்த்தித்துள்ளார். சரியான க்ஞானத்தை அளிப்பவனும், சகல அனிஷ்டங்களையும் போக்குபவனும் பகவான். முதல் பாடலில் தாஸர் அனைவரின் சார்பாக, 'ஸலஹொ ஸஜ்ஜனர' (நல்லவர்களைக் காப்பாயாக) என்று கூறியுள்ளார்.

ஸ்ரீரமண ஸர்வேஷ ஸர்வக[3]
ஸாரபோ[4]க்த ஸ்வதந்த்ர தோ[3]ஷவி
தூ[3]ர ஞானானந்த[3] ப[3]லவைஷ்வர்ய கு[3]ணபூர்ண |
மூரு கு[3]ணவர்ஜித ஸகு[3]ண ஸா
கார விஷ்வ ஸ்தி[2]தி லயோத[3]ய
காரண க்ருபாஸாந்த்[3]ர நரஹரி ஸலஹோ சஜ்ஜனர ||1

உலகத்தின் பிறப்பு முதலானவற்றுக்குக் காரணமான ஸ்ரீநரஹரியின் குணகானமே இந்தப் பாடலாகும். ஸர்வ தந்திரங்களிலும் ஸ்வதந்த்ரனாகவும், ஸர்வ நியாமகனாகவும், சேதனாசேதன உலகிற்கு புருஷோத்தமனாகவும், முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனாகவும், குணபூர்ணனாகவும் இருப்பவன் ஸ்ரீஹரி. இந்த தாரதம்யப் பாடல்களைப் படிப்பவர்களைக் காப்பான் என்றார்.

தாரதம்யாத்மக ஸுபத்[3]யக[3]
ளாரு படி[2]ஸுவராஜனரிகெ[3] ர
மாரமண பூரயிஸலீப்சித ஸர்வகாலத[3]லி ||54 என்றார். 14

தாஸர் தாரதம்ய க்ரமத்தில், ஸ்ரீஹரியிலிருந்து தொடங்கி மனுஷோத்தமர் வரையிலான சுருக்கமான ஸாரத்தை, பாடல்கள் மற்றும் அவரோஹண **கக்ஷா** க்ரமத்தில் தேவதைகளின் சுருக்கமான குணவர்ணனையுடன் பார்க்கும் முயற்சி இங்கே செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தேவதையின் பெயருக்குப் பிறகும் 'அனந்தானந்த நமஸ்காரங்கள்' என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

- **பத்யம் எண் 2,3 - கக்ஷ்ய 1: மஹாவிஷ்ணு**

புருஷோத்தமன், ஸ்வதந்த்ரன், உலகின் ஸ்ருஷ்டி முதலான எட்டுச் செயல்களைச் செய்பவன், குணபூர்ணன், தோஷமற்றவன், ஸர்வ ஸாரங்களையும் அனுபவிப்பவன், க்ஞானானந்தமயமானவன், முக்தர்கள் மற்றும் அமுக்தர்களால் சேவிக்கப்படுபவன், ரமா, ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலானோரால் வணங்கப்படுபவன், உலகிலிருந்து மிகவும் பின்னமானவன், தனக்குள் பேதமற்றவன், ஸர்வ வ்யாபி, அனந்தானந்த ரூபி, கருணை நிறைந்தவனுக்கு அனந்தானந்த நமஸ்காரங்கள்.

- **கக்ஷ்ய 2: மஹாலட்சுமி**

விஷ்ணுபத்னி, நித்யமுக்தை, நிர்விகாரமானவள், க்ஞானானந்தமயமானவளாக நித்ய ஸ்வரூப சுகம் உடையவள், முக்தர்கள் மற்றும் அமுக்தர்களுக்கு நியாமகி, சம அந்தஸ்து கொண்டவளாகவும் ஸ்ரீஹரியை விட அனந்த குணங்களால் குறைந்தவளாகவும், ஸ்ரீஹரியின் மார்பில் வசிப்பவள், வேதாபிமானியாகவும் அதைவிட அதிகமாக அறிந்தவள், மூவுலகிற்கும் தாயாக அனந்த ரூபம் கொண்டவள், ஸ்ரீஹரியின் குணங்களின் முடிவை அறியாதவள்.

- **பத்யம் எண் 4,5,6 - கக்ஷ்ய 3: ப்ரஹ்மா - வாயுக்கள்**

ஜீவோத்தமர்கள், பகவானின் ப்ரதிபிம்பர்கள், ருஜுக்கள், ஜகத்குருக்களாக கருடன், சேஷன், ருத்ரன் ஆகியோருக்கு நியாமகர்கள். ரமா-நாராயணர்களின் புத்திரர்களாக உலகின் ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றைச் செய்பவர்கள். ப்ரஹ்மர் சத்யலோக அதிபதி, வாயுதேவர் பாவி ப்ரஹ்மர். ஹனுமன், பீமன், மத்வராக பகவத் காரியங்களைச் சாதித்தவர்கள்.

- **பத்யம் எண் 7 - கக்ஷ்ய 4: சரஸ்வதி - பாரதியர்**

ருஜுக்களாக வேதாபிமானிகள். ப்ரஹ்ம-வாயு பத்னிகள், ஸஜ்ஜீவிகளுக்கு க்ஞானம், பக்தி முதலானவற்றை அளிப்பவர்கள்.

- **பத்யம் எண் 8,9,10,11,12,13 - கக்ஷ்ய 5: கருடன், சேஷன், ருத்ரன்**

ப்ரஹ்ம-வாயுக்களின் புத்திரர்கள். கருடன் - விஷ்ணு வாகனம், பக்ஷிராஜன். சேஷன் - விஷ்ணு சயனம், சர்ப்பராஜன். ருத்ரன் - மனோபிமானி, லயகர்த்தா, கங்காதரன், முக்கண்ணன், பரம வைஷ்ணவனாக விரைந்து அருள்பவன், வைராக்கிய அபிமானி.

- **பத்யம் எண் 14 - கசக்ஷ 6: ஸ்ரீகிருஷ்ண பத்னிகள் - ஷண்மஹிஷியர்**

ஜாம்பவதி, லக்ஷணா, காளிந்தி, நீலா, பத்ரா மற்றும் மித்ரவிந்தா.

- **பத்யம் எண் 15 - கசக்ஷ 7: சௌபர்ணி, வாருணி, பார்வதி**

கருடன், சேஷன் மற்றும் ருத்ரரின் பத்னிகள்.

- **பத்யம் எண் 16,17 - கசக்ஷ 8: இந்திரன் - காமன்**

ஸ்வர்க்கத்தின் அதிபதியாக தேவராஜன் இந்திரன். விஷயாபிமானி காமன்.

- **பத்யம் எண் 18 - கசக்ஷ 9: அஹங்காரிக ப்ராணன்**

தோல் அபிமானி, சரீராபிமானி.

- **பத்யம் எண் 19 - கசக்ஷ 10:** ஷசி (இந்திரபத்னி), ரதி (காமபத்னி), ஸ்வாயம்புவமனு, பிருஹஸ்பதி (தேவகுரு), அனிருத்தன் (காமபுத்ரன்), தக்ஷன் (ப்ரஜாபதி).

- **பத்யம் எண் 20 - கசக்ஷ 11:** ப்ரவஹவாயு (கோணாதிபதி).

- **பத்யம் எண் 21,22,23,24 - கசக்ஷ 12:** சூர்யன் (தேவரின் கண்ணிலிருந்து பிறந்தவன்), சந்திரன் (தேவரின் மனதிலிருந்து பிறந்தவன்), யமன் (மார்பகங்களிலிருந்து பிறந்தவன்), ஷதரூபாதேவி (ஸ்வாயம்புவ பத்னி).

- **பத்யம் எண் 25 - கசக்ஷ 13:** வருணன் (திக்பாலகன்) (தேவரின் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவன்), நீரின் அபிமானி.

- **பத்யம் எண் 26,27,28,29 - கசக்ஷ 14, 15:** நாரதர் (ப்ரஹ்மாவிடமிருந்து தோன்றியவர்) தேவ ரிஷி; பிருகுமுனி (ஹரியே ஸர்வோத்தமன் என்று ஸ்தாபித்தவர்), அக்னி (தேவமுகன்), ப்ரஸூதி (தக்ஷபத்னி).

- **பத்யம் எண் 30,31 - கசக்ஷ 16, 17:** ஸப்தரிஷிகள் (பிரம்மபுத்திரர்கள்) - மரீசி, அத்ரி, ஆங்கிரஸர், புலஸ்தியர், புலஹர், க்ரது, வஸிஷ்டர்; விஸ்வாமித்ரர் (காதிபுத்ரன்), வைவஸ்வதன் (மனு), மித்ரன் (சூர்யன்), தாரை (பிருஹஸ்பதி பத்னி), நிர்ருதி (கோணாதிபதி), ப்ரவஹி (ப்ரவஹபத்னி).

  - **பத்யம் எண் 32 - கசக்ஷ 18:** அஸ்வினீ தேவதைகள் (தேவ வைத்தியர்கள்), கணபதி (உமாசுதன்), குபேரன் (தனஅதிபதி - திக்பாலகன்), விஷ்வக்ஸேனர் (வாயுபுத்ரன்), ஷோடஷதஸ்தர்கள் (85 தேவதைகள்). (வசுக்கள் 7, ருத்ரர்கள் 10, ஆதித்யர்கள் 6, மருத்துக்கள் 47, விஸ்வேதேவர்கள் 10, ரூபு 1, அஸ்வினீதேவதைகள் 2, சிரபித்ருக்கள் 3). அக்னிஷ்வாத்தர்கள், பர்ஹிஷதர்கள், சோமபர்கள், தரணீதேவி-1. இங்கு வரை கூறப்பட்ட தேவதைகள் தாத்விக தேவதைகள்.

- **பத்யம் எண் 33,34,35 - கசக்ஷ 19: கர்மஜ தேவதைகள்**

  - மனுக்கள்-11, ச்யவனர், ஜயந்தன், ப்ரஹலாதன், பாவகன் (அக்னிபுத்ரன்), சுக்ராசாரியார் (தைத்ய குரு), கார்த்தவீர்யன், இந்திரர்கள் - 7, முனிகள், சக்ரவர்த்திகள், அஷ்டகந்தர்வர்கள், சித்ரகுப்தர்கள் முதலானோர்.

- **பத்யம் எண் 38 - கசக்ஷ 20:** கங்கா (வருணபத்னி), ஷ்யாமளா (யமபத்னி), ஸஞ்ஞா (விவஸ்வான் பத்னி), ரோஹிணி (சந்திரபத்னி), உஷா (அனிருத்தன் பத்னி), பர்ஜன்யன் (சூர்யர்களில் ஒருவன்).

- **கசக்ஷ 21, 22:** அநாக்யாத தேவதைகள்; ஸ்வாஹா (அக்னிபத்னி).

- **பத்யம் எண் 39 - கசக்ஷ 23:** புதன் (ஜலாபிமானி, நவக்கிரகங்களில் ஒருவன்).

- **பத்யம் எண் 40 - கசக்ஷ 24:** தேவகி (வசுதேவன் பத்னி), யசோதா (நந்தகோபன் பத்னி).

- **பத்யம் எண் 41,** உஷா (நாமாபிமானி, அஸ்வினியர் பத்னி);

- **பத்யம் எண் 42,43 - கக்ஷ்யை 25:** தராதேவி (பூ அபிமானி);

- **பத்யம் எண் 44 -** ஷனைஸ்சரன் (நவக்கிரகங்களில் ஒருவர், சூர்யபுத்ரன்).

- **பத்யம் எண் 45 - கக்ஷ்யை 26:** புஷ்கரன் - கர்மாபிமானி தேவதை.

கக்ஷ்யை 27: ஆஜானஜ தேவதைகள்

- **பத்யம் எண் 46,47 -** கிருஷ்ணபத்னியர் (அக்னி புத்திரர்களான 16,100 தேவதைகள்).

- **பத்யம் எண் 48,49 - கக்ஷ்யை 27 (தொடர்ச்சி):** கோபிகா ஸ்திரீகள், நூறு கோடிக்கும் குறைவான ரிஷிகள், தும்புரு முதலான 100 கந்தர்வர்கள், ஊர்வசி முதலான 100 அப்ஸரஸ்கள், சித்த, ஸாரண, கின்னர, வித்யாதரர் முதலான தேவ வர்க்கத்தினர்.
-
- **பத்யம் எண் 49 - கக்ஷ்யை 28:** சிரபித்ருக்கள் (யமனின் ப்ருத்யர்கள்), ரிஷிகள்.

- **பத்யம் எண் 50 - கக்ஷ்யை 29:** தேவகந்தர்வர்கள் (கானம், நடனம் ஆகியவற்றில் தேர்ந்தவர்கள்).

- **பத்யம் எண் 51 - கக்ஷ்யை 30:** மனுஷ்ய கந்தர்வர்கள்.

- **கக்ஷ்யை 31:** சக்ரவர்த்திகள் (மனுஷ்ய ராஜாக்கள்).

- **பத்யம் எண் 52,53 - கக்ஷ்யை 32:** மனுஷோத்தமர்கள் (புல் முதலான ஜீவர்களும் இதில் அடங்குவர்) (உத்தம, மத்யம, அதம மனுஷோத்தமர்கள்).

  முக்தியோக்ய ஜீவர்கள்: இவர்கள் அனைவருக்கும் தனித்தனியாக அனந்தானந்த நமஸ்காரங்களைச் செலுத்த வேண்டும். நியமப்படி இந்த எல்லா மகாமஹிமையாளர்களும் நல்ல வைஷ்ணவர்களாக; விஷ்ணுவின் ஸர்வோத்தமத்துவத்துடன், வாயுவின் ஜீவோத்தமத்துவத்தையும் ஸ்ரீமத்வாசாரியர் மத்வர் விவரித்த தத்துவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, வாழ்நாள் முழுவதும் அனுஸந்தானம், சிந்தனைகளுடன் கடைப்பிடிப்பவர்களாக இருப்பார்கள்.

  (சில நூல்களில் இந்த கக்ஷ்யைகளை - தேவதா தாரதம்யம் முதலானவற்றைத் தெரிவிக்கும்போது, எண்ணிக்கையில் மாற்றங்களைக் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம், கக்ஷ்யையில் வரும் தேவதைகளின் குணங்களில் சில வேறுபாடுகள் இருப்பதேயாகும். சிறிய வேறுபாட்டால் எண்ணிக்கையில் புறக்கணிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று அறிய வேண்டும். எதையும் அலட்சியத்துடன் பார்ப்பது சரியல்ல என்பது உத்தமம்.)

  தாஸர் இந்த ஸந்தியை முடிக்கும் முன், சகல நல்ல வைஷ்ணவர்களையும் பணிவுடன் ஸ்துதித்து ப்ரார்த்தனை செய்திருப்பது எல்லா நல்லவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக உள்ளது.

  ஈ மஹிமண்ட³லதொ³ளிஹ கு³ரு
  ஸ்ரீமதா³சார்யர மதானுக³
  ராமஹா வைஷ்ணவர விஷ்ணுபதா³ப்ஜ மது²கர |
  ஸ்தோமகா நமிஸுவெனவரவர
  நாமக³ளனேன் பேள்வெ ப³ஹுவித⁴
  யாமயாமங்க³ளலி போ³திஸலெனகெ³ ஸன்மதிய ||53

  இந்த விரிவான தாரதம்ய க்ஞானம் சாதகர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது, ப்ரதானமானது என்று தெரிவித்த தாஸர், இதன் பலச்ருதியைக் கூறிய வசனம் இவ்வாறு உள்ளது –

  "தாரதம்யாத்மக ஸுபத்யகளாரூ படிஸுவரா ஜனரிகெ ர - மாரமண பூரைஸலிப்பித ஸர்வகாலதலி ||" என்பதாகும்.

ஸ்ரீஜகன்னாததாஸர் இந்த மகோன்னதமான தத்துவக் களஞ்சியம் எனப் போற்றப்படும் தனது தலைசிறந்த படைப்பான ஹரிகதாம்ருதஸார நூலை நிறைவு செய்பவராக, அந்திம மங்களத்தைப் பாடுகிறார்.

ஜயஜயது த்ரிஜக[3]த் விலக்ஷண
ஜயஜயது ஜகதே[3]ககாரண
ஜயஜயது ஜானகிரமண நிர்க[3]த ஜராமரண ।
ஜயஜயது ஜான்ஹவிஜனக ஜய
ஜயது தை[3]த்யகுலாந்தக ப[4]வா
மயஹர ஜக3ன்னாத[2]விட்ட[2]ல பாஹிமாம் ஸதத ||56

|| ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து ||